

ভালোবাসা সবার তরে
ঘৃণা নয়কো কারো 'পরে
Love for All
Hatred for None

লা ইলাহা ইল্লাহু মুহাম্মাদুর রাসূলুল্লাহু

পাঞ্চিক আহমদী

The Ahmadi
Fortnightly
Since 1922

নবপর্যায় ৮৪ বর্ষ | ১১ম সংখ্যা

রেজি. নং-ডি. এ-১২ | ৩০ অগ্রহায়ণ, ১৪২৮ বঙ্গাব্দ | ১০ জামাদিউল আউয়াল, ১৪৪৩ হিজরি | ১৫ ফাতাহ, ১৪০০ ই. শা. | ১৫ ডিসেম্বর, ২০২১ ইসাব্দ

গৌরবের ৫০ বছর

গায়ের আহমদী বিবাহের ক্ষেত্রে হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর সাবধান বাণী

খোদা তাঁলার বিশেষ অনুগ্রহে আমাদের জামা'তের সদস্য সংখ্যা যেহেতু অতি দ্রুত বৃদ্ধি পাচ্ছে আর বর্তমানে তা হাজার হাজারে গিয়ে উপনীত হয়েছে এবং আল্লাহ তা'লার কৃপায় তা অচীরেই লক্ষ-তে পৌছে যাবে। (এখন আল্লাহর কৃপায় তা কোটিতে উপনীত হয়েছে) তাই হিকমত ও প্রজ্ঞার দাবি হল, এদের পারস্পরিক ঐক্য বৃদ্ধি করার জন্য, এবং এদের পরিবার পরিজন আর আতীয় স্বজনের মন্দ বা কুপ্রভাব থেকে আর মন্দ পরিণাম থেকে রক্ষা করার জন্য ছেলে-মেয়েদের বিবাহের বিষয়ে কোন উত্তম ব্যবস্থাপনা থাকা প্রয়োজন।

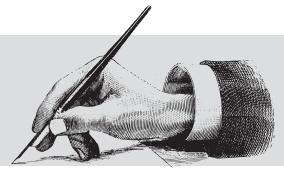
এ কথা স্পষ্ট, যারা বিরোধী মৌলবীদের প্রভাবে বা ছত্রছায়ায় বিদ্রোহ, হিংসা আর কার্পণ্য এবং শক্তাত্ত্ব চরম সীমায় উপনীত, যতদিন তারা তওবা করে এই জামা'তে অন্তর্ভুক্ত না হয়, ততদিন তাদের সাথে আমাদের জামা'তের সদস্যদের নতুন বৈবাহিক সম্বন্ধ করা অসম্ভব হয়ে উঠেছে। আর এ জামা'ত সম্পদে, জ্ঞানে, কল্যাণে, বংশ মর্যাদার দিক দিয়ে, পুণ্যের দিক দিয়ে

কোন ক্ষেত্রেই এখন তাদের মুখাপেক্ষী নয়, এমনকি তাকওয়া পরায়ণ অসংখ্য লোক এ জামা'তে বিদ্যমান। আর প্রত্যেক ইসলামী গোষ্ঠীর লোক এ জামা'তে অন্তর্ভুক্ত আছে। এ ক্ষেত্রে কোন অবস্থাতেই আমাদের জামা'তের সদস্যদের এমন কারণ সাথে বৈবাহিক সম্পর্কে জড়ানো সমীচীন হবে না-যারা আমাদেরকে কাফের বলে, আমাদেরকে দাজ্জাল বলে আখ্যা দেয় অথবা নিজেরা না বললেও এমন বক্তব্য প্রদানকারীদের গুণগান করে এবং তাদের অনুগামী।

স্মরণ রাখবেন! যারা এমন লোকদের পরিত্যাগ করতে না পারে, তারা আমাদের জামা'তে অন্তর্ভুক্তির যোগ্য নয়। যতদিন পর্যন্ত পবিত্রতা ও সত্যের জন্য এক ভাই নিজ ভাইকে পরিত্যাগ করতে না পারে, পিতা নিজ পুত্র থেকে পৃথক হতে না পারে, ততদিন পর্যন্ত তারা আমাদের অন্তর্ভুক্ত বলে বিবেচিত হবে না। অতএব সমস্ত জামা'ত মন দিয়ে শুনুন! সত্যনিষ্ঠ হ্যার জন্য এ শর্ত মানা আবশ্যিক।

(মজমুআয়ে ইশতেহারাত, তৃতীয় খণ্ড
পৃষ্ঠা: ৫০-৫১)

— ସମ୍ପଦକୀୟ —

ଇନ୍ଫାକ ଫୀ ସାବିଲିଲ୍ଲାହ୍

୬ ପୃଥିବୀତେ ମାନୁଷ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅର୍ଜନେର ଜନ୍ୟ ଧନସମ୍ପଦ ବ୍ୟଯ କରେ; ଆର କୋନ କୋନ ସମୟ ସେ ସଦକା-ଖୟାତାତ୍ମକ କରେ ଏବଂ ଜନହିତକର କାଜାତ କରେ । କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀତେ ଆଜ ଏମନ କୋନ ଜାମା'ତ ବା ଏମନ କୋନ ଦଳ ନେଇ, ଯାର ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିରା ପୃଥିବୀର ସକଳ ଶହର ଓ ସକଳ ଦେଶେ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଏକ ନେତୃତ୍ଵର ଅଧୀନେ ନିଜେଦେର ଧନସମ୍ପଦ ଧର୍ମେର ପ୍ରଚାର ଓ ସୃଷ୍ଟିର ସେବାଯ ବ୍ୟଯ କରଛେ । ହଁ! ଆଜକେ ଧରାପୃଷ୍ଠେ ଏକଟିମାତ୍ର ଜାମା'ତ ଆଛେ ଯାର ସଦସ୍ୟରା ଏହି କାଜ କରେ ଚଲେଛେ ଆର ସେଟି ରୟଲେ କରିମ (ସା.)-ଏର ନିବେଦିତପ୍ରାଣ ଦାସେର ଜାମା'ତ; ଏଟି ସେଇ ଜାମା'ତ ଯା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ମାହଦୀର ଜାମା'ତ- ଯାର ଓପର ସାରାବିଶେ ଇସଲାମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଦାୟାତ୍ମ ନ୍ୟାତ ହେଯେଛେ । ଏହି ଜାମା'ତ ବିଗତ ପ୍ରାୟ ୧୩୦ ବ୍ୟବସର ଧରେ ଇସଲାମ ଏବଂ ମାନବତାର ସେବାର ଜନ୍ୟ ନିଜେଦେର ଧନସମ୍ପଦ ବ୍ୟଯ କରେ ଚଲେଛେ । ଆର ଏର କାରଣ ହଲ, ହ୍ୟାରତ ମୁଦ୍ରା ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.) ଏ ଜାମା'ତକେ କୁରାନେର ଶିକ୍ଷାର ଆଲୋକେ ଧନସମ୍ପଦେର ସଠିକ ବ୍ୟଯଶ୍ଵଳ ଏବଂ ଧନସମ୍ପଦ କୁରବାନୀର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟୂଷପତ୍ତି ଦାନ କରେଛେ ।

ହ୍ୟାରତ ମୁଦ୍ରା ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.) ଏକ ଜାୟଗାୟ ବଲେନ, ଆମି ବାରାବାର ଜୋର ଦେଇ ଯେ, ଖୋଦା ତା'ଲାର ପଥେ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟଯ କର- ଏଟି ଆମି ଖୋଦା ତା'ଲାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ କରି, ଖୋଦାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ଆମି ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଇଛି । କେନନା ଇସଲାମ ଏଥିନ କ୍ରମଶ ଅଧଃପତନେର ଶିକାରେ ପରିଣତ ହେଯେଛେ । ଏର ବାହ୍ୟକ ଏବଂ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଦୁର୍ବଲତା ଦେଖେ ଆମି ବ୍ୟାକୁଳ ହେଯ ଯାଇ । ଇସଲାମ ବିଭିନ୍ନ ବିରୋଧୀ ଧର୍ମେର ଦୁର୍ବଲ ଶିକାରେ ପରିଣତ ହେଚେ । ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଯେଥାନେ ପରିଷ୍ଠିତ ଏମନ, ସେଥାନେ ଇସଲାମେର ଉନ୍ନତିର ଜନ୍ୟ ଆମରା କି କୋନ ପଦକ୍ଷେପ ନେବ ନା? ଖୋଦା ତା'ଲା ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେଇ ଏହି ଜାମା'ତ

ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେଛେ; ଖୋଦା ତା'ଲା ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେଇ ଏ ଜାମା'ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେଛେ । ଅତଏବ, ଏର ଉନ୍ନତିର ଜନ୍ୟ ଖୋଦାର ଇଚ୍ଛାର ଅନୁଗମନ କରେ ଚେଷ୍ଟା-ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଯେ ଯାଓଯା ଖୋଦାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଏସବ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଖୋଦା ତା'ଲାର ପକ୍ଷ ଥେକେଇ- ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୋଦାର ପଥେ, ଖୋଦାର ସମ୍ପଦିର ଜନ୍ୟ ବ୍ୟଯ କରବେ, ଆମି (ଖୋଦା ତା'ଲା) ତା ବହୁଣ ବର୍ଧିତ କରବ; ପୃଥିବୀତେଇ ସେ ଅନେକ କିଛୁ ପାବେ, ଆର ମୃତ୍ୟୁର ପର ପାରଲୋକିକ ପ୍ରତିଦାନଓ ସେ ଦେଖବେ । ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଆମି ଏଥିନ ଏ ବିଷୟର ଦିକେ ତୋମାଦେର ସବାର ମନୋଯୋଗ ଆକର୍ଷଣ କରଛି ଯେ, ଇସଲାମେର ଉନ୍ନତିର ଜନ୍ୟ ନିଜେଦେର ଧନସମ୍ପଦ ବ୍ୟଯ କର । (ମାଲଫୁଯାତ, ଅଷ୍ଟମ ଖତ୍ତ, ପୃଷ୍ଠା: ୩୯୩-୩୯୪)

ଏକ ଦରିଦ୍ର ଜାମା'ତ ହେଯା ସତ୍ତ୍ଵେ ଆମରା ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ଇସଲାମ ପ୍ରଚାର ଏବଂ ମାନବସେବାମୂଳକ କାଜ କରେ ଯାଚିଛ ଆର ଆମାଦେର କାଜେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏତ ଅସାଧାରଣ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ବରକତ ରେଖେ ଦେନ ଯା ଦେଖେ ପୃଥିବୀର ମାନୁଷ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେ ଯେ, ଏତ ସୀମିତ ଉତ୍ସେର ବା ସାଧ୍ୟେର ମାଝେ ଏରା ଏତ କାଜ କୀଭାବେ ସାଧନ କରତେ ପାରେ? ଏଟି ଏଜନ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହେଚେ ଯେ, ଏ ସମ୍ଭବ ତ୍ୟାଗୀ ବ୍ୟକ୍ତିରା ତାରା, ଯାରା ସେବା ଲୋକେର ମଧ୍ୟେ ଗଣ୍ୟ ହେଯାର ଚେଷ୍ଟା କରେନ, ଯାଦେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏଭାବେ ଦିଚେନ ଯେ, ଇଯୁନଫିକ୍ରୂନା ଆମଓରାଲାହ୍ମୁବିତିଗାଆ ମାରାୟାତିଲ୍ଲାହ୍- ତାରା ନିଜେଦେର ଧନସମ୍ପଦ ଖୋଦାର ସମ୍ପଦି ସନ୍ଧାନେ ବ୍ୟଯ କରେ; ଆର ଖୋଦାର ସମ୍ପଦି ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯଦି ହେଯ ଥାକେ ତାହଲେ, ଯେ ଫଳ ଲାଭ ହେ, ତା-ଓ ଅନେକ ବେଶି ଆର ଯେ କଲ୍ୟାଣ ସେ ବୟେ ଆନେ ତା-ଓ ଅନେକ ବେଶି ।

ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଆମାଦେରକେ ଇସଲାମେର ଉନ୍ନତିର ଜନ୍ୟ ନିଜେଦେର ଧନସମ୍ପଦ ଆଲ୍ଲାହର ରାତ୍ରାଯ ସଥାସାଧ୍ୟ ବ୍ୟଯ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଦିନ ।

সূচিপত্র

১৫ ডিসেম্বর ২০২১

কুরআন শরীফ

৩

হাদীস শরীফ

৪

অমৃতবাণী

৫

১৫ অক্টোবর, ২০২১ তারিখে যুক্তরাজ্যের টিলফোর্ডে
অবস্থিত মুবারক মসজিদে প্রদত্ত হয়রত মির্যা মাসরুর
আহমদ খলীফাতুল মসীহ আল খামেস (আই.)-এর
জুমুআর খুতবা

বিষয়: হয়রত উমর (রা.)-এর শাহাদাতের ঘটনা

৬

২২ অক্টোবর, ২০২১ তারিখে যুক্তরাজ্যের টিলফোর্ডে
অবস্থিত মুবারক মসজিদে প্রদত্ত হয়রত মির্যা মাসরুর
আহমদ খলীফাতুল মসীহ আল খামেস (আই.)-এর
জুমুআর খুতবা

বিষয়: হয়রত উমর বিন খাভাব (রা.)-এর স্মৃতিচারণ

১৫

সীরাতুল মাহদী (আ.)

২৬

[হয়রত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর জীবনচরিত]

প্রণেতা: হয়রত মির্যা বশির আহমদ এম.এ. (রা.)

ভাষান্তর: মাওলানা জুবায়ের আহমদ

হয়রত মুসলেহ মাওউদ (রা.)-এর পরিত্র জীবনচরিত ২৮
এবং জামাতের উদ্দেশ্যে প্রদত্ত উপদেশাবলী

মাওলানা আহমদ তারেক মুবাশ্বের

বিজয়ের মাস ও ইসলামের দৃষ্টিতে স্বদেশ প্রেম ৩২
মাওলানা শাহ মোহাম্মদ নূরুল আমিন

কবিতা:

৩৭

ভ্রম
মোহাম্মদ জহরুল ইসলাম মণি

সংবাদ

৩৮

শোক সংবাদ

৪১

ময়মনসিংহ ও সোহাগী জামাত সফর করে
এলেন আহমদীয়া মুসলিম জামাত বাংলাদেশের
ন্যাশনাল আমীর ও মোবাল্লেগ ইনচার্জ
মোহতরম আলহাজ আব্দুল আউয়াল খান চৌধুরী

প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী (আ.)-এর হাতে
বয়আত গ্রহণের দশটি শর্ত ৪৪

প্রচন্দ পরিচিতি:
জাতীয় স্মৃতিসৌধের প্রতিকৃতি
ইন্টারনেট থেকে সংগৃহীত

କୁରାନ ଶରୀଫ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَئُلَ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ أُبْتِغَا مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْيِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرْبُورٍ أَصَابَهَا وَابْلُ فَاتَّ أَكْلُهَا ضَعَفَيْنِ
فَإِنَّ لَمْ يُصِبْهَا وَابْلُ فَطَلٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲۶۶)

অনুবাদ: যারা নিজেদের ধনসম্পদ আল্লাহর সন্তুষ্টির সন্ধানে এবং নিজেদের কতকের দৃঢ়তার জন্য ব্যয় করে, তাদের দৃষ্টান্ত উচ্চ স্থানে অবস্থিত সেই বাগানের ন্যায় যার ওপর প্রবল বৃষ্টিপাত হলে দিগ্নণ ফল উৎপন্ন করে এবং যদি তাতে প্রবল বৃষ্টিপাত না-ও হয় তবে শিশিরই যথেষ্ট; আর তোমরা যা কিছু করছ, আল্লাহ সে বিষয়ের সম্যক দ্রষ্টা’।

তফসীর

ঞ্চ টি ঈমান, সত্যিকার পুণ্য এবং উন্নতমানের কুরবানীর পরিচয় তখন পাওয়া যায় যখন এমন জিনিস ব্যয় করা হয় যা সবচেয়ে বেশি পছন্দনীয়। ঈমানের দৃঢ়তা ও নিরাপত্তার লক্ষ্যে একজন মু'মিন সর্বপ্রকার কুরবানীর জন্য সদা প্রস্তুত থাকে, আর থাকা উচিত। পুণ্যকর্মের উন্নত মানে উপনীত হওয়ার জন্যও একজন সত্যিকার মু'মিন সর্বদা ব্যাকুল থাকে। হাদীস শরীফে আছে, ‘যখন উক্ত আয়াত অবতীর্ণ হল, তখন হযরত আবু তালহা (রা.) মহানবী (সা.)-এর সমাপ্তি হাজির হয়ে নিবেদন করলেন, আমি আমার সবচেয়ে প্রিয় সম্পদ (খেজুরবাগান) বেয়রোহা আল্লাহর রাস্তায় দিলাম। হ্যুন্নুর (সা.) এতে খুবই আনন্দিত হন। (বুখারী, কিতাবুত তাফসির, হাদীস নব্দর ৪৫৫৪)

মোটকথা সাহাবীরা সবসময় অধীর আগ্রহে অপেক্ষায় থাকতেন, কখন আমরা ঈমান, আন্তরিকতা, বিশ্বস্ততা ও ত্যাগের বহিঃপ্রকাশের সুযোগ পাব! আল্লাহর পথে ব্যয়কারীদেরকে মহানবী (সা.) পরম

ভাগ্যবান বা ঈর্ষণীয় আখ্যা দিয়েছেন। আমরা সাহাবাদের মাঝে এমন অগণিতকে এই মান অর্জনকারী হিসেবে দেখতে পাই- যারা গোপনেও আল্লাহর রাস্তায় খরচ করতেন আবার প্রকাশ্যেও। দৃষ্টির আড়ালে খরচ করতেন আবার জনসমক্ষেও, যেন সেই উচ্চ মান লাভ করা যায় যা একজন মু'মিনের কাছে আল্লাহ প্রত্যাশা করেন। আল্লাহ তাঁলা তাঁদের ত্যাগ বা কুরবানীর উদ্দেশ্য সম্বন্ধেও জানতেন আর তাই তিনি তাঁদের দিয়েছেন ও অচেল। যারা সামান্য ব্যবসা করতেন, তাঁদের এমন সময়ও এসেছে যখন আল্লাহ কোটিপতি বানিয়ে দিয়েছেন। আর এই আর্থিক প্রাচুর্য তাঁদের ঈমান ও বিশ্বাসকে দৃঢ় থেকে দৃঢ়তর করেছে। প্রাপ্ত এ অর্থ ও সম্পদ তাঁরা নির্দিধায় ও নির্ভর্যে আর নিঃশক্তিতে আল্লাহর পথে খরচ করে গেছেন। তাঁরা খুব ভালভাবে জানতেন এবং ব্যৃত্পত্তি রাখতেন যে, আল্লাহ তাঁলার পথে খরচ করলে তিনি অচেল দিয়ে থাকেন তথা সাতশত গুণ বরং আরও বেশি কেননা আল্লাহ তাঁলা কারও কাছে ঝণ্টী থাকেন না।

ହାଦୀଶ ଶରୀଫ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ مِنْ وَجْعٍ
 أَشْفَقَتْ مِنْهُ عَلَى الْمَوْتِ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ بَأْغْنِنِي مَا تَرَى مِنْ
 الْوَجْعِ وَأَنَا ذُو مَالٍ وَلَا يَرْثِينِي إِلَّا ابْنَةٌ لِي وَاحِدَةٌ أَفَأَنْصَدَقُ بِشُكْرِي
 مَالِي قَالَ "لَا". قَالَ فُلْتُ أَفَأَنْصَدَقُ بِشُطْرِهِ قَالَ "لَا الشُّكْرُ
 وَالشُّكْرُ كَثِيرٌ إِنَّكَ أَنْ تَذَرَّ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ حَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرُهُمْ
 عَالَةً يَتَحَفَّفُونَ النَّاسَ وَلَسْتَ تُنْفِقُ نَفْقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا
 (সহীহ মুসলিম, হাদীস নং: ৪০৬৭) أَجِرْتَ بِهَا

তহরত সাঁদ (ৰা.) বৰ্ণিত হাদীস, তিনি বলেন, বিদ্যায়
হজ্জের সময় মহানবী (সা.) আমাকে দেখতে আসেন
এমন সময় যখন আমি মুমৰ্শু অবস্থায় ছিলাম। আমি নিবেদন
করলাম, হে আল্লাহর রসূল! রোগের কারণে আমার যে কী
অবস্থা তা আপনি দেখতেই পাচ্ছেন। আমি একজন সম্পদশালী
ব্যক্তি অথচ একটি মাত্র কন্যা ব্যাক্তিত আমার আর কোন
ওয়ারিষ নেই। তাই আমি কি আমার সম্পদের দুই-ত্রৃতীয়াংশ
(আল্লাহর পথে) দান করতে পারি? তিনি (সা.) বললেন, না।
আমি বললাম, তবে কি অর্ধেক সম্পদ (আল্লাহর পথে) দান
করতে পারি? তিনি (সা.) বললেন, না বরং তুমি এক-ত্রৃতীয়াংশ

ଦାନ କର ଏବଂ ଏକ-ତୃତୀୟାଂଶୁ ଅନେକ । ତୋମାର ଓୟାରିଶଦେର
ଅଭାବଗ୍ରହଣ ରେଖେ ବିଦ୍ୟାଯ ନେଯାର ଚେଯେ ଅଭାବମୁକ୍ତ ରାଖାଇ ଶ୍ରେୟ,
ଅନ୍ୟଥାଯ ତାରା ଲୋକଦେର କାହେ ହାତ ପାତବେ । ଆର ଆଜ୍ଞାହର
ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତୁମି ଯା-ଇ ବ୍ୟାଯ କରବେ, ତଦନ୍ୟାଯୀ
ତୋମାକେ ପ୍ରତିଦାନ ଦେଯା ହବେ ।

সংক্ষিপ্ত ব্যাখ্যা: পবিত্র কুরআনে আল্লাহ্ তাঁ'লা বহু স্থানে তাঁ'র পথে ব্যয় করার নির্দেশ দিয়েছেন। এমনকি বলা হয়েছে, নিজ প্রিয় সম্পদ ব্যয় না করা পর্যন্ত কেউ প্রকৃত মু'মিন হতে পারে না।
আল্লাহ্ তাঁ'লার এই আদেশে উন্নত হয়ে অনেকে নিজ সমস্ত সম্পদ আল্লাহ্ তাঁ'লার পথে ব্যয় করতে মনস্ত করতে পারে। এক্ষেত্রে ইসলাম ভারসাম্য রক্ষার শিক্ষা দেয় যা উত্ত হাদীস থেকে প্রতীয়মান হয় তথা নিজ সম্পদের সর্বোচ্চ এক-ত্রৈয়াংশ আল্লাহ্ তাঁ'র পথে ব্যয় করার অনুমতি দেয়া হয়েছে এবং উত্তরাধিকারীদের রিজিস্ট্রেশন না করে সাবলম্বী রেখে যেতে বলা হয়েছে। হ্যরত মসীহ্ মাওউদ (আ.) নিজ জামা'তের জন্য ঐশ্বী আদেশে মহানবী (সা.)-এর শিক্ষা অনুযায়ী ওসিয়্যত ব্যবস্থাপনার প্রাতিষ্ঠানিক রূপ দিয়ে গেছেন।
আল্লাহ্ তাঁ'লার কৃপায় আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত ইসলামের এই শিক্ষার ওপর প্রতিষ্ঠিত আছে। অতএব যারা এখনও ওসিয়্যত ব্যবস্থাপনায় অংশগ্রহণ করতে পারেন নি, আল্লাহ্ তাঁ'লা তাদেরকে আশু উত্ত ব্যবস্থাপনায় অংশগ্রহণের সৌভাগ্য দিন।

ଅମୃତରାଣୀ

ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ପ୍ରିୟ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟା ତାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଲାଭେର ମାଧ୍ୟମ

ତସରତ ମସୀହ ମାଓଉଡ (ଆ.) ବଲେନ,

“ଅପ୍ରୋଜନୀୟ ଓ ବାଜେ ଜିନିସ ବ୍ୟା କରେ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରେଛେ ବଲେ ଦାବୀ କରତେ ପାରେ ନା । ପୁଣ୍ୟର ଦ୍ୱାର ଖୁବିହୁ ସଂକାର୍ଣ୍ଣ । ଅତେବ ଏ ବିଷୟଟି ଭାଲଭାବେ ମନେ ରେଖ, ଅପ୍ରୋଜନୀୟ ଜିନିସ ବ୍ୟା କରେ କେଉଁ ସେହି ଦ୍ୱାର ଦିଯେ ପ୍ରେଶେ କରତେ ପାରେ ନା କେନନା ପବିତ୍ର କୁରାନେ ବଲା ହେଁଛେ, “ଲାନ ତାନାଲୂଲ ବିରାରା ହାତତା ତୁନଫିକୁ ମିମ୍ମା ତୁହିବୁନ” (ଆଲେ-ଇମରାନ: ୯୩) ଅର୍ଥାଂ ଯତକ୍ଷଣ ତୁମି ତୋମାର ସବଚେଯେ ପ୍ରିୟ ଜିନିସ (ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ) ବ୍ୟା ନା କରବେ ତତକ୍ଷଣ ଆଲ୍ଲାହର ପ୍ରିୟ ହୁଓଯାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରତେ ପାରବେ ନା । ଯଦି କଷ୍ଟ କରତେ ନା ଚାଓ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରତେ ନା ଚାଓ ତାହଲେ ସଫଳ ହବେ କୀଭାବେ? ସାହାବୀରା (ରା.) କି ଏମନିତେଇ ସେହି ମର୍ଯ୍ୟାଦାଯ ଉପଗୀତ ହେଁଛିଲେନ?

ଜାଗତିକ ଉପାଧି ଲାଭ କରାର ଜନ୍ୟ କତ ଅର୍ଥ ବ୍ୟା କରତେ ହୁଏ ଏବଂ କତ କଷ୍ଟ କଷ୍ଟ କରତେ ହୁଏ ଆର ଅବଶେଷେ ଏକଟି ସାମାନ୍ୟ ଉପାଧି ଲାଭ ହୁଏ ଯଦ୍ବାରା ହଦୟରେ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଲାଭ ହୁଏ ନା । ଅର୍ଥାତ୍ ‘ରାଯିଆଲ୍ଲାହ ଆନହମ’ ଉପାଧି ହଦୟକେ ପ୍ରଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏବଂ

ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଲାଭେର ଚିହ୍ନ । ତା କି ଏମନିତେଇ ଲାଭ ହତେ ପାରେ? ଅତେବ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ହଳ ପ୍ରକୃତ ସୁଖେର କାରଣ ଆର ତା ତତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ ହତେ ପାରେ ନା ଯତକ୍ଷଣ ଜାଗତିକ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରା ନା ହୁଏ । ତାରାଇ କଲ୍ୟାଣମଣ୍ଡିତ ଯାରା ଐଶୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦୁଃଖକଟେର ପ୍ରତି ଅଙ୍କ୍ଷେପ କରେ ନା କେନନା ଚିରହ୍ୟାୟୀ ସୁଖ ଏବଂ ଚିରହ୍ୟାୟୀ ଆନନ୍ଦ ଜାଗତିକ ଦୁଃଖକଟ ସହ୍ୟ କରେଇ ଲାଭ ହୁଏ ।” (ମାଲଫୁୟାତ, ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୭୫-୭୬)

ତିନି (ଆ.) ଏକଦା ଏକ ବୈଠକେ ବଲେନ: “ସ୍ଵପ୍ନେର ତା’ବୀର ସମ୍ବଲିତ ପୁତ୍ରକେ ଲେଖୋ ଆଛେ, କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନେ ଯଦି ନିଜ କଲିଜା ବେର କରେ କାଉକେ ଦିତେ ଦେଖେ ତବେ ଏର ତା’ବୀର ହଳ, ଅର୍ଥସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରା । ଏ କାରଣେଇ ପ୍ରକୃତ ତାକଓୟା ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ୟମାନ ଲାଭ କରାର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ପବିତ୍ର କୁରାନେ ବଲେଛେ, “ଲାନ ତାନାଲୂଲ ବିରାରା ହାତତା ତୁନଫିକୁ ମିମ୍ମା ତୁହିବୁନ” (ଆଲେ-ଇମରାନ: ୯୩) ତଥା ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ନିଜ ପ୍ରିୟ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟା ନା କରେ କେଉଁ ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରତେ ପାରବେ ନା ।” (ମାଲଫୁୟାତ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୯୫-୯୬)

୧୫ ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୨୧ ତାରିଖେ ସୁଭରାଜେର ଟିଲଫୋର୍ଡେ ଅବସ୍ଥିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ

ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରୁର ଆହମଦ

ଖଲੀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ବିଷୟ:

ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଶାହାଦାତେର ଘଟନା

ତାଜମନ୍ଦି, ତା'ଉୟ ଏବଂ ସୂରା
ଫାତିହା ପାଠେର ପର ହ୍ୟାର
ଆନୋରାର (ଆଇ.) ବଲେନ:

ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଶାହାଦାତେର
ଘଟନା ଗତ ଖୁତବାଯ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହରେଛି । ଏ
ସମ୍ପର୍କେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାର ମତ ଆରା କିଛୁ କଥା
ରଯେଛେ । ସହୀହ ବୁଖାରୀର ଯେ ରେଓୟାଯେତଟି
ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହରେଛି ତା ଥେକେ ଏଟି ବୁଝା
ଯାଯ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଓପର
ଆକ୍ରମଣେର ଅବ୍ୟବହିତ ପରେଇ ଫଜରେର

ନାମାୟ ପଡ଼େ ନେଯା ହରେଛିଲ ଆର ହ୍ୟରତ
ଉମର (ରା.) ତଥନ ମସଜିଦେଇ ଛିଲେ
ଯେଥାନେ କିନା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରେଓୟାଯେତେ ଉଲ୍ଲେଖ
କରା ହରେଛେ ଯେ, ତାଙ୍କଣିକଭାବେ ହ୍ୟରତ
ଉମର (ରା.)-କେ ସରେ ନିଯେ ଯାଓୟା ହୟ ଆର
ନାମାୟ ପରେ ଆଦାୟ କରା ହୟ । ଯେମନଟି
ସହୀହ ବୁଖାରୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରୀ ଆଲ୍ଲାମା ଇବନେ
ହାଜର ଏଇ ରେଓୟାଯେତର ନିଚେ ଅପର
ଏକଟି ରେଓୟାଯେତ ଲିପିବନ୍ଦ କରତେ ଗିଯେ
ଲିଖେନ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଇବନେ ଆକବାସ (ରା.)
ବଲେନ, ସଥିନ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର

ଅତିରିକ୍ତ ରଙ୍ଗକ୍ଷରଣ ହତେ ଥାକେ ଆର ତିନି
ଅଜ୍ଞାନ ହୟେ ପଡ଼େନ ତଥନ ଆମି ମାନୁଷେର
ସାହାୟ ନିଯେ ତାକେ ଘରେ ପୌଛେ ଦେଇ ।
ପ୍ରଭାତେର ଆଲୋ ପରିକାରଭାବେ ଫୁଁଟେ ଉଠା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ଅଚେତନ ଛିଲେନ । ଜ୍ଞାନ ଫିରେ
ଆସଲେ ତିନି ଆମାଦେର ଦିକେ ତାକିଯେ
ବଲେନ, ମାନୁଷ କି ନାମାୟ ପଡ଼େ ନିଯେଛେ?
ତଥନ ଆମି ନିବେଦନ କରି, ଜ୍ଞୀ ହଁଁ! ତଥନ
ତିନି ବଲେନ, ତାର ଇସଲାମ ଇସଲାମ ନୟ ଯେ
ନାମାୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରେଛେ । ଏରପର ତିନି ଓୟୁ

କରେନ ଏବଂ ନାମାୟ ପଡ଼େନ । (ଫାତହଲ ବାରୀ,
ସମ୍ପଦ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୬୪, ଶାରାହୁ ହାଦୀସ ନମ୍ବର:
୩୭୦୦, ଦାରଳ ମା'ରେଫା, ବୈରକୁତ)
(ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା ଲେଇବନେ ସା'ଦ,
ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୬୩, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ
ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରକୁତ ୧୯୯୦)

ଏହାଡ଼ି ତାବାକାତେ କୁବରାତେଓ ଏଟିଇ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁଥେ ଯେ, ହୟରତ ଉମର (ରା.)-କେ
ତୁଲେ ବାଡ଼ିତେ ପୌଛାନୋ ହୟ ଆର ହୟରତ
ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଅଓଫ (ରା.) ନାମାୟ
ପଡ଼ାନ । ସେଇସାଥେ ଏଟିଓ ଉଲ୍ଲେଖ ରହେଛେ
ଯେ, ହୟରତ ଆଦୁର ରହମାନ (ରା.) ପବିତ୍ର
କୁରାନେର ସବଚେରେ ଛୋଟ ଦୁଟି ସ୍ତ୍ରୀ
ପାଠ କରେନ ।
ଅନ୍ୟତ୍ର ଏବଂ *إِنَّ أَعْطَيْنَاكُ الْكَوْثُرَ وَالْعَصْرَ*
ଏବଂ *أَيُّهَا الْكَافِرُونَ دَيْنُكُمْ فِيٌ پଡ଼ାର*
ଉଲ୍ଲେଖ ରହେଛେ । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା
ଲେଇବନେ ସା'ଦ, ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୬୬,
ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରକୁତ ୧୯୯୦)

ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଘାତକେର କଥା
ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ଗିଯେ ତାବାକାତେ କୁବରାତେ
ଲେଖା ହେଁଥେ ଯେ, ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର
ଓପର ଆକ୍ରମଣ ହଲେ ତିନି ହୟରତ
ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଆବାସ (ରା.)-କେ ବଲେନ,
ଯାଓ ଏବଂ ଖୋଜ ନାଓ ଯେ, କେ ଆମାକେ
ହତ୍ୟାର ଚେଷ୍ଟା କରେଛେ? ହୟରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ
ବିନ ଆବାସ (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ବେର ହଇ
ଏବଂ ଘରେର ଦରଜା ଖୁଲିଲେ ମାନୁଷକେ
ସମବେତ ଦେଖିତେ ପାଇ, ଯାରା ହୟରତ ଉମର
(ରା.)-ଏର ଅବଶ୍ତା ସମ୍ପର୍କେ ଅନବହିତ ଛିଲ ।
ଆମି ଜିଜେସ କରି, କେ ଆମୀରଙ୍ଗ
ମୁମିନିଙ୍କେ ଖଞ୍ଜରାଘାତ କରେଛେ? ତାରା
ବଲେ, ଆଦୁଲ୍ଲାହର ଶକ୍ତ ଆବୁ ଲୁଲୁ ତାଙ୍କେ ଖଞ୍ଜର
ମେରେଛେ, ଯେ ମୁଗୀରା ବିନ ଶୋ'ବା-ର
କ୍ରୀତଦାସ । ସେ ଆରଓ ଲୋକକେ ଆହତ
କରେଛେ, କିନ୍ତୁ ଯଥନ ଧରା ପଡ଼େ ତଥନ ସେଇ
ଏକଇ ଖଞ୍ଜର ଦିଯେ ସେ ଆତହତ୍ୟା କରେଛେ ।
(ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା ଲେଇବନେ ସା'ଦ,
ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୬୩, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ
ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରକୁତ ୧୯୯୦)

ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଶାହାଦାତ କି
କୋନ ସତ୍ୟବ୍ରତର ଫଳାଫଳ ଛିଲ ନାକି ସେଇ
ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶକ୍ତା ଛିଲ—

ଏ ସମ୍ପର୍କେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଲେର କତିପାଯ
ଏତିହାସିକ ଏଟିଓ ଲିଖେଛେ ଯେ, ହୟରତ
ଉମର (ରା.)-ଏର ଶାହାଦତେର କାରଣ କୋନ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶକ୍ତା ନୟ, ବରଂ ଏଟି ଏକ
ସତ୍ୟବ୍ରତ ଛିଲ । ଯାହୋକ ଆମରା ଦେଖି ଯେ,
ତାଦେର ମତାମତ ହଲ, ହୟରତ ଉମର
(ରା.)-ଏର ନ୍ୟାୟ ବୀର ଖଲୀଫାକେ ଯେଭାବେ
ଶହିଦ କରା ହେଁଥେ, ସାଧାରଣତ ଆମରା
ଦେଖି ଯେ, ଏତିହାସିକ ଏବଂ ଜୀବନୀକାରଗଣ
ଶାହାଦତେର ଘଟନା ବିଭାଗିତ ବର୍ଣନା କରାର
ପର ନୀରବ ହୟେ ଯାନ । ଏତେ ଏହି ଧାରଣା
ଜନ୍ୟ ଯେ, ଆବୁ ଲୁଲୁ ଫିରୋଯ ଏକ ସାମୟିକ
ଉତ୍ତେଜନା ଓ କ୍ରୋଧେର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୟେ ତାକେ
ହତ୍ୟା କରେଛିଲ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ମାନ କାଲେର
କତିପାଯ ଏତିହାସିକ ଓ ଜୀବନୀକାର ଏ
ବିଷୟେ ବିଭାଗିତ ଆଲୋଚନା କରତେ ଗିଯେ
ବଲେନ, ଏଟି ନିଛକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର କ୍ରୋଧେର
କାରଣେ ଘଟିତ ପ୍ରତିଶୋଧମୂଳକ କାଜ ହତେ
ପାରେ ନା, ବରଂ ଏଟି ଏକ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଛିଲ ଆର
ରୀତିମତ ପୂର୍ବପରିକଲ୍ପିତ ଏକ ସତ୍ୟବ୍ରତେର
ଅଧିନେ ହୟରତ ଉମର (ରା.)'କେ ହତ୍ୟା କରା
ହେଁଥେଛି । ଆର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଇରାନି ସେନାପତି
ହରମୁଯାନ, ଯେ କିନା ତଥନ ବାହ୍ୟ ମୁସଲମାନ
ହୟେ ମଦିନାଯ ବସବାସ କରେଛି, ସେ-ଓ ଏହି
ସତ୍ୟବ୍ରତେ ଅଂଶ୍ଵିଦାର ଛିଲ । ବର୍ତ୍ମାନ କାଲେର
ଏସବ ଲେଖକରା ପ୍ରାଚୀନ ଏତିହାସିକ ଓ
ଜୀବନୀକାରଦେର ବିରତକେ ଅଭିଯୋଗ ଉଥାପନ
କରେଛେ ଯେ, ଏଟି ଯେ ଏକଟି ସତ୍ୟବ୍ରତ ଛିଲ,
ଏ ମର୍ମେ ତାରା କେନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ହତ୍ୟାର
ବିଷୟେ ବିଭାଗିତ ଆଲୋଚନା କରେନ ନି?

ଯଦିଓ ଇତିହାସ ଓ ଜୀବନୀ ବିଷୟକ
ଏକଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହ୍ୟ ‘ଆଲ ବିଦାୟା ଓୟାନ
ନିହାୟା’-ତେ କେବଳ ଏତୁଟିକୁ ପାଓଯା ଯାଯ
ଯେ, ସନ୍ଦେହ କରା ହୟ, ହୟରତ ଉମର
(ରା.)-ଏର ହତ୍ୟାର ପେଛନେ ହରମୁଯାନ ଏବଂ
ଜୁଫାଇନାର ହାତ ଛିଲ । (ଆଲ ବିଦାୟା
ଓୟାନ ନିହାୟା, ଚତୁର୍ଥ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୧୪୪,
ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ)

ଅତଏବ ଏହି ସନ୍ଦେହେର ଭିନ୍ନିତେଇ
ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଜୀବନୀକାର
ବିଭାଗିତ ଆଲୋଚନା କରତେ ଗିଯେ ଏଟିକେ
ରୀତିମତ ଏକ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଖ୍ୟା ଦିଯେଛେ ।

ଏହି ଲେଖକଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେଇ ଏକଜନ
ମୁହାମ୍ମଦ ରୋ ସାହେବ ନିଜ ପୁଣ୍ୟକ ‘ସୀରାତ
ଉମର ଫାରୁକ’-ଏ ଲିଖେନ, ହୟରତ ଉମର
(ରା.) କୋନ ପ୍ରାଣ୍ୟବ୍ୟକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦୀକେ ମଦିନାଯ
ଆସାର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାନେ ନା ।
ଏମନିକ କୁଫାର ଗର୍ଭନର ହୟରତ ମୁଗୀରା ବିନ
ଶୋ'ବା, ତାର ନାମେ ଏକଟି ପତ୍ର ଲିଖେନ ଯେ,
ତାର କାହେ ଏକଜନ କ୍ରୀତଦାସ ରାଯେଛେ, ଯେ
ଖୁବଇ କୁଶଲୀ ଆର ତିନି ତାକେ ମଦିନାଯ
ନିଯେ ଆସାର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରାନେ ।
ହୟରତ ମୁଗୀରା ବିନ ଶୋ'ବା (ରା.) ବଲେନ,
ସେ ଅନେକ କାଜ ଜାନେ ଯାତେ ମାନୁଷେର
କଲ୍ୟାନ ହେଁ । ସେ କାମାର, କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷ,
କାର୍ଯ୍ୟମିତ୍ରିକାର କାଜ ଓ ଜାନେ । ହୟରତ ଉମର
(ରା.) ହୟରତ ମୁଗୀରାର ନାମେ ପତ୍ର ଲିଖେନ
ଏବଂ ତିନି ତାକେ ମଦିନାଯ ପ୍ରେରଣେର
ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେନ । ହୟରତ ମୁଗୀରା ତାର
ଜନ୍ୟ ମାସିକ ଏକଶତ ଦିରହାମ କର ନିର୍ଧାରଣ
କରେନ । ସେ ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର
ସମୀପେ ଉପଥିତ ହୟ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କରେ
ଯେ, ତାର ଓପର ଅତିରିକ୍ତ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରା
ହେଁଥେ । ହୟରତ ଉମର (ରା.) ଜିଜ୍ଞେ
କରେନ, ତୁମି କୋନ କୋନ କାଜ ଭାଲଭାବେ
କରତେ ପାର? ସେ ତାଙ୍କେ ସେବାର କାଜେର
କଥା ବଲେ ଯେଗୁଲୋତେ ସେ ଖୁବଇ ଦକ୍ଷ ଛିଲ ।
ହୟରତ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ତୋମାର କାଜେର
ଦକ୍ଷତାର ନିରିଖେ ତୋମାର କର ଖୁବ ଏକଟା
ବେଶ ନାହିଁ । ସେ ତଥନ ତାର ପ୍ରତି ଅସମ୍ଭବ
ହୟେ ଫିରେ ଯାଯ । ସ୍ଵଲ୍ପକାଳ ପର ଏକଦିନ
ସେଇ ଏହି କ୍ରୀତଦାସ ହୟରତ ଉମର
(ରା.)-ଏର ପାଶ ଦିଯେ ଗେଲେ ତିନି ତାକେ
ଡେକେ ବଲେନ, ଆମି ଜାନତେ ପେରେଛି, ତୁମି
ବାୟଚାଲିତ ଚାକି ଖୁବ ଭାଲ ବାନାତେ ପାର ।
ସେଇ କ୍ରୀତଦାସ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଘୃଣାର ସାଥେ
ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ
ନିବନ୍ଧ କରେ ଏବଂ ବଲେ, ଆମି ଆପନାର ଜନ୍ୟ
ଏମନ ଏକ ଚାକି ବାନାବ ଯେ, ମାନୁଷ ତା
ସମ୍ପର୍କେ ବଲାବଲି କରେ ବେଡ଼ାବେ । ସେଇ
କ୍ରୀତଦାସ ସଥନ ଫିରେ ଯାଯ ତଥନ ତିନି
(ରା.) ତାର ସାଥେ ଥାକା ସାହାବୀଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
କରେ ବଲେନ, ଏହି କ୍ରୀତଦାସ ଏଇମାତ୍ର
ଆମାକେ ହରମିକ ଦିଯେଛେ । କରେକ ଦିନ
ଅତିବାହିତ ହେଁଥାର ପର ଆବୁ ଲୁଲୁ ନିଜ
ଚାଁଦରେ ଲୁକିଯେ ରାଖା ଦୁ'ଧାରୀ ଚାକୁ ଦାରା

ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଓପର ଆକ୍ରମଣ କରେ ଯାର ବାଟ ତାର ହାତେ ଛିଲ, ସେମନଟି ଶାହଦତେର ଘଟନାୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁଥେବେ । ତାର ଏକଟି ଆଘାତ ନାଭିର ନୀତେ ଲେଗେଛିଲ । ଏକଦିକ ଥିଲେ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ପ୍ରତି ଆବୁ ଲୁଲୁ'ର ବିଦେଶ ଏବଂ ଘୃଣାଓ ଛିଲ, କେନନା ଆରବରା ତାର ଅଷ୍ଟଲ ଜୟ କରେ ନିଯେଛିଲ ଏବଂ ତାକେ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦି ବାନିଯେଛିଲ ଆର ତାର ବାଦଶାହଙ୍କେ ଅପମାନିତ ଓ ଲାଞ୍ଛିତ ଅବସ୍ଥାଯ ଦେଶତ୍ୟାଗେ ବାଧ୍ୟ କରେଛିଲ । ସେ ସଖନଇ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦି କୋନ ଛୋଟ୍ ଶିଶୁକେ ଦେଖିତ, ତଥନ ତାଦେର କାହେ ଗିଯେ ତାଦେର ମାଥାଯ ହାତ ବୁଲାତ ଏବଂ କେଂଦେ କେଂଦେ ବଲତ, ଆରବରା ଆମାର ପ୍ରିୟଦେର ହତ୍ୟା କରେଛେ । ସଖନ ଆବୁ ଲୁଲୁ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-କେ ଶହୀଦ କରାର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରେ, ତଥନ ସେ ଖୁବ ଯତ୍ନେର ସାଥେ ଦୁ'ଧାରୀ ଖଣ୍ଡର ବାନାଯ, ସେଟିକେ ଧାର ଦେଇ, ଏରପର ସେଟିକେ ବିଷାକ୍ତ କରେ, ଅତଃପର ତା ନିଯେ ହରମୁଖୀନ-ଏର କାହେ ଯାଯ ଏବଂ ବଲେ, ଏହି ଖଣ୍ଡର ସମ୍ପର୍କେ ତୋମାର ଧାରଣା କୀ? ସେ ବଲେ, ଆମାର ଧାରଣା ହଲ, ତୁମ ଏର ମାଧ୍ୟମେ ଯାର ଓପରଇ ଆକ୍ରମଣ କରବେ, ତାକେ ହତ୍ୟା କରବେ । ହରମୁଖୀନ ପାରସ୍ୟବାସୀଦେର ସେନାପତ୍ରଧାନଦେର ଏକଜନ ଛିଲ । ମୁସଲମାନରା ତାକେ ତୁସତାର ନାମକ ହ୍ରାନେ ବନ୍ଦି କରେଛିଲ ଏବଂ ମଦିନାଯ ପ୍ରେରଣ କରେଛିଲ । ସେ ସଖନ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-କେ ଦେଖେ ତଥନ ଜିଜେସ କରେ, ତାର ଦେହରକ୍ଷି ଦାରୋଯାନ କୋଥାଯ?— ସେମନଟି ପୂର୍ବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁଥେ । ସାହାବୀଗଣ (ରା.) ବଲେନ, ତାର କୋନ ଦେହରକ୍ଷି ନେଇ, କୋନ ଦାରୋଯାନ ନେଇ, କୋନ ଦରବାରଓ ନେଇ । ତଥନ ସେ ବଲେ, ତାର ତୋ ନରୀ ହେଁଯା ଉଚିତ । ଯାହୋକ, ଏରପର ସେ ମୁସଲମାନ ହେଁ ଯାଯ ଆର ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ତାର ଭାତା ଦୁ' ହାଜାର (ଦିରହାମ) ନିର୍ଧାରଣ କରେନ ଏବଂ ତାକେ ମଦିନାଯ ବସବାସେର ଅନୁମତି ଦେନ ।

ତାବାକାତ ଇବନେ ସା'ଦ ପୁସ୍ତକେ ନାଫେ'ର ବରାତେ ଏକଟି ରେଓୟାଯେତ ରହେଛେ ଯେ,

ହ୍ୟରତ ଆବୁ ଲୁଲୁ ରହମାନ ସେଇ ଛୁରି ଦେଖେଛିଲେ ଯାର ମାଧ୍ୟମେ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-କେ ଶହୀଦ କରା ହେଁଥିଲ ।

ତିନି ବଲେନ, ଆମି ଗତକାଳ ଏହି ଛୁରିଟି ହରମୁଖୀନ ଓ ଜୁଫାଇନାର କାହେ ଦେଖେଛିଲାମ, ତଥନ ଆମି ତାଦେରକେ ଜିଜେସ କରି ଯେ, ତୋମରା ଏହି ଛୁରି ଦିଯେ କି କର? ତଥନ ତାରା ଉଭୟେ ବଲେ, ଆମରା ଏଟି ଦିଯେ ମାଂସ କାଟି, କେନନା ଆମରା ମାଂସ ସ୍ପର୍ଶ କରି ନା । ଏ କଥା ଶୁଣେ ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର ହ୍ୟରତ ଆବୁର ରହମାନ ବିନ ଆବି ବକର ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ଆପଣି କି ଏହି ଛୁରିଟି ତାଦେର ଦୁ'ଜନେର କାହେ ଦେଖେଛିଲେ? ତିନି ବଲେନ, ହୁଁ । ଅତଏବ, ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର ନିଜ ତରବାରି ହାତେ ତୁଲେ ନେନ ଏବଂ ଉଭୟେର କାହେ ଗିଯେ ତାଦେରକେ ହତ୍ୟା କରେନ ।

ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍କେ ଡେକେ ପାଠାନ । ସଖନ ତିନି (ଅର୍ଥାତ୍ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍) ତାର (ଅର୍ଥାତ୍ ହ୍ୟରତ ଉସମାନର) କାହେ ଆସେନ, ତଥନ ତିନି ଜିଜେସ କରେନ, ଉତ୍କ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ହତ୍ୟା କରତେ କୋନ ବିଷୟାଟି ଆପନାକେ ପ୍ରାରୋଚିତ କରେଛେ, ସଖନ କିନା ତାରା ଦୁ'ଜନ୍ମି ଆମାଦେର ନିରାପତ୍ତାଯ ଛିଲ? ଏ କଥା ଶୁଣତେଇ ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ ଧରେ ମାଟିତେ ଫେଲେ ଦେନ, ଏମନକି ଲୋକଜନ ଏଗିଯେ ଆସେ ଏବଂ ତାରା ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ, ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ର ହାତ ଥେକେ ରକ୍ଷା କରେ । ସଖନ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ତାକେ ଡେକେ ପାଠିଯେଛିଲେ ତଥନ ତିନି ଅର୍ଥାତ୍ ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ତରବାରି ଗଲାଯ ଝୁଲିଯେ ରେଖେଛିଲେ, କିନ୍ତୁ ହ୍ୟରତ ଆବୁର ରହମାନ (ରା.) ତାକେ କଠୋରଭାବେ ବଲେନ ଯେ, ତୁମି ଏଟି (ତରବାରି) ନାମିଯେ ରାଖ, ତଥନ ତିନି ତରବାରି ନାମିଯେ ରାଖେନ । ଏ ରେଓୟାଯେତି ଅର୍ଥାତ୍, ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ ଭୂପାତିତ କରା ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଘଟନା କତୁକୁ ସଠିକ୍ ତା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାଇ ଭାଲ ଜାନେନ ।

ସାଇଦ ବିନ ମୁସାଇଯେବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ ଯେ, ସଖନ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ ଶହୀଦ କରା ହୁଁ, ହ୍ୟରତ ଆବୁର ରହମାନ ବିନ ଆବି ବକର ବଲେନ, ଆମି ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଘାତକ ଆବୁ ଲୁଲୁ'ର ପାଶ ଦିଯେ ଯାଇଛିଲାମ, ସେଥାନେ ଜୁଫାଇନା ଏବଂ ହରମୁଖୀନ ଓ ତାର ସାଥେ ଛିଲ ଆର ତାରା ଫିସଫିସ କରେ କଥା ବଲାଇଲ ।

ଆମି ଆଚମକା ତାଦେର କାହେ ପୌଛିଲେ ତାରା ଦୌଡ଼େ ପାଲାତେ ଆରଭ କରେ ଆର ଏକଟି ଛୁରି ତାଦେର ମାବୋ ପଡ଼େ ଯାଯ । ଏର ଦୁଟି ଫଳା ଛିଲ, ଆର ଏର ବାଟ ଛିଲ ମାବଧାନେ । ଏକଟୁ ଦେଖ, ଯେ ଛୁରି ଦିଯେ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ ଶହୀଦ କରା ହେଁଥେ ସେଟି କେମନ ଛିଲ? ଅତଏବ ତାରା ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେଇ ଛୁରିଟି ହୁବହ ତେମନ୍ତ ଛିଲ ସେମନଟି ହ୍ୟରତ ଆବୁର ରହମାନ ବିନ ଆବି ବକର ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛିଲେ ।

ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର ସଖନ ହ୍ୟରତ ଆବୁର ରହମାନ ବିନ ଆବି ବକରେର କାହେ ଏକଥା ଶୁଣେନ ତଥନ ତିନି ତରବାରି ନିଯେ ବେରିଯେ ପଡ଼େନ, ଆର ହରମୁଖୀନକେ ଡାକେନ । ସଖନ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହରମୁଖୀନ) ତାର କାହେ ଆସେ ତଥନ ତିନି ତାକେ ବଲେନ, ଆମାର ସାଥେ ଚଲ, ଆମରା ଆମାର ଘୋଡ଼ ଦେଖିତେ ଯାବ, ଏବଂ ନିଜେ ତାର ପେଛନେ ହାଟିତେ ଥାକେନ । ସଖନ ସେ ତାର ସମ୍ମୁଖେ ହାଟିତେ ଥାକେ ତଥନ ତିନି ତାର (ଅର୍ଥାତ୍ ହରମୁଖୀନର) ଓପର ତରବାରି ଦିଯେ ଆଘାତ କରେନ । ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ସଖନ ସେ ତରବାରିର ତୀକ୍ଷ୍ଣତା ଅନୁଭବ କରେ ତଥନ ସେ 'ଲା ଇଲାହା ଇଲାଲ୍ଲାହ୍' ପାଠ କରେ । ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବଲେନ, ଏରପର ଆମି ଜୁଫାଇନାକେ ଡାକି । ସେ ହୀରାର ଖ୍ରିସ୍ଟାନଦେର ମାବୋ ଏକଜନ ଖ୍ରିସ୍ଟାନ ଛିଲ ଆର ସା'ଦ ବିନ ଆବି ଓୟାକ୍ସାସେର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଛିଲ । ତିନି ତାକେ ଚୁକ୍ତିର ଅଧିନେ ମଦିନାଯ ପ୍ରେରଣ କରେଛିଲେ ଯା କିନା ତାର ଓ ଜୁଫାଇନା'ର ମାବୋ ସମ୍ପାଦିତ ହେଁଥିଲ । ସେ ମଦିନାଯ ଲେଖା ଶେଖାତ । ସଖନ ଆମି ତାକେ ତରବାରି ଦିଯେ ଆଘାତ କରି ତଥନ ସେ ତାର ଚୋଥେର ସାମନେ କ୍ରୁଶେର ଚିହ୍ନ ଆଁକେ । ଅତଃପର ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ସାମନେ ଅଗସର ହନ ଏବଂ ଆବୁ ଲୁଲୁ'ର କନ୍ୟାକେ ହତ୍ୟା କରେନ, ଯେ ମୁସଲମାନ ହବାର ଦାବି କରତ । ହ୍ୟରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଛିଲ ଯେ, ଆଜ ତିନି ମଦିନାର ବୁକେ କୋନ କରେନ ଦିବ୍ରି ବା ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦିକେ ଜୀବିତ ରାଖିବେନ ନା । ମୁହାଜିରରା ତାର ବିରଙ୍ଗନେ ଐକ୍ୟବନ୍ଦ ହେଁ ତାକେ ବାଧା ଦେଇ ଏବଂ ତାକେ ସାବଧାନ କରେ । ତଥନ ତିନି ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍ର କସମ! ଆମି ଅବଶ୍ୟାଇ ତାଦେରକେ ହତ୍ୟା କରବ ଆର ତିନି ମୁହାଜିରଦେରେ ସମୀହ କରେନ ନି । ଏମନକି

ହସରତ ଆମର ବିନ ଆସ (ରା.) ତାର ସାଥେ ଅନୁବରତ କଥା ବଲତେ ଥାକେନ ଯତକ୍ଷଣ ନା ତିନି ହସରତ ଆମର ବିନ ଆସ (ରା.)-ଏର କାହେ ତରବାରି ସମର୍ପଣ କରେନ । ଅତଃପର ହସରତ ସା'ଦ ବିନ ଆବି ଓୟାକ୍ସ (ରା.) ତାର କାହେ ଆସେନ । ତଥନ ତାରା ଦୁ'ଜନ ଏକେ ଅପରେର ଲଲାଟେର ଚୁଲ ଧରେ ଫେଳେନ । ମୋଟକଥା ତିନି ହୁରମୁଖାନ, ଜୁଫାଇନା ଓ ଆବୁ ଲୁଲୁ'ର କନ୍ୟାକେ ହୃତ୍ୟା କରେନ ।

ଏଥନ ସକଳ ବିଷୟ ଏ ବିତକେ ଉପର୍ଥାପନ କରା ହେବେ ଯେ, ହସରତ ଉମର (ରା.)-କେ ହୃତ୍ୟା କରତେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବୁ ଲୁଲୁ'କେ ଉକ୍ଷାନି ଦିଯେଛିଲ ଆର ଆମାଦେର କାହେ ଯେସବ ରେଓୟାଯେତ ରଯେଛେ- ସେଣ୍ଟଲୋ ଏହି କଥାର ପ୍ରମାଣ ବହନ କରେ ଯେ, ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ହୃତ୍ୟା ଏକଟି (ଗଭୀର) ସତ୍ୟତ୍ଵ ଛିଲ । ଏହି ଲେଖକ ଲିଖେଛେ (ଏବଂ) ଯିନି ଏ କଥାର ପକ୍ଷେ ଯେ, ଏଟି ଏକ (ପୂର୍ବପରିକଲ୍ପିତ) ସତ୍ୟତ୍ଵ ଛିଲ । ଏସବ ସତ୍ୟତ୍ଵରେ ହୋତା ଛିଲ ହୁରମୁଖାନ । ସେ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ବିରକ୍ତଦେ ଆବୁ ଲୁଲୁ'ର ହିଂସାବିଦେଶ ଆରା ଉକ୍ଷେ ଦେଯ । ତାରା ଉଭୟେ ଛିଲ ଅନାରବ । ଏହାଡ଼ା ହୁରମୁଖାନକେ ସଖନ ବନ୍ଦୀ କରା ହୟ ଏବଂ ତାକେ ମଦିନା ପ୍ରେରଣ କରା ହୟ ତଥନ ସେ ଏହି ଆଶଙ୍କାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୟେ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରେ ଯେ, ଖଲිଫା ତାକେ ହୃତ୍ୟା କରବେନ । ତାବାକାତ ଇବନେ ସା'ଦ-ଏ ନାଫେ'ର ରେଓୟାଯେତେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଆହେ ଯେ, ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଆବୁ ବକର (ରା.) ସେଇ ଛୁ଱ିଟି ଦେଖେଛିଲେନ ଯେଟି ଦିଯେ ହସରତ ଉମର (ରା.)-କେ ଶହୀଦ କରା ହେବେଲ ।

ତାବାରୀତେ ଇବନେ ସା'ଦ-ଏ ନାଫେର ବର୍ଣନାଯ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଆହେ ଯେ, ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଆବୁ ବକର ସେଇ ଖଣ୍ଡର ଦେଖେଛିଲେନ ଯେଟି ଆବୁ ଲୁଲୁ, ଜୁଫାଇନା ଏବଂ ହୁରମୁଖାନେର ମାବେ ପଡ଼େ ଗିଯେଛିଲ, ସ୍ଟଟନାକ୍ରମେ ତିନି (ତଥା ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଆବୁ ବକର) ହଠାତ ତାଦେର କାହେ ଏସେଛିଲେନ । ହାଁଟାର ସମୟ ସେଟି ପଡ଼େ ଗିଯେଛିଲ । ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଉମର, ହସରତ ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଆବୁ ବକରେର କାହେ ଏକଥା ଶୁନନ୍ତେଇ ତାଦେର ଉଭୟେର କାହେ ଯାନ ଏବଂ ତାଦେରକେ ହୃତ୍ୟା

କରେନ । କେବଳ ତାଦେର ଉଭୟକେ ହୃତ୍ୟା କରେଇ କ୍ଷାନ୍ତ ହନ ନି ବରଂ ତିନି ପ୍ରତିଶୋଧେର ସ୍ପୃହାର କାହେ ପରାନ୍ତ ହୟେ ଆବୁ ଲୁଲୁ'ର କନ୍ୟାକେ ହୃତ୍ୟା କରେନ । ସେଇ ଖଣ୍ଡରଟି, ଯେଟିର ବିଷୟେ ହସରତ ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଆବୁ ବକର ବଲେଛିଲେନ, ତା ଅବିକଳ ସେଟିଇ ଛିଲ ଯେଟି ଦିଯେ ହସରତ ଉମର (ରା.)-କେ

ଶହୀଦ କରା ହେବେଲ । ହସରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଉମର ଯଦି ହୁରମୁଖାନ ଏବଂ ଜୁଫାଇନା'କେ ହୃତ୍ୟା କରାର କ୍ଷେତ୍ରେ ତଡ଼ିଘଡ଼ି ନା କରନ୍ତେନ ତାହଲେ ତାଦେର ଉଭୟକେ ସ୍ଟଟନାର ତଦନ୍ତର ଜନ୍ୟ ଡାକା ଯେତ ଏବଂ ଏଭାବେ ସତ୍ୟତ୍ଵରେ ରହସ୍ୟ ଉନ୍ନୋଚିତ ହତ । ଏସବ ବିଷୟ ଯଦି ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରାଖା ହୟ ତାହଲେ ଏ ବିଷୟଟି ଦିବାଲୋକେର ନ୍ୟାଯ ବୁଝା ଯାଯ ଯେ, ଏଟି ଛିଲ ଠାଣ୍ଡା ମାଥାଯ ପରିକଲ୍ପିତ ଏକଟି ସତ୍ୟତ୍ଵରେ ଆର ଯେ ସେଇ ସତ୍ୟତ୍ଵକେ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଣତ କରେଛିଲ ଏବଂ ହସରତ ଉମର (ରା.)-କେ ହୃତ୍ୟା କରେଛିଲ ସେ ଛିଲ ଆବୁ ଲୁଲୁ । ଏ ହୃତ୍ୟକେ ଯାରା ସତ୍ୟତ୍ଵ ମନେ କରେ ଏଟି ତାଦେର ମତ । (ସୀରାତେ ଉମର ଫାରକ୍, ପ୍ରଗେତ୍ତା- ମୁହାମ୍ମଦ ରେଜା, ଅନୁବାଦକ- ମୁହାମ୍ମଦ ସରୋଯାର ଗ୍ରହଣ ସାହେବ, ପୃଷ୍ଠା: ୩୪୦-୩୪୪)

ଏମନିଭାବେ ଆରେକଜନ ଜୀବନୀକାର ଡ. ମୋହାମ୍ମଦ ହୋସନ ହ୍ୟାକଲ ନିଜ ପୁସ୍ତକେ ଲିଖେନ, ପ୍ରକୃତ ସ୍ଟଟନା ହଲ, ମୁସଲମାନରା ସଖନ ଇରାନି ଓ ଖ୍ରିସ୍ଟନଦେର ବିପକ୍ଷେ ବିଜୟି ହୟ ଏବଂ ସେସବ ଦେଶେର ଶାସନବ୍ୟବର୍ତ୍ତା ନିଜେଦେର ହାତେ ତୁଲେ ନେଯ ଆର ଇରାନେର ବାଦଶାହକେ ଶୋଚନୀୟଭାବେ ପରାନ୍ତ କରେ ପଲାଯନେ ବାଧ୍ୟ କରେ, ତଥନ ଥେକେ ଇରାନି ଇଙ୍ଗ୍ରେ ଏବଂ ଖ୍ରିସ୍ଟନରା ନିଜେଦେର ହଦଯେ ମୋଟେ ଓପର ଆରବଦେର ବିରକ୍ତଦେ ଏବଂ ବିଶେଷତ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ବିରକ୍ତଦେ ହିଂସାବିଦେଶେ ଅଗ୍ନି ଲୁକିଯେ ରେଖେଛି । ତଥନ ଜନଗଣ ପାରମ୍ପରିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଏଇ ହିଂସାବିଦେଶେର ଉତ୍ୱେଖିତ କରେଛି । ଏହାଡ଼ା ତାଁ ଓପର ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଆବୁ ଲୁଲୁ ଏକଜନ ଇରାନି, ଏଟି ଜାନାର ପର ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ସେଇ କଥାଓ ତାଦେର ମନେ ପଡ଼େ । ତିନି ବଲେନ, ଆମି ଗତକାଳ ଏହି ଛୁରି ହୁରମୁଖାନ ଏବଂ ଜୁଫାଇନାର ହାତେ ଦେଖେଛିଲାମ । ଆମି ତାଦେରକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେଛିଲାମ- ଏହି ଛୁରି ଦିଯେ କୀ କରବେ? ତାରା ବଲେ, ମାଂସ କାଟିବ କେନନା, ଆମରା ମାଂସେ ହାତ ଲାଗାଇ ନା ଆର ହସରତ ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଆବୁ ବକର ବଲେନ, ଆମି ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ସାତକ ଆବୁ ଲୁଲୁ'ର ପାଶ ଦିଯେ ଯାଓୟାର ସମୟ ଜୁଫାଇନା ଏବଂ ହୁରମୁଖାନ ଉଭୟେଇ ତାର ସାଥେ ଛିଲ; ତାରା ପରମ୍ପର କାନ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧ କରିଛି । ହଠାତ କରେ ଆମି ତାଦେର କାହେ ଗେଲେ ତାରା ଦୌଡ଼େ ପାଲାଯ ଆର ଅମନି ଘଟନାଚକ୍ରେ ତାଦେର କାହେ ଥାକା ଏକଟି ଦୁ'ଧାରୀ ଖଣ୍ଡର ପଡ଼େ ଯାର

ବିଧରୀଦେର ସଂଖ୍ୟା ସ୍ଵଲ୍ଲାଇ ଛିଲ କିନ୍ତୁ ଏକଟି ଦଲ ଛିଲ ତାରା, ଯାଦେର ହଦଯ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ପ୍ରତିଶୋଧେର ନେଶାୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଛିଲ, ଯାଦେର ହଦଯେ ହିଂସାବିଦେଶେର ଆଗ୍ନ ପ୍ରଜ୍ଞାନିତ ଛିଲ । କେ ଜାନେ! ହତେ ପାରେ ଏଟି ତାଦେଇ ସତ୍ୟତ୍ଵ ଛିଲ ।

ଆର ହସରତ ଆବୁ ଲୁଲୁ'ର ଉତ୍କ କୃତକର୍ମ ସେଇ ସତ୍ୟତ୍ଵରେ ପରିଗାମ, ଯାର ଜାଲ ଐସବ ଇସଲାମେର ଶକ୍ତରା ନିଜେଦେର ହିଂସାବିଦେଶ ଏବଂ ଶକ୍ତତାର ପିପାସା ନିବାରଣେ ଜନ୍ୟ ବୁନେଛିଲ । ଆର ତାରା ଭେବେଛିଲ, ଏଭାବେ ଆରବଦେର ଏକତା ଟୁକରୋ ଟୁକରୋ କରେ ମୁସଲମାନଦେର କ୍ଷମତା ଖର୍ବ କରା ଯାବେ । ଘଟନାର ଆସଲ ରହସ୍ୟ ଜାନାର ଜନ୍ୟ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ପୁତ୍ରରା ସବଚେଯେ ବେଶ ଉତ୍କର୍ଷିତ ଛିଲେନ । ରହସ୍ୟ ଉନ୍ନୋଚନ କରେ ଘଟନାର ଗଭୀରେ ତାରା ପ୍ରବେଶ କରତେ ପାରନ୍ତ ଯଦି ଆବୁ ଲୁଲୁ ଫିରୋଯ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ନା କରନ୍ତ କିନ୍ତୁ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରେ ସେଇ ରହସ୍ୟ ନିଜେର ସାଥେ କବରେ ନିଯେ ଯାଯ । ପ୍ରକ୍ଷ ହଲ ଏଟିଇ କି ବିଷୟେ ଅବସାନ? ଏ ରହସ୍ୟ ଉଦୟାଟନେର କି କୋନ ଉପାୟ ନେଇ? ଏହି ଲେଖକ ଯିନି ଏର ରହସ୍ୟ ଉଦୟାଟନେର ପକ୍ଷେ ତିନି ଲିଖେନ, ନା ବରଂ ଐଶ୍ୱି ତକଦୀର ଚେଯେଛେ ଯେ, ଆରବେର ଏକ ସର୍ଦାର ସେଇ ରହସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଯେମେ ଅବଗତ ହନ ଏବଂ ସେଇ ସତ୍ୟତ୍ଵରେ ବିଷୟେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେନ । ହସରତ ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଅଓଫ (ରା.) ସଖନ ସେଇ ଛୁରିଟି ଦେଖେ ଯେଟି ଦିଯେ ହସରତ ଉମର (ରା.)-କେ ଶହୀଦ କରା ହେବେଲ, ତିନି ବଲେନ, ଆମି ଗତକାଳ ଏହି ଛୁରି ହୁରମୁଖାନ ଏବଂ ଜୁଫାଇନାର ହାତେ ଦେଖେଛିଲାମ । ଆମି ତାଦେରକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେଛିଲାମ- ଏହି ଛୁରି ଦିଯେ କୀ କରବେ? ତାରା ବଲେ, ମାଂସ କାଟିବ କେନନା, ଆମରା ମାଂସେ ହାତ ଲାଗାଇ ନା ଆର ହସରତ ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଆବୁ ବକର ବଲେନ, ଆମି ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ସାତକ ଆବୁ ଲୁଲୁ'ର ପାଶ ଦିଯେ ଯାଓୟାର ସମୟ ଜୁଫାଇନା ଏବଂ ହୁରମୁଖାନ ଉଭୟେଇ ତାର ସାଥେ ଛିଲ; ତାରା ପରମ୍ପର କାନ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧ କରିଛି । ହଠାତ କରେ ଆମି ତାଦେର କାହେ ଗେଲେ ତାରା ଦୌଡ଼େ ପାଲାଯ ଆର ଅମନି ଘଟନାଚକ୍ରେ ତାଦେର କାହେ ଥାକା ଏକଟି ଦୁ'ଧାରୀ ଖଣ୍ଡର ପଡ଼େ ଯାର

ହାତଲାଟି ଛିଲ ଏର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନେ । ତିନି ବଲେନ, ଭାଲ କରେ ଦେଖ ତୋ! ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡେ ବ୍ୟବହରିତ ଖଣ୍ଡରଟି ଦେଖିତେ କେମନ? ମାନୁଷଜନ ଦେଖିଲ, ଭୁବନ ସେଇ ଖଣ୍ଡରଟି-ଇ; ଯେମନଟି ହସରତ ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଆବୁ ବକର ବର୍ଣନା କରେଛେ । ଲେଖକ ବଲେଛେ, ଏ ବିଷୟେ ତାଇ ଆର ସଂଶୟ-ସନ୍ଦେହରେ ମୋଟେଓ ଅବକାଶ ଥାକେ ନା । ତାଦେର ଦୁଃଜନେର ଉଭୟରେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟଦାତା ବରଂ ମୁସଲମାନଦେର ମଧ୍ୟ ସବଚେଯେ ନିର୍ଭର୍ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଚ୍ଛେନ, ଯେ ଛୁରିଟି ଦିଯେ ହସରତ ଉମର (ରା.)-କେ ଶହୀଦ କରା ହୁଯ ସେଟି ଭୁବନ ଏବଂ ଜୁଫାଇନାର କାହେ ଛିଲ । ତାଦେର ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟର ମତେ, ତିନି (ରା.) ହତ୍ୟାକାରୀ ଆବୁ ଲୁଲୁ'କେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡେ ପୂର୍ବେ ସେଇ ଦୁଃଜନେର ସାଥେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରତେ ଦେଖିବେଳେ ଆର ଉଭୟରେ ମତେ, ଏସବ-ଇ ଛିଲ ସେଇ ରାତେର ଘଟନା ଯାର ପରଦିନ ଭୋରବେଳା ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଓପର ଆକ୍ରମଣ କରା ହୁଯ । ଏତକିଛୁର ପରେଓ କେଉ କି ଏ ବିଷୟେ ସନ୍ଦେହ କରତେ ପାରେ ଯେ, ଆମୀରଙ୍କ ମୁମିନୀନ ଯେ ସତ୍ୟବ୍ରତେର ଶିକାର ହେଁବେଳେ ତାର ମୂଳ ନାୟକ ଛିଲ ଏଇ ତିନଙ୍କି । ତବେ ଏଟିଓ ହତେ ପାରେ ଯେ, ଅନ୍ୟ କୋନ ଇରାନି ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିର ବ୍ୟକ୍ତିବର୍ଗ ଏତେ ଜଡ଼ିତ ଥାକିତେ ପାରେ ଯାଦେର ବିରଳକୌଣସି ମୁସଲମାନଙ୍କା ଜୟଯୁକ୍ତ ହେଁଛିଲ ।

ହସରତ ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଅଓଫ (ରା.) ଏବଂ ହସରତ ଆଦୁର ରହମାନ ବିନ ଆବୁ ବକରରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଶୋନାମାତ୍ରଇ ହସରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମରର ଦୃଷ୍ଟିତେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ରଙ୍ଗେ ରଙ୍ଗିତ ବଲେ ମନେ ହେଲ । ତାର ହଦୟେ ଏକଟି ଧାରଣା ବନ୍ଦମୂଳ ହେଁ ଯାଯ ଯେ, ମଦିନା ନଗରୀତେ ବସବାସରତ ସମସ୍ତ ଅଭିବାସୀରା ଏଇ ନେକ୍ଟାରଜନକ ସତ୍ୟବ୍ରତେ ଶାମିଲ ଏବଂ ତାଦେର ସବାର ହାତ ଏ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡେ ରଙ୍ଗେ ରଙ୍ଗିତ । ତିନି ତୃକ୍ଷଣାଂ ତରବାରୀ ଧାରଣ କରେନ ଏବଂ ସର୍ବଥିମେ ଭୁବନ ଏବଂ ଜୁଫାଇନା'କେ ଶେଷ କରେ ଦେନ । ରେଓୟାଯେତେ ରଯେଛେ, ତିନି ପ୍ରଥମେ ଭୁବନ କେତେବେଳେ ଡାକେନ । ସେ ସଥିନ ବେରିଯେ ଆସେ ତଥିନ ତିନି (ରା.) ବଲେନ, “ଆମାର ସାଥେ ଏକୁଟ୍ ଆସୋ ତୋ! ଆମାର ଘୋଡ଼ଟି ଦେଖ”- ଏଇ ବଲେ ତିନି ଖାନିକଟା ପିଛନେ

ସରେ ଦାଁଡାନ । ସେ ସଥିନ ତାର ସମୁଖ ଦିଯେ ଯାଚିଲ ତଥିନ ତିନି ତରବାରୀ ଦିଯେ ତାକେ ସଜୋରେ ଆଘାତ କରେନ । ଇରାନି ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାଂ ଭୁବନ) ଯଥିନ ତରବାରୀର ପ୍ରଥରତା ଅନୁଭବ କରେ ତଥିନ ସେ ‘ଲା ଇଲାହ୍ ଇଲାହା ଲୁଲୁହାତ୍’ ବଲେ ଏବଂ ଘଟନାସ୍ଥଳେଇ ମୃତ୍ୟୁବରଗ କରେ । ରେଓୟାଯେତେ ରଯେଛେ, ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ପୁତ୍ର ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର ବଲେନ, ଅତଃପର ଆମି ଜୁଫାଇନା'କେ ଡାକି । ସେ ଛିଲ ହିରା ନଗରୀର ଏକଜନ ଖିସ୍ଟାନ ଏବଂ ହସରତ ସା'ଦ ବିନ ଆବୀ ଓ୍ୟାକ୍ରାସ (ରା.)-ଏର ଦୁଧଭାଇ । ଏଇ ଆତ୍ମୀୟତାର ସମ୍ପର୍କେର କାରଣେଇ ହସରତ ସା'ଦ (ରା.) ତାକେ ମଦିନାତେ ନିଯେ ଏସେଛିଲେନ ଯେଥାନେ ସେ ଲୋକଦେର ପଡ଼ାଲେଖା ଶିଖାତ । ସଥିନ ଆମି ତରବାରୀ ଦିଯେ ତାକେ ଆଘାତ କରି ତଥିନ ସେ ତାର ଦୁଃଚୋଦେର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନେ କୁଶେର ଚିହ୍ନ ଆଁକେ । ହସରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ୍'ର ଅନ୍ୟ ଭାଇ-ଓ ନିଜ ପିତ୍ରହତ୍ୟାର ଜେରେ ତାର ଚେଯେ କୋନ ଅଂଶେ କମ ଉତ୍ତେଜିତ ଛିଲେନ ନା ଏବଂ ସବଚେଯେ ବେଶି ଉତ୍ତେଜିତ ଛିଲେନ ଉମ୍ମୁଲ ମୁମିନୀନ ହସରତ ହାଫସା (ରା.) ।

ଯାହୋକ, ତିନି (ରା.) ଯା କରେଛେ ଏର କୋନ ଆଇନି ସନଦ ଛିଲ ନା । କୋନ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏ ଅଧିକାର ନେଇ ଯେ, ନିଜେଇ ପ୍ରତିଶୋଧ ଗର୍ହଣେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦଶ୍ମାଯାମାନ ହବେ ।

ଅଥବା ନିଜେର ପ୍ରାପ୍ୟ ବୁଝେ ନିବେ । ଯେଥାନେ ବିଷୟେର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଯୁଗେ ତିନି ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତାର ତିରୋଧାନେର ପର ତାର ଖଲୀଫାଗଣେର ଜନ୍ୟ ନିର୍ଧାରିତ ଛିଲ । ତାରା ମାନୁଷେର ମାଝେ ନଯାସଜ୍ଞ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦିତେନ ଆର ଅପରାଧୀର ବିରଳକୌଣସି କିସାସେର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜାରି କରତେନ । କାଜେଇ ହସରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଛିଲ-ତିନି (ରା.) ସଥିନ ସେଇ ସତ୍ୟବ୍ରତ ସମ୍ପର୍କେ ଜାନତେ ପାରେନ ଯାର ଫଳେ ତାର ପିତାର ପ୍ରାଣହାନି ଘଟେ; ଆମୀରଙ୍କ ମୁମିନୀନେର କାହେ ଏର ସୁରୁ ବିଚାର ଦାବି କରା । ତାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଏଟି ଯଦି ସତ୍ୟବ୍ରତ ବଲେ ପ୍ରତୀଯମାନ ହତ ତାହଲେ ତିନି କିସାସେର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବାସ୍ତବାୟନ କରତେନ ବା ପ୍ରମାଣିତ ନା ହଲେ ଅଥବା ଏ ବିଷୟେ ଆମୀରଙ୍କ ମୁମିନୀନେର ହଦୟେ କୋନ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହଲେ ଅର୍ଥାଂ ନତୁନ ଖଲୀଫାର

ହଦୟେ ସୃଷ୍ଟ ସନ୍ଦେହେର କାରଣେ ସେ ଅନୁପାତେ ଦଶ୍ମାହସ କରତେନ କିଂବା ଏଇ ରାଯ ଦିତେନ ଯେ, କେବଳ ଆବୁ ଲୁଲୁ'ଇ ଅପରାଧୀ । [ଆଲ ଫାରାକ ଉମର (ରା.), ପ୍ରଣେତା- ମୁହାମ୍ମଦ ହ୍ୟାଯକେଲ, ଅନୁବାଦକ- ହାବୀବ ଆଶ ଆର, ପୃଷ୍ଠା: ୮୬୯-୮୭୨, ଇସଲାମୀ କୁତୁବ ଖାନା, ଉର୍ଦୁ ବାଜାର, ଲାହୋର ।] ମୋଟକଥା, ତିନି ଯା-ଇ କରେଛେ, ଆଇନେର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଏର କୋନ ଅଧିକାର ଛିଲ ନା । ସାରକଥା ହଲ,

ଯଦିଓ ଏଟି ଏକେବାରେ ଅମୂଳକ ନଯ ଯେ, ଏ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡଟି ରୀତିମତ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଛିଲ ।

କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟକାର ପରିସ୍ଥିତିର ଦାବି ଅନୁସାରେ ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ତୃକ୍ଷଣାଂ ତଦନ୍ତ କରାତେ ସକ୍ଷମ ହନ ନି ଅଥବା ପରିସ୍ଥିତି ଯା-ଇ ଥାରୁକ ନା କେନ, ପ୍ରାଥମିକ ଯୁଗେ ଐତିହାସିକରା ଏଇ ସମ୍ପର୍କେ ନୀରବ ଛିଲେନ । ଏଇ ଯୁଗେ କିଛୁ ଐତିହାସିକ ଲକ୍ଷଣାବଳୀର ନିରିଖେ ଏ ନିଯେ ତର୍କ କରାରେ ଆର ତାଦେର ଯୁକ୍ତିତେ କିଛୁଟା ଓଜନ ଆଛେ ବଲେଓ ମନେ ହେଲ । କେନାନା ଏଇ ସତ୍ୟବ୍ରତକାରୀର ଏଥାନେଇ ଥିମେ ଥାକେ ନି । ବରଂ ପୁନାରା ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ଓ ଏକଇ ଧରନେର ସତ୍ୟବ୍ରତେର ଶିକାର ହେଁବେଳେନ । ଆର ଏ କାରଣେ ଏଇ ସନ୍ଦେହ ଆର ଦୃଢ଼ତା ପାଇ ଯେ, ଇସଲାମେର କ୍ରମବର୍ଧମାନ ଉତ୍ତିତ ଓ ବିଜ୍ୟକେ ପ୍ରତିହତ କରାର ଜନ୍ୟ ଏବଂ ନିଜେଦେର ପ୍ରତିଶୋଧେର ଆଣ୍ଟନ ନିଭାନୋର ଜନ୍ୟ ବହିଃକ୍ଷତିର ଏକଟି ପରିକଳ୍ପିତ ସତ୍ୟବ୍ରତେର ଅଧୀନେ ହସରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ ଶହୀଦ କରା ହେଁବେଳେନ । ବାକି ଆଲାହ୍-ଇ ଭାଲ ଜାନେନ ।

ସୁହୀତ୍ ମୁସଲିମେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁବେ, ହସରତ ଇବନେ ଉସମାନ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ, ଆମାର ପିତାର ଓପର ଯଥିନ ଆକ୍ରମଣ ହୁଯ ତଥିନ ଆମି ତାର ପାଶେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ୍ତ ଛିଲାମ । ଲୋକେରା ତାର ପ୍ରଶଂସା କରେଛିଲେ ଏବଂ ବଲେଛିଲ ଜାୟକାଲାହ୍ ଖାଇରାନ । ଅର୍ଥାଂ, ଆଲାହ୍ ଆପନାକେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଦାନ ଦିନ । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ଆଲାହ୍କେ ଭାଲବାସି ଏବଂ ଆମି ଭାବେ କାରି । ଲୋକେରା ବଲଲ, ଆପନି ଖଲୀଫା ନିଯୁକ୍ତ କରେ ଦିନ ।

ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ଆମି କି ଆମାର ଜୀବନଦଶାୟ ଏବଂ ମୃତ୍ୟର ପରେ ତୋମାଦେର

ବୋବା ବହନ କରବ । ଆମାର ଭାଗ ସମାନ ସମାନ ହେକ, ଏଟିହି ଆମି ଚାଇ । ଅର୍ଥାଏ ଆମାକେ ଯେଣ ପାକଡ଼ାଓ କରା ନା ହୟ ଆର ଆମି ପୁରକ୍ଷାରଙ୍ଗ ଚାଇ ନା । ଆମି ଯଦି କାଉକେ ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ କରେ ଯାଇ ତାହଲେ ତିନିଓ ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ ବାନିଯେ ଛିଲେନ ଯିନି ଆମାର ଥେକେ ଉତ୍ତମ ଛିଲେନ ଅର୍ଥାଏ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) । ଯଦି ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ ମନୋନୀତ କରି ତାହଲେ କୋନ କ୍ଷତି ନେଇ । ଆମି ଯଦି ତୋମାଦେରକେ କୋନ ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ ନିର୍ବାଚନ କରା ଛାଡ଼ାଇ ରେଖେ ଯାଇ ତାହଲେ ଯିନି ଆମାର ଥେକେ ଉତ୍ତମ ଛିଲେନ ତିନିଓ ତୋମାଦେରକେ ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ ମନୋନୀତ କରା ଛାଡ଼ାଇ ରେଖେ ଗିଯେଛିଲେନ ଅର୍ଥାଏ ଦ୍ଵିତୀୟ ଉଦାହରଣ ଦିଯେଛିଲେନ ମହାନବୀ ହୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର । ତିନି (ସା.) କୋନ ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ ମନୋନୀତ କରେନ ନି । ହୟରତ ଆବଦୁଲ୍ଲାହ୍ ଇବନେ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ଯଥନ ତିନି (ରା.) ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରେନ ତଥନ ଆମି ବୁଝେ ଗିଯେଛିଲାମ ଯେ, ତିନି (ରା.) ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ ମନୋନୀତ କରବେନ ନା । (ସହୀହ ମୁସଲିମ, କିତାବୁଲ ଇମାରାହ୍, ବାବ ଇଞ୍ଜେଖଲାଫ ଓ ତାରକୁହ୍, ହାଦୀସ ନମ୍ବର : ୪୭୧୩)

ସହୀହ ମୁସଲିମେର ଅନ୍ୟ ଏକ ରେଓୟାଯେତେ ରଯେଛେ ହୟରତ ଇବନେ ଉମର (ରା.) ବର୍ଣନ କରେନ, ଆମି ହୟରତ ହାଫସା (ରା.)-ଏର କାହେ ଯାଇ । ତିନି ବଲେନ, ତୁମି କି ଜାନ, ତୋମାର ପିତା ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ ନିୟୁକ୍ତ କରବେନ ନା? ତିନି (ଅର୍ଥାଏ, ଇବନେ ଉମର) ବଲେନ, ଆମି ବଲାମ ତିନି ଏମନଟି କରବେନ ନା । ତିନି (ଅର୍ଥାଏ, ଇବନେ ଉମର) ବଲେନ, ଆମି କସମ ଥେଯେ ବଲାମ, ଆମି ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ସାଥେ ପୁନରାୟ କଥା ବଲବ । ତିନି (ଅର୍ଥାଏ, ଇବନେ ଉମର) ବଲେନ ଯେ, ଆମି ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରବ ଥାକି ଆର ତାର ସାଥେ କୋନ କଥା ବଲି ନି । ଆମାର ଅବସ୍ଥା ଏମନ ଛିଲ ଯେ, ଆମି ଆମାର ଶପଥେର କାରଣେ ପାହାଡ଼ସମ ବୋବା ଅନୁଭବ କରିଛିଲାମ । ଏରପର ଆମି ଫିରେ ଆସି ଏବଂ ତାର (ରା.) କାହେ ଯାଇ । ତିନି (ରା.) ଆମାର କାହେ ମାନୁଷେର କୁଶଲାଦି ଜିଜେସ କରେନ । ଏରପର ଆମି ତାକେ ହାଫସା (ରା.) ଯା ବଲେଛିଲେନ ତା ବଲି । ଏରପର ଆମି ବଲି,

ଆମି ଲୋକେଦେର ଏକଟି କଥା ବଲତେ ଶୁଣେଛି ଆର ଆମି ଶପଥ କରେ ବଲେଛି ଯେ, ଆମି ଆପନାର କାହେ ସେ କଥା ଅବଶ୍ୟକ ବଲବ । ମାନୁଷେର ଧାରଣା ହଲ, ଆପନି ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ ନିର୍ଧାରଣ କରବେନ ନା । ବିଷୟ ହଲ, ଯଦି କେଉଁ ଆପନାର ଉଟ୍ ବା ବକରି ଦେଖାଶୋନାକାରୀ ହୟ ଆର ସେ ସେଣ୍ଟଲୋ ଛେଡ଼େ ଆପନାର କାହେ ଚଲେ ଆସେ ତାହଲେ ଆପନି ଦେଖବେନ ଯେ, ସେ ସେଣ୍ଟଲୋ ନଷ୍ଟ କରେଛେ । ଅତ୍ୟବ୍ରତ, ମାନୁଷେର ତଡ଼ବାଧନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ । ତିନି (ଅର୍ଥାଏ, ଇବନେ ଉମର) ବଲେନ, ହୟରତ ଉମର (ରା.) ଆମାର ସାଥେ ଏକମତ ହନ ଏବଂ କିଛକଣେର ଜନ୍ୟ ମାଥା ନତ କରେନ । ଏରପର ତିନି ମାଥା ତୁଲେନ ଆର ଆମାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଦ କରେ ବଲେନ, ମହାନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ନିଜେଇ ତାର ଧର୍ମେର ସୁରକ୍ଷା କରବେନ । ଯଦି ଆମି କାଉକେ ଖଲୀଫା ମନୋନୀତ ନା କରି ତାତେ କୀ ହେବ? ମହାନବୀ (ସା.)-ଓ ତୋ କାଉକେ ଖଲୀଫା ମନୋନୀତ କରେନ ନି । ଆର ଯଦି ଆମି ଖଲୀଫା ମନୋନୀତ କରି ସେକ୍ଷେତ୍ରେ ସ୍ମରଣ ରାଖବେ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଖଲୀଫା ମନୋନୀତ କରେଛିଲେନ । ଇବନେ ଉମର ତଥା ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ପୁତ୍ର ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ର ଶପଥ! ତିନି (ରା.) ଯଥନ ହୟରତ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନାମ ଏବଂ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରେନ ତଥନ ଆମି ବୁଝେ ଗିଯେଛିଲାମ, ତିନି (ରା.) କାଉକେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସମକଳ କରବେନ ନା ଏବଂ ତିନି କାଉକେ ଶ୍ଲାଭିଷିକ୍ତ ମନୋନୀତ କରବେନ ନା । (ସହୀହ ମୁସଲିମ, କିତାବୁଲ ଇମାରାହ୍, ବାବ ଇଞ୍ଜେଖଲାଫ ଓ ତାରକୁହ୍, ହାଦୀସ ନମ୍ବର : ୪୭୧୪)

ହୟରତ ମିସ୍‌ଓୟାର ବିନ ମାଖରାମା (ରା.) ବର୍ଣନ କରେନ, ହୟରତ ଉମର (ରା.)-କେ ଯଥନ ଆହତ କରା ହୟ ତିନି ବେଦନାୟ ବିମୁଢ଼ ଛିଲେନ, ହୟରତ ଇବନେ ଆବାସ (ରା.) ତାକେ ସାନ୍ତୁନା ଦେଓୟାର ଭଙ୍ଗିମାୟ ବଲେନ, ଆମୀରକୁ ମୁଣିନିନ! ଯଦି ଏମନଟି ହୟେ ଥାକେ ତାହଲେ ଆପନି ତୋ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ଛିଲେନ ଏବଂ ଅତି ଉତ୍ତମରପେ ଆପନି ତାର ସଙ୍ଗ ଦିଯେଛେ । ଆର ଆପନି ଏମନ ଅବସ୍ଥା ତାର ଥେକେ ପୃଥକ ହୟେଛେ ସଥିନ ତିନି (ସା.) ଆପନାର ପ୍ରତି ସଙ୍କ୍ଷିପ୍ତ ଛିଲେନ ।

ଛିଲେନ ଆର ଅତି ଉତ୍ତମରପେ ତାର ସଙ୍ଗ ଦିଯେଛେ । ଏରପର ତାର ଥେକେ ଆପନି ଏମନ ଅବସ୍ଥା ପୃଥକ ହୟେଛେ ସଥିନ ତିନି (ରା.) ଆପନାର ପ୍ରତି ସଙ୍କ୍ଷିପ୍ତ ଛିଲେନ । ଏରପର ଆପନି ତାନ୍ଦେର ସାହାବୀଦେର ସାଥେ ଛିଲେନ ଆର ଆପନି ଅତି ଚମକ୍ତାରଭାବେ ତାନ୍ଦେର ସଙ୍ଗ ଦିଯେଛେ, ଆଜ ଆପନି ଯଦି ତାନ୍ଦେର ଛେଡ଼େ ଯାବେ ତାହଲେ ଆପନି ଏମନ ଅବସ୍ଥା ତାନ୍ଦେର ଛେଡ଼େ ଯାବେନ ସଥିନ ତାରା ଆପନାର ପ୍ରତି ସଙ୍କ୍ଷିପ୍ତ । ହୟରତ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ଏହି ଯେ ତୁମି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତାର ସଙ୍କ୍ଷିପ୍ତର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରଲେ ଏଟା ଆମାର ପ୍ରତି କେବଳମାତ୍ର ଆଲ୍ଲାହ୍ ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ତୁମି ଯେ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାର ସଙ୍କ୍ଷିପ୍ତର କଥା ବଲଲେ ଏଟିଓ ଆମାର ପ୍ରତି ମହାନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଅପାର ଅନୁଗ୍ରହ । ଆର ତୁମି ଯେ ଆମାର ଦୁଃଚିନ୍ତା ବା ଉଦ୍ବେଗ ଦେଖଛ ଏହି ଉତ୍କର୍ଷା ମୂଳତ ତୋମାର ଓ ତୋମାର ସଙ୍ଗୀଦେର ଚିନ୍ତା । ଆଲ୍ଲାହ୍ କସମ! ଆମାର କାହେ ଯଦି ପଥିବୀମ ସୋନାଓ ଥାକତ ତବେ ଆମି ଅବଶ୍ୟକ ତା ଫିଦ୍ୟାସ୍ଵରପ ଦିଯେ ହଲେବ ମହା ପରାକ୍ରମଶାଲୀ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଶାନ୍ତି ଦେଖାର ପୂର୍ବେହି ତା ଥେକେ ମୁକ୍ତି ନିଯେ ନିତାମ । [ସହୀହ ବୁଖାରୀ, କିତାବ ଫାଯାଯୋଲୁ ଆସହାବିନ ନାବୀରୀ (ସା.), ବାବ : ମାନାକେବେ ଉମର ବିନ ଖାତାବ ..., ହାଦୀସ ନମ୍ବର: ୩୬୯୨]

ହୟରତ ମୁସଲେହ ମାଓୟଦ (ରା.)
 ﴿وَلَيَبْدِلَنَّهُمْ مِّنْ بَعْدِ حَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾
 ଆୟାତେର ତଫ୍ସିର କରତେ ଗିଯେ ବଲେନ,

“ଖଲୀଫାରା ଏମନ କୋନ ବିପଦେର ସମ୍ମୁଖୀନ ହନ ନି ଯେଟିକେ ତାରା ଭୟ ପୋଯେଛେ । ଆର ଯଦି ଏମନ କୋନ ବିପଦ ଏସେ ଥାକେ ତାହଲେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ସେଟିକେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା ବଦଳେ ଦିଯେଛେ । ଏତେ କୋନ ସନ୍ଦେହ ନେଇ ଯେ, ହୟରତ ଉମର (ରା.) ଶହିଦ ହୟେ ଗେହେନ କିନ୍ତୁ ଘଟନାପ୍ରବାହ ଦେଖିଲେ ବୁଝା ଯାଇ,
 ଏହି ଶାହାଦତେର ବିଷୟେ ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର କୋନ ଭୟଇ ଛିଲ ନା । ବରଂ ତିନି ସବସମୟ ଦୋଯା କରତେନ ଯେ, ‘ହେ ଆଲ୍ଲାହ!

ଆମାକେ ଶାହାଦତେର ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାଓ ଆର ଆମାକେ ମଦିନାତେଇ ଶହୀଦ କର' । ଅତ୍ରେ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ସାରା ଜୀବନ ଏହି ଦୋଯା କରେ କାଟନ ଯେ, ହେ ଆଲ୍ଲାହ୍! ତୁମି ଆମାକେ ମଦିନାଯ ଶାହାଦତେର ସୌଭାଗ୍ୟ ଦିଓ, ତିନି ସଦି ଶହୀଦ ଓ ହେଁ ଯାନ ତାହଲେ ଆମାର ଏକଥା କୀଭାବେ ବଲତେ ପାରି ଯେ, ତିନି ଏକ ଭୀତିପ୍ରଦ ଅବଶ୍ଵର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଁଛିଲେନ ଅର୍ଥ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଏଟିକେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାଯ ରୂପାନ୍ତରିତ କରେନ ନି । ଏତେ ସନ୍ଦେହ ନେଇ, ସଦି ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଶାହାଦାତବରଣକେ ଭୟ ପେତେନ ଆର ତିନି ଶହୀଦ ହେଁ ଯେତେନ ତାହଲେ ବଲା ଯେତେ ପାରତ ଯେ, ତା'ର ଭୟକେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାଯ ବଦଲେ ଦେନ ନି । କିନ୍ତୁ ତିନି ତୋ ଅନବରତ ଦୋଯା କରତେନ, ହେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଆମାକେ ମଦିନାଯ ଶାହାଦାତ ଦାନ କର । ଅତ୍ରେ, ତାର ଶାହାଦାତବରଣ ଥେକେ ଏକଥା କୀଭାବେ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହତେ ପାରେ ଯେ, ତିନି ଶାହାଦାତବରଣକେ ଭୟ ପେତେନ! ଯେକ୍ଷେତ୍ରେ ତିନି ଶାହାଦାତବରଣକେ ଭୟଇ ପେତେନ ନା ବରଂ ଶାହାଦାତ ଲାଭେର ଜନ୍ୟ ଦୋଯା କରତେନ ଯା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଗ୍ରହଣ କରେଛେ ନେକ୍ଷେତ୍ରେ ବୁଝା ଗେଲ, ଏହି ଆୟାତ ସଂଶିଷ୍ଟ ଏମନ କୋନ ଭୟେର ତିନି ସମ୍ମୁଖୀନ ହନ ନି ଯେଟିକେ ତା'ର ହୃଦୟ ଅନୁଭବ କରେଛେ ଆର ଏହି ଆୟାତେ ଯେମନଟି ଆମି ଇତୋମଧ୍ୟେ ବଲେଛି, ଏଟିହ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହେଁଛେ ଯେ; ଖଲୀଫାରା ଯେ ବିଷୟକେ ଭୟ ପାବେନ ତା କଖନ୍ତ ସଂଘଟିତ ହତେ ପାରେ ନା ଆର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ର଱େଛେ ଯେ, ତିନି ତାଦେର ଭୟକେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାଯ ବଦଲେ ଦିବେନ । କିନ୍ତୁ କୋନ ବିଷୟକେ ଖଲୀଫା ସଖନ ଭୟଇ ପାନ ନା ବରଂ ସେଟିକେ ନିଜେର ସମ୍ମାନ ଓ ଉନ୍ନତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାର କାରଣ ମନେ କରେଛେ ନେକ୍ଷେତ୍ରେ ସେଟିକେ ଭୟ ଆଖ୍ୟା ଦିଯେ ଏକଥା ବଲା ଯେ, ଏହି ଭୟକେ କେନ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାଯ ବଦଲେ ଦେଯା ହୁଲ ନା- ଅବାନ୍ତର କଥା । ” ଏ ବିଷୟଟି ସୁଝାର ବିଷୟ ।

ତିନି (ରା.) ବଲେନ, “ଆମି ସଖନ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଉତ୍ତ ଦୋଯା ପଡ଼େଛି ତଥନ ଆମି ମନେ ମନେ ବଲେଛି, ବାହ୍ୟତ ଏ ଦୋଯାର ଅର୍ଥ ଛିଲ, ଶକ୍ତି ମଦିନାଯ ଆକ୍ରମଣ କରବେ ଏବଂ ତାର ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ତାର ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ଭୟାବହ ହବେ ଯେ, ସବ ମୁସଲମାନ ମାରା ଯାବେ

ଏରପର ତାରା ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର କାହେ ଏସେ ତାଁକେ ଓ ଶହୀଦ କରବେ କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଦୋଯାକେଓ କବୁଲ କରେଛେ ଆର ଏମନ ଉପକରଣ ବା ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ ଯାର ଫଳେ ଇସଲାମେର ସମ୍ମାନ ବଜାୟ ଥେକେଛେ । ବାସ୍ତବେ ମଦିନାଯ ବହିରାଗତ କୋନ ଶକ୍ତର ଆକ୍ରମଣ ନା ହେଁ ମଦିନାର ଭେତର ଥେକେଇ ଏକ ନୋଂରା ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମାନ ହୁଯ ଏବଂ ସେ ଛୁରିକାଘାତେ ତାକେ ଶହୀଦ କରେ ଦେଯ । ” (ତଫ୍ସିରେ କବାର, ସଞ୍ଚ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୩୭୮)

ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଶାହାଦତେର ଘଟନା ଏବଂ ଏର କାରଣ ବର୍ଣନା କରତେ ଗିଯେ ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ (ରା.) କ୍ରୀତଦାସ ମୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କେ ଇସଲାମୀ ଶିକ୍ଷା ଉପଥ୍ସାପନ କରତ ବଲେନ, “ସର୍ବପ୍ରଥମ ଏହି ନିର୍ଦେଶ ଦିଯେଛେ ଯେ, ତୋମରା ଅନୁଗ୍ରହ କରେ କୋନ ମୁକ୍ତିପଣ ଛାଡ଼ାଇ ତାଦେରକେ ତଥା କ୍ରୀତଦାସଦେର ମୁକ୍ତ କରେ ଦାଓ । ଏରପର ଏଟି ବଲେଛେ ଯେ, ଏମନଟି ସଦି ନା କରତେ ପାର ତବେ ମୁକ୍ତିପଣ ପରିଶୋଧ କରେ ସ୍ଵାଧୀନ କରେ ଦାଓ । ଆର ସଦି କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି ଏମନ ର଱େ ଯାଯ, ଅର୍ଥାତ୍ କୋନ ଦାସ ସଦି ନିଜେ ମୁକ୍ତିପଣ ପରିଶୋଧ କରାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନା ରାଖେ ଆର ତାର ରାଷ୍ଟ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ଦେଶେର ସାଥେ ତାର ସମ୍ପର୍କ ସେଇ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସଦି ତାକେ ସ୍ଵାଧୀନ କରାର ବିଷୟେ କୋନ ଆଗ୍ରହ ନା ଥାକେ; ଆବାର ତାର ଆତ୍ମୀୟସଜନ୍ନେରୋ ଓ ସଦି ଅଙ୍କ୍ଷେପହିନ୍ତି ହୁଯ ତବେ ସେ ତୋମାଦେର ଅନୁମିତିସାପେକ୍ଷେ କିନ୍ତୁ ଆକାରେ ମୁକ୍ତିପଣ ନିର୍ଧାରଣ କରାତେ ପାରେ । ଏମନ ପରିସ୍ଥିତିତେ ଯତ୍ତୁକୁ ସେ ଉପାର୍ଜନ କରବେ, କିନ୍ତୁ ଏର ଅର୍ଥ ବାଦ ଦିଯେ ବାକିଟା ତାରଇ ପ୍ରାପ୍ୟ ହବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାଧୀନ ହବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯା ଆଯ କରବେ ତା ଥେକେ ସେ ମୁକ୍ତ ହବାର ଜନ୍ୟ ନିର୍ଧାରଣକ୍ରତ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରବେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ତାରଇ ଥାକବେ ଆର ଏଟି ଏକ ଧରନେର ସ୍ଵାଧୀନତା ବୈ କି । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-କେ ଏମନଇ ଏକ ଦାସ ହତ୍ୟା କରେଛିଲ ଯେ ମୁକ୍ତିର ଜନ୍ୟ ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତି ।

ସେଇ ଦାସ ଯେ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିକଟ ଥାକତ ତାକେ ସେ ଏକଦିନ ବଲେ, ଆମାର

ଏତୁକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆହେ । ଆପଣି ଆମାର ଓପର ମୁକ୍ତିପଣ ନିର୍ଧାରଣ କରଣ ଯା ଆମି ମାସିକ କିନ୍ତୁ ଆକାରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ସବୁଟୁକୁ ପରିଶୋଧ କରବ । ତିନି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାମାନ୍ୟ ଅକ୍ଷେର ଏକଟି କିନ୍ତୁ ନିର୍ଧାରଣ କରେନ ଏବଂ ସେ ତା ପରିଶୋଧ କରତେ ଥାକେ । ଏକବାର ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର କାହେ ସେ ଅଭିଯୋଗ କରେ, ଆମାର ମାଲିକ ଆମାର ଓପର ମୋଟା ଅକ୍ଷେର କିନ୍ତୁ ନିର୍ଧାରଣ କରେ ରେଖେ, ତାଇ ଆପଣି ସେଟି କମିଯେ ଦିନ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ତାର ଆୟ-ସାର୍ପାର୍ଜନ୍ରେ ବିଷୟେ ଖୋଜିଥିବା ନିଯେ ଦେଖେନ, ଯତ୍ତୁକୁ ଉପାର୍ଜନ ହେଁବାର କଥା ଭେବେ କିନ୍ତୁ ନିର୍ଧାରଣ କରା ହେଁଛିଲ ତାର ଚେଯେ କ୍ଷେତ୍ରକେ ଗୁଣ ବେଶ ସେ ଆଯ କରେ ଥାକେ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଏଟି ଦେଖେ ବଲେନ, ଏହି ପରିମାଣ ଆୟର ବିପରୀତେ ତୋମାର କିନ୍ତୁ ତୋ ଖୁବଇ ନଗଣ୍ୟ, ତାଇ ଏରଚେଯେ କମାନୋ ସଂଭବ ନାହିଁ । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତେର କାରଣେ ସେ ଭୀଷଣ ରାଗାସିତ ହୁଯ ଏବଂ ସେ ଭାବେ, ଆମି ଯେହେତୁ ଇରାନି ତାଇ ଆମାର ବିରଳଦେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେଯା ହେଁଛେ ଆର ଆମାର ମାଲିକ ଯେହେତୁ ଆରବ ତାଇ ତାକେ ସମୀହ କରା ହେଁଛେ । କାଜେଇ, ଏହି ରାଗେର ବଶେ ପରେର ଦିନ ସେ ତାର (ରା.) ଓପର ଖେଳରେ ଆକ୍ରମଣ କରେ ଏବଂ ତିନି (ରା.) ସେଇ ଆୟରେ ଫଳେ ଶହୀଦ ହେଁଯ ଯାନ । ” (ଇସଲାମ କା ଇକତେସାଦୀ ନିଯାମ, ଆନୋଯାରଳ ଉଲ୍ମ, ଅଷ୍ଟାଦଶ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୮-୨୯)

ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ (ରା.) ଆର ଓ ବଲେନ,

“ ପୃଥିବୀତେ କେବଳ ଦୁଟି ଜିନିସ ସତତା ଥେକେ ଦୂରେ ଠେଲେ ଦେଯ, ହୁଯ ଚରମ ବିଦେଶ ନୟତ ସୀମାହିନ ଭାଲବାସା ।

ଅନେକ ସମୟ ଏକଟି ତୁଳ୍ବ ଘଟନା ଥେକେ ଓ ଚରମ ବିଦେଶ ସୃଷ୍ଟି ହେଁ ଯାଯ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ସମୟେ ଦେଖ! କତ ସାମାନ୍ୟ ଘଟନା ଥେକେ ବିଦେଶ ବ୍ୟକ୍ତି ପେଯେଛେ ଯା ଇସଲାମୀ ବିଶ୍ୱକେ କତ ବଡ଼ କ୍ଷତିର ସମ୍ମୁଖୀନ କରେଛେ । ଆମି ମନେ କରି, ଏ ଘଟନାର ଜେର ଏଖନ୍ତ ଚଲମାନ ର଱େଛେ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଯୁଗେ ତାର କାହେ ଏକଟି ମାମଲା ଉପଥ୍ସାପିତ ହୁଯ । (ବିଷୟ ହଲ,) କୋନ ବ୍ୟକ୍ତିର କ୍ରୀତଦାସ ଆଯ କରବେ ଅନେକ କିନ୍ତୁ ତାର ମାଲିକକେ କମ ଦିତ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଏହି କ୍ରୀତଦାସକେ ଡେକେ ବଲେନ, ମାଲିକକେ ବେଶ ପ୍ରଦାନ କର ।

ସେ ସମୟ ପେଶାଜୀବୀ ମାନୁଷ କମ ଛିଲ ତାଇ କାମାର ଏବଂ କାଠମିନ୍ଦିର ଖୁବ କଦର ଛିଲ । ସେଇ କ୍ରିତଦାସ ଆଟା ପେଷାର ଚାକ୍କି ବାନାତ ଏବଂ ଏର ଫଳେ ସେ ଭାଲ ଆୟ-ରୋଜଗାର କରତ । ହସରତ ଉମର (ରା.) ତାର ଜନ୍ୟ ସାଡ଼େ ତିନ ଆନା ନିର୍ଧାରଣ କରେ ବଲେନ, ମାଲିକକେ ଏହି ପରିମାଣ ଦିବେ । ଏହି ଖୁବି ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ତାର ଧାରଣା ଛିଲ, ହସରତ ଉମର (ରା.) ଭୁଲ ସିନ୍ଦାନ୍ତ ଦିଯେଛେ । ଏର ଫଳେ ତାର ହଦୟେ ବିଦେଶ ବୃଦ୍ଧି ପେତେ ଥାକେ । ଏକବାର ହସରତ ଉମର (ରା.) ତାକେ ବଲେନ, ଆମାକେଓ ଏକଟି ଚାକ୍କି ବାନିଯେ ଦାଓ । ଉତ୍ତରେ ସେ ବଲେ, ଏମନ ଚାକ୍କି ବାନିଯେ ଦିବ ଯା ଖୁବ ଭାଲ ଚଲିବେ । ଏହି ଶୁଣେ କେଉ ଏକଜନ ହସରତ ଉମର (ରା.)-କେ ବଲେ, ଆମନାକେ ହମକି ଦିଚେ ।

ପୂର୍ବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଘଟନାର ସାଥେ ସାଦଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କିଂବା ଏକଇ ଘଟନା ଏହି । ମୋଟକଥା, ତାରଇ ଘଟନା ଏହି ଅର୍ଥାଏ ସେଇ କ୍ରିତଦାସେର । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ତାର ଶବ୍ଦ ଥେକେ ଏମନଟି ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ନା । ପ୍ରଥମ ରେଓୟାଯେତେ ରଯେଛେ, ହସରତ ଉମର (ରା.) ନିଜେଇ ବଲେଛିଲେନ, ସେ ହମକି ଦିଚେ । ସେ ବଲେ, ତାର କଟେ ହମକିର ସୁର ଛିଲ । ଅବଶ୍ୟେ ଏକଦିନ ଉମର (ରା.) ନାମାୟ ପଡ଼ିଛିଲେନ, ଏମନ ସମୟ ସେଇ ଦାସ ତାଙ୍କେ ଖଞ୍ଜର ଦିଯେ ହତ୍ୟା କରେ । ହସରତ ମୁସଲେହ ମାଓଟ୍ଟଦ (ରା.) ଲିଖେନ, ସେଇ ଉମର (ରା.) ଯିନି କୋଟି କୋଟି ମାନୁଷେର ବାଦଶାହ ଛିଲେନ, ଯିନି ବିଶାଳ ରାଜତ୍ରେର ଶାସକ ଛିଲେନ, ମୁସଲମାନଦେର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଛିଲେନ, ତାଙ୍କେ ମାତ୍ର ସାଡ଼େ ତିନ ଆନାର ଜନ୍ୟ ହତ୍ୟା କରା ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ବିଷୟ ହଲ, ଯାଦେର ପ୍ରକୃତିତେ ହିଂସା ଓ ବିଦେଶ ଥାକେ ସେ ସାଡ଼େ ତିନ ଆନା କିଂବା ଦୁଇ ଆନା ଦେଖେ ନା ବରଂ ତାରା ତାଦେର ମନେର ଜ୍ଞାଲା ମିଟାତେ ଚାଯ । ତାଦେର ପ୍ରକୃତି ପ୍ରତିହିସିପରାଯଣ ହେବେ ଥାକେ । ଏମନ ଅବହ୍ୟାୟ ତାରା ଦେଖେ ନା, ଆମାଦେର ବା ଅନ୍ୟେର ଜନ୍ୟ ଏହି କି ପରିଣତ ବୟେ ଆନବେ । ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ହନ୍ତାରକକେ ଯଥନ ଜିଜ୍ଞେସ କରା ହୁଏ, ସେ ଏହି ପାଶବିକ କାଜଟି କେନ କରେଛି? ତଥନ ସେ ଉତ୍ତରେ ବଲେଛିଲ, ଆମାର ବିରଙ୍ଗଦେ ସିନ୍ଦାନ୍ତ ଦେଯା ହେବିଛି, ତାଇ ଆମି ତାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଯୋଛି ।”

ଏହି ପୂର୍ବେ ସବିଜ୍ଞାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୁଏ ନି । ହତେ ପାରେ, ତାକେ ଧରାର ସମୟ ସେ ଯେ

ସମୟଟୁକୁ ପେଯେଛେ ତଥନ ବଲେଛିଲ, ଆମି ଏ କାରଣେ ଏହି ହତ୍ୟାକାନ୍ତି ଘଟିଯେଛି ଆର ଏରପର ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାଓ କରେ ବସେ । ହସରତ ମୁସଲେହ ମାଓଟ୍ଟଦ (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ଏହି ହଦୟ ବିଦାରକ ଘଟନାର ଉଲ୍ଲେଖ କରତେ ଶିଯେ ବଲେଛି, ଇସଲାମ ଏଖନେ ଏର ଜେର କାଟିଯେ ଉଠିତେ ପାରେ ନି । ଆର ସେଟି ଏଭାବେ ଯେ, ଯଦିଓ ମୃତ୍ୟୁ ସବସମୟ ମାନୁଷେର ସାଥେ ଲେଗେଇ ଆଛେ, ତଥାପି ଏମନ ସମୟ ମୃତ୍ୟୁର କଥା ଭାବାଓ ହୁଏ ନା ସଥନ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସୁଦୃଢ଼ ଥାକେ, କିନ୍ତୁ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସଥନ ଦୂର୍ବଳ ହେଯେ ଯାଇ ଏବଂ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଅବନତିର ଦିକେ ଧାବିତ ହେଯ ତଥନ ମାନୁଷ ନିଜେ ଥେକେଇ ଭବିଷ୍ୟତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ସମ୍ପର୍କେ ଚିନ୍ତା କରତେ ଆରଭ୍ର କରେ । ତାରା ଏକେ ଅପରେର ସାଥେ ଏ ବିଷୟେ କଥା ବଲେ ନା କିନ୍ତୁ ଆପନାଆପନି ଏମନ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଯେ ଯା ଭବିଷ୍ୟତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ସମ୍ପର୍କେ ଚିନ୍ତାଭାବନା କରତେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରେ । ଏଜନ୍ୟ ଇମାରେ ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ମାନୁଷ ସଚେତନ ଥାକେ । ବୟସ ୬୩ ବର୍ଷ ହେବାର ହେତୁ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଯେତେବେଳେ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ମଜବୁତ ଛିଲ ତଥାପି ସାହାବୀଦେର ମାଥାଯ ଏହି ଛିଲ ନା ଯେ, ହସରତ ଉମର (ରା.) ଏତ ତାଡ଼ାତାଡ଼ି ତାଦେର ଛେଡେ ଚଲେ ଯାବେନ । ଏଜନ୍ୟ ତାରା ଭବିଷ୍ୟତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କେ ପୁରୋପୁରି ବେଖବର ଛିଲେନ । ଅର୍ଥାଏ ଅକ୍ଷ୍ମାତ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ବିପଦ ଆପତିତ ହୁଏ । ସେଇ ସମୟ ଜାମା'ତ ଅନ୍ୟ କୋନ ଇମାମକେ ଗ୍ରହଣ କରାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଛିଲ ନା । ତଥନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନା ଥାକାର ଫଳାଫଳ ଯା ଦାଁଡାର ତାହା ହୁଏ, ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ସାଥେ ମାନୁଷେର ତେମନ ଗଭୀର ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି ହେଯ ନି ଯେମନଟି ହେତୁ ଉଚିତ ଛିଲ । ଏ କାରଣେ ଇସଲାମେର ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ବଳ ହେଯେ ଯାଇ ଏବଂ ହସରତ ଆଲୀ (ରା.)-ଏର ଯୁଗେ ଆରା ବେଶ ଦୂର୍ବଳ ହେଯେ ଯାଇ । (ଖୁତବାତେ ମାହମୁଦ, ଏକାଦଶ ଖ୍ତ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୪୦-୨୪୧)

ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ଯେବା ନୈରାଜ୍ୟ ଦେଖା ଦିଯେଛିଲ ସେଗୁଲୋର କାରଣ ତାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଏହିର ହତେ ପାରେ ।

ନୈରାଜ୍ୟର ଯୁଗେ ନାମାଯେର ହ୍ରାନେ କିନ୍ତୁ ଲୋକ ନିରାପତ୍ତାର ଜନ୍ୟ ଦାଁଡାନୋ ଆବଶ୍ୟକ ।

ହସରତ ମୁସଲେହ ମାଓଟ୍ଟଦ (ରା.) ଏହିର ବଲେଛେ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ତିନି ହସରତ ଉମର

(ରା.)-ଏର ଶାହାଦତେର ଘଟନା ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, “ପବିତ୍ର କୁରାନେର ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଦେଶ ହଲ, ନିରାପତ୍ତାର ଜନ୍ୟ ମୁସଲମାନଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେ ଅର୍ଦ୍ଦେକ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ଯାକବେ । ଯଦିଓ ଏହି ସୁଦେଶ ସମଯକାର କଥା ସଥନ ନିରାପତ୍ତାର ଜନ୍ୟ ଏକଟି ଦଲେର ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ପଡ଼େ, କିନ୍ତୁ ଏ ଥେକେ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାଓ କରା ଯାଇ ଯେ, ଛୋଟୋଖାଟୋ ବିଶ୍ଵଜ୍ଞଲା ପ୍ରତିହତ କରତେ ଯଦି କିନ୍ତୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକକେ ନାମାଯେର ସମୟ ଦାଁଡ଼ କରିଯେ ଦେଇ ହେଯ ତାହଲେ ଏହି ଆପନ୍ତି କୋନ ବିଷୟ ନାହିଁ ବରଂ ଏହି କାରା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ସୁଦେଶ ଏକ ହାଜାରେର ମଧ୍ୟ ପାଁଚଶ’ ଜନକେ ନିରାପତ୍ତାର ଜନ୍ୟ ଦାଁଡ଼ କରାନୋ ଯେତେ ପାରେ ତାହଲେ କୀ ଛୋଟୋଖାଟୋ ଶକ୍ତିର ସମୟ ଏକ ହାଜାରେର ମଧ୍ୟରେ ଥେକେ ୫-୧୦ଜନ ଲୋକକେଓ ନିରାପତ୍ତାର ଜନ୍ୟ ଦାଁଡ଼ କରାନୋ ଯେବେ ନା? ବିପଦ ନିଶ୍ଚିତ ନାୟ- ଏହି ବଲୋ ବୃଥା କାଜ । ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ସାଥେ କୀ ହେଯେ? ତିନି (ରା.) ନାମାଯ ପଡ଼ିଛିଲେନ ଏବଂ ମୁସଲମାନରାଓ ନାମାଯ ପଡ଼ାଯ ମଧ୍ୟ ଛିଲ, ଏମନ ସମୟ ଏକ ଦୂର୍ବଳ ମନେ କରେ, ଆକ୍ରମଣେର ଜନ୍ୟ ଏହିର ଉପ୍ୟକ୍ଷ ସମୟ । ତାଇ ସେ ସାମନେ ଅଗସର ହେଯ ଆର ଖଞ୍ଜର ଦିଯେ ଆକ୍ରମଣ କରେ ବସେ । ଏହି ଘଟନାର ପରା ଯଦି କେଉ ବଲେ, ନାମାଯେର ସମୟ ପାହାରା ଦେଇ ନାମାଯେର ନିୟମନୀତି ବା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପରିପଣ୍ଠୀ କାଜ ତାହଲେ ସେ ତାର ମୂର୍ଖତାର ବହିପ୍ରକାଶ ଘଟାନୋ ଛାଡ଼ା ଆର କିନ୍ତୁଇ କରେ ନା । ଏର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେଇ ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତିର ନ୍ୟାୟ ସେ ସୁଦେଶ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରେ ଆର ଏକଟି ତିର ଏସେ ତାର ଗାୟେ ବିନ୍ଦ ହେତୁ ହେଯ ରଙ୍ଗ ବେର ହତେ ଥାକେ । ତଥନ ସେ ସୁଦେଶକ୍ରେତ୍ର ହତେ ପଲାୟନ କରେ ଏବଂ ରଙ୍ଗ ମୁହଁତେ ମୁହଁତେ ଏକଥା ବଲାଛିଲ, ହେ ଆଲ୍ଲାହ! ଏହି ଯେଣ ଏକଟି ସ୍ଵପ୍ନି ହେ ଯେ, ଆମି ତିରବିନ୍ଦ ହେଯେଛି । ଇତିହାସ ହତେ ଏହି ପ୍ରକାଶିତ ଯେ, ଏକବାର ସାହାବୀରା ନିଜେଦେର ନିରାପତ୍ତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେନ ନି, ଯାର ଫଳେ ତାଙ୍କେରକେ କଠିନ ବିପଦେର ସମ୍ମୁଖୀନ ହତେ ହେଯ । ସେମନ ହସରତ ଆମର ବିନ ଆସ (ରା.) ସଥନ ମିଶର ବିଜୟେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଯାନ ଏବଂ ସେ ଅପ୍ତଳ ଜଯ

କରେନ ତଥନ ତିନି ନାମାୟ ପଡ଼ାନୋର ସମୟ ପାହାରାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନେନ ନା । ଶତ୍ରପକ୍ଷ ସଥନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ, ମୁସଲମାନରା ଏ ଅବସ୍ଥାଯ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟମନଙ୍କ ଥାକେ ତଥନ ତାରା ଏକଟି ଦିନ ନିର୍ଧାରଣ କରେ କହେକୁଣ୍ଠ ସଶତ୍ର ସ୍ବତିକେ ଠିକ୍ ସେଇ ସମୟ ପ୍ରେରଣ କରେ ସଥନ ମୁସଲମାନରା ସିଜଦାରତ ଛିଲ ଆର ପୌଛାମାତ୍ରି ତାରା ତରବାରି ଦିଯେ ମୁସଲମାନଦେର ଶିରଚ୍ଛେଦ କରନେ ଶୁରୁ କରେ । ଇତିହାସ ସାକ୍ଷୀ, ଶତ ଶତ ସାହାବୀ ସେଦିନ ହୟ ନିହତ ହୟ ନତୁବା ଆହତ ହୟ । ଏକ ଜନେର ପର ଆରେକଜନ ଏବଂ ଦିତୀଯଜନେର ପର ତୃତୀୟଜନ ମାଟିତେ ଲୁଟିଯେ ପଡ଼ିଛି କିନ୍ତୁ ସାଥେର ଜନ ବୁଝାତେଇ ପାରଛିଲ ନା ଯେ, ଏସବ କୀ ହଚ୍ଛେ! ତତକ୍ଷଣେ ସେନାବାହିନୀର ମାରାତ୍କର କ୍ଷତି ହୟ ଯାଯ୍ । ହସରତ ଉମର (ରା.) ବିଷୟଟି ଅବଗତ ହୋଇଥାର ପର ତାକେ ଅନେକ ଭର୍ତ୍ତନା କରେନ ଏବଂ ବଲେନ, ଆପଣି କି ଜାନତେନ ନା ଯେ, ନିରାପତ୍ତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରାଖତେ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ତିନି, ଅର୍ଥାଏ ହସରତ ଉମର (ରା.) କି ଜାନତେନ ଯେ, ମଦିନାତେ ତାର ସାଥେଓ ଏମନଟିଇ ଘଟିବେ! ଏହି ଘଟନାର ପର ଥେକେ ସାହାବୀରା (ନିରାପତ୍ତାର) ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେନ, ଅର୍ଥାଏ ସଥନଟି ନାମାୟ ପଡ଼ିତେନ ସର୍ବଦା ନିରାପତ୍ତାର ଥାତିରେ ପାହାରାଦାର ନିଯୁକ୍ତ କରନେନ । ” (ଖୁତବାତେ ମାହୟୁଦ, ସର୍ତ୍ତଦଶ ଖେଳ, ପୃଷ୍ଠା: ୬୮-୬୯)

ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଖଣ ସମ୍ପର୍କେ ପୂର୍ବେଓ ଆଲୋଚନା କରା ହେଯେଛେ । ତିନି (ରା.) ଜିଜେସ କରେଛିଲେନ ଏବଂ ତାର ପୁତ୍ରକେ ଏ ସମ୍ପର୍କେ ବଲେଛିଲେନ । ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆରଓ କଥା ହେଲ, ତିନି ତାର ପୁତ୍ରକେ ବଲେନ, ହେ ଆଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର! ଦେଖ ତୋ ଆମାର ଖଣେର ପରିମାଣ କତ? ତିନି ହିସାବ କରେ ଦେଖେନ, (ଖଣେର ପରିମାଣ ହଲ) ୮୬ ହାଜାର ଦିରହାମ । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ହେ ଆଦୁଲ୍ଲାହ୍! ଯଦି ଉମରର ବଂଶଧରଦେର ସମ୍ପଦ ଏର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହୟ ତବେ ତାଦେର ସମ୍ପଦ ହତେ ଆମାର ଏହି ଖଣ ପରିଶୋଧ କରେ ଦିବେ, କିନ୍ତୁ ତାଦେର ସମ୍ପଦ ଯଦି ଯଥେଷ୍ଟ ନା ହୟ ତବେ ବନୁ ଆଦୀ ବିନ କା'ବ ଗୋଟେର କାହେକେ ଚେଯେ ନିବେ ଆର ଯଦି ତାଓ ଯଥେଷ୍ଟ ନା

ହୟ ତବେ କୁରାଇଶଦେର କାହେ ଚାଇବେ । ଏଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାରଓ କାହେ ଯାବେ ନା । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା ଲେଇବନେ ସା'ଦ, ତୃତୀୟ ଖେଳ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୫୭, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯାହ, ବୈରତ ୧୯୯୦)

ସାହାବୀଗଣ ଜାନତେନ, ଅନାଡ୍ସର ଜୀବନ୍ୟାପନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆମାଦେର ଏହି ଇମାମ ଏତ ବଡ଼ ଅଙ୍ଗ ନିଜେର ଜନ୍ୟ ବ୍ୟଯ କରେନ ନି, (ବରଂ) ତାଁରା ଜାନତେନ, ଏହି ଅର୍ଥଓ ତିନି ଅଭାବୀ ଓ ଦରିଦ୍ରଦେର ପେଛେନେଇ ବ୍ୟଯ କରେଛିଲେନ, ଯେ କାରଣେ ଏ ପରିମାଣ ଖଣ ହୟେ ଗେଛେ । ଏଜନ୍ୟ ହସରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ରହମାନ ବିନ ଅଓଫ (ରା.) ହସରତ ଉମର (ରା.)-କେ ବଲେନ, ଆପଣି ବାୟତୁଲ ମାଲ ଥେକେ ଖଣ ନିଯେ ଆପଣାର ଏହି ଖଣ ପରିଶୋଧ କରେ ଦେନ ନା କେନ? ହସରତ ଉମର (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ଆଦୁଲ୍ଲାହର ଆଶ୍ରଯେ ଆସାଇ! ତୁମି କି ଚାଓ, ତୁମି ଓ ତୋମାର ସଙ୍ଗୀରା ଆମାର (ମୃତ୍ୟୁର) ପର ଏକଥା ବଲେ ବେଡ଼ାଓ ଯେ, ଆମାର ତୋ ଆମାଦେର ଅଂଶ ଉମରର ଜନ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେଛି । ଏଥନ ତୋ ତୁମି ଆମାକେ ସାନ୍ତ୍ବନା ଦିବେ, କିନ୍ତୁ ଆମାର (ମୃତ୍ୟୁର) ପର ଏମନ ବିପଦ ଆପତିତ ହତେ ପାରେ ଯେଥାନ ଥେକେ ବେର ନା ହୋଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମାର ମୁକ୍ତି ଲାଭେର କୋନ ଉପାୟ ଥାକବେ ନା । ଅତଃପର ହସରତ ଉମର (ରା.) ତାଁ ଛେଲେ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଉମର (ରା.)-କେ ବଲେନ, ଆମାର ଖଣ ପରିଶୋଧେର ଦାୟିତ୍ବାର ଗ୍ରହଣ କର । ଅତଏବ, ତିନି ଏହି ଦାୟିତ୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରେନ । ହସରତ ଉମର (ରା.) ସମାହିତ ହବାର ପୂର୍ବେଇ ତାର ଛେଲେ ଶୁରାର ସଦସ୍ୟବୂନ୍ଦ ଓ କତକ ଖ୍ରିସ୍ଟାନକେ ତାଁର ଏହି ଜାମାନତେର ବିଷୟେ ସାକ୍ଷୀ ରାଖେନ, ଅର୍ଥାଏ ଖଣ (ପରିଶୋଧେର) ଯେ ଦାୟିତ୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରେଛିଲେନ (ତାର ଓପର) । ହସରତ ଉମର (ରା.) ସମାହିତ ହୋଇଥାର ପର ଏକ ଜୁମ'ଆ ଅତିକ୍ରମ ହୋଇଥାର ପୂର୍ବେଇ ହସରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଉମର (ରା.) ଖଣେର ଅର୍ଥ ନିଯେ ହସରତ ଉତ୍ସମାନ (ରା.)-ଏର ନିକଟ ଉପାସିତ ହନ ଏବଂ କହେକଜନ ସାକ୍ଷୀକେ ସାମନେ ରେଖେ ଏହି ବୋାବ ଥେକେ ତିନି ଅବ୍ୟାହତି ଲାଭ କରେନ । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା ଲେଇବନେ

ସା'ଦ, ତୃତୀୟ ଖେଳ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୭୩, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯାହ, ବୈରତ ୧୯୯୦)

ଖଣ ପରିଶୋଧ-ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଆରେକଟି ରେଓୟାଯେତ 'ଓୟାଫାଉଲ ଓୟାଫା' ଗ୍ରହେ ପାଓଯା ଯାଯ୍ । ହସରତ ଇବନେ ଉମର (ରା.) କର୍ତ୍ତ୍କ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ସଥନ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର କ୍ଷଣ ଘନିଯେ ଆସେ ତଥନ ତିନି ଖଣଗ୍ରହଣ ଛିଲେନ । ତିନି (ରା.) ହସରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ଏବଂ ହସରତ ହାଫସା (ରା.)-କେ ଦେକେ ଏନେ ବଲେନ, ଆମାର ଓପର କିଛି ଖଣ ରାଯେଛେ ଯା ଆଦୁଲ୍ଲାହର ସମ୍ପଦ ହତେ ନେଯା । ଆଦୁଲ୍ଲାହର ସାଥେ ଏମନ ଅବସ୍ଥା ସାକ୍ଷାତ୍ କରତେ ଚାହିଁ ସଥନ ଆମାର ଓପର କୋନ ଖଣ ଥାକବେ ନା । ଅତଏବ, ଏ ଖଣ ପରିଶୋଧେର ଜନ୍ୟ ତୋମରା ଏହି ବାଡ଼ିଟି ବିକ୍ରି କରେ ଦିବେ, ଅର୍ଥାଏ ସେଥାମେ ତିନି ଥାକିଲେନ ସେଟି । ଏରପର ଯଦି କିଛି ଘାଟତି ଥେକେ ଯାଇ ତାହିଁ ବନୁ ଆଦୀ ଗୋଟେର କାହେ ଚାଇବେ ଆର ଏରପରଓ ଯଦି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ପଡ଼େ ତାହିଁ କୁରାଇଶେର କାହେ ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାରୋ କାହେ ଚାଇବେ ନା । ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ପର ହସରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଉମର (ରା.) ହସରତ ମୁୟାବିଯା (ରା.)-ଏର କାହେ ଯାନ ଆର ତିନି ଅର୍ଥାଏ ମୁୟାବିଯା (ରା.) ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ବାଡ଼ିଟି କିନେ ନେନ । ଏଟିକେ 'ଦାରଳ କାଯା' ବଲା ହୟ । ତିନି (ରା.) ସେଇ ବାଡ଼ିଟି ବିକ୍ରି କରେ ଦେଲ ଏବଂ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଖଣ ପରିଶୋଧ କରେନ । ଏଜନ୍ୟ ଏହି ବାଡ଼ିଟି 'ଦାରଳ କାଯାଯେ ଦାୟନେ ଉମର' ନାମେ ଅଭିହିତ ହତେ ଥାକେ, ଅର୍ଥାଏ ସେଇ ବାଡ଼ି ଯା ବିକ୍ରିର ମାଧ୍ୟମେ ହସରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଖଣ ପରିଶୋଧ କରା ହେଁଛିଲେ । (ଓଫାଉଲ ଓଫା ବେଆଖବାରେ ଦାରିଲ ମୋତ୍ଫା, ପ୍ରଣେତା : ଆଦୁଲ୍ଲାମ ନୂରନ୍ଦିନୀ, ପ୍ରଥମ ଖେଳ, ଦିତୀୟାଶ୍ରମ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୨୨, ମାକୁତୁବାତୁଲ ହାକାନିଯା, ମହଲ୍ଲାହ ଜାଙ୍ଗୀ ପେଶେୟାର, ପାକିସ୍ତାନ ।)

ସ୍ମୃତିଚାରଣ ଏଥନେ ଚଲଛେ ଆର ଆଗମୀତେ ଅବ୍ୟାହତ ଥାକବେ, ଇନଶାଆଦୁଲ୍ଲାହ । (ଆଲ ଫ୍ୟାଲ ଇନ୍ଟାନ୍ୟାଶନାଲ, ୦୫ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୧, ପୃଷ୍ଠା: ୫-୧୦) (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବାଂଲାଦେଶର ତଡ଼ାବଧାନେ ଅନୂଦିତ)

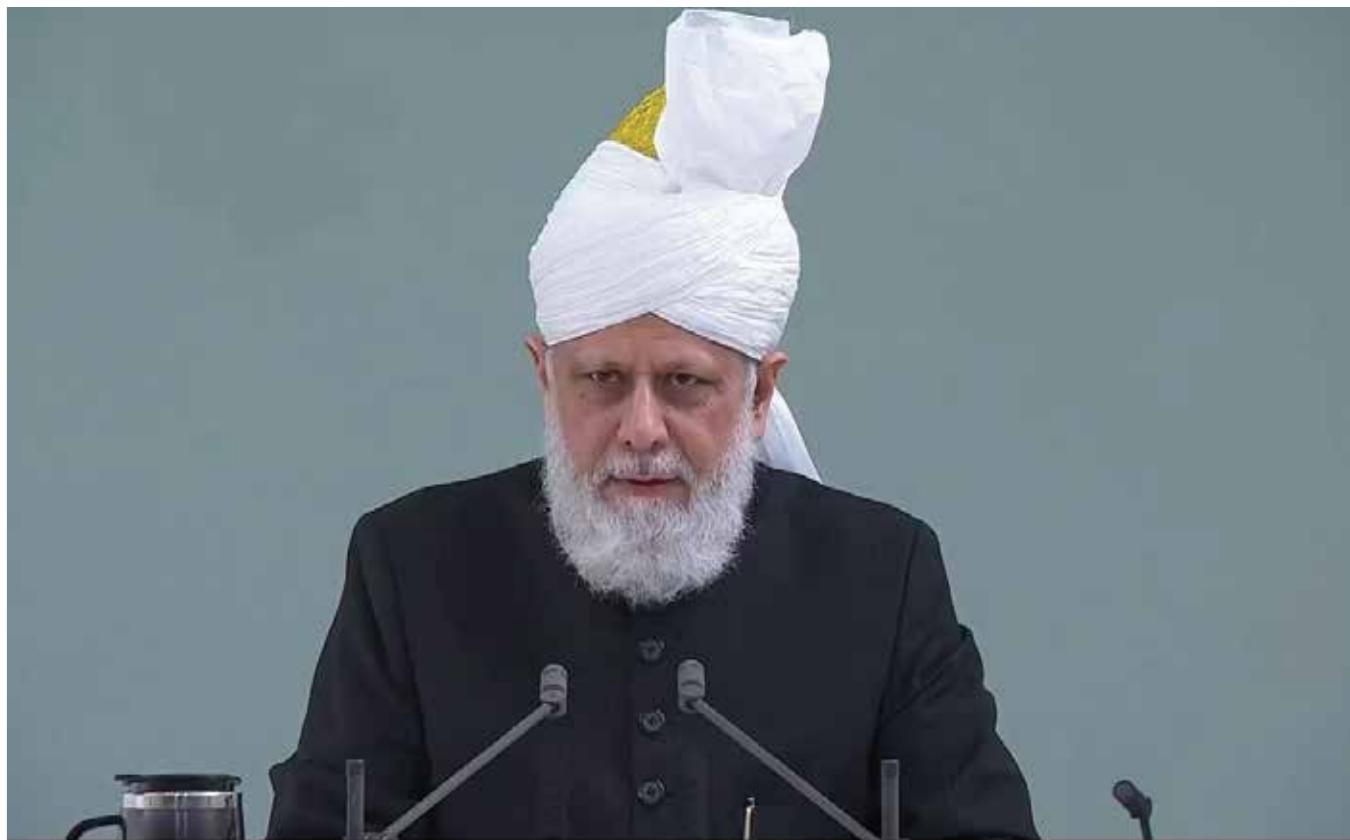
୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୨୧ ତାରିଖେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ଟିଲଫୋର୍ଡେ ଅବସ୍ଥିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ

ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରୁର ଆହମଦ

ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ୍ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ବିଷୟ:

ହ୍ୟରତ ଉମର ବିନ ଖାତାବ (ରା.)-ଏର ସ୍ମୃତିଚାରଣ

ତାଶାହ୍‌ବାହ୍, ତା'ଉୟ ଏବଂ ସୂରା
ଫାତିହା ପାଠେର ପର ହ୍ୟୁର
ଆନୋଯାର (ଆଇ.) ବଲେନ:

ଗତ ଖୁତବାୟ ଆମି ହ୍ୟରତ ଉମର
(ରା.)-ଏର ଶାହାଦତେର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟେ ହ୍ୟରତ
ଉବାଯଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର (ରା.) ଏବଂ ହ୍ୟରତ
ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ମଧ୍ୟକାର ପାରସ୍ପରିକ
ବିତଙ୍ଗର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛିଲାମ । (ସେଇ
ସାଥେ) ଏଟିଓ ବଲେଛିଲାମ ଯେ,
ରେଓଯାରୋତଟି ସେଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବାରେ ସେ
ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ତା କଟୁକୁ ସତ୍ୟ ତା

ଆଲ୍ଲାହ୍ଇ ଭାଲ ଜାନେନ । ଅର୍ଥାତ୍ ତାଦେର
ପରସ୍ପରେର ମାଝେ ଲଡ଼ାଇ ହେଯେଛିଲ (ମର୍ମେ
କଥାଟିର ସତ୍ୟସତ୍ୟ ଜାନା ନେଇ) । ଏ
ସମ୍ପର୍କେ ଆରା ଅନୁସନ୍ଧାନେର ପର ଯେ
ବିଷୟଙ୍ଗଲୋ ସାମନେ ଏସେହେ ତା-ଓ ବଲେ
ଦିଚ୍ଛି । ଏକଥାନେ ଏକଥାରା ଉଲ୍ଲେଖ ପାଓଯା
ଗେଛେ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଉବାଯଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର
(ରା.) ଯଥନ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର
ସାଥେ ବିତଙ୍ଗ୍ୟ ଲିଙ୍ଗ ହନ ତଥନାଓ ହ୍ୟରତ
ଉସମାନ (ରା.) ଖିଲାଫତେର ଆସନେ
ସମାପ୍ତିନ ହନ ନି । ଆଗେଇ ବଳା ହେବେ,
ସମାପ୍ତିନ ହନ ନି ।

ଉବାଯଦୁଲ୍ଲାହ୍ର ସଂକଳ୍ପ ଛିଲ ଯେ, ତିନି
(ଆଜ) ମଦିନାର କୋନ ବନ୍ଦିକେଇ ଆର
ଜୀବିତ ରାଖିବେନ ନା । ପ୍ରାଥମିକ ମୁହାଜେରରା
ତାର ବିରଙ୍ଗନେ ଏକତ୍ର ହେଯେ ତାକେ ବାଧା ଦେନ
ଏବଂ ତାକେ ଧରକ ଦେନ । କିନ୍ତୁ ତିନି
ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍ର କସମ! ଆମି ଅବଶ୍ୟାଇ
ତାଦେରକେ ହତ୍ୟା କରବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯତ କରେନ୍ଦି
ଓ ଦାସ ରାଯେଛେ (ତାଦେରକେ ହତ୍ୟା କରବ)
ଆର ମୁହାଜେରଦେରଓ ତିନି ପାତ୍ର ଦେନ ନି ।
ଏମନକି ହ୍ୟରତ ଆମର ବିନ ଆସ (ରା.)
ତାର ସାଥେ ଅନ୍ବରତ ଆଲୋଚନା କରତେ

ଥାକେନ ଆର ଅବଶ୍ୟେ ତିନି ହସରତ ଆମର ବିନ ଆସ (ରା.)-ଏର ହାତେ ତରବାରି ତୁଲେ ଦେନ । ଏରପର ସା'ଦ ବିନ ଆବି ଓୟାକ୍ଷାସ (ରା.) ତାକେ ବୁଝାନୋର ଜନ୍ୟ ତାର କାହେ ଆସେନ, ତଥନ ତାର ସାଥେ ହସରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର (ରା.) ବାଗଡ଼ା କରେନ । ଯେଭାବେ ବଲା ହେଁଥେ ଯେ, ହସରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ସାଥେ ବାଗ୍ବିତଣ୍ଠ ହୟ ଆର ଲୋକଜନଙ୍କ ଆପୋଶ କରାନୋର ଚେଷ୍ଟା କରେ । ଆରଓ ଉଲ୍ଲେଖ ପାଓୟା ଯାଯ ଯେ, ସଥିନ ଏହି ଘଟନାଟି ସଂଘଟିତ ହୟ ତଥନ ଓ ହସରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତ କରା ହୟ ନି । ଅର୍ଥାତ୍ ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ତଥନ ଓ ଖଲୀଫା ମନୋନୀତ ହନ ନି, ଯେଭାବେ ଇତୋପୂର୍ବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁଥେ । /ସୀରାତେ ଉମର ଫାରକ (ରା.), ମୋହାମ୍ଦ ରେୟା (ଅନୁବାଦକ) ପ୍ରଣୀତ, ପୃଷ୍ଠା: ୩୪୨-୩୪୩, ଇସଲାମିଆ ଲାହୋର ପ୍ରେସ ଥେକେ ୨୦୧୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ ।

ଅନୁରୂପଭାବେ ଏ ଇନ୍ଦିତଙ୍କ ପାଓୟା ଯାଯ ଯେ, ହସରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ (ରା.)-କେ ଏରପର ଗ୍ରେଫତାର କରା ହେଁଛି । ହସରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତର ପର, ଅର୍ଥାତ୍ ଖଲୀଫାର ଆସନେ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥାର ପର ହସରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ (ରା.)-କେ ହସରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ସାମନେ ପେଶ କରା ହୟ । ତଥନ ଆମୀରଙ୍କ ମୁ'ମିନୀ ମୁହାଜେର ଓ ଆନସାରଦେର ଏକଟି ଦଳକେ ସମୋଧନ କରେ ଜିଜେସ କରେନ, ଆପନାରା ଆମାକେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପର୍କେ ମତାମତ ଦିନ, ଯେ ଇସଲାମେର (ଶିକ୍ଷା ବାସ୍ତବାୟନରେ) ପଥେ ପ୍ରତିବନ୍ଦକତା ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ । ତଥନ ହସରତ ଆଲୀ ବିନ ଆବି ତାଲେବ (ରା.) ବଲେନ, ତାକେ ଛେଡ଼େ ଦେଯା ନ୍ୟାଯପରିପତ୍ର କାଜ ହବେ, ଆମାର ମତେ ତାକେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର (ରା.)-କେ ମୃତ୍ୟୁଦଶ ଦେଯା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ କୋନ କୋନ ମୁହାଜେର ଏହି ରାଯକେ ଅସହିତ୍ୟ କଠୋରତା ଓ କଡ଼ା ଶାନ୍ତି ଆଖ୍ୟା ଦେନ ଏବଂ ବଲେନ, ଗତକାଳ ଉମର (ରା.)-କେ ହତ୍ୟା କରା ହେଁଥେ ଆର ଆଜ ତାର ପୁତ୍ରକେ ହତ୍ୟା କରା ହବେ? ଏହି ଆପଣି ଉପାସିତ ଲୋକଦେର ଦୁଃଖଭାରାକ୍ରାନ୍ତ କରେ ଆର ହସରତ ଆଲୀ (ରା.) ଓ ନୀରବ ଥାକେନ । କିନ୍ତୁ ଯାହୋକ, ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ଚାଇଲେନ

ଯେନ ଉପାସିତ ଲୋକଦେର ମଧ୍ୟେ ଥେକେ କେଉ ଏହି ସ୍ପର୍ଶକାତର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତରଣେର ଜନ୍ୟ କୋନ ପଥ ଖୁଜେ ବେର କରେନ ବା ପରାମର୍ଶ ଦେନ । ସେହି ବୈଠକେ ହସରତ ଆମର ବିନ ଆସ (ରା.) ଉପାସିତ ଛିଲେନ । ତିନି ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ ଆପନାକେ ଏର ଉର୍ଧ୍ଵେ ରେଖେଛେ । (କେନନା) ଏହି ତଥନକାର ଘଟନା ସଥିନ ଆପନି ମୁସଲମାନଦେର ଆମୀର ଛିଲେନ ନା ଆର ଏ ଘଟନା ଯେହେତୁ ଆପନାର ଖଲାଫତକାଳେ ସଂଘଟିତ ହୟ ନି, ତାଇ ଆପନାର ଓପର ଏର କୋନ ଦାୟଭାର ଓ ବର୍ତ୍ତା ନା । କିନ୍ତୁ ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ତାର ଏହି ରାଯେ ଆଶ୍ରମ ହତେ ପାରେନ ନି, ବର୍ତ୍ତ ତିନି (ରା.) ରଙ୍ଗପଣ ଦେଯାକେଇ ସଠିକ ମନେ କରେନ । ତାଇ ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ହଲାମ ଏସବ ନିହତ ଲୋକେର ଅଭିଭାବକ, ତାଇ ରଙ୍ଗପଣ ନିର୍ଧାରଣ କରେ ଆମାର ସମ୍ପଦ ଥେକେ ଆମି ତା ପରିଶୋଧ କରବ । ଏହି ହଲ ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଏକଟି ରାଯ ।

ତାବାରୀର ଇତିହାସେର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ହସରତ ଉସମାନ (ରା.) ହସରତ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ (ରା.)-କେ ଭୁରମୁୟାନେର ପୁତ୍ରେର ହାତେ ତୁଲେ ଦିଯେଛିଲେନ ଯେନ ସେ ତାର ପିତ୍ତୁହତ୍ୟାର ବିନିମୟେ ଶାନ୍ତିସ୍ଵରୂପ ତାକେ ହତ୍ୟା କରେ, କିନ୍ତୁ ତାର ପୁତ୍ର (ତାକେ) କ୍ଷମା କରେ ଦେଯ ।

ହସରତ ମୁସଲେହ ମାଓଉଦ (ରା.) ଏହି ଘଟନା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛେ ଏବଂ ଏକଟି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରତେ ଗିଯେ ଏର ବିନ୍ଦୁରିତ ଲିଖେଛେ ଯା ଆମି ବିଗତ ଏକ ଖୁବାବ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛି, ଏଥାନେ ବିଷୟଟି ପରିଷକାର କରତେ ପୁନରାୟ ବଲଛି ଯେ, ନିହତ ଚୁକ୍ତିବନ୍ଦ କାଫେରେର ବିନିମୟେ ମୁସଲମାନ ହତ୍ୟାରକକେ ଶାନ୍ତି ଦେଯା ଯାଯ କି ନା?

ହସରତ ମୁସଲେହ ମାଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, ତାବାରୀତେ କୁମାୟବାନ ବିନ ଭୁରମୁୟାନ ତାର ପିତାର ହତ୍ୟାର ଘଟନା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ । ଭୁରମୁୟାନ ଏକଜନ ଇରାନୀ ନେତା ଓ ଅଞ୍ଚି ଉପାସକ ଛିଲ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଲୀଫା ହସରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ହତ୍ୟାର ସଂକଷିତ ବିବରଣ ଛିଲ । ଏତେ କୋନ ଧରନେର ତଦନ୍ତ ଛାଡ଼ାଇ ଉତ୍ତେଜନାର ବଶେ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ଉସମାନ ତାକେ ହତ୍ୟା କରେ ବସେନ । ସେହି

ପୁତ୍ର ବଲେ, ଇରାନି ଲୋକେରା ମଦିନାଯ ପରମ୍ପର ମିଳେମିଶେ ବାସ କରତ, ଯେଭାବେ ପ୍ରଚଲିତ ରୀତି ହଲ ଭିନ୍ଦେଶେ ଯାଓୟାର ପର ଦେଶପ୍ରେମ ପ୍ରଗାଢ଼ ହେଁଥେ ଯାଏ । ଏକଦିନ ଫିରୋଜ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ହସରତ ଉସମାନ ହତ୍ୟାର ହତ୍ୟାକାରୀ ଛିଲ, ସେ ଆମାର ପିତାର ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରେ ଏବଂ ତାର କାହେ ଏକଟି ଦୁ'ଧାରୀ ଖଣ୍ଡର ଛିଲ । (ଭୁରମୁୟାନେର ଛେଲେ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ ଯେ,) ଆମାର ପିତା ଏହି ଖଣ୍ଡରଟି ନିଯେ ନେଯ ଏବଂ ତାକେ ଜିଜେସ କରେ, ଏହି ଦେଶେ ଏହି ଖଣ୍ଡର ଦିଯେ ତୁମି କୀ କାଜ କର? ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦେଶ ତୋ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଶ, ଏଥାନେ ଅନ୍ତରେ କୀ ପ୍ରୋଜନ ରହେଛେ? ସେ ବଲେ, ଆମି ଏହି ଦିଯେ ଉଟ ହାଁକାନୋର କାଜ କରି । ସଥନ ତାର ଦୁଜନ ପରମ୍ପରାର କଥା ବଲଛି ତଥନ କେଉ ତାଦେରକେ ଦେଖେ ଫେଲେ ଆର ହସରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ ସଥନ ହତ୍ୟା କରା ହୟ ତଥନ ସେ ବଲେ, ଭୁରମୁୟାନକେ ଆମି ନିଜେ ଏହି ଖଣ୍ଡରଟି ଫିରୋଜକେ ଦିତେ ଦେଖେଛି । ତଥନ ହସରତ ଉସମାନ ଛୋଟ ଛେଲେ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ଗିଯେ ଆମାର ପିତାକେ ହତ୍ୟା କରେ ଫେଲେନ । ସଥନ ହସରତ ଉସମାନ ଖଲୀଫା ନିର୍ବାଚିତ ହନ, ତଥନ ତିନି ଆମାକେ ଡେକେ ପାଠାନ ଏବଂ ତୁମ ଆମାଦେର ତୁଲନାଯ ତାର ଓପର ବେଶ ଅଧିକାର ରାଖ । ସୁତରାଂ ଯାଏ ଏବଂ ତାକେ ହତ୍ୟା କର । ଆମି ତାକେ ଧରେ ନିଯେ ଶହରେର ବାଇରେ ଚଲେ ଆସି । ପଥିମଧ୍ୟେ ଯାର ସାଥେ ଯୋଗ ଦିତ, କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଆମାର ସାଥେ ଲଡ଼ାଇ କରତେ ଆସେ ନି । ତାରା କେବଳ ଆମାର ନିକଟ ଏତୁକୁଇ ନିବେଦନ କରତ ଯେ, ଆମି ଯେନ ତାକେ ଛେଡ଼େ ଦିଇ । ଅତେବ ଆମି (ଉପାସିତ) ସକଳ ମୁସଲମାନକେ ସମୋଧନ କରେ ବଲି, ଆମାର କି ତାକେ ହତ୍ୟା କରାର ଅଧିକାର ଆଛେ? ସକଳେଇ ଉତ୍ତର ଦେଇ, ହାଁ! ତୋମାର ଅଧିକାର ରହେଛେ, ତାକେ ହତ୍ୟା କର ଆର ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍କେ ତାରା (ଏହି ବଲେ) ଭର୍ତ୍ସନା କରତେ ଥାକେ ଯେ, ସେ ଏମନ ମନ୍ଦ କାଜ କରେଛେ । ଏରପର ଆମି ଜିଜେସ କରି, ତୋମାଦେର କି ଆମାର ହାତ ଥେକେ ତାକେ

ଛାଡ଼ିଯେ ନେଯାର ଅଧିକାର ଆଛେ? ତାରା ଉତ୍ତରେ ବଲେ, ମୋଟେ ନୟ ଆର ପୁନରାୟ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍‌କେ (ଏହି ବଲେ) ତିରକ୍ଷାର କରେ ଯେ, ସେ ପ୍ରମାଣ ଛାଡ଼ାଇ ତାର ପିତାକେ ହତ୍ୟା କରେଛେ । ଏ ଅବଶ୍ୟ ଆମି ଖୋଦା ତାଙ୍କ ଏବଂ ସେସବ ଲୋକେର ଖାତିରେ ତାକେ ମୁକ୍ତ କରେ ଦେଇ ଆର ମୁସଲମାନରା ଆନନ୍ଦେର ଆତିଶ୍ୟେ ଆମାକେ ତାଦେର କାଁଧେ ତୁଳେ ନେୟ । ଖୋଦାର କସମ! ଆମି ଲୋକଜନେର ମାଥା ଓ କାଁଧେ (ଆରୋହିତ ଅବଶ୍ୟ) ଆମାର ବାଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛି ଆର ତାରା ଆମାକେ ମାଟିତେ ପା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଖିତେ ଦେୟ ନି । ଏହି ରେଓୟାଯେତ ଥେକେ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହୟ, ସାହାବୀଦେର କର୍ମପଞ୍ଚାଓ ଏଟିଇ ଛିଲ ଯେ, ତାରା ଅ-ମୁସଲିମେର ମୁସଲିମ ହତ୍ୟାକାରୀକେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରନେତେ ଆର ଏଟିଓ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହୟ ଯେ, କେଉ ଯେ ଅନ୍ତ ଦିନେଇ ନିହତ ହୋକ ନା କେନ ତାକେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହତ୍ୟାକାରୀକେ) ହତ୍ୟା କରା ହବେ । ଅନୁରଜଭାବେ ଏଟିଓ ପ୍ରମାଣିତ ହୟ ଯେ, ହତ୍ୟାକାରୀକେ ଗ୍ରେଫତାର କରା ଓ ତାକେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନେର ଦାଯିତ୍ବ ରାତ୍ରେ ଓପରଇ ବର୍ତ୍ତାୟ, କେନଳା ଏହି ରେଓୟାଯେତ ଥେକେ ପ୍ରତୀଯାମାନ ହୟ, ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉତ୍ତରକେ ଗ୍ରେଫତାର ଓ ହୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଇ କରେନ ଏବଂ ତିନିଇ ତାକେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେୟାର ଜନ୍ୟ ହୁରମୁଘାନେର ପୁତ୍ରେର ହାତେ ତୁଲେ ଦେନ । ହୁରମୁଘାନେର କୋନ ବଂଶଧର ତାର ବିରଳକ୍ଷେତ୍ରରେ ମାମଲାଓ କରେ ନି ଆର ଗ୍ରେଫତାର ଓ କରେ ନି ।

ହୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, ଏଥାନେ ଏହି ସନ୍ଦେହେର ନିରସନ ଓ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ହତ୍ୟାକକେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ କି ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ବଂଶଧରଦେର ହାତେ ତୁଲେ ଦେୟା ଉଚିତ, ଯେମନଟି ହୟରତ ଉସମାନ କରେଛିଲେନ, ନାକି ସ୍ଵୟଂ ରାତ୍ରେରଇ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରା ଉଚିତ? ଅତଏବ ସ୍ମରଣ ରାଖା ଉଚିତ, ଏହି ଏକଟି ଆପେକ୍ଷିକ ବିଷୟ, ତାଇ ଇସଲାମ ଏଟିକେ ଯୁଗେର ଦାବିର ଓପର ଛେଡ଼େ ଦିଯେଛେ । ଜାତି ତାଦେର ସ୍ଵୀୟ ସମାଜବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ଯେ ପଥାକେ ଅଧିକ କଲ୍ୟାଣଜନକ ମନେ କରେ ତା ଅବଲମ୍ବନ କରତେ ପାରେ । ଏତେ କୋନ ସନ୍ଦେହ ନେଇ ଯେ, ଏ ଦୁଇ ପଥାଇ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିତି ଲାଭଜନକ ହୟେ ଥାକେ । (ତଫ୍ସିରେ କବାର, ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୩୫୯-୩୬୧)

ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ପର ଏଥନ ଆମି ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ଆରଓ କିଛି ଘଟନା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଛି । ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର କାକୁତିମିନତି, ବିନ୍ୟ ଓ ନ୍ୟତାର ଚିତ୍ର ସମ୍ପର୍କେ ତାର ପୁତ୍ର ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ତିନି ତାଁ ପୁତ୍ରକେ ବଲେନ, ଆମାର କାଫନେ ମଧ୍ୟମପଥ୍ରା ଅବଲମ୍ବନ କରବେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ନିକଟ ଯଦି ଆମାର ଜନ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଥାକେ ତାହାଲେ ତିନି ଆମାକେ ଏର ଚେଯେ ଉତ୍ତର ପୋଶାକ ଦାନ କରବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମି ସେଟିର ଯୋଗ୍ୟ ନା ହୈ ତବେ ଆମାର କାହିଁ ଥେକେ ତା ଛିନିଯେ ନିବେନ ଏବଂ ସେଟି ଖୁବ ଦ୍ରୁତ କରବେ । ଏହାଡ଼ି ଆମାର କରବେର ବ୍ୟାପାରେ ମଧ୍ୟମପଥ୍ରା ଅବଲମ୍ବନ କରବେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ସମୀପେ ଯଦି ଆମାର ଜନ୍ୟ ଏତେ କଲ୍ୟାଣ ଥାକେ ତବେ ଏଟିକେ ଆମାର ଦୃଷ୍ଟିର ଶୈଶ୍ଵୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ କରେ ଦେବେନ । କିନ୍ତୁ ଆମି ଯଦି ଏର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହୈ ତବେ ଏଟିକେ ଆମାର ଜନ୍ୟ ଏତେ ଦେବେନ ଯେ, ଆମାର ପାଁଜରେର ହାଡ଼ ଭେଣେ ଯାବେ । ଆମାର ଜାନାଯାର ସାଥେ କୋନ ନାରୀକେ ନିଯେ ଯାବେ ନା । ଆମାର ଏମନ କୋନ ପ୍ରଶଂସା କରବେ ନା ଯା ଆମାର ମାଝେ ନେଇ, କେନଳା ଆଲ୍ଲାହ୍ ଆମାକେ ଅଧିକ ଜାନେନ । ଆମାକେ ନିଯେ ଯାଓୟାର ସମୟ ଦ୍ରୁତ ହାଟିବେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ କାହେ ଯଦି ଆମାର ଜନ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଥାକେ ତବେ ତୋମରା ଆମାକେ ସେଇ ଜିନିସେର ଦିକେ ପାଠାଇଛ ଯା ଆମାର ଜନ୍ୟ ଅଧିକ ଉତ୍ତର, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତେମନଟି ନା ହୟ ତବେ ତୋମରା ତୋମାଦେର କାଁଧ ଥେକେ ଏହି ଅନିଷ୍ଟକେ ଅପସାରଣ କରବେ ଯା ତୋମରା ବହନ କରଇ । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୭୩, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ୍, ବୈରଙ୍ଗତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ଏହାଡ଼ା ଏଟିଓ ଉଲ୍ଲେଖ ପାଓୟା ଯାଇ ଯେ, ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ଓସିଯ୍ୟତ କରେଛିଲେନ, ଆମାକେ କଷ୍ଟରୀ ପ୍ରଭୃତି ଦିଯେ ଗୋପନ ଦେବେ ନା । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୭୯, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ୍, ବୈରଙ୍ଗତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ହୟରତ ଉସମାନ ବିନ ଆଫକାନ (ରା.) ଥେକେ ବର୍ଣିତ, ଆମି ହୟରତ ଉତ୍ତରର କାହେ

ଯାଇ ଯଥନ ତାର ମାଥା ହୟରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉତ୍ତରର ଉତ୍ତରତେ ରାଖା ଛିଲ । ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ତାକେ, ଅର୍ଥାତ୍ ହୟରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉତ୍ତରକେ ବଲେନ, ଆମାର ଗାଲ ମାଟିତେ ରେଖେ ଦାଓ । ତଥନ ହୟରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ୍ ବିଲେନ, ଆମାର ଉତ୍ତର ଏବଂ ମାଟି ଏକି ସମତଳେ ରଯେଛେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏତେ ଆର କତ୍ତୁକୁଇ-ବା ବ୍ୟବଧାନ ରଯେଛେ! ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)

ଦ୍ୱିତୀୟ ବା ତୃତୀୟବାର ବଲେନ, ତୋମାର ମଙ୍ଗଲ ହେବି! ଆମାର ମାଥା ମାଟିତେ ରେଖେ ଦାଓ । ଏରପର ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ନିଜେ ଦୁଇ ପା ଏକତ୍ର କରେନ । ବର୍ଣନାକାରୀ ବଲେନ, ଏରପର ଆମି ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-କେ (ଏକଥା) ବଲତେ ଶୁଣି ଯେ, ଆମି ଏବଂ ଆମାର ମାଯେର ଧଂସ, ଯଦି ଆଲ୍ଲାହ୍ ଆମାକେ କ୍ଷମା ନା କରେନ, ଏ ଅବଶ୍ୟ ତାଁର ମୃତ୍ୟୁ ହୟ । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୭୪-୨୭୫, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ୍, ବୈରଙ୍ଗତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ହୟରତ ସିମାକ ହାନାଫୀ ବଲେନ, ଆମି ଇବନେ ଆବାସ (ରା.)-କେ ବଲତେ ଶୁଣେଛି, ଆମି ହୟରତ ଉତ୍ତରକେ ବଲଲାମ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ଆପନାର ମାଧ୍ୟମେ ନତୁନ ଶହର ଆବାଦ କରେଛେ, ଆପନାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନେକ ବିଜୟ ଅର୍ଜିତ ହେଯେଛେ ଏବଂ ଆପନାର ମାଧ୍ୟମେ ଅମୁକ ଅମୁକ କାଜ ହେଯେଛେ । ତଥନ ହୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.) ବଲେନ, ଆମାର ତୋ ଆକାଙ୍କ୍ଷା ହଲ ଏ ଥେକେ ଆମି ଯେନ ସେଭାବେ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରି ଯେନ ଆମାର ଜନ୍ୟ କୋନ ପୁରସ୍କାର ଓ ନା ଥାକେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏର ଜନ୍ୟ ଗର୍ବେ କିଛି ନେଇ ଯେ, ଆମି ବଡ଼ ବଡ଼ କାଜ କରେଛି ଏବଂ ଆମାର ଯୁଗେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବିଜୟ ଅର୍ଜିତ ହେଯେଛେ, ବରଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କାର ଭାବ ଓ ଭାବିତିର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଛିଲ ଏବଂ ପରକାଳେର ଚିନ୍ତା ଛିଲ ।

ଯାଯେନ ବିନ ଆସଲାମ ତାର ପିତାର ପକ୍ଷ ଥେକେ ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ସଥନ ହୟରତ ଉତ୍ତରର ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ଘନିଯେ ଆସେ ତଥନ ତିନି ବଲେନ, ତୋମରା ଆମାର ପ୍ରତି ଇମାରତ ସମ୍ପର୍କେ ସନ୍ଦେହ କରେ ଥାକେ, କିନ୍ତୁ ଖୋଦାର କସମ, ଆମି ତୋ ପଛଦ କରି, ଆମି ଯେନ ଏମନଭାବେ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରି ଯେ, ଲାଇୟୁ ଲାଇୟୁ

(ଲା ଆଲାଇୟା ଓୟାଲା ଆଲୀ) ଅର୍ଥାଏ ଆମି କୋଣ ପୁରୁଷଙ୍କାର ଚାଇ ନା ଆର ଆମାକେ ଯେଣ ଶାନ୍ତି ଦେଇବା ନା ହୁଏ । (ଆତ-ତାବାକାତୁଳ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୬୭, ଦାର୍ଢଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରୁତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ହୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉ୍ଦ (ରା.) ଏ ସମ୍ପର୍କେ ବଲେନ, ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ନ୍ୟାୟ ମାନୁଷ, ଯିନି ତାର ସାରା ଜୀବନଟି ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ବେଦନା ଓ ଚିନ୍ତା (ନିଜେର ସୁଖସାଂଚନ୍ଦନ) ଭୁଲେ ଗେଛେନ । ଯିନି ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରେ ଉତ୍ସତ ଥେକେ ଉତ୍ସତର ତ୍ୟଗ ସ୍ଥିକାର କରେଛେନ, ସଦିଓ ଆମଲେର ଦିକ ଥେକେ ତାର ତ୍ୟଗ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର କୁରବାନୀର ମାନେ ପୌଛେ ନି, କିନ୍ତୁ ଇଚ୍ଛା ଓ ନିଯତରେ ଦିକ ଥେକେ ସବାର (କୁରବାନୀ) ଏକ ସମାନ ଛିଲ । ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ସଥିନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ ତଥିନ ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଚୋଥ ଥେକେ ଅଶ୍ରୁ ବିହିତ ଥାକେ । ଆର ତିନି ବଲେନ, ଖୋଦା ତା'ଲା ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ପ୍ରତି କଲ୍ୟାଣ ବର୍ଷଣ କରନ । ଆମି ବହୁବାର ତାର ଚେଯେ ଏଗିଯେ ଯାଓୟାର ଚେଷ୍ଟା କରେଛି, କିନ୍ତୁ କଖନ ଓ ସଫଳ ହେଇ ନି । ଏକବାର ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ, ଆର୍ଥିକ କୁରବାନୀ କର, ତଥିନ ଆମି ଆମାର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ସମ୍ପଦ ନିଯେ ଉପାଦିତ ହେଇ ଆର ଭାବି ଯେ, ଆଜ ଆମି ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ଚେଯେ ଏଗିଯେ ଯାବ । କିନ୍ତୁ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଆମାର ପୂର୍ବେଇ ସେଥିନେ ଉପାଦିତ ଛିଲେନ ଆର ତାର ସାଥେ ଯେହେତୁ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସମ୍ପର୍କେ ଛିଲ ଏବଂ ତିନି (ସା.) ଜାନତେନ ଯେ, ତିନି କିଛୁଇ ଛେଡେ ଆସେନ ନି, ତାଇ ତିନି ଜିଜେସ କରେନ, ହେ ଆବୁ ବକର! ସରେ କୀ ରେଖେ ଏସେଛ? ତିନି ବଲେନ, ସରେ ଖୋଦା ଏବଂ ରାସ୍ତୁଳ (ସା.)-ଏର ନାମ ରେଖେ ଏସେଛି । ଏ କଥା ବଲେ ହୟରତ ଉମର କାନ୍ଦତେନ ଏବଂ ବଲତେନ, ତଥିନ ଆମି ତାର ଚେଯେ ଏଗିଯେ ଯେତେ ପାରି ନି । ହୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉ୍ଦ (ରା.) ବଲେନ, ଏଗୁଲୋ ଛିଲ ତାର କୁରବାନୀ । ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ପୂର୍ବେ ଦାନ କରତେନ, କିନ୍ତୁ ସଥିନ ବିଶେଷ ଉପଲକ୍ଷ ଆସେ ତଥିନ ତିନି ସବକିଛି ଏଣେ ଉପଶ୍ଵାପନ କରେନ । ଏକଦିକେ ଛିଲେନ ଏରା ଆର

ଅପରଦିକେ ରଯେଛେ ତାରା ଯାରା ନିଜେଦେର ସମ୍ପଦେର ଏକ-ଦଶମାଂଶୁ କୁରବାନୀ କରାର ଓ ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇ ନା ଅର୍ଥଚ ବଲେ ବେଡ଼ାଯ ଯେ, ଆମରା ସର୍ବସାନ୍ତ ହେଯେ ଗେଲାମ ।

ମୃତ୍ୟୁବରଣେର ସମୟ ହୟରତ ଉମର

(ରା.)-ଏର ଚୋଥ ବାର ବାର ଅଶ୍ରୁସଜଳ ହେୟ ଉଠିତ ଆର ତିନି ବଲତେନ, ହେ ଖୋଦା! ଆମି କୋଣ ପୁରୁଷଙ୍କାରେର ଯୋଗ୍ୟ ନଇ । ଆମି କେବଳ ଶାନ୍ତି ଥେକେ ରଙ୍ଗା ପେତେ ଚାଇ । ଅତଃପର ଦାଫନ ଏବଂ ଜାନାୟା ସମ୍ପର୍କେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେୟେ, ତାର ପୁତ୍ର ହୟରତ ଆବୁଲ୍ଲାହ୍ ତାକେ ଗୋସଲ ଦେନ । ହୟରତ ଇବନେ ଉମର କର୍ତ୍ତକ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେୟେ, ମସଜିଦେ ନବବୀତେ ହୟରତ ଉମରରେ ଜାନାୟାର ନାମାୟ ଆଦାୟ କରା ହୟ ଆର ହୟରତ ସୋହାୟେବ ତାର ଜାନାୟାର ନାମାୟ ପଡ଼ାନ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମିଶ୍ରର ଓ କବରେର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନେ ତାର ଜାନାୟାର ନାମାୟ ଆଦାୟ କରା ହୟ । ହୟରତ ଜାବେର ଥେକେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେୟେ, ହୟରତ ଉମରକେ କବରେ ନାମାନୋର ଜନ୍ୟ ଉସମାନ ବିନ ଆଫଫାନ, ସାଇଦ ବିନ ଯାୟେଦ, ସୋହାୟେବ ବିନ ସିନାନ ଆର ଆବୁଲ୍ଲାହ୍ ବିନ ଉମର ନେମେଛିଲେନ । (ଆତ-ତାବାକାତୁଳ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୭୯, ଦାର୍ଢଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରୁତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ) (ଉସଦୁଲ ଗାବାହ ଫି ମାରିଫାତିସ ସାହାବା, ଚତୁର୍ଥ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୧୬୬, ଦାର୍ଢଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ଚତୁର୍ଥ ଏଡିଶନ ୨୦୦୩ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ତାଦେର ଛାଡ଼ା ହୟରତ ଆଲୀ, ହୟରତ ଆବୁର ରହମାନ ବିନ ଅଟକ, ହୟରତ ସାଦ ବିନ ଆବି ଓୟାକାସ ଏବଂ ହୟରତ ତାଲହା ଆର ହୟରତ ଯୁବାଯେର ବିନ ଆଓୟାମ ଏର ନାମ ଓ ପାଓୟା ଯାଯ । [ସୈୟଦନା ହୟରତ ଉମର ଫାରୁକ ଆୟମ (ରା.), ପ୍ରଗେତା ମୁହାମ୍ମଦ ହୋସେନ ହାୟକାଳ, ଅନୁଦିତ ୧୬୭-୧୬୮ ସାଲ, ଇସଲାମୀ କୁତୁବ ଖାନା ଲାହୋରେ ମୁଦ୍ରିତ] (ଆଲ-ଫାରୁକ, ପ୍ରଗେତା ଶିବଲି ନୋମାନୀ, ପୃଷ୍ଠା: ୧୬୯, ଦାର୍ଢଳ ଇଶାଆତ କରାଟୀ ଥେକେ ୧୯୯୧ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦ (ଆ.) ବଲେନ, ପୁଣ୍ୟବାନଦେର ପାଶେ ଦାଫନ ହୁଓୟାଓ ଏକ ନେଯାମତ । ହୟରତ ଉମର (ରା.) ସମ୍ପର୍କେ

ଲିଖିତ ଆଛେ ଯେ, ମୃତ୍ୟୁ ଶୟ୍ୟାୟ ଥାକା ଅବସ୍ଥାଯ ତିନି ହୟରତ ଆୟେଶାର କାହେ ବାର୍ତ୍ତା ପାଠାନ ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର (କବରେର) ପାଶେର ଜାୟଗାଟି ଯେନ ତାକେ ଦେଇ ହୁଏ । ହୟରତ ଆୟେଶା (ରା.) ତ୍ୟାଗ ସ୍ଥିକାର କରେ ସେଇ ସ୍ଥାନଟି ତାକେ ଦିଯେ ଦିଲେ ତିନି ବଲେନ, ‘ମା ବାକେଯା ଲୀ ହାମୁନ ବା’ଦା ଯାଲିକ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥିନ ଏରପର ଆମାର ଆର କୋଣ ଦୁଃଖ ନେଇ ସଥିନ କିନା ଆମି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ରାଜ୍ୟର ସମାହିତ ହେ । (ମାଲଫୁଯାତ, ଅଷ୍ଟମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୮୬)

ଅପର ଏକ ସ୍ଥାନେ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉ୍ଦ (ଆ.) ବଲେନ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହେ ସାଥେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଅଁଚଲକେ ଆଁକଡ଼େ ଧରେ ତାକେ ତିନି କଥନ ଓ ବିନଟେ କରେନ ନା ସଦିଓ ଜଗତେର ପ୍ରତିଟି ବଞ୍ଚି ତାର ଶକ୍ର ହେୟ ଯାକ ନା କେନ । ଆର ଆଲ୍ଲାହ୍ ର ସନ୍ଧାନୀ କୋଣ କ୍ଷତି ବା କଟେଇ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେ ନା । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ସତ୍ୟବାଦୀଦେର ଅବାନ୍ଦବ ଓ ଅସହାୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରେନ ନା । ଆଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ । ତାଦେର ଉଭୟର ଅର୍ଥାତ୍ ଆବୁ ବକର ଓ ଉମରର ସତତ ଓ ନିଷ୍ଠା କରି ନା ଉତ୍ସତମାନେର! ତାରା ଉଭୟେ ଏମନ ବରକତମଣିତ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁଲେ ସମାହିତ ହେୟେନ ଯେ, ମୂସା ଓ ଈସା (ଆ.) ଯଦି ଜୀବିତ ଥାକତେନ ତାହଲେ ଶତ ଈର୍ଷାର ସାଥେ ସେଥାନେ ସମାହିତ ହୁଓୟାର ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରତେନ, କିନ୍ତୁ ଏଇ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କେବଳ ବାସନ ଥାକଲେଇ ଲାଭ ହତେ ପାରେ ନା, ଆର କେବଳ ଚାଇଲେଇ ତା ପ୍ରଦାନ କରା ଯାଯ ନା, ବରଂ ଏହି ତୋ ସର୍ବଧିପତି ଖୋଦାର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଏକ ସ୍ଥାଯୀ କୃପା ଆର ଏହି କୃପା କେବଳ ସେବ ଲୋକେର ପ୍ରତିଇ ଅବତିରଣ ହୟ ଯାଦେର ପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ଅନୁଗ୍ରହ ସଦା ସକ୍ରିୟ ଥାକେ । (ଜହାନୀ ଧ୍ୟାନେନ, ଅଷ୍ଟମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୩୪୬)

ହୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉ୍ଦ (ରା.) ବଲେନ, ହୟରତ ଉମର ସଥିନ ମୃତ୍ୟୁ ପଥ୍ୟାତ୍ମି ଛିଲେନ ତଥିନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଚରଣେ ସମାହିତ ହୁଓୟାର ମାନ୍ସେ ପରମ ବ୍ୟାକୁଲତା ପ୍ରକାଶ କରେନ । ଅତଏବ ତିନି ହୟରତ ଆୟେଶାକେ ବଲେ ପାଠାନ ଯେ, ଆପଣି ଅନୁମତି ଦିଲେ ଆମି ତାର (ସା.)-ଏର ପାଶେ

সমাহିତ ହତେ ଚାଇ । ହ୍ୟରତ ଉମର ସେଇ ମାନୁଷ ଛିଲେନ ଯାର ସମ୍ପର୍କେ ଖିସ୍ଟାନ ଐତିହାସିକରାଓ ଲିଖେ ଯେ, ତିନି ଏମନଭାବେ ରାଜ୍ଞି କରେଛେ ଯା ଜଗତେ ଆର କେଉଁ କରେ ନି । ତାରା ଅର୍ଥାଂ ଖିସ୍ଟାନ ଐତିହାସିକରା ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ଗାଲି ଦେଇ, କିନ୍ତୁ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ପ୍ରଶଂସା କରେ । ସାର୍ବକ୍ଷଣିକ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁର ସମୟରେ ଏହି ବାସନା ବ୍ୟକ୍ତ କରେନ ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଚରଣେ ଯେନ ତାର ଠାଇ ହୟ । ସଦି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କୋନ ଏକଟି କାଜେଓ ଏହି ବିଷୟଟି ପ୍ରକାଶ ପେତ ଯେ, ତିନି ଖୋଦାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ଜନ୍ୟ କାଜ କରେନ ନା, ତାହଳେ କି ହ୍ୟରତ ଉମରର ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକଥିମ୍ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଯା ଉପନ୍ନିତ ହୟେ କଥନଓ ତାର (ସା.) ଚରଣେ ସ୍ଥାନଲାଭେର ବାସନା କରନେନ? (ଆନୋଯାରକ୍ତ ଉଲ୍ଲମ୍ବ, ଦଶମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୬୨)

ଅତେବ ଏଟିଇ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ଯାର କାରଣେ ହ୍ୟରତ ଉମରରେ ତାର (ସା.) ଚରଣେ ସ୍ଥାନଲାଭେର ବାସନା ହୟେଛେ । ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ବୟସ କତ ଛିଲ? ଏ ସମ୍ପର୍କେଓ ବିଭିନ୍ନ ମତ ରଯେଛେ । ଜନ୍ମାସାଲ ସମ୍ପର୍କେଓ ବିଭିନ୍ନ ରେଣ୍ଡ୍ୟାମେତ ରଯେଛେ, ଏ କାରଣେ ମୃତ୍ୟୁର ସନ ସମ୍ପର୍କେଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉକ୍ତି ରଯେଛେ । ଯେମନ ତାବାରି, ଉସଦୁଲ ଗାବା, ଆଲ ବିଦାୟା ଓୟାନ ନିହାୟା, ରିଯାୟନ ନାୟାରା, ତାରୀଖୁଲ ଖୁଲାଫା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରଙ୍ଥେର ବିଭିନ୍ନ ରେଣ୍ଡ୍ୟାମେତ ତାର ବୟସ ୫୩ ବର୍ଷ, ୫୫ ବର୍ଷ, ୫୭ ବର୍ଷ, ୫୯ ବର୍ଷ, ୬୧ ବର୍ଷ, ୬୩ ବର୍ଷ ଏବଂ ୬୫ ବର୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୟେଛେ । ସଦିଓ ସହୀହ ମୁସଲିମ ଓ ତିରମିଯିର ରେଣ୍ଡ୍ୟାମେତ ଅନୁୟାୟୀ ତାର ବୟସ ୬୩ ବର୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ହୟେଛେ । (ତାରୀଖୁଲ ତାବାରି, ଅନୁଦିତ, ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା ୨୧୧, ଦାରକ୍ତ ଇଶାଆତ, କରାଟୀ ଥିକେ ୨୦୦୩ ସାଲେ ମୁୱଦିତ) (ଉସଦୁଲ ଗାବାହ ଫି ମା'ରିଫତିସ ସାହାବା, ଚତୁର୍ଥ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୧୬୬, ଦାରକ୍ତ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯାହ, ଚତୁର୍ଥ ଏଡିଶନ ୨୦୦୩ ସାଲେ ମୁୱଦିତ) (ଆଲ ବିଦାୟା ଓୟାନ ନେହାୟା, ଦଶମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା ୧୯୨-୧୯୪, ଦାରକ୍ତ ହିଜରେ ୧୯୯୮ ସାଲେ ମୁୱଦିତ) (ରିଯାୟନ ନାୟାରା, ପୃଷ୍ଠା: ୪୧୮-୪୧୯, ଦାରକ୍ତ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯାହ, ବୈକ୍ରତେ ମୁୱଦିତ)

(ତାରୀଖୁଲ ଖୁଲାଫା, ପ୍ରଗେତା ଜାଲାଲୁଦୀନ ସୁୟୁତୀ, ଅନୁଦିତ ପୁସ୍ତକ, ପୃଷ୍ଠା ନଂ: ୧୬୮, ମୁମତାୟ ଏକାଡେମୀ, ଲାହୋର ଥିକେ ମୁୱଦିତ)

ହ୍ୟରତ ଆନାସ ବିନ ମାଲେକ କର୍ତ୍ତକ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୟେଛେ ଯେ, ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ବୟସ ଛିଲ ୬୩ ବର୍ଷ, ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର ଏର ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ବୟସ ଛିଲ ୬୩ ବର୍ଷ ଆର ହ୍ୟରତ ଉମରେର ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ବୟସ ଛିଲ ୬୩ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଆର ହ୍ୟରତ ଉମରେର ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ବୟସ ଛିଲ ୬୩ ବର୍ଷ । (ସହୀହ ମୁସଲିମ, କିତାବୁଲ ଫାୟାମେଲ, ହାଦୀସ ନଂ: ୬୦୧୧) (ସୁନାନ ତିରମିଯି, କିତାବୁଲ ମାନାକେ, ହାଦୀସ ନଂ: ୩୬୫୩)

ହ୍ୟରତ ଉମରେର ମୃତ୍ୟୁତେ କତିପାଇ ସାହାବୀର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି- ଏ ବିଷୟେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୟେଛେ । ହ୍ୟରତ ଇବନେ ଆବାସ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଉମରେର ପବିତ୍ର ଶବଦେହ ଜାନାୟାର ଜନ୍ୟ ରାଖା ହୟ ଆର ମାନୁଷ ତାର ଆଶେପାଶେ ଦାଁଡିଯେ ଯାଯ । ତାକେ ଉଠାନୋର ପୂର୍ବେ ତାର ଦୋଯା କରତେ ଥାକେ । ଏରପର ତାରା ଜାନାୟାର ନାମାୟ ପଡ଼େ ଆର ଆମିଓ ତାଦେର ମାଝେ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲାମ । ତଥନ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମାର କାଁଧେ ହାତ ରେଖେ ଆମାକେ ଚକିତ କରେ । ଆମି ଦେଖି ଯେ, ତିନି ହଲେନ ହ୍ୟରତ ଆଲୀ ବିନ ଆବି ତାଲେବ (ରା.) ତିନି ହ୍ୟରତ ଉମରେର ଜନ୍ୟ ରହମତ କାମନା କରେ ଦୋଯା କରେନ ଆର ବଲେନ, ତିନି ଏମନ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ରେଖେ ଯାନ ନି ଯେ ଆମାର କାହେ ଏହି ଦିକ ଥିକେ ତାର ଚେଯେ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ହବେ ଯେ, ଆମି ତାର ଘଟ ଆମଲ କରେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସାଥେ ମିଲିତ ହବ । ଖୋଦାର କମମ, ଆମି ଏଟିଇ ମନେ କରତାମ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାକେଓ ତାର ସାଥୀଦେର ସାଥେଇ ରାଖିବେନ, ଅର୍ଥାଂ ହ୍ୟରତ ଉମରକେଓ ତାର ସାଥୀଦେର ସାଥେଇ ରାଖିବେନ । ଆର ଆମି ଜାନି, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହେ ବନ୍ଦବାର ଆମି ଏଠି ଶୁନେଛି ଯେ, ତିନି ବଲତେନ, ‘ଯାହାବତୁ ଆନା ଓୟା ଆବୁ ବକରୀନ ଓୟା ଉମର, ଓୟା ଦାଖାଲତୁ ଆନା ଓୟା ଆବୁ ବକରୀନ ଓୟା ଉମର, ଓୟା ଆବୁ ବକରୀନ ଓୟା ଉମର’ । ଅର୍ଥାଂ, ଆମି ଏବଂ ଆବୁ ବକର ଆର ଉମର ଯାଇ, ଆମି ଏବଂ ଆବୁ ବକର ଆର

ଉମର ପ୍ରବେଶ କରି, ଆମି ଏବଂ ଆବୁ ବକର ଆର ଉମର ବେର ହେବ । (ସହୀହ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ ଫାୟାମେଲ, ହାଦୀସ ନଂ: ୩୬୮୫)

ଅର୍ଥାଂ ବିଭିନ୍ନ ଘଟନା ବର୍ଣ୍ଣନା କରତେ ଗିଯେ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଲୋ ତିନି ଉଚ୍ଚାରଣ କରନେତାନେ । ଜାଫର ବିନ ମୁହାମ୍ମଦ ତାର ପିତାର ବରାତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଉମର ବିନ ଖାତାବ (ରା.)-କେ ସଥିନ ଗୋସଲ କରାନୋର ପର କାଫନେର କାପଡ଼ ପରିଧାନ କରିଯେ ଖାଟିଆୟ ଶୁଇୟେ ରାଖା ହୟ, ତଥନ ହ୍ୟରତ ଆଲୀ (ରା.) ତାର ଲାଶେର ପାଶେ ଦାଁଡିଯେ ତାର ପ୍ରଶଂସା କରେନ ଏବଂ ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ, ଏହି ଚାଁଦରେ ଆବୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ତୁଳନାଯ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଏହି ଧରାପୃଷ୍ଠେ ଆମାର କାହେ ବେଶି ପ୍ରିୟ ନ୍ୟ ଯାର ଆମଲନାମା ନିଯେ ଆମି ଖୋଦାର ଦରବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହବ । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୮୨, ଦାରକ୍ତ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯାହ, ବୈକ୍ରତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁୱଦିତ)

ଆବୁ ମାଖିଲାଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଆଲୀ ବିନ ଆବି ତାଲେବ ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ପୂର୍ବେଇ ଆମରା ବୁଝାତେ ପାରି ଯେ, ରସ୍ତାଲୁହାହ (ସା.)-ଏର ପର ଆମାଦେର ମାଝେ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି । ଆର ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ପୂର୍ବେଇ ଆମରା ବୁଝାତେ ପାରି ଯେ, ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ଅବର୍ତ୍ତମାନେ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଆମାଦେର ମାଝେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି । (ସୀରାତେ ଉମର ଇବନୁଲ ଖାତାବ, ପ୍ରଗେତା ଇବନେ ଜାଓୟି, ପୃଷ୍ଠା: ୨୧୨, ମିଶରେର ଆଲ ଆଜହାର ପ୍ରେସେ ମୁୱଦିତ)

ଜାୟେଦ ବିନ ଓୟାହାବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ ଯେ, ଆମରା ହ୍ୟରତ ଆଲ୍ଲାହ ବିନ ମାସୁର୍ଦ୍ଦ ରାଜୀ-ଏର ନିକଟ ଗେଲେ ତିନି ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଶ୍ଵତ୍ଚାରଣ କରତେ ଗିଯେ ଏତ ବେଶ କାଁଦେନ ଯେ, ତାର ଚୋଥେର ଜଳେ କଷକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଙ୍ଗ ହୟେ ଯାଯ । ଏରପର ତିନି ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ଇସଲାମେର ସୁରକ୍ଷିତ ଦୁର୍ଘ ଛିଲେନ, ମାନୁଷ ଏତେ ପ୍ରବେଶ କରେ ଆର ବେର ହେତ ନା । ତିନି ଏକଟି ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗସଦୃଶ ଛିଲେନ ଯାତେ ପ୍ରବେଶେର ପର ମାନୁଷ ଆର ବେର ହେତ ନା । ତାର ମୃତ୍ୟୁତେ ଏହି ଦୁର୍ଗେ ଫାଁଟଲ ସୃଷ୍ଟି

ହେଯେଛେ ଏବଂ ମାନୁଷ ଇସଲାମ ପରିତ୍ୟାଗ କରଛେ । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖ୍ତଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୮୩, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରୁତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ଆବୁ ଓୟାଯେଲ ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ହୟରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ମାସଉଦ (ରା.) ବଲେନ, ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଜ୍ଞାନ ଯାଦି ଏକ ପାଲ୍ଲାୟ ଆର ଅନ୍ୟ ସକଳ ମାନୁଷେର ଜ୍ଞାନ ଅପର ପାଲ୍ଲାୟ ରାଖା ହୟ ତବେ ହୟରତ ଉମରେର ପାଲ୍ଲା ଭାରୀ ହବେ । ଆବୁ ଓୟାଯେଲ ବଲେନ, ଇବ୍ରାହିମେର କାହେ ଆମି ଏର ଉଲ୍ଲେଖ କରଲେ ତିନି ବଲେନ, ଖୋଦାର କସମ ! ବିଷୟଟି ଏରପାଇ, ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ମାସଉଦ (ରା.) ଏର ଚେରେ ବଡ଼ କଥା ବଲେଛେ । ଆମି ଜିଜ୍ଞେସ କରି ଯେ, ତିନି କୀ ବଲେଛେ ? ତିନି ବଲେନ, ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ପର ତିନି ବଲେନ ଯେ, ଜ୍ଞାନେର ଦଶ ଭାଗେର ନଯ ଭାଗ ହାରିଯେ ଗେଛେ । (ଉସଦୁଲ ଗାବାହ ଫି ମା'ରିଫାତିସ ସାହାବା, ତୃତୀୟ ଖ୍ତଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୬୫୧, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରୁତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ହୟରତ ଆନାସ (ରା.) ବଲେନ, ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଶାହାଦାତ ହଲେ ହୟରତ ଆବୁ ତାଲହା (ରା.) ବଲେନ, ଆରବେ ଶହରେ ବା ଗ୍ରାମ୍ ଏମନ କୋନ ଘର ନେଇ ଯେଟି ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଶାହାଦାତେର ଫଳେ କ୍ଷତିଗ୍ରହଣ ହୟନି । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖ୍ତଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୮୫, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରୁତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ଅର୍ଥାତ୍, ତିନି ସବାର ଏତଟା ସାହାଯ୍ୟ-ସହ୍ୟୋଗିତା କରତେନ ଯେ, ତାରା ଅବଶ୍ୟକ କ୍ଷତିଗ୍ରହଣ ହବେ ବା ପ୍ରଭାବିତ ହବେ ।

ହୟରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ସାଲାମ (ରା.) ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଜାନାଜାର ପର ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଖାଟିଆର ପାଶେ ଦାଁଡିଯେ ବଲେନ, ହେ ଉମର ! ଆପନି କତିନା ଉତ୍ତମ ମୁସଲିମ ଭାଇ ଛିଲେନ, ସତ୍ୟର ଜନ୍ୟ ଉଦାର ଏବଂ ମିଥ୍ୟାର ଜନ୍ୟ କୃପଣ ଛିଲେନ । ସମ୍ପଦ ପ୍ରକାଶେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆପନି ସମ୍ପଦ ହତେନ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରେ ସମୟ ଆପନି ରାଗ କରତେନ । ଆପନି ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଓ ବଡ଼ ମନେର

ମାନୁଷ ଛିଲେନ । ଅହେତୁକ ପ୍ରଶଂସାକାରୀଓ ଛିଲେନ ନା ଆର ଗୀବତ ତଥା ପରାନିନ୍ଦାକାରୀଓ ଛିଲେନ ନା । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖ୍ତଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୮୨, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରୁତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ଏକଟି ରେଓୟାତେ ବର୍ଣିତ ହେଯେଛେ ଯେ, ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁତେ ହୟରତ ସାଈଦ ବିନ ଯାଯେଦ (ରା.) ସଖନ କାନ୍ଦିଛିଲେନ ତଥନ ଜନୈକ ବ୍ୟକ୍ତି ବଲେନ, ହେ ଆବୁଲ ଆ'ଓର ! ଆପନି କେନ କାନ୍ଦିଛେ ? ତିନି ବଲେନ, ଆମି ଇସଲାମେର ଜନ୍ୟ କାନ୍ଦାଇ । ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁତେ ଇସଲାମେ ଏମନ ବିପତ୍ତି ଦେଖା ଦିଯେଛେ, ଯା କିଯାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହବେ ନା । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖ୍ତଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୮୪, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରୁତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ହୟରତ ଇବନେ ଉମର (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-ଏର ଜୀବନବ୍ୟାପ ଆମରା ବଲତାମ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଉତ୍ସମ୍ଭବେ ତାଁର ପର ସର୍ବୋତ୍ତମ ହଲେନ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.), ଏରପର ହୟରତ ଉମର (ରା.), ଅତଃପର ହୟରତ ଉସମାନ (ରା.) । (ସୁଲାନ ଆବୁ ଦାଉଦ, ହାଦୀସ ନଂ: ୪୬୨୮)

ହୟରତ ହ୍ୟାଯଫା (ରା.) ବଲେନ, ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଯୁଗେ ଇସଲାମେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ମତ ଛିଲ ଯେ କ୍ରମାଗତଭାବେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ପଥେ ଧାବମାନ ଛିଲ । ତାଁର ଶାହାଦାତେ ସେଇ ଯୁଗ ପିଠ ଫିରିଯେ ନେଇ ଆର ଏଖନ ଅନବରତ ପେଛନେର ଦିକେ ଯାଚେ । (ଆତ-ତାବାକାତୁଲ କୁବରା, ତୃତୀୟ ଖ୍ତଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା: ୨୮୫, ଦାରଳ କୁତୁବିଲ ଇଲମିଯ୍ୟାହ, ବୈରୁତେ ୧୯୯୦ ସାଲେ ମୁଦ୍ରିତ)

ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ସହଧର୍ମିଣୀ ଓ ସନ୍ତାନଦେର ବିଷୟେ ବର୍ଣିତ ହେଯେଛେ ଯେ, ବିଭିନ୍ନ ସମୟ ତାଁର ଦଶଜନ ସହଧର୍ମିଣୀ ଛିଲେନ ଯାଦେର ଗର୍ଭେ ନୟଜନ ପୁତ୍ର ଓ ଚାର ଜନ କଣ୍ୟା ସନ୍ତାନେର ଜନ୍ୟ ହୟ । ତାଦେର ମାବୋ ଏକଜନ ଛିଲେନ ହୟରତ ହାଫସା (ରା.) ଯିନି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପବିତ୍ର ସହଧର୍ମିଣୀ ହ୍ୟାଯାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ

କରେଛିଲେନ । ହୟରତ ଯମନବ ବିନ ମାୟଉନ ଛିଲେନ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ ଯିନି ହୟରତ ଉସମାନ ବିନ ମାୟଉନରେ ସହୋଦରା ଛିଲେନ ଏବଂ ଯାର ଗର୍ଭେ ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ପୁତ୍ର ଆବଦୁଲ୍ଲାହ, ଆଦୁର ରହମାନ ଆକବର ଏବଂ କଣ୍ୟା ହୟରତ ହାଫସାର ଜନ୍ୟ ହୟ ।

(ତାଁର ସହଧର୍ମିଣୀ) ହୟରତ ଉତ୍ସେ କୁଲସୁମ ବିନତେ ଆଲୀ ବିନ ଆବୁ ତାଲେବେର ଗର୍ଭେ ଯାଯେଦ ଆକବର ଏବଂ ରଙ୍କାଇୟାର ଜନ୍ୟ ହୟ । ମୋଲାୟକା ବିନତେ ଯାରୋଯାଲ ଯିନି ଉତ୍ସେ କୁଲସୁମ ନାମେ ସୁପରିଚିତ । ତାର ଗର୍ଭେ ଯାଯେଦ ଆସଗାର ଏବଂ ଉବାୟାଦୁଲ୍ଲାହର ଜନ୍ୟ ହୟ । କୁରାଯବା ବିନତେ ଆବୁ ଉମାଇୟା ମାଖ୍ୟାମୀ । ସେହେତୁ ମୋଲାୟକା ଏବଂ କୁରାଯବା ଟେମାନ ଆନେନ ନି ତାଇ ହୟରତ ଉମର (ରା.) ସଠ ହିଜରୀତେ ତାଦେର ଉଭୟକେ ତାଳାକ ଦିଯେ ଦେନ । ହୟରତ ଜାମିଲା ବିନତେ ସାବେତ, ପୂର୍ବେ ଯାର ନାମ ଛିଲ ଆସିଯା, ମହାନବୀ (ସା.) ତାର ନାମ ପରିବର୍ତନ କରେ ଜାମିଲା ରାଖେନ । ତିନି ସର୍ବପ୍ରଥମ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଚାଚା ହୟରତ ଆବବାସେର ଜନ୍ୟ ପାଁଚିଶ ହାଜାର ଦିରହାମ ଅଥବା ରଙ୍ଗପାର ଟୁକରୋର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିମାଣ ଭାତା ନିର୍ଧାରଣ କରେନ । ବଦରେର ଯୁଦ୍ଧେ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀ ମହାନ ସାହାବୀଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଜନ୍ୟ ପାଁଚ ହାଜାର ଦିରହାମ ଭାତା ନିର୍ଧାରଣ କରେନ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହାବୀଦେର ବାଂସରିକ ତିନ ହାଜାର ରଙ୍ଗପାର ଟୁକରୋ ଦିଯେ ସମ୍ମାନିତ କରା ହୟ ।

(The decline and fall of the Roman empire. by Edward Gibbon. vol.3, chapter LI. page 178 London)

ମାଇକେଲ ଏହାଟ ହାଟ ତାର ପୁନ୍ତକ 'ଦିହାନ୍ଦ୍ରେ' - ଏ ଇତିହାସେର ଏକଶଜନ ପ୍ରଭାବଶାଲୀ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଲିକା ପ୍ରଥମନ କରେଛେ ଏବଂ ୧ ନମରେ ରେଖେଛେ ହୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ନାମ ଆବୁ ଉତ୍ସ ତାଲିକାର ୫୨ ନମରେ ହୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ନାମ ଉତ୍ସେ କରେଛେ । ତିନି ଲିଖେନ, ଉମର ବିନ ଖାନ୍ତାବ ମୁସଲମାନଦେର ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଲීଫା ଏବଂ ସମ୍ଭବତ ମୁସଲମାନଦେର ମାବୋ ସବଚେଯେ ମହାନ ଖଲීଫା ଛିଲେନ ।

ତିନି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସମସାମ୍ୟିକ ଯୁବକ ଏବଂ ତା'ର ନ୍ୟାୟ ମକ୍କାୟ ଜନ୍ମଗହଣ କରେନ । ତା'ର ଜନ୍ମେର ସନ ସୁନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଭାବେ ଜାନା ନେଇ, ତବେ ସମ୍ଭବତ ୫୮୬ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେର କାହାକାହି ହବେ । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଯୁଗେ ହ୍ୟରତ ଉତ୍ତର ଛିଲେନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନବର୍ଧମେର ସବଚେଯେ କଠୋର ଶକ୍ର, କିନ୍ତୁ ହୃଦୟ-ଇ ହ୍ୟରତ ଉତ୍ତର ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରେନ ଏବଂ ଏରପର ତିନି ତା'ର (ସା.) ଶକ୍ତିଶାଲୀ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେଁ ଯାନ । ସେଇନ୍ଟ ପଳ-ଏର ଖ୍ରୀସ୍ଟଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରାର ସାଥେ ତା'ର ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣେର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀନ ରଯେଛେ । ଉତ୍ତର ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ନିକଟତମ ଉପଦେଷ୍ଟାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ହନ ଏବଂ ତା'ର (ସା.) ମୃତ୍ୟୁର ଆଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମନ୍ତି ହିଲେନ । ୬୩୨ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେ ନିଜେର କୋନ ସ୍ତଳଭିଷିକ୍ତ ମନୋନୀତ ନା କରେଇ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ । ଉତ୍ତର ତୃତ୍କ୍ଷଣାଂ ମୁହାମ୍ମଦ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-ଏର ଘନିଷ୍ଠ ସାଥୀ ଓ ଶକ୍ତିର ଆବୁ ବକରେର ଖିଲାଫତେ ପ୍ରତି ସମର୍ଥନ ଜାନାନ; ଫଳେ କ୍ଷମତାର ଦ୍ୱାରା ଟଲେ ଯାଯ । ତିନି ନିଜକ୍ଷଭ ଭଙ୍ଗିତେ ଲିଖେଛେ, କେନନା ତାରା ମାନତେ ପ୍ରକ୍ଷତ ନୟ ଯେ, ମାନୁଷଜନ ଏକବନ୍ଦଭାବେ ତାକେ ଖଲୀଫା ନିର୍ବାଚିତ କରେଛେ । ଜାଗତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିକେ ତିନି ବଲେନ ଯେ, ଉତ୍ତର ନବୀ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ଶକ୍ତରେର ହାତେ ବୟାାତ କରେନ, ଯାର ଫଳେ କ୍ଷମତାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶମିତ ହେଁ ଯାଯ ଏବଂ ଏର ଫଳେ ଆବୁ ବକରକେ ସର୍ବସ୍ଵିକୃତଭାବେ ପ୍ରଥମ ଖଲୀଫା, ଅର୍ଥାଂ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ସ୍ତଳଭିଷିକ୍ତ ହିସେବେ ମାନା ହୁଏ । ଆବୁ ବକର ଏକଜନ ସଫଳ ନେତା ହିଲେନ, କିନ୍ତୁ ତିନି କେବଳ ଦୁ'ବର୍ଷରେର ଜନ୍ୟ ଖଲୀଫା ହିସେବେ ଦାୟିତ୍ୱପାଲନେର ପର ତିନି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ । ତିନି ସୁନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଭାବେ ତାର ଅବର୍ତ୍ତମାନେ ସ୍ତଳଭିଷିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ହିସେବେ ଉତ୍ତରର ନାମ ପ୍ରକ୍ଷତ କରେନ । ଉତ୍ତର ଛିଲେନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଶକ୍ତର; ଫଳେ ଆରେକବାର କ୍ଷମତା ନିଯେ ଦ୍ୱାରା ଟଲେ ଯାଯ । ତିନି (ମାଇକେଲ ଏଇଚ୍. ହାର୍ଟ) ବିଷୟଟିକେ ଜାଗତିକରନ୍ତ ଦିତେ ଚାଚେନ; ଯାହୋକ ତିନି ପ୍ରଶଂସା କରଛେ । ଉତ୍ତର ୬୩୪ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେ ଖଲୀଫା ହନ ଏବଂ ୬୪୪ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଖିଲାଫତେର ମନ୍ଦିରର ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥାକେନ । ତିନି କ୍ଷମତାଯ ଥାକାକାଳେ ଅର୍ଥାଂ ଖିଲାଫତେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଅବସ୍ଥାଯ ଏକଜନ ଇରାନି କ୍ରୀତଦାସ ମଦିନାଯ ତା'କେ ଶହୀଦ କରେ । ତିନି ମୃତ୍ୟୁଶ୍ୟାୟ ତା'ର ଅବର୍ତ୍ତମାନେ ସ୍ତଳଭିଷିକ୍ତ ନିର୍ବାଚନେର ଜନ୍ୟ ହୁଏ ସଦସ୍ୟବିଶିଷ୍ଟ କମିଟି ଗଠନ କରେନ, ଯା ଏଭାବେ ଆରେକବାର କ୍ଷମତା ନିଯେ ସଞ୍ଚାର୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧ ଟଲିଯେ ଦେଯ । ଏହି କମିଟି ଉତ୍ସମାନକେ ତୃତୀୟ ଖଲୀଫା ନିର୍ବାଚନ କରେ, ଯିନି ୬୪୪ ସାଲ ଥିକେ ୬୫୬ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରେନ । ଅତଃପର ତିନି ଲିଖେନ, ହ୍ୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ଏହି ଦଶ ବର୍ଷରେ ଖିଲାଫତକାଳେଇ ଆରେବା ସବଚେଯେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ୟଗୁଲୋ ଲାଭ କରେ । ତା'ର ଖିଲାଫତେର ସଂକଷିଷ୍ଟ ସମୟେଇ ଆରେବ ବାହିନୀ ରୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଧୀନ ସିରିଆ ଏବଂ ଫିଲିସ୍ତିନ ଆକ୍ରମଣ କରେ । ୬୩୬ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେ ଆରେବ ବାହିନୀ ବାଇଜେନ୍ଟାଇନ ତଥା ରୋମାନଦେର ବିରକ୍ତେ ଇରାରମୁକେର ଯୁଦ୍ଧେ ଏମନ ବିରାଟ ଜୟ ଲାଭ କରେ ଯାର ଫଳେ ତାଦେର କୋମର ଭେଦେ ଯାଯ । ଏକହି ବର୍ଷ ପରାମେଶ ବିଜ୍ୟ ହୁଏ । ଅତଃପର ଦୁ'ବର୍ଷର ପର ଜେରାନ୍ୟାଲେମ ଅନ୍ତର୍ସମର୍ପଣ କରେ । ୬୪୧ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରେବ ବାହିନୀ ଗୋଟା ଫିଲିସ୍ତିନ ଏବଂ ସିରିଆ ଜୟ କରେ ନେଯ ଆରେବର୍ତ୍ତମାନ ତୁରକ୍ରେର ଦିକେ ଅଗସର ହୁଏ । ୬୩୯ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେ ଆରେବା ରୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଧୀନ ମିଶରେ ପ୍ରବେଶ କରେ । ତିନି ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟେ ତାରା ପୁରୋ ମିଶରେ ଆଧିପତ୍ୟ ବିଭାଗ କରେ । ହ୍ୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ଖିଲାଫତେର ମନ୍ଦିର ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଁ ଆରେବା ପାରସ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଧୀନ ଇରାକ ଆକ୍ରମଣ କରେ । ହ୍ୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ଖିଲାଫତେ ୬୩୭ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେ କାଦିସିଆର ଯୁଦ୍ଧେ ମାଧ୍ୟମେ ଆରେବଦେର ମୂଳ ବିଜ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ । ୬୪୧ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେ ଭେତର ଗୋଟା ଇରାକ ଆରେବଦେର ନିୟମରେ ଚଲେ ଆସେ ଆରେବା ଏକାନେଇ ଥେମେ ଥାକେ ନି ବର୍ବାହ ଏରପର ତାରା ପାରସ୍ୟ ତଥା ଇରାନେଇ ଆକ୍ରମଣ କରେ । ୬୪୨ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେ ନାହାଓୟାନ୍ଦେର ଯୁଦ୍ଧେ ତାରା ପାରସ୍ୟ ଶୋଚନୀୟଭାବେ ପରାଜିତ କରେ ।

ହ୍ୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ, ଅର୍ଥାଂ ୬୪୪ ଖ୍ରୀସ୍ଟାବ୍ଦେ ପଶ୍ଚିମ ଇରାନେର ଅଧିକାଂଶ ଅଥ୍ୱଳ ଆରେବଦେର ନିୟମରେ ଚଲେ ଆସେ, ହ୍ୟରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁତେ ଆରେବ ସେନାବାହିନୀ ଦମେ ଯାଯ ନି । ପୂର୍ବ ଦିକେ ତାରା ଦ୍ୱରତମ ସମୟେ ପାରସ୍ୟ ବିଜ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ କରେ ଆରେବ ପାଶାପାଶ ପଶ୍ଚିମେ ଉତ୍ତର ଆଫ୍ରିକାର ଦିକେ ଅଗସର ହତେ ଥାକେ । ତିନି (ମାଇକେଲ ଏଇଚ୍. ହାର୍ଟ) ଲିଖେନ, ଉତ୍ତରର ବିଜ୍ୟାଭ୍ୟାନେର ବ୍ୟାପି ଯତଟା ତାତ୍ପର୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏହି ବିଜିତ ଅଥ୍ୱଳଗୁଲୋ ଦୃଢ଼ତାଓ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସଦିଓ ଇରାନିରା ମୁସଲମାନ ହେଁ ଗିଯେଛିଲ କିନ୍ତୁ ଅବଶେଷ ତାରା ଆରେବ-ଶାସନ ଥିକେ ବେରିଯେ ଯାଯ, ଯେଥାନେ ସିରିଆ, ଇରାକ ଏବଂ ମିଶରେ ଅଧିବାସୀର ଏମନଟି କରେ ନି । ତାରା ଆରେବ ସଭ୍ୟତା ଓ ସଂକ୍ଷତିତେ ଏକାକାର ହେଁ ଯାଯ ଏବଂ ଆଜ ଅବଧି ଏମନ୍ତି ଆହେ । ତିନି ଆରେବ ଲିଖେନ, ନିଃସନ୍ଦେହେ ଉତ୍ତର (ରା.)-କେ ତାର ସେନାବାହିନୀ କର୍ତ୍ତକ ବିଜିତ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସୁଷ୍ଟୁ ଓ ସୁଶ୍ଳେଷ ପରିଚାଳନାର ସ୍ଵାର୍ଥେ ନିୟମନିତି ପ୍ରଗମନ କରତେ ହେଁଛେ । ତିନି ସିନ୍ଦାତ ନିଯେଛିଲେନ, ବିଜିତ ଅଥ୍ୱଳସମୁହେ ଆରେବଦେର ଯେଣ ଏକଟି ବିଶେଷ ସାମରିକ ଅବସ୍ଥାନ ଲାଭ ହୁଏ ଏବଂ ତାର ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀଦେର ଥିକେ ପ୍ରଥମକାବେ ସେନାନିବାସେ ଅବସ୍ଥାନ କରେ । ମୁସଲମାନ ଆରେବ ବିଜେତାଦେରକେ ଅଧିନିଷ୍ଠ ଲୋକଦେର କେବଳ ଏକଟି କର ଦିତେ ହତ । ତାଦେର ପୁରୋ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦତା ନିଶ୍ଚଯତା ଛିଲ । ଏହାଡା ତାଦେର ଓପର ଆର କୋନ ଦାୟିତ୍ୱ ଛିଲ ନା; ବିଶେଷ ମୁସଲମାନ ହେଁଯାର ଜନ୍ୟ ତାଦେରକେ ବାଧ୍ୟ କରା ହତ ନା । ଉକ୍ତ କଥା ଦ୍ୱାରା ଏଟି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ, ଆରେବର ଏସବ ଅଭିଯାନ ବା ଯୁଦ୍ଧ ଧର୍ମୀୟ ଲଡ଼ାଇ ଥିକେ ବେଶ ଜାତିଗତ ବିଷୟ ଛିଲ । ସଦିଓ ଧର୍ମୀୟ ଦିକ ଛିଲ ନା- ତା ବଲା ଯାବେ ନା । ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ସଫଳତା ନିଃସନ୍ଦେହେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ବିଭାଗ କରେଛିଲ । ମୁହାମ୍ମଦ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-ଏର ପର ଇସଲାମେର ବିଭାଗରେ ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ତିନିଇ ହିଲେନ । ତାର (ରା.) ଏହି ଦ୍ୱରତ ଅର୍ଜିତ ବିଜ୍ୟ ବ୍ୟାତିତ ସମ୍ଭବତ ଆଜ ଇସଲାମ ଯତଟା ବିଭୂତ ରଯେଛେ, ତତ୍ତ୍ଵ

ବିସ୍ତୃତି ଲାଭ କରନ୍ତ ନା । ଅଧିକଷ୍ଟ ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ଯୁଗେ ବିଜିତ ଭୂଖଣ୍ଡ ଆଜଓ ଆରବ ଅଧ୍ୟଳ ହିସେବେଇ ବିଦ୍ୟମାନ । ନିଃସନ୍ଦେହେ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.), ଯିନି ସବଚେଯେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଛିଲେନ, ଅଧିକାଂଶ ଉତ୍ତରିର କୃତିତ୍ଵ ତାରଇ ପ୍ରାପ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ଭୂମିକା ଅସ୍ଥିକାର କରାଓ ମନ୍ତ୍ରବଢ଼ ଭୁଲ ହବେ । ତାର (ରା.) ବିଜଯ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ପ୍ରଭାବାଧୀନ ଥାକାର ଫଳାଫଳସ୍ଵରୂପ ଏମନିତେଇ ହୟେ ଯାଯି ନି । କିଛୁଟା ବିସ୍ତୃତି ଅବଶ୍ୟକ ନିର୍ଧାରିତ ଛିଲ, କିନ୍ତୁ ସେଇ ଅସାଧାରଣ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୟ ଯତଟା ହସରତ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ଯୋଗ୍ୟ ନେତୃତ୍ବେ ଲାଭ ହସେହେ । ପୁନରାଯ ତିନି ଲିଖେନ, ପଶିମା ବିଶେର କାହେ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ମତ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକେ ଶାରଲିମାନ ଏବଂ ଜୁଲିଆସ ସିଜାରେର ମତ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ବ୍ୟକ୍ତିଦେର ଚେଯେ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଆଖ୍ୟା ଦେଯା ହୟତ ବିଶ୍ୱଯ ସୃଷ୍ଟି କରବେ, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର (ରା.)-ଏର ଯୁଗେ ଆରବେର ବିଜ୍ୟଗାଥା ଶାରଲିମାନ (Charlemagne) ଏବଂ ଜୁଲିଆସ ସିଜାରେର ତୁଳନାୟ ଏର ବିଶାଲତା ଏବଂ ସମୟେର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ଅନେକ ବୈଶି ଗୁରୁତ୍ୱ ରାଖେ । (*The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History by Michael H. Hart pages 271 to 275 Golden Books centre Sdn. Bhd. 2008*)

ଏରପର ଏକଜନ ପ୍ରଫେସର ଯିନି ଫିଲିପ କେ. ହିଟି (Philip K.Hitti) ତାର ପୁସ୍ତକ ‘ହିସ୍ଟ୍ରି ଅବ ଦି ଆରବ’-ଏ ଲିଖେନ, ସରଲ ପ୍ରକୃତିସମ୍ପନ୍ନ, ମିତବ୍ୟୀ ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଗତିଶୀଳ ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଉତ୍ତରସୂରୀ ଉତ୍ତର (ରା.), ଯିନି ଲମ୍ବା ଏବଂ ସୁଠାମ ଦେହ ବିଶିଷ୍ଟ ଛିଲେନ ଏବଂ ସ୍ଵଲ୍ପକେଶୀ ଛିଲେନ, ତିନି (ରା.) ଖିଲାଫତେର ଦାୟିତ୍ବ ଲାଭେର ପର କିଛୁଦିନ ବ୍ୟବସା-ବାଣିଜ୍ୟ କରେ ଜୀବନ ଯାପନେର ଚେଷ୍ଟା କରେଛିଲେନ । ତିନି ତାର ପୁରୋ ଜୀବନ ଏକ ମରୁ-ନେତାର ନ୍ୟାୟ ସରଲତାର ମାବୋ ଅତିବାହିତ କରେଛେ । ମୂଳତ ଉତ୍ତର (ରା.), ଯାର ନାମ ମୁସଲିମ ରେଓୟାରେତ ଅନୁସାରେ ଇସଲାମେର ପ୍ରାଥମିକ ଯୁଗେ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ଏର ପର ସବଚେଯେ

ମହାନ ଛିଲ; ତାକେ ମୁସଲମାନ ଐତିହାସିକରା ତାକୁଯା, ନ୍ୟାୟପରାୟନତା ଏବଂ ସରଲତାର ଜନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହିସେବେ ଏବଂ ଖଲୀଫାର ମାବୋ ବିଦ୍ୟମାନ ସକଳ ଗୁଣାବଲୀର ମୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରତୀକ ହିସେବେ ଉପଥାପନ କରେଛେ । ପୁନରାଯ ଲିଖେନ, ତାର ଉତ୍ତର ଚରିତ୍ର ସକଳ ବିବେକସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥଳାଭିଷିକ୍ରେର ଜନ୍ୟ ଅନୁସରଣୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୟେ ଆଛେ । ବଲା ହୟ, ତାର କାହେ କେବଲମାତ୍ର ଏକଟି ଜାମା ଏବଂ ଏକଟି ଆଚକାନ ଛିଲ ଆର ଦୁଟୋତେଇ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ତାଲି ଦେଖା ଯେତ । ତିନି ସାମାନ୍ୟ ଖେଜୁରେର ପାତାର ବିଚାନାୟ ଘୁମାତେନ । ଈମାନେର ଦୃଢ଼ତା, ନ୍ୟାୟେର ରାଜ ତଥା ଇସଲାମେର ଉତ୍ତର ଏବଂ ନିରାପଦ୍ରତା ଛାଡ଼ା ତାର ଅନ୍ୟ କୋନ ଚିନ୍ତା ଛିଲ ନା ।
(History of The Arabs by Philip K. Hitti, 10th edition, page 175, London 1989)

ଏହି ବର୍ଣନା ଆଗାମୀତେଓ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ଚଲତେ ଥାକବେ, ଇନଶାଆଲାହ୍ ।

ଏଥିନ ଆମି କଯେକଜନ ମରହମେର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରବ ଯାଦେର ମାବୋ ସରପଥମ ମୋକରରମା ସାହେବ୍ୟାଦୀ ଆସେଫା ମାସୁଦା ବେଗମ ସାହେବାର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରା ହେବ । ତିନି ହସରତ ମିର୍ୟା ବଶୀର ଆହମଦ ସାହେବେର ଛେଲେ ଡାଙ୍କାର ମିର୍ୟା ମୋବାର୍ଶେର ଆହମଦ ସାହେବେର ସହଧରିଣୀ ଛିଲେନ । କିଛୁଦିନ ପୂର୍ବେ ତିନି ୧୨ ବଚର ବୟସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ, ﴿إِنَّ اللَّهَ وَإِنَّ إِلَيْهِ رَاجِحُونَ﴾ । ତିନି ହସରତ ମୁସିହ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଦୌହିତ୍ରୀ ଏବଂ ହସରତ ନେୟାବ ମୋବାରେକା ବେଗମ ସାହେବା ଓ ହସରତ ନେୟାବ ମୋହାମ୍ମଦ ଆଲୀ ଖାନ ସାହେବେର ସର୍ବକନିଷ୍ଠ କନ୍ୟା ଛିଲେନ । ତିନି ଛିଲେନ ହସରତ ମିର୍ୟା ବଶୀର ଆହମଦ ସାହେବ (ଆ.)-ଏର ପୁତ୍ରବଧୁ । ଆଲାହ୍ ତା'ଲାର କୃପାୟ ତିନି ଓସିଯତକାରିଣୀ ଛିଲେନ । ତାର ଅବତରଣେ ତିନି ଏକ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଚାର କନ୍ୟା ରେଖେ ଗେଛେନ । ତାର ଛେଲେ ତାରେକ ଆକବର ସାହେବ ବଲେନ, ଆମ୍ବ ସର୍ବଦା ଜାମା'ତେର ପ୍ରତି ଏବଂ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵଷତ ଛିଲେନ । ସର୍ବଦା ଜାମା'ତେର ଶେବା କରାର ଏବଂ ଓସିଯତେର ଶର୍ତ ପୂରଣେର ଚେଷ୍ଟା କରତେନ । ତିନି ତାର ଜୀବଦ୍ଧଶାୟ

ହିସ୍ୟାଯେ ଜାୟେଦାଦ ପରିଶୋଧ କରେଛେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଚର ମରହମଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଚାଁଦା ପ୍ରଦାନ କରତେନ । ଦରିଦ୍ରଦେର ଗୋପନେ ମୁକ୍ତହଞ୍ଚେ ଦାନ କରତେନ । କର୍ମଚାରୀଦେର ବିଷୟେ ଆମାକେ ତିନି ସର୍ବଦାଇ ବଲତେନ, ଏରା ତୋମାର ଭାଇ-ବୋନେର ମତ, ଅତ୍ୟବ ଏଦେର ଖେଯାଲ ରେଖ । ତିନି ଆତ୍ମୀୟତାର ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରାର ଚେଷ୍ଟା କରତେନ । ତିନି ସର୍ବାତ୍ମକ ଚେଷ୍ଟା କରତେନ ଯେନ ତାଦେର କୋନରପ କଟ୍ ନା ହୟ । ନାମାୟ ନିୟମିତ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହର ହକ ଓ ବାନ୍ଦାର ହକ ଆଦାୟକାରୀ ଏକଜନ ମହିଳା ଛିଲେନ । ତାର ପୁତ୍ରବଧୁ ନାଈମା ସାହେବା ବଲେନ, ଆମେରିକାଯ ଆମାଦେର ଘରେର ନିର୍ମାଣକାଜ ସମ୍ପନ୍ନ ହଲେ ତିନି ବଲେନ, ଏହି ଘରେ ଜିନିସପତ୍ର ଚୁକାନୋର ପୂର୍ବେ ପ୍ରତିଟି କଷ୍ଟେ ଓ କୋଣାୟ ନଫଳ ପଡ଼େ ନିଓ । ତିନି ଆରା ବଲେନ, ଆମାର ମାଯେର ମୃତ୍ୟୁର ପର ତିନି ଆମାକେ ବଲେନ, ତୁମି ଭାବବେ ନା ଯେ, ତୁମି ମାତ୍ରିହୀନ, ଆମି ତୋମାର ମା । ଆର ସତ୍ୟଇ ତାର ଭାଲବାସାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଦୋଯାଗୋ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଆମାକେ ନିଜ ମେଯେଦେର ଚେଯେଓ ବୈଶି ଭାଲବାସା ଦିଯେଛେ ।

ଏରପର ତିନି ସର୍ବଦା ଏହି ନସୀହତ କରତେନ ଯେ, ଖିଲାଫତେର ସାଥେ କଥନ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଛିଲ କରବେ ନା । ଆମାର ସାଥେ ତାର ବିଭିନ୍ନଭାବେ ଆତ୍ମୀୟତା ଛିଲ, କେନନା ତିନି ଅନ୍ୟ ମାଯେର ଦିକ ଥେକେ ଆମାର ଦାଦୀର ବୋନା ଛିଲେନ, ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ତିନି ଆମାର ଦାଦୀଓ ଛିଲେନ ଆର ଦାଦୀଓ ଛିଲେନ । ଏସବ ଆତ୍ମୀୟତା ସତ୍ତ୍ଵେ ତିନି ବଲତେନ, ଆମି ଶୁଦ୍ଧ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ଅନୁଗତ । ଏଗୁଲୋ କେବଳ କଥାର କଥା ନୟ, ବରଂ ସତ୍ୟକାର ଅର୍ଥେଇ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ସାଥେ ତାର ଏହି ସମ୍ପର୍କକେ ତିନି ବିଶ୍ଵଷତାର ସାଥେ ରକ୍ଷା କରେଛେ । ଅଜସ୍ର ଦାନ-ଖୟାତାତ କରତେନ, ତାହାରୀକେ ଜାଦୀଦେର ଚାଁଦା ଜାମା'ତେର ବିଭିନ୍ନ ବୁଝୁଗ ଶିକ୍ଷକ, ଏମନକି କାଦିଯାନେର ବିଭିନ୍ନ କର୍ମଚାରୀର ପକ୍ଷ ଥେକେଓ ନିଜେଇ ଆଦାୟ କରତେନ । ସଖନ କୋନ କର୍ମଚାରୀ ବିଦ୍ୟା ନିତ, ତଥନ ତିନି କିଛୁ-ନା-କିଛୁ ଦିଯେ

ତାକେ ବିଦ୍ୟା ଦିତେନ ଏବଂ ଏଟିଓ ବଲତେନ ଯେ, ସଦି କୋଣ ଭୁଲ-କ୍ଷଟି ହେଁ ଥାକେ ତାହଳେ କ୍ଷମା କରେ ଦିଓ । ତାର ଏକ କନ୍ୟା ଶାହେଦୀ ବଲେନ, ଛୋଟ ବସ୍ୟେଇ ଆମାଦେର ମା ଆମାଦେରକେ ଆଲ୍ଲାହର ସାଥେ ପରିଚିତ କରେ ଦିଯେଛେନ । ତିନି ବଲତେନ, ଜୁତାର ଫିତାଓ ସଦି ଚାଇତେ ହୟ, ଖୋଦା ତା'ଲାର କାହେ ଚାଓ ଆର ବେଶି ବେଶି ଦୋୟା କର । ଆର ଖିଲାଫତର ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଶିଳ ହୁଓଯାର ବିଷୟେ ତିନି ଅନେକ ନୟୀତ କରତେନ । ଖଲୀଫା ନିର୍ବାଚନେର ସମୟ ଏଲେ ତିନି ବଲେଛିଲେନ, ଯିନିଇ ଖଲୀଫା ନିର୍ବାଚିତ ହବେନ ତା'ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନୁଗତ୍ୟ କରତେ ହବେ ଆର ଏକଥାଓ ବଲତେନ ଯେ, ହ୍ୟରତ ମୟୀତ୍ ମାଓଡ଼ୁଦ୍ (ଆ.)-ଏର ସବୁଜ-ସତେଜ ଶାଖା ହୁଓଯାର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା କରବେ, ଶୁକ୍ଳ ଶାଖା ହବେ ନା ଆର କାରାଓ ପଦସ୍ଥଳନେର କାରଣ ହବେ ନା ।

ଏରପର ତାର କନ୍ୟା ନୁସରତ ଜାହାନ ବଲେନ, ଆମାଦେର ଛୋଟ ବସ ଥେକେଇ ତରବିଯତରେ ବିଷୟାଟି ତିନି ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରେଖେଛେ । ପବିତ୍ର କୁରାଅନ ତିଲାଓ୍ୟାତେର ସମୟ କୋଣ ଆୟାତେ ଥେମେ ଗିଯେ ଆମାଦେରକେ ସେଇ ଆୟାତେର ମର୍ମ ବୁଝାତେନ ବା ଅନ୍ୟ କୋଣ ନୟୀତ କରତେନ । ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ତିନି ସର୍ବଦା ଅତୀତ ବୁଝଗଦେର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରତେନ । ଅନେକ ଅମୂଲ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଘଟନା ତାର ଜାନା ଛିଲ, ଯା ତିନି ଅଧିକାଂଶ ସମୟଇ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରତେନ ଏବଂ ଆମାଦେରକେ ଶୋନାତେନ ।

ହ୍ୟରତ ନବାବ ଆମାତୁଲ ହାଫୀୟ ସାହେବାର କନ୍ୟା ଲାହୋର ଜେଲାର ଲାଜନାର ସଦର ଫୌଜିଯା ଶାମୀମ ସାହେବା ବଲେନ, ତିନି ଏକ ଅସାଧାରଣ ନାରୀ ଛିଲେନ । ସଖନଇଁ ତାକେ ଚାଁଦାର ଜନ୍ୟ ବଲା ହତ ତିନି ଆଶ୍ଵତ୍ତ ହଲେ ମନ ଖୁଲେ ଚାଁଦା ଦିତେନ । ତିନି କଥନଓ ମୌଖିକଭାବେ ଆବାର କଥନଓ ଚିରକୁଟେ ଲିଖେ ଚାଁଦାର ଓ୍ୟାଦା କରତେନ ଆର ମୋଟା ଅକ୍ଷେତ୍ର ଚାଁଦା ଆଦାୟ କରତେନ । ତିନି ଚାଁଦା ଆଦାୟରେ ପାଶାପାଶି ଏକଥାଓ ବଲତେନ ଯେ, ଏଇ ଚାଁଦାର କଥା କୋଥାଓ ଯେନ ଉଲ୍ଲେଖ ନା କରା ହୟ । ନିତାନ୍ତଇ ସରଲ ମହିଳା ଛିଲେନ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଷୟାଦୀତେ ତିନି ଖୁବଇ ସାଦାସିଧେ ଛିଲେନ,

ଏମନକି କିଛୁ ଲୋକେର ଧାରଣାୟ ତିନି ଛିଲେନ କୃପଣ, କିଷ୍ଟ ନିଜେ ସାଦାସିଧେ ଥାକଲେଓ ଦାନ-ଖ୍ୟରାତେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଛିଲେନ ଉଦାର । ତିନି ବଲେନ, ଏକବାର ଆମି ମସଜିଦେର ଜନ୍ୟ ନିଜ ଅଥ୍ଗଲେ ଚାଁଦାର ଆହାନ ଜାନାଇ, ଏ ବିଷୟେର ଉଲ୍ଲେଖ କରଲେ ତିନି ବୃହତ୍ ଅକ୍ଷେତ୍ର ଟାକା, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ଏକ କୋଟି ରଙ୍ଗି ଚାଁଦା ହିସାବେ ଆମାକେ ପାଠିଯେ ଦେନ ।

ଏରପର ତାର ଦୌହିତ୍ରୀ ରାଯିଯା ବଲେନ, ଶୈଶବ ଥେକେଇ ତିନି ଅନେକ ଭାଲ ଭାଲ କଥା ବଲତେନ ଏବଂ ଦିକନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଦିତେନ । ଛୋଟ ବସ ଥେକେଇ ଭବିଷ୍ୟତ ସୌଭାଗ୍ୟର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା କରାର ନୟୀତ କରତେନ । ପୁଣ୍ୟବାନ ସ୍ଵାମୀ ଲାଭେର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା କରାର ନୟୀତ କରତେନ । କମ ବସେ ଲଜ୍ଜା ପେଲେ ବଲତେନ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କାହେ ବଲତେ ଲଜ୍ଜା ପାଓୟା ଉଚିତ ନୟ, ତା'ର କାହେ ମନ ଖୁଲେ ଚାଓ ।

ଧର୍ମୀୟ ପୁଞ୍ଜକାଦି ନିୟମିତ ପଡ଼ିତେନ ଆର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ସଫରକାଳେ ଦୋୟା ଓ ଦୋୟା ସମ୍ପର୍କିତ କବିତା ପଡ଼ିତେନ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାର ପ୍ରତି କ୍ଷମା ଓ କୃପାର ଆଚରଣ କରନୁ ଆର ତାର ସନ୍ତାନଦେର ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଜନ୍ୟକେ ତାର ପଦକ୍ଷମ ଅନୁସରଣ କରେ ଚଲାର ତୌଫିକ ଦାନ କରନୁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ମୃତିଚାରଣ କାଜାକିନ୍ତାନେର ପ୍ରାକ୍ତନ ଆମୀର ରୋଲାନ ସାଇନ ବାଇଫ ସାହେବେର ସ୍ତ୍ରୀ ମୋକାରମା କ୍ଲାରା ଆପା ସାହେବାର । ତିନି ଗତ ମାସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ, *إِنَّا لِلّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجُعُونَ* କାଜାକିନ୍ତାନେର ମୁବାଲ୍ଲେଗ ଆତାଉର ରବ ଚିମା ସାହେବ ଲିଖେନ, ୧୯ ବା ୧୫ ସାଲେର ଦିକେ ତିନି ବସାତୀତ କରାର ତୌଫିକ ଲାଭ କରେନ । ତିନି କାଜାକିନ୍ତାନେର ଏକ ସମ୍ଭାନ୍ତ ପରିବାରେ ସଦସ୍ୟା ଛିଲେନ । ତାର ସ୍ଵାମୀ ମୋହତରମ ରୋଲାନ ସାଇନ ବାଇଫ ସାହେବ କାଜାକିନ୍ତାନେର ପ୍ରଥମ ଆମୀର ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିର ଉପଦେଶ୍ୟାଓ ଛିଲେନ ଏବଂ କାଯାଖ ଭାଷାର ଏକଜନ ପ୍ରଥ୍ୟାତ ଲେଖକାଙ୍କୁ ଛିଲେନ । କ୍ଲାରା ସାହେବା ନିଜେଓ ବେଶ ଭାଲ ଅନୁସାଦକ ଓ ଲେଖକା ଛିଲେନ । କାଜାକିନ୍ତାନେ ଜାମା'ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଗୌରବ କ୍ଲାରା ସାହେବା ଓ ତାର ସ୍ଵାମୀ ମୋହତରମ ରୋଲାନ ସାହେବେରଇ

ପ୍ରାପ୍ୟ । ମୋହତରମା କ୍ଲାରା ସାହେବା କାଯାଖ ଭାଷାଯ ପବିତ୍ର କୁରାଅନ ଅନୁସାଦ କରେଛେନ ଯଦିଓ ସେଟି ପ୍ରକାଶିତ ହୟ ନି, ତଥାପି ଏର ମାଧ୍ୟମେ ଜାମା'ତେର ପ୍ରତି ତାର ଭାଲବାସା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଫୁଟେ ଉଠେ ଯେ, ତିନି ଆକୁଳ ହୟ କାଜାକିନ୍ତାନ ଜାମା'ତକେ ଫୁଲେଫଳେ ସୁଶୋଭିତ ଦେଖିତେ ଚାଇତେନ ଆର ଏର ଜନ୍ୟ ତିନି ଯଥାସାଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରତେନ । ସ୍ଥାନୀୟ

ମୋହତରମା ବିରୋଧିତାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଏହି ପରିବାରେ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରାର ସମୟ ଏ କଥା ଅବଶ୍ୟଇ ବଲେ ଯେ, ଏରା ଆହମଦୀ ଆର ଏରାଇ କାଜାକିନ୍ତାନେ ଆହମଦୀଯାତ ନିଯେ ଏସେହେ । ମରହମା କ୍ଲାରା ସାହେବାର ମେଯେ ମାରବା ସାସିନ ବାଇବା ଲିଖେନ, ଆମାର ମା ଖୁବ ଭାଲ ଅନୁସାଦକ ଛିଲେନ । ବହୁମୁଖୀ ଓ ଦୃଢ଼ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଛିଲେନ । ତିନି ଖୁବଇ ପରିକାର ଓ ଉଜ୍ଜଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ଛିଲେନ ।

୧୯୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ଲକ୍ଷଣେ ଦ୍ୱାପିତ କାଜାକିନ୍ତାନେର ସାଂକ୍ଷତିକ କେନ୍ଦ୍ର ‘ହାଉସ ଅଫ ଆବାୟି’ ଏର ଏକଜନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଛିଲେନ । ଲକ୍ଷଣେ ବସେଇ ତିନି ତାର ପୁଞ୍ଜକ ‘କାଜାକିନ୍ତାନ’ ଲିଖେଛିଲେନ ଆର ସେ ସମୟଇ ତିନି ଜାମା'ତେର ସାଥେ ପରିଚିତ ହେଲୁ । ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମୟୀତ ରାବେ (ରାହେ.)-ଏର ହାତେ ବସାତୀତ କରାର ତୌଫିକ ପେଯେଛେ । ତିନି ବଲେନ, ତିନି ଶୁଦ୍ଧ ତାର ସନ୍ତାନଦେରଇ ମା ଛିଲେନ ନା ବରଂ ତାଦେର ଜନ୍ୟଓ ମାତୃତୁଳ୍ୟ ଛିଲେନ ଯାରା ତାର କାହେ ସାହାଯ୍ ଓ ପରାମର୍ଶେର ଜନ୍ୟ ଆସତ ।

ନୁ଱େମ ତାଇବେକ ସାହେବ ବଲେନ, ଜାମା'ତେର ସକଳ ଯୁବକ ଆହମଦୀ ଜନ୍ୟ ଏବଂ ସାର୍ବିକଭାବେ ପୁରୋ ଜାମାତେ ଆହମଦୀଯା କାଜାକିନ୍ତାନେର ଜନ୍ୟ ତିନି ଏକଜନ ମାୟେର ଭୂମିକା ପାଲନ କରତେନ । ତିନି ଆରଓ ବଲେନ, ଆମି ଦଶ ବର୍ଷ କ୍ଲାରା ସାହେବା ସେଇ ଯୁଗ ଦେଖେଛି ଯାର ପ୍ରାଥମିକ ତିନ ବର୍ଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଂସାହ-ଉଦ୍ଦୀପନାର ସାଥେ ଆର କଥନଓ କଥନଓ ଏକ ପାହାଡ଼େର ମତ ଦଣ୍ଡାୟାନ ଥେକେ ତିନି ଜାମା'ତେର ସୁରକ୍ଷାୟ ଓ ଜାମା'ତେର ସେବାୟ ଲେଗେ ଥାକତେନ । ବସ, ଅସୁନ୍ତତା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟାଦୀ ଓ ପୁଞ୍ଜକାଦି ପ୍ରଣୟନ ଇତ୍ୟାଦି କାରଣେ

ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ତିନି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଁ ପଡ଼େନ, କିନ୍ତୁ ଆନ୍ତରିକଭାବେ ସର୍ବଦା ଜାମା'ତେର କାଜେ ଆତ୍ମନିଯୋଗ ଏବଂ ଖିଲାଫତ ଓ ଜାମା'ତେର ସାଥେ ସର୍ବଦା ନିଷ୍ଠାର ସମ୍ପର୍କ ବଜାଯ ରାଖାର ଚେଷ୍ଟା ଥାକଣେ ।

ଅତଃପର ବଲେନ, ରୋଲାନ ସାହେବ ଓ କ୍ଲାରା ସାହେବାକେ କାଜାକିନ୍ତାନେ ଦୀର୍ଘସମୟ ଧରେ ଦେଶପ୍ରେମ ଓ ଜାତିର ଉତ୍ସତିର ପ୍ରତୀକ ବଲେ ମନେ କରା ହତ । ରୋଲାନ ସାହେବେର ସଫଳତାର ବଡ଼ ଅଂଶ କ୍ଲାରା ସାହେବାର କାହେ ଝଣୀ । ତିନି ଲାଜନା ଇମାଇଲାହ୍ କାଜାକିନ୍ତାନେ ଏକଜନ ସତ୍ରିଯ ସଦରଇ ଛିଲେନ ନା, ବରଂ ଜାମା'ତ ଆହମଦୀଯା କାଜାକିନ୍ତାନେ ପ୍ରଥମ ଆମୀରେର ଏକଜନ ଶିକ୍ଷିକାଓ ଛିଲେନ ବଟେ । ତିନି ବଲେନ, ଆମାର ମନେ ଆହେ ୧୯୬ ଥିକେ ୧୯୮ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଥବା ଏର ପରେଓ ତିନି ଖୁବଇ ଚମ୍ରକାରଭାବେ ଜାମା'ତେର ମିଶନ ହାଉସେ ଲାଜନାଦେର ସାଙ୍ଗହିକ କ୍ଲାସେ ସୁଚାରୁଙ୍କପେ ଲାଜନାଦେର ଉପଶ୍ରିତ ନିଶ୍ଚିତ କରଣେ । ଲାଜନାରା ମୁରବୀ ସାହେବେର କାହେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ କରତ ଆର ତାଦେରକେ ସେସବ ପ୍ରଶ୍ନେର ଉତ୍ସର ଦେଯା ହତ । ଏରପର ତିନି ବଲେନ, ଜାମା'ତେ ଆହମଦୀଯାର ପୁତ୍ରକାଦିର ଅନୁବାଦ କ୍ଲାରା ସାହେବାର ଚେଯେ ଭଲ ଆର କେଉଁ କରତେ ପାରତ ନା । କ୍ଲାରା ସାହେବା ସକଳ ବୁଝଗୁହା ଆହମଦୀର ମଧ୍ୟେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆହମଦୀ ଛିଲେନ ଯେ କାରଣେ ତିନି ଜାମା'ତେର ଯୁବକ ବୟସେର ଆହମଦୀଦେର ଜନ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତରବିଯତରେ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ଛିଲେନ । ତାର ମାଝେ ଜାମା'ତୀ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ତଥା ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମେର ପ୍ରେରଣା ଛିଲ । ବିପଦେର ସମୟରେ ତିନି କଖନ୍ତି ମନୋବଳ ହାରାତେନ ନା, ବରଂ ସବସମୟ ନିଜେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଦେରଓ ବିଜ୍ଯୋର ଦିକେ ନିଯୋ ଯେତେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାର ସାଥେ କ୍ଷମା ଓ କୃପାର ଆଚରଣ କରନ୍ତ ଏବଂ କାଜାକିନ୍ତାନେ ଆହମଦୀଯାତ ପ୍ରସାରେ କ୍ଷେତ୍ରେ ତାର ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଛିଲ ତା ସଫଳ କରନ୍ତ, ତାର ଦୋଯାସମୂହ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶ୍ରୀତିଚାରଣ ଉଠିଂ କମାନ୍ଡାର ଆଦ୍ଵୁର ରଶିଦ ସାହେବେର, ଯିନି ଗତ ମାସେ

ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ, إِنَّ اللَّهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର କୃପାଯ ତିନି ମୁସୀ ଛିଲେନ । ତାର ଛେଲେ ଫାରୁକ ବଲେନ, ତାର ପିତାର ନାମ ବାବୁ ଶେଖ ଆଦୁଲ ଆୟିଯ, ଯିନି ମଜଲିସ କାରପରଦାୟେର ସେକ୍ରେଟାରି ଛିଲେନ ଏବଂ ତାର ଜ୍ୟାଠୀ ଛିଲେନ ଖାନ ସାହେବ ଫାରୀୟାନ୍ ଆଲୀ ଖାନ ସାହେବ, ଯାକେ ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ୍ (ରା.) ଜାମା'ତେ ଇତିହାସେ ଲାହୋରେ ପ୍ରଥମ ଆମୀର ନିଯୁକ୍ତ କରେଛିଲେନ । ତାର ପିତା ଯୁବକ ବୟସେ ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ୍ (ରା.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତ ଗ୍ରହଣ କରେଛିଲେନ । ତିନି ବଲେନ, ରଶିଦ ସାହେବେର ପିତାର ସନ୍ତାନ ଛିଲେନ । ରଶିଦ ସାହେବେର ପିତାର ଆହମଦୀଯାତ ଗ୍ରହଣେ କାରଣେ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ, ଦୁଇ କନ୍ୟାସନ୍ତାନକେ ରେଖେ ଚଲେ ଯାଯ । ଏରପର ତିନି ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବାହ କରେନ ଏବଂ ସେଇ ଘରେ ରଶିଦ ସାହେବେର ଜନ୍ୟ ହୁଏ । ତିନି ବଲେନ, ପିତାମାତାର ଖୁବଇ ଆଜାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଛିଲେନ, ତାଦେର ସେବା କରଣେ, ଆନୁଗତ୍ୟେର ସାଥେ ତାଦେର ସବ କଥା ମାନ୍ୟ କରଣେ । ପାକଭାରତ ବିଭାଗେର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତା କାଦିଯାନେଇ ଶିକ୍ଷା ଅର୍ଜନ କରେନ । ଏରପର ବଲେନ, ଦେଶବିଭାଗେର ସମୟ ତିନିଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାଫେଲାର ସାଥେ କାଦିଯାନ ଥେକେ ଲାହୋରେ ପୌଛେନ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦିକେରେ କରେକଟି ପରିବାରେର ସାଥେ ପିତାମାତାସହ ରାବ୍ୟାତେ ଗିଯେ ବସିବାଶ ଶୁରୁ କରେନ । ୫୪ ସାଲେର ଦିକେ ତିନି ଏୟାର ଫୋର୍ସେ କମିଶନ ନେନ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଏୟାର ବେଇସେ ନିଯୁକ୍ତ ଥାକେନ । ତିନି ଯେଥାନେଇ ଛିଲେନ ଆହମଦୀଯାତେର ପ୍ରଚାର କରଣେ । ତାକେ ପାକିନ୍ତାନ ସରକାରେର ପକ୍ଷ ଥେକେ କିଛି ସମଯେର ଜନ୍ୟ ଡେପୁଟେଶନେ ପାଠାନ୍ତେ ହେଁଛିଲ, ଯଦିଓ ତାର ଫାଇଲେ ଲିଖା ଛିଲ ତିନି କାଦିଯାନୀ, ଯେତେ ପାରବେନ ନା, କିନ୍ତୁ ତାର ଉତ୍ସର୍ବତନ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ତା ସତ୍ରେଓ ତାକେ ପ୍ରେରଣ କରେନ, କେନନା ତାର ଉତ୍ସର୍ବତନ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ବଲେନ, ତୋମାର ମତ ଏମନ ଅଫିସାର ଆମି ଆର କାଉକେ ଦେଖିଛି

ନା । ତିନି ବଲେନ, ଆମାର ପିତା ବଲତେନ, ଏକବାର ଲିବିଯାତେ ପାକିନ୍ତାନେର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂରେ ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ ଛିଲ । ତିନି ସଥିନ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂରେ ଅଫିସେ ପ୍ରବେଶ କରେନ ତଥନ ତିନି ଦେଖେ ଯେ, ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂରେ ଏକପାଶେ ଆରବୀ ଭାଷାଯ ଜାମା'ତେର ବିରୋଧିତାମୂଳକ ବିପୁଲତକ ଓ ଲିଫଲେଟ ରାଖା ଆଛେ । ଅତଏବ ରଶିଦ ସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହିସିକତାର ସାଥେ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂରକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେନ, ଏଣ୍ଟଲୋ କୀ ଆର କେନ ରେଖେଛେ? ତିନି ଉତ୍ତରେ ବଲେନ, ଏସବ କିଛି ବୃଥା ଓ ଅନର୍ଥକ, ଚିନ୍ତା କରବେନ ନା । ତିନି ବଲେନ, ଜିଯାଟିଲ ହକ ସରକାରେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଛାପିଯେ ଆମାଦେର କାହେ ପାଠାନ୍ତେ ହେଁଛେ ଯେଣ ଆମରା ଏହି ଦେଶେ ତା ବିତରଣ କରି ଏବଂ ସକଳ ଆରବ ଦୂତାବାସେ ଏହି ପାଠାନ୍ତେ ହେଁଛେ । ଏରପର ତିନି ବଲେନ, ୧୯୮୨ ସାଲେ ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ.) ସଥିନ ସ୍ପେନେ ଗିଯେଛିଲେନ ତଥନ ସେଥାନେଇ ତାର ଏକଟି ରିପୋର୍ଟେ ଭିତ୍ତିତେ ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ.) ତାକେ ଲିବିଯାର ଆମୀର ନିଯୁକ୍ତ କରେନ ଏବଂ ତିନି (ରାହେ.) ନିଜ ହାତେ ଲିଖେ ତାକେ ନିଯୁକ୍ତ ଦେନ । ତିନି ଲିବିଯା ଜାମା'ତେର ପ୍ରଥମ ଆମୀର ଛିଲେନ । ନାମାଯେର କଥା ବଲାର ପ୍ରୋଜନ ନେଇ, କେନନା ଏକଜନ ମୁମିନେର ଜନ୍ୟ ତା ଏମନିତେଇ ଆବଶ୍ୟକ, ତିନି ନାମାଯେ ନିଯାମିତ ଛିଲେନ, ସେଇ ସାଥେ କୁରାନ ତିଲାଓୟାତ ଓ ଚାଁଦା ପ୍ରଦାନେର କ୍ଷେତ୍ରେ ତିନି ଖୁବଇ ସମଯନିଷ୍ଠ ଛିଲେନ । ତିନି ତାର ମୃତ୍ୟୁର ପୂର୍ବେ ତାର ହିସ୍ୟାଯେ ଜାଯେଦାଦ ପରିଶୋଧ କରେଛିଲେନ । ଓୟାକଫେ ଜାଦୀଦ ଓ ତାହରୀକେ ଜାଦୀଦେର ଚାଁଦା ନିଜେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଏବଂ ବୁଝଗୁହା ପକ୍ଷ ଥେକେ ଆଦାୟ କରଣେ । ତିନି ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.)-ଏର ଏକଟି ଘଟନା ତିନି ତାର ଛେଲେକେ ଶୁଣିଯେଛେ । ତାର ଛେଲେ ଲିଖେନ, ରାବ୍ୟାତୀର ପ୍ରାଥମିକ ଦିନଗୁଲୋତେ କୋନ ଏକ ସମୟ ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.) ତାକେ ଡେକେ ପାଠାନ, ତଥନ

গরমকাল ছিল। তিনি বলেন, আবাজান যখন কক্ষে প্রবেশ করেন তখন হ্যাঁ চাটাইয়ের ওপর শুয়েছিলেন আর তিনি যখন চাটাই থেকে উঠেন তখন হ্যাঁরের দেহে চাটাইয়ের দাগ দেখা যাচ্ছিল। তিনি বলেন, এসব কারণে আমাদের ঘত শিশুদের হানয়েও খিলাফতের প্রতি ভালবাসা এবং আনুগত্যের একটি গভীর সম্পর্ক গড়ে উঠে আর এর অনেক প্রভাবও আমাদের ওপর পড়ে।

১৯৮৪ সালে বিমান বাহিনীর ক্ষেয়াড্রন লিভার রায়ংক থেকে তিনি অবসর গ্রহণ করেন, অতঃপর রাবওয়ায় স্থায়ীভাবে বসবাস আরম্ভ করেন। এরপর সদর উমুমী এবং বিচার বিভাগে কিছুদিন কাজ করেছেন। দরিদ্রদের লালনকারী এবং সবার অভাবের খোঁজখবর নিতেন। তিনি আরও বলেন, বিদ্যালঘো তার শেষ ওসীয়তও এটিই ছিল যে, দরিদ্রদের খেয়াল রাখবে। আল্লাহ্ তা'লা তার প্রতি দয়া ও ক্ষমার আচরণ করুন আর সন্তানদেরও তার পুণ্যসমূহ অব্যাহত রাখার তৌফিক দিন।

পরবর্তী স্মৃতিচারণ আমেরিকা নিবাসী জনাব করীম আহমদ নাইম সাহেবের সহধর্মী মোহতরমা জুবায়দা বেগম সাহেবার। তার মৃত্যুও গত মাসে হয়েছে, إِنَّ اللَّهُ وَإِنَّ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ। তিনি হ্যাঁরত ডাঙ্গার হাশমত উল্লাহ্ খান সাহেবের কনিষ্ঠ পুত্রবধু ছিলেন। মরহুমা খিলাফতের প্রতি নিবেদিত, পুণ্যবর্তী এবং নিষ্ঠাবান মহিলা ছিলেন। আল্লাহ্ তা'লার কৃপায় ওসীয়ত করেছিলেন। মৃত্যুকালে তিনি পুত্র ও দুই কন্যা রেখে গেছেন। তার এক পুত্র মুনিম নাইম সাহেব হিউম্যানিটি ফাস্ট যুক্তরাষ্ট্র-এর চেয়ারম্যান। আর তিনি ছিলেন শহীদ ডাঙ্গার আবুল মালান সিদ্দিকী সাহেবের শাশুড়ি। তার কন্যা আমাতুস শাফি, অর্থাৎ ডাঙ্গার মালান

সিদ্দিকী সাহেবের সহধর্মী লিখেন, সবার সাথে ভালবাসাপূর্ণ ব্যবহার করা তার বীতি ছিল এবং সবার জন্য দোয়া করতেন, বিভিন্ন সুপ্রামাণ্য দিতেন, দরিদ্রদের সাহায্য করতেন। কাছের এবং দূরের সকল আত্মীয়স্বজনের সাথে ভালবাসাপূর্ণ সম্পর্ক বজায় রাখা তার বিশেষ বৈশিষ্ট্য ছিল। যৌবনকাল থেকেই নিয়মিত তাহাজ্জুদ পড়তেন। আল্লাহ্ তা'লার প্রতি ভরসা রেখে নিজের জীবন কাটিয়েছেন। আমাদের শৈশব থেকেই আমরা তাকে জুমুআর দিন বিশেষ ইবাদত করে কাটাতে দেখেছি। সময়মত নিজের চাঁদা আদায় করার বিষয়ে তিনি সজাগ দৃষ্টি রাখতেন। আল্লাহ্ তা'লা তার সাথে ক্ষমা ও কৃপার আচরণ করুন এবং তার সন্তানদেরও পুণ্যকর্ম করার সৌভাগ্য দিন।

পরবর্তী স্মৃতিচারণ হাফীয় আহমদ যুমান সাহেবের, যিনি কিছুদিন পূর্বে পরলোক গমন করেছেন,
إِنَّ اللَّهُ وَإِنَّ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ পবিত্র কুরআনের অর্থ ও তফসীর অধ্যয়ন করার তার প্রতি বিশেষ আগ্রহ ছিল। একইভাবে তিনি হ্যাঁরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর সব বই পড়েছিলেন। রাবওয়াতে জামা'তের কাজ করারও সুযোগ লাভ করেছেন। তিনি

খুবই সময়ানুবর্তী, অতিথিপরায়ণ, শিশুদের প্রতি স্নেহশীল, খুবই সরল প্রকৃতির অধিকারী ও কঠোর পরিশ্রমী একজন মানুষ ছিলেন। সর্বদা যিকরে ইলাহীতে রত থাকতেন। মানুষের প্রতি সহানুভূতি তার উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য ছিল, নিজেকে কঠোর মাঝে ফেলে হলেও অন্যদের প্রশংসনের ব্যবস্থা করতেন। আল্লাহ্ তা'লার কৃপায় মরহুম মূসী ছিলেন। তিনি তার অবর্তমানে তিনি পুত্র ও তিনি কন্যা রেখে গেছেন। তার এক জামাতা কাশেফ হামীদ বাজওয়া সাহেব এখানে আমাদের পি.এস. দণ্ডের মুরব্বী হিসেবে কর্মরত আছেন। তার কন্যা আমতুল কুদ্দুস বলেন, বিনয় ও ন্যস্তা তার রঞ্জে রঞ্জে প্রাথিত ছিল। তার পোশাক, ঘরবাড়ি, পানাহার একেবারেই সাদামাটা ছিল। সর্বদা অহংকার বর্জন করে চলতেন। দরিদ্রদের প্রতি সর্বদাই যত্নবান ছিলেন। প্রাচুর্য থাকা সত্ত্বেও নিজের জন্য কম খরচ করতেন এবং দরিদ্রদের জন্য বেশি খরচ করতেন। আল্লাহ্ তা'লা তার সাথেও ক্ষমা ও কৃপার আচরণ করুন এবং তার সন্তানদেরও তার পুণ্যকর্মসমূহ অব্যাহত রাখার তৌফিক দিন। (আমীন)

(কেন্দ্রীয় বাংলাদেশকের তত্ত্বাবধানে
অনুদিত)

Smile Aid
your complete dental healthcare

Oral & Dental Surgery	Teeth Whitening
Dental Fillings	Dental Implant
Root Canal Treatment	Orthodontics (Braces)
Dental Crowns, Bridges	In-House Dental X-RAY

Consultation Days :: Tuesday - Friday
For Appointment :: 01703 720 606
<https://goo.gl/maps/UjC3RdaVzJ2>
fb.me/DiSmileAid

Consultation Days :: Saturday - Monday
For Appointment :: 01996 244 087
01778 642 471

Dr. Nazifa Tasnim
Chief Consultant
Oral & Dental Surgeon
BMOG Reg. No.: 4219
BDS (DU), PGT (BSMMU)
Specially Trained in Fixed Orthodontic Braces

Smile Aid
444, Kuwaiti Mosque Road
(Apollo Hospital-Dhalibari Link Road)
Shahid Muktijoddha Din Mohammad Dilu Bhaban
Adjacent to Basundhara R/A, Block A (Dhalibari Pocket Gate)
Vatara, Dhaka - 1212

Consultant
Holy-Lab Hospital & Diagnostic Center
KumarShil Mor, Brahmanbaria

ସୀରାତୁଳ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)

[ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.)-ଏର ଜୀବନଚରିତ]

ପ୍ରଣେତା: ହୟରତ ମିର୍ୟା ବଶିର ଆହମଦ ଏମ.ଏ. (ରା.)

(୧୫^{ତମ} କିନ୍ତୁ)

୭୪) ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରାହମାନିର
ରାହୀମ: ମିଯା ଫଖରଙ୍ଗଦୀନ
ସାହେବ ମୁଲତାନି ଆମାର ନିକଟ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରେଛେ ଯେ, ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ରୁଦ
(ଆ.)-ଏର ଯୁଗେ ଏକବାର ତିନି ଏଥାନେ
ଏସେଛିଲେନ । ତିନି ଜାମା'ତେର ପ୍ରଚଞ୍ଚ
ବିରୋଧୀ ଛିଲେନ ଆର ଖୁବ ବେଶି ନିନ୍ଦା
କରତେନ । ଆର ଏଥାନେ ଏସେଓ ଖୁବଇ
ଉନ୍ଦରତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଅବ୍ୟାହତ ରାଖେନ । ତିନି
ମୁଲତାନେ ଥାକା ଅବସ୍ଥା ବଲତେନ, ଆମି
ଯଦି କଥନଓ ମିର୍ୟାର ସାକ୍ଷାତ ପାଇଁ ତାହଲେ
(ନାଉୟୁବିଲ୍ଲାହ) ତାର ଓପର ଅଭିଶାପ ଦିବ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ତାର ସାମନେଓ ତାଇ ବଲବ ଯା ଆମି
ଏଥାନେ ବଲି । ଯାହୋକ, ଆମି ତାକେ
ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.)-ଏର କାହେ
ନିଯେ ଗୋଲାମ । ମସୀହ ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.) ଯଥନ
ବାଇରେ ବେର ହଲେନ ତଥନ ତିନି ସମ୍ମାନେର
ଖାତିରେ ଦାଢ଼ିଯେ ଯାନ ଆର ଭୀତସନ୍ତ ହୟେ
ସରେ ଗିଯେ ପିଛନେ ବସେନ । ସେଇ ସଭା
ତଥନ ଅନ୍ୟ ଲୋକେରାଓ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲ ।
ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.) ବସେ ଥେକେଇ
ବକ୍ତ୍ଵା ଦେଯା ଶୁରୁ କରେନ ଆର କରେକବାର
ବଲେନ, ଆମି ତୋ ଚାଇ ଲୋକେରା ଯେନେ
ଆମାର କାହେ ଆସେ, ଆମାର କଥା ଶୁନେ
ଆର ଆମାକେ ପ୍ରଶ୍ନ କରେ । ଆମି ତୋ
ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଖରଚ କରତେଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ । କିନ୍ତୁ
ଲୋକେରା ଆସେ ନା, ଆର ଯଦିଓ ଆସେ,
ତାରା ନିଶ୍ଚାପ ବସେ ଥାକେ ଆର ପିଛନେ ସରେ
ଗିଯେ କଥା ବଲେ । ଯାହୋକ, ହ୍ୟୁର (ଆ.)

ଏକେବାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାଷାଯ ବକ୍ତ୍ଵା କରେନ,
ତବଳୀଗ କରେନ ଆର ବହୁବାର ତାଦେର କଥା
ବଲତେ ଉତ୍ସାହିତ କରେନ । ଆମାର ପିତା
ଖୁବଇ ବାକପଟୁ ଛିଲେନ କିନ୍ତୁ ତଥନ ତାର
ଯୁଥେ ସେଇ ମୋହର ଲେଗେ ଗେଲ ଆର ତିନି
ଏକଟା କଥାଓ ବଲତେ ପାରଲେନ ନା । ସେଇ
ସଭା ଥେକେ ଓଠାର ପର ଆମି ତାକେ
ଜିଜ୍ଞେସ କରି ଯେ, ଆପଣି କେନ ସେଥାନେ
କୋନ କଥା ବଲେନ ନି? ତିନି କିଛୁ ଏକଟା
ବଲେ ଏଡିଯେ ଗେଲେନ । ମିଯା ଫଖରଙ୍ଗଦୀନ
ସାହେବ ବଲତେନ, ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ରୁଦ
(ଆ.) ସେଇ ବକ୍ତ୍ଵା ଆମାର ପିତାକେ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରେ କିଛୁ ବଲେନ ନି, ବରଂ ତାର
ବକ୍ତ୍ଵା ଛିଲ ସକଳେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ।

୭୫) ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରାହମାନିର ରାହୀମ:
ଆମିରଙ୍ଗ ମୁ'ମିନୀନ ହୟରତ ଖଲ්ଫାତୁଲ
ମସୀହ ସାନୀ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ଏକବାର
ଗୁଜରାଟ ନିବାସୀ ଏକଜନ ହିନ୍ଦୁ କୋନ ଏକ
ବର୍ଯ୍ୟାତ୍ମିକା ସାଥେ କାଦିଯାନେ ଆସେ । ସେଇ
ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମୋହନ ବିଦ୍ୟାଯ ପାରଦଶୀ ଛିଲ । ସେ
ତାର ସାଥୀଦେର ବଲଲ ଯେ, ଆମରା ଯେହେତୁ
କାଦିଯାନେ ଏସେଛି, ଚଲ! ମିର୍ୟା ସାହେବେର
ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ କରେ ଆସି । ତାର ମନୋବାସନା
ଏହି ଛିଲ ଯେ, ଲୋକଦେର ସାମନେ ହୟରତ
ମସୀହ ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.)-କେ ତାର ସମ୍ମୋହନ
ବିଦ୍ୟାଯ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ଭରା ମଜଲିସେ ମସୀହ
ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.) ଦାରା କୋନ ଅଶାଲୀନ ଆଚରଣ
କରାବେ । ଯଥନ ସେ ମସଜିଦେ ହୟରତ ମସୀହ
କରାବେ । ଯଥନ ସେ ମସଜିଦେ ହୟରତ ମସୀହ

ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.)-ଏର ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ କରେ
ତଥନଇ ତାର ସମ୍ମୋହନ ବିଦ୍ୟାର ମାଧ୍ୟମେ
ହ୍ୟୁରେ ଓପର ପ୍ରଭାବ ବିଭାରେ ଚେଷ୍ଟା କରେ
କିନ୍ତୁ ଥାନିକ ପରେଇ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ହଠାତ୍ ଚମକେ
ଓଠେ । ସେ ନିଜେକେ ସାମଲିଯେ ପୁନରାୟ ବସେ
ଯାଯ ଆର ଆବାରଓ ତାର ଚେଷ୍ଟା ଶୁରୁ କରେ ।
ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ରୁଦ (ଆ.) ନିଜ
ଆଲାପଚାରିତା ଅବ୍ୟାହତ ରାଖେନ କିନ୍ତୁ
ପୁନରାୟ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ତାର ଦେହେ ପ୍ରଚଞ୍ଚ କମ୍ପନ
ଅନୁଭବ କରେ ଆର ତାର ମୁଖ ଥେକେଓ କତକ
ଭୀତିପ୍ରଦ ଶବ୍ଦ ନିର୍ଗତ ହୟ, କିନ୍ତୁ ଏରପରଓ ସେ
ନିଜେକେ ସଂବରଣ କରେ । କିଛୁକୁଣ ପର ସେ
ହଠାତ୍ ଏକଟି ଚିତ୍କାର ଦିଯେ ଏକେବାରେ ଆହିର
ହୟେ ତାର ଜୁତାଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନା ପରେ ପଡ଼ିମରି
କରେ ମସଜିଦ ଥେକେ ବାହିରେ ବେରିଯେ ଯାଯ ।
ତାର ସାଥୀରା ଆର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଜନ ଦୌଡ଼େ
ଗିଯେ ତାକେ ଥାମାଯ ଆର ସାମଲାନୋର ଚେଷ୍ଟା
କରେ । ଯଥନ ସେ ସମ୍ମିଳିତ କିମ୍ବରେ ପାଯ ତଥନ
ବଲେ ଯେ, ଆମି ସମ୍ମୋହନ ବିଦ୍ୟାଯ ଏକଜନ
ପାରଦଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି । ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ୍ରୁଦ
(ଆ.)-ଏର ଓପର ନିଜ ପ୍ରଭାବ ବିଭାରେ କରେ
ଭରା ସଭା ତାକେ ଦିଯେ କୋନ ଅଶୋଭନୀୟ
ଆଚରଣ କରାନେ ଆମାର ପରିକଳ୍ପନା ଛିଲ ।
କିନ୍ତୁ ଯଥନ ଆମି ପ୍ରଭାବ ବିଭାରେ ଚେଷ୍ଟା କରି
ତଥନ ଦେଖି ଆମାର ସାମନେର ଦିକେ ଥାନିକଟା
ଦୂରେ ଏକଟି ବାଘ ବସେ ଆହେ । ଆମି ଏହି
ଦେଖେ ଆଁତକେ ଉଠି ଆର ନିଜେକେ ନିଜେ
ଭର୍ତ୍ତାନା ଦେଇ ଯେ, ଏହି ଆମାର ବିଭାମ ।
ଏରପର ଆମି ପୁନରାୟ ମିର୍ୟା ସାହେବେର ଓପର

ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାରେର ଚେଷ୍ଟା ଶୁରୁ କରଲେ ଆବାରଓ ସେଇ ବାଘଟିକେ ଆମାର ସାମନେ ପୂର୍ବେର ଚେଯେ ଅଧିକ ନିକଟେ ଦେଖି । ତଥନ ଆମାର ଶରୀର ପୁନରାୟ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହଲେଓ ଆମି ନିଜେକେ ସାମନେ ନେଇ । ଆର ଆମି ମନେ ମନେ ନିଜେକେ ଅନେକ ଭର୍ତ୍ତନା ଦେଇ ଯେ, ଏମନିତେଇ ଏକଟି ବିଭିନ୍ନ ଥେକେ ଆମାର ହଦୟେ ଭୀତିର ସମ୍ଭଗର ହରୋଛେ । ଅତ୍ରଏବ ଆମି ଆମାର ମନକେ ଦୃଢ଼ କରେ ଆର ଆମାର ଶକ୍ତିକେ ଏକବୀଭୂତ କରେ ପୁନରାୟ ମିର୍ଯ୍ୟ ସାହେବେର ଓପର ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାରେର ଚେଷ୍ଟା କରି ଆର ସର୍ବଶକ୍ତି ପ୍ରାୟୋଗ କରି । ତାରପର ଆଚମକା ଆମି ଦେଖି, ସେଇ ବାଘଟି ଲଫିଯେ ପଡ଼େ ଆମାକେ ଆକ୍ରମଣ କରଛେ । ତଥନ ଆମି ଆଆହାର ହରେ ଚିତ୍କାର ଦେଇ ଆର ସେଖାନ ଥେକେ ଦୌଡ଼େ ପାଲିଯେ ଯାଇ । ହସରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.) ବଲତେନ, ପରବର୍ତ୍ତିତେ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-ଏର ଅନେକ ଅନୁଗାମୀ ହରେ ଗିଯୋଛିଲ । ଆର ଯତଦିନ ଜୀବିତ ଛିଲ ତତଦିନ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)- ଏର ସାଥେ ନିୟମିତ ପତ୍ରାଳାପ ଅବ୍ୟାହତ ରେଖେଛି ।

୭୬) ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରାହମାନିର ରାହୀମ:

ଖାକସାର ବର୍ଣନା କରଛି, କପୁରଥଳା ନିବାସୀ ମରହମ ମୁସୀ ମୋହାମ୍ମଦ ଆରୋରା ସାହେବ ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-ଏର ସ୍ମରଣେ ବଲତେନ ଯେ, ଆମରା ତୋ ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-ଏର ଦର୍ଶନପିଯାସୀ ଛିଲାମ । ଅସୁନ୍ଧ ହଲେଓ ତାର (ଆ.) ଦର୍ଶନେ ଆମରା ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରତାମ । ଖାକସାର ବର୍ଣନା କରଛି, ମରହମ ମୁସୀ ସାହେବ ପୁରୋନୋ ନିଷ୍ଠାବାନଦେର ଅର୍ତ୍ତର୍ଭୁତ ଛିଲେନ ଆର ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-ଏର ଭାଲବାସାୟ ବିଲାନ ବ୍ୟକ୍ତିଦେର ମାବୋ ତାର ନାମ ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାଯେ ଗଣ୍ୟ କରା ଯଥାଯଥ ହବେ ।

୭୭) ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରାହମାନିର ରାହୀମ:

ହସରତ ମୌଲବୀ ନୂରଙ୍ଦିନ ଖଲୀଫା ଆଓୟାଲ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ଏକବାର ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) କୋନ ଏକ ସଫରେ ଛିଲେନ । ସ୍ଟେଶନେ ପୌଛେ ଦେଖେନ, ଗାଡ଼ି

ଆସତେ ଏଖନେ ଦେଇ ଆଛେ । ତିନି (ଆ.) ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକେ ନିଯେ ସ୍ଟେଶନେର ପ୍ଲାଟଫର୍ମେ ପାଯାଚାର କରତେ ଲାଗଲେନ । ଏହି ଦେଖେ ମୌଲବୀ ଆଦୁଲ କରିମ ସାହେବ ଯିନି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମସମାନବୋଧସମ୍ପନ୍ନ ଓ ଆବେଗପ୍ରବଳ ଛିଲେନ, ଆମାର ନିକଟ ଏସେ ବଲେନ, ଅନେକ ମାନୁଷ ଆର ଗାୟର ଆହମଦୀ ମାନୁଷ ଏଦିକସେଦିକ ଘୋରାଫେରା କରଛେ । ଆପଣି ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-କେ ବିନିତ ଅନୁରୋଧ କରଣ ତିନି ଯେନ ତାର ସ୍ତ୍ରୀକେ ପୃଥିକ କୋନ ହାନେ ବସିଯେ ଦେନ । ମୌଲବୀ ନୂରଙ୍ଦିନ ସାହେବ ବଲେନ, ଆମି ତୋ ବଲତେ ପାରବ ନା, ଆପଣିହି ବଲେ ଦେଖୁନ! ଅନ୍ୟୋପାୟ ହେଁ ମୌଲବୀ ଆଦୁଲ କରିମ ସାହେବ ନିଜେଇ ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-ଏର କାହେ ଗିଯେ ନିବେଦନ କରେନ, ହ୍ୟୁର! ଏଖାନେ ଅନେକ ମାନୁଷ, ବିବି ସାହେବାକେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜ୍ଞାନଗାୟ ବସିଯେ ଦିଲିନ । ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ବଲଲେନ, ଯାଓ! ଆମି ଏମନ (ପ୍ରଚଲିତ ଭାରସାମ୍ୟହୀନ) ପର୍ଦାଯ ବିଶ୍ଵାସୀ ନଇ । ମୌଲବୀ ନୂରଙ୍ଦିନ ସାହେବ ବଲତେନ ଯେ, ଏରପର ମୌଲବୀ ଆଦୁଲ କରିମ ସାହେବ ମାଥା ନିଚୁ କରେ ଆମାର କାହେ ଆସଲେ ଆମି ଜିଜ୍ଞେସ କରି, ମୌଲବୀ ସାହେବ! ଉତ୍ତର କି ନିଯେ ଏସେହେଳେ?

୭୮) ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରାହମାନିର ରାହୀମ: ଖାକସାର ବର୍ଣନା କରାଛି ଯେ, ଯଥନ ଆମାଦେର ଛୋଟ ଭାଇ ମୋବାରକ ଆହମଦ ଅସୁନ୍ଧ ଛିଲ ସେଇ ସମୟେର କଥା । ଏକବାର ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ଆମାଦେର ଛୋଟ ଭାଇକେ ଦେଖାର ଜନ୍ୟ ହସରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଓୟାଲ (ରା.)-କେ ଘରେ ଡାକେନ । ସେଇ ସମୟ ତିନି (ଆ.) ଉଠାନେର ମାବୋ ଏକଟି ଖାଟେର ଓପର ବସତେନ । ଆର ତଥନ ଉଠାନେ କୋନ ଯେବୋତେ ଛିଲ ନା । ମୌଲବୀ ସାହେବ ଏସେଇ ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-ଏର ଖାଟେର ପାଶେ ମାଟିତେ ବସେ ଯାନ । ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ବଲେନ, ମୌଲବୀ ସାହେବ ଖାଟେର ଓପର ବସୁନ! ମୌଲବୀ ସାହେବ ନିବେଦନ କରଲେନ, ହ୍ୟୁର! ଆମି ତୋ ବସେଛି । ତିନି ଏହି ବଲେ ଏକଟୁ ଉଁଚୁ ହଲେନ ଆର ହାତ ଖାଟେର ଓପର ରେଖେ ଦିଲେନ । କିନ୍ତୁ ହସରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ଆବାରଓ ବଲଲେ ହସରତ ମୌଲବୀ ନୂରଙ୍ଦିନ ସାହେବ ଉଠେ ଖାଟେର ଏକ କିନାରାୟ ପାଯାର ଓପର ବସେ ଯାନ । ଖାକସାର ନିବେଦନ କରାଛି, ହସରତ ମୌଲବୀ ନୂରଙ୍ଦିନ ସାହେବେର ମାବୋ ଅନେକ ଉଚ୍ଚପର୍ଯ୍ୟାଯେର ଆନୁଗତ୍ୟ ଓ ଶିଷ୍ଟାଚାରେର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଛିଲ । ... (ଚଲବେ)

ବିଶେଷ ବିଜ୍ଞପ୍ତି

“ପାଞ୍ଜିକ ଆହମଦୀ” ପତ୍ରିକାର ସମାନିତ ଗ୍ରାହକଗଣକେ ବିଶେଷଭାବେ ଅନୁରୋଧ କରା ଯାଚେ ଯେ, ଗ୍ରାହକଗଣରେ ଅନେକେରାଇ ଗତ ବଚରେର ଗ୍ରାହକ-ଚାଁଦା ବାକି ପଡ଼େଛେ । ତାଇ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗତ ବଚରେର ବକେଯା ଗ୍ରାହକ-ଚାଁଦା (ପ୍ରତି ବଚର ୨୫୦/- ଟାକା ହାରେ) ପରିଶୋଧ କରେ ବାଧିତ କରବେନ । ପାଞ୍ଜିକ ଆହମଦୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଯାବତୀୟ ତଥ୍ୟ ପେତେ ଯୋଗାଯୋଗ କରଣ: ଫାରମ୍ ଆହମଦ ବୁଲବୁଲ, ସହକାରୀ ଲାଇବ୍ରେରିଆନ, ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ ।

ମୋବାଇଲ ନଂ- ୦୧୭୩୬୧୨୪୭୦୮, ପ୍ରୋଜନେ ଗ୍ରାହକ-ଚାଁଦା
୦୧୯୧୨୭୨୪୭୬୯ ନମ୍ବରେ ବିକାଶ କରତେ ପାରେନ । ଓୟାସସାଲାମ ।

ଖାକସାର
ସେକ୍ରେଟାରି ଇଶାୟାତ
ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ

ପଥମ କିଣ୍ଟି

ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ (ରା.)-ଏର ପବିତ୍ର ଜୀବନଚାରିତ ଏବଂ ଜାମା'ତେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଦତ୍ତ ଉପଦେଶାବଳୀ

ମାଓଲାନା ଆହମଦ ତାରେକ ମୁବାଷ୍ଠେର

ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)

ହାକାମ ଓ ଆଦଲ ଅର୍ଥାଏ
ନ୍ୟାୟବିଚାରକ ଓ ମିମାଂସାକାରୀ ।

“ଆମରା ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର କାହିଁ ଥିକେ ସରାସରି ଏତ ବେଶି
ମସଲା-ମାସାଯୋଲ ଶୁଣେଛି ଯେ, ସଖନଇ ତାଁର
ବହିପୁଣ୍କ ପାଠ କରା ହୁଯ ତଥନ ମନେ ହୁଯ ଯେନ
ଏସବ କଥା ଆମରା ପୁର୍ବେଇ ଶୁଣେଛି । ହ୍ୟରତ
ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ଅଭ୍ୟାସ ଛିଲ,
ତିନି ଦିନେର ବେଳା ଯା କିଛି ଲିଖିତେନ ତା
ଦିନେ ବା ସନ୍ଧ୍ୟାର ଅଧିବେଶନେ ଏସେ ବର୍ଣନା
କରିବିଲେ, ଏ କାରଣେଇ ତାଁର ସବ ବହିପୁଣ୍କ
ଆମଦେର ମୁଖ୍ୟ ଆର ଆମରା ସେସବେର ଅର୍ଥ
ଖୁବ ଭାଲଭାବେ ବୁଝି ଯା ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ
(ଆ.)-ଏର ବକ୍ତ୍ବ୍ୟେର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ତାଁର
ଶିକ୍ଷାସମ୍ଭବ । ଯଦିଓ କିଛି କିଛି ବିଷୟ ଏମନ୍ତ
ରାଗେହେ ଯା କେବଳ ଇଞ୍ଚିତରିପେ ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍
ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ବହିପୁଣ୍କକେ ପାଓଯା ଯାଇ ।
ତାତେ ବିଜ୍ଞାରିତ ଉତ୍ତରେ ନେଇ ତାଇ ଏସବ
ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କେ ଆମଦେରକେ ଐସବ ଲୋକେର
ଶରଗାପନ ହତେ ହୁଯ ଯାରା ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍
ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କରେଛେ ।
ଆର ତାଁଦେର କାହିଁ ଥିକେଓ ଯଦି କୋନ ବିଷୟ
ସୁମ୍ପଟିଭାବେ ବୋଧଗମ୍ୟ ନା ହୁଯ ତାହଲେ ଆମରା
କିଯାସ ବା ଅନୁମାନ କରି ଏବଂ ସେଇ ଜାନେର
ଭିନ୍ତିତେ କାଜ କରି ଯା ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା
ଆମଦେରକେ ଦାନ କରେଛେ । ଏତଦସତ୍ତ୍ଵେ
ଆମର ନିଜସ୍ତ ରୀତି ହଲ, କୋନ ବିଷୟେ ଯଦି
ଆମି ଜାନତେ ପାରି ଯେ, ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍
ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ବକ୍ତ୍ବ୍ୟେ ଏର ବିପରୀତ

ତାହଲେ ଆମି ତଙ୍କଣ୍ଠ ଆମାର ମତାମତ
ବାତିଲ ଆଖ୍ୟା ଦେଇ । ୧୯୨୨ ଅଥବା ୧୯୨୮
ସାଲେ ଏହି ମସଜିଦେଇ ପବିତ୍ର କୁରାନୀର
ଦରସେର ସମୟ ଆମି ‘ଆରଶ’ ସମ୍ପର୍କେ ଏକଟି
ନୋଟ ବଙ୍ଗୁଦେର ଲିଖିଯେଇଛିଲାମ, ଯା ବେଶ ଦୀର୍ଘ
ନୋଟ ଛିଲ, କିନ୍ତୁ ସଥିନ ଆମି ପୁରୋ ନୋଟ
ଲେଖାନେ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ତଥନ ଶେଖ ଇଯାକୁବ
ଆଲୀ ଇରଫାନୀ ସାହେବ (ରା.) ଅଥବା ମରହମ
ହାଫିୟ ରଽଶନ ଆଲୀ ସାହେବ (ରା.) ହ୍ୟରତ
ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ଏକଟି ଉଦ୍ଧତି
ବେର କରେ ଆମର ସାମନେ ଉପଚାପନ କରେନ
ଏବଂ ବଲେନ, ‘ଆପନି ତୋ ବିଷୟଟି ଏଭାବେ
ନୋଟ କରିଯେଛେ କିନ୍ତୁ ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍
ମାଓଡୁଦ (ଆ.) (ବିଷୟଟି) ଏଭାବେ
ବଲେଛେ’ । ଆମି ସେଇ ଉଦ୍ଧତିଟି ଦେଖେ
ତଙ୍କଣ୍ଠ ବଙ୍ଗୁଦେର ବଲେ ଦେଇ ଯେ, ‘ଆରଶ
ସମ୍ପର୍କେ ଆମି ଆପନାଦେର ଯା କିଛି
ଲିଖିଯେଇ ତା ଭୁଲ, ତାଇ ତା ଆପନାରା
ନିଜେଦେର ନୋଟବୁକ ଥିକେ କେଟେ ଫେଲୁନ ।’
ଅତେବର, ଯାରା ତଥନ ଆମାର ଦରସେ ଉପପତ୍ତି
ଛିଲେନ ତାରା ସାକ୍ଷୀ ଦିତେ ପାରିବନ ଆର
ତାଦେର କାହିଁ ଯଦି ତଥନକାର ନୋଟବୁକ
ସଂରକ୍ଷିତ ଥାକେ ତାହଲେ ତା-ଓ ଦେଖା ଯେତେ
ପାରେ ଯେ, ଆରଶ ସମ୍ପର୍କେ ନୋଟ ଲେଖାନେର
ପର ସଥିନ ଆମି ଜାନତେ ପାରି ଯେ, ହ୍ୟରତ
ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ
ବିପରୀତ ତଥନ ତା ନୋଟବୁକ ଥିକେ କାଟିଯେ
ଦେଇ ଏବଂ ବଲି, ଏହି ପୃଷ୍ଠାଗୁଲୋ ଛିଡ଼େ ଫେଲ
କେନନା, ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର
ବିପରୀତ ଲିଖେଛେ । ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ
(ଆ.)-ଏର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବା ବକ୍ତ୍ବ୍ୟେର ବିପରୀତେ

ଯଦି ଆମରା ଆମଦେର ମତାମତେ ଅନ୍ତର ଥାକି
ଆର ବଲି ଯେ, ଆମରା ଯା କିଛି ବଲଛି ତା-ଇ
ସଠିକ ଆର ନିଜେର ମିଥ୍ୟା ଆତ୍ମସମ୍ମାନେର
କଥା ଚିନ୍ତା କରି ତାହଲେ ଧର୍ମ ଏବଂ ଈମାନେର
କିଛିଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାକତେ ପାରେ ନା ।”

ହ୍ୟୁର (ରା.) ଆରଓ ବଲେନ, ସ୍ମରଣ ରେଖ!
ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଡୁଦ (ଆ.) ହାକାମ ଓ
ଆଦଲ ଅର୍ଥାଏ ନ୍ୟାୟବିଚାରକ ଓ
ମିମାଂସାକାରୀ । ଆର କୋନ ଅବଶ୍ୟାଇ ତାଁର
ସିଦ୍ଧାନ୍ତେର ବିରଳଦେ ଏକଟି ଶବ୍ଦଓ ବଲା
ସଙ୍ଗତ ନଯ । ଆମରା ତାଁର ବର୍ଣିତ ତତ୍ତ୍ଵଜାନେର
ଭିନ୍ତିତେ ପବିତ୍ର କୁରାନୀର ଆୟାତେର ଭିନ୍ନ
ଅର୍ଥ କରତେ ପାରି କିନ୍ତୁ ତା କେବଳ ଏମନ
ଅବଶ୍ୟ ଯେ, ତାର ମଧ୍ୟେ ଏବଂ ଆମଦେର
ବର୍ଣିତ ଅର୍ଥେର ମଧ୍ୟେ ଯେନ କୋନ ବୈପରୀତ୍ୟ
ବା ଦ୍ୱିମତ ନା ଥାକେ । ଆମାର ଏକଥା ବଲାର
ଅର୍ଥ ଏଟି ନଯ ଯେ, ଆମଦେର ନତୁନ ଅର୍ଥ ବା
ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ କରା ଆବେଦ । ନିଃସନ୍ଦେହେ
ତୋମରା ପବିତ୍ର କୁରାନୀର ତତ୍ତ୍ଵ ବର୍ଣନ କର
ଆର ଏକ ଏକଟି ଆୟାତେର ଶୁଦ୍ଧ ହାଜାର
ହାଜାର ନଯ ବରଂ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ରମ୍ଭ
ବର୍ଣନ କର । ଏସବ କରା ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ
ବୈଧ ଓ ସଙ୍ଗତ ଆର ଆମଦେର ଜନ୍ୟ
ଆନନ୍ଦେର କାରଣ ବଟେ, ବରଂ ତୋମରା ଯଦି
ପବିତ୍ର କୁରାନୀର ଏକ ଏକଟି ଆୟାତେର
ଶତ ଶତ ଖଣ୍ଡେର ତଫସୀରାତ କର ଆର ତା
ଯଦି ଗ୍ରହଣ୍ୟୋଗ୍ୟ ହୁଯ ତାହଲେ ଆମଦେର
ହଦୟ ଏତେ ପୌରବବୋଧ କରବେ; କେନନା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତା-ଇ ଚାଯ, ତାର ସନ୍ତାନ ତାର
ଚେଯେଓ ବଡ଼ ଆଲେମ ବା ବଡ଼ ଜନୀ ହୋକ ।

କିନ୍ତୁ ଏହି ଏମନ ପରିସ୍ଥିତିତେହି ସମ୍ଭବ ଯେନ ତୋମାଦେର ଉପସ୍ଥାପିତ କୋନ ଦଲୀଳ-ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ପରେନ୍ଟ ହସରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉଦ (ଆ.) କର୍ତ୍ତକ ବର୍ଣ୍ଣିତ କୋନ ଶିକ୍ଷାର ପରିପଥୀ ନା ହେଁ । ତୋମରା ସଦି କୋନ ଆୟାତେର ଏମନ କୋନ ଅର୍ଥ କର ଯା ହସରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉଦ (ଆ.) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେଛେନ ତାହଲେ ସେଇ ଅର୍ଥ ବର୍ଜନ କରା ହେଁ, କିନ୍ତୁ ତାର ଶିକ୍ଷାକେ ବଲବନ୍ ରେଖେ ତୋମରା ସଦି ପବିତ୍ର କୁରାନେର ଆୟାତେର ଅତିରିକ୍ତ କୋନ ଅର୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ତାହଲେ ତା ହସରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯ ବା ତାର କଲ୍ୟାଣେ ହେଁ । ଆର ତାର ବାଗାନ ଥେକେ ଆହରିତ ଏବଂ ତାର ଅନୁବର୍ତ୍ତିତାର କଲ୍ୟାଣେ ହେଁ । ସେମନଟି ଆମରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ତା ହସରତ ମସୀହ୍ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ବଦୌଲତେ ଏବଂ ତାର କଲ୍ୟାଣେହି କରି ।” (ଖୁତବାତେ ମାହମୁଦ, ଉନବିଂଶ ଖଣ୍ଡ, ପୃ: ୫୯୯)

“ଖୋଦାର ଛାୟା ତାର ଶିରେ ଥାକବେ”

ରାବ୍ୟାହ୍ ଥେକେ ପ୍ରକାଶିତ ଦୈନିକ ଆଲ୍ ଫ୍ୟଲେର ୧୭େ ଫେବ୍ରୁଆରି, ୨୦୧୨ (ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ) ସଂଖ୍ୟାୟ ମୋକାରରମ ମାଓଲାନା ଦୋଷ୍ଟ ମୋହାମ୍ମଦ ଶାହେଦ ସାହେବେର ଏକଟି ପ୍ରବନ୍ଧ ଛାପା ହୟ ଯାତେ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀତେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏକଟି ନିର୍ଦର୍ଶନକେ ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରେଖେ ହସରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ (ରା.)-ଏର ପବିତ୍ର ଜୀବନ୍ଚରିତରେ କତିପଯ ଦିକ ଆଲୋଚନା କରାର ଚେଷ୍ଟା କରା ହେଁଛେ । ଅର୍ଥାତ୍ “ଖୋଦାର ଛାୟା ତାର ଶିରେ ଥାକବେ” । ପାଠକଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତା ନିମ୍ନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେଁଛେ । (ଅନୁବାଦକ)

ହସରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଉଦ (ରା.) ୧୯୪୪ ସନେର ୨୮ଶେ ଡିସେମ୍ବର ବାର୍ଷିକ ଜଲସାୟ ‘ଆଲ୍ ମାଓଉଦ’ ବିଷୟେ ଯେ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ବଞ୍ଚିବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେନ ତାତେ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦର୍ଶନେର ବରାତେ ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କ ଏହି ଏଲହାମେର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଜନ୍ୟ ଅନବରତ ଆମାୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେଛେନ ଆର ଉପର୍ଯୁପରି ଆମାର ନିରାପତ୍ତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେଛେନ । ଆର ଆମି ଏକ୍ଷେତ୍ରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସେର ଓପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଯେ, ଯତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମାର କାଜ ଶେଷ ନା ହେଁ ତତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେଉ ଆମାକେ ହେଁତ୍ୟା କରତେ ପାରବେ ନା । ଆମାର ସାଥେ ଲାଗାତାର ଏମନସବ

ଘଟନା ଘଟେଛେ ଯେ, ମାନୁଷ ଆମାକେ ଧ୍ୱନି କରତେ ଚେଯେଛେ କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ଵିଯ ବିଶେଷ କୃପାୟ ଆମାକେ ତାଦେର ଆକ୍ରମଣ ଥେକେ ନିରାପଦ ରେଖେଛେ । ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ:

ପ୍ରଥମ ଘଟନା- ଆମାର ଅଭ୍ୟାସ ହଲ, ବକ୍ରତା ଦେଓୟାର ମାଝେ ଆମି ଗରମ ଚାଯେର ଦୁ'ଏକ ଚମୁକ ପାନ କରି ଯାତେ ଆମାର ଗଲା ଠିକ ଥାକେ । ଏ ସମୟ ଜଲସା ଗାହ୍ ଥେକେ କେଉ ଏକଜନ ମାଲାଇ-ଏର ଏକଟି ବାଟି ବା ପେଯାଳା ପାଠ୍ୟା ଆର ବଲେ, ତାଙ୍କାତାଙ୍କି ଏଟି ହସରତ ସାହେବେର କାହେ ପୌଛେ ଦିନ କାରଣ ବକ୍ରତା ଦିତେ ଦିତେ ହୃଦୟ ଦୂରଳ ହେଁ ପଡ଼େଛେ । ଅତଏବ, ଏକାଧିକ ହାତ ବଦଳ ହେଁ ତା ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛେ ଯାଯ । ମଧ୍ୟେ ହଠାତ୍ କରେ କାରାଓ ସନ୍ଦେହ ଜାଗେ ଆର ତିନି ସାମାନ୍ୟ ପରିମାଣ ମାଲାଇ ଚେଷ୍ଟେ ଦେଖେନ ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାର ଜିହ୍ଵା ଜଡ଼ିଯେ ଯାଯ । ତଥନ ବୁଝା ଯାଯ ଯେ, ଏତେ ବିଷ ମେଶାନୋ ଆହେ । ଏଥିନ ଏହି ମାଲାଇ ସଦି ଆମାର କାହେ ପୌଛେ ଯେତ ଆର ଆଲ୍ଲାହ୍ ନା କରନ୍ତ ଆମି ଯଦି ତା ଚେଷ୍ଟେ ଦେଖତାମ ତାହଲେ ଆର କିଛୁ ନା ହଲେଓ ଆମାର ବକ୍ରତା ଦେଓୟା ସେଖାନେହି ବନ୍ଧ ହେଁ ଯେତ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଘଟନାଟି ହଲ- ଏକଦା କାଦିଯାନେ ଏକଜନ ଭାରତୀୟ ଖିସ୍ଟାନ ଆସେ ଯାର ନାମ ଛିଲ ମ୍ୟାଥିଉଜ ଆର ସେ ଆମାକେ ହେଁତ୍ୟାର ସଂକଳନ ନିଯେ ଏସେଛିଲ । ଏଥାନ ଥେକେ ସେ ସଥନ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଁ ଫିରେ ଯାଯ ତଥନ କୋନ କାରଣେ ତାର ସ୍ତ୍ରୀର ସାଥେ ତାର ବାଗଡ଼ା ବାଁଧେ ଆର ସେ ତାକେ ହେଁତ୍ୟା କରେ ବସେ । ସେଇ ଖିସ୍ଟାନ ସେଶନ କୋଟେ ବିବୃତି ଦିଯେ ବଲେ, ଆସଲ କଥା ହଲ, ଆମାର ସ୍ତ୍ରୀକେ ହେଁତ୍ୟା କରାର କୋନ ପରିକଳ୍ପନା ଆମାର ଛିଲ ନା ବରଂ ଆମି ମିର୍ୟା ସାହେବକେ ହେଁତ୍ୟା କରତେ ଚାଚିଲାମ । ଆମି କୋନ ଜାଯଗାୟ ଏକ ମୌଳିକୀର ବକ୍ରତା ଶୁନେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେଁ ଏବଂ କାଦିଯାନ ଗିଯେ ଆମି ମିର୍ୟା ସାହେବକେ ହେଁତ୍ୟା କରାର ମନସ୍ଥ କରି । ଅତଏବ, ଆମି ପିନ୍ତଲ ନିଯେ କାଦିଯାନ ଯାଇ । ଘଟନାକ୍ରମେ ସେଟି ଜୁମୁଆର ଦିନ ଛିଲ ଆର ଅନେକ ମାନୁଷ ମସଜିଦେ ସମବେତ ହେଁଛିଲ । ଏଜନ୍ୟ ତାଙ୍କ ଓପର ଆକ୍ରମଣ କରତେ ଆମି ଆର ସାହସ ପାଇ ନି । ପରେର ଦିନ ତିନି ‘ଫେରୋଚିଚୀ’ ଗମନ କରେନ ଆର ଆମିଓ ତାଙ୍କ ପିଛେ ପିଛେ

‘ଫେରୋଚିଚୀ’ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ । କିନ୍ତୁ ସେଖାନେଓ ସର୍ବଦା ତାର ଦରଜାଯ ପାହାରାଦାର ବସେ ଥାକିବେ, କାଜେଇ ସୁବିଧେ କରତେ ନା ପେରେ ଆମି ଫିରେ ଯାଇ । ଘରେ ଫିରେ ଆମାର ସ୍ତ୍ରୀ ସାଥେ ଆମାର କୋନ କାରଣେ ବାଗଡ଼ା ହୟ ଆର ଆମି ତାକେ ହେଁତ୍ୟା କରି ବସି । ସେ ଏହି ପୁରୋ ଘଟନା ଆଦାଲତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଅଥବା ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆମାଦେର କିଛୁଇ ଜାନା ଛିଲ ନା ।

ତୃତୀୟ ଘଟନାଟି ହଲ- ଆହାରାରୀଦେର ଆନ୍ଦୋଳନ ସଥନ ତୁଙ୍ଗେ ଛିଲ । ସେ ସମୟ ଆମି ଏକଦିନ ଆମାର କୋଠି ‘ଦାରଳ ହାମଦ’-ଏ ଅବସ୍ଥାନ କରିଛିଲାମ । ତଥନ ଏକଜନ ଆଫଗାନ ଯୁବକ ଆମାର ସାଥେ ସାକ୍ଷାତେର ଜନ୍ୟ ଆସେ । ଆମାର ଛୋଟ ବାଚାରା ଘରେର ଭେତରେ ଏସେ ବଲେ, ଏକଜନ ଯୁବକ ବାଇରେ ଦାଁଡିଯେ ଆଛେ ଏବଂ ସେ ଆପନାର ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରାର୍ଥୀ । ଆମି ବେରୋତେ ଯାବ ଏମନ ସମୟ ବାଇରେ ହୈ-ଚୈ ଶୁନତେ ପାଇ । ଏରପର ଆମାକେ ସଂବାଦ ଦେଓୟା ହୟ, ଏହି ଯୁବକ ଆମାକେ ହେଁତ୍ୟାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏସେଛିଲ କିନ୍ତୁ ଆଦୁଲ ଆହାଦ ସାହେବ ତାକେ ଧରେ ଫେଲେଛେନ ଏବଂ ତାର କାହୁ ଥେକେ ତିନି ଏକଟି ଛୁରିଓ ଉଦ୍ଧାର କରେଛେ । ଆମି ଆଦୁଲ ଆହାଦ ସାହେବକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରି, ତୁମ କୀତାବେ ଜାନତେ ପାରିଲେ ଯେ, ସେ ଆମାକେ ହେଁତ୍ୟାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏସେଛେ? ତିନି ବଲେନ, ଏହି ଯୁବକ ଏକଜନ ପାଠ୍ୟାନ ଆର ଆମାର ପାଠ୍ୟାନଦେର ଅଭ୍ୟାସ ଖୁବ ଭଲଭାବେ ଜାନି । କଥା ବଲତେ ବଲତେ ସେ ନିଜେର ପା ଏମନଭାବେ ନାହେ ଯେ, ଆମି ତଥନଇ ବୁଝେ ଫେଲି, ସେ ପାଯେର ମଧ୍ୟେ ଛୁରି ଲୁକିଯେ ରେଖେଛେ । ଏରପର ଆମି ତଳାଶି କରତେ ଛୁରିଟି ପେଯେ ଯାଇ । ମେଜର ସୈୟଦ ହାବୀବୁଲ୍ଲାହ ଶାହ୍ ସାହେବ ବଲେନ, ସେଇ ଯୁବକ ଏ ଜେଲଖାନାଯ ବନ୍ଦୀ ଛିଲ ଯେଥାନେ ଆମି ଦାଯିତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଛିଲାମ । ଆର ସେ ବଲତ, ଆମି ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ହେଁତ୍ୟା କରାର ଉଦେଶ୍ୟ ଧର୍ମଶାଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗିଯେଛିଲାମ କିନ୍ତୁ ଆମି ସେଖାନେଓ ବ୍ୟର୍ଥ ହଇ । ଏରପର ଆମି କାଦିଯାନ ଯାଇ ଆର ସେଖାନେ ଗିଯେ ହାତେନାତେ ଧରା ପଡ଼ି ।

ଚତୁର୍ଥ ଘଟନାଟି ହଲ- ଏକବାର ଉମ୍ମେ ତାହେର-ଏର ବାଡିର ଦେଓୟାଲ ଟିପକେ ଏକଜନ ଭେତରେ ଆସତେ ଚାଚିଲ କିନ୍ତୁ ଲୋକଜନ ତାକେ ଧରେ ଫେଲେ । ପୁଲିଶ

ଯେହେତୁ ଆମାଦେର ବିପକ୍ଷେ ଛିଲ ତାଇ ତାରା
ଏକଥା ବଲେ ତାକେ ଛେଡ଼େ ଦେଯ ଯେ, ‘ଏହି
ଲୋକ ପାଗଳ ।’ ଅଥଚ ସେ ପାଗଳ ଛିଲ ନା
ବରଂ ତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଛିଲ ଭିନ୍ନ ।

ପଞ୍ଚମ ସ୍ଟଟନାଟି ଗତକାଳୀଙ୍କ ସଟ୍ଟେଚେ ।
ଆମାଦେର ଘରେ ଦୁଧ ରାଖା ଛିଲ । କେଉ
ଦୁଧେର ମଧ୍ୟେ କିଛୁ ମିଶିଯେଛେ ବଲେ ଆମାର
ସ୍ତ୍ରୀର ସନ୍ଦେହ ହୁଏ । ଏହି ସନ୍ଦେହର କାରଣେ
ତିନି ବଲେନ, ଏହି ଦୁଧ ଖାଓୟା ଯାବେ ନା ।
ଆରେକଜନ ମହିଳା ଯିନି ଏ ସମ୍ପର୍କେ
ଜାନତେନ ନା ଅଥବା ସେ ମନେ କରେଛେ ଯେ,
ଏହି ନିଛକ ଏକଟି ଧାରଣା ବା ସନ୍ଦେହ ବୈ
ଆର କିଛୁ ନାୟ, ତାଇ ସେ ଦୁଧ ପାନ କରେ
ଏବଂ ଏର ଫଳାଫଳ ଯା ଦାଁଡାୟ ତା ହଲ,
ଏଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନବରତ ସେ ବମି କରେ
ଯାଛେ । ଏତେ ବୁଝା ଗେଲ, ସନ୍ଦେହ ଯା କରା
ହେଲିଛି ତା ସଠିକ ଛିଲ ।

ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମାଓଟ୍ଟେ (ରା.) ବଲେନ,
ମାନୁଷ ଆମାକେ ବାର ବାର ଧ୍ୱଂସ ବା ହତ୍ୟା
କରାର ଚେଷ୍ଟା କରେଛେ ଏବଂ ତାରା ସର୍ବପ୍ରକାର
କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରେଛେ । କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାହୁ
ତା’ଲାର ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରତି ଛିଲ ଯେ, ‘ଖୋଦାର
ଛାଯା ଆମାର ଶିରେ ଥାକବେ’ ତାଇ ତିନି
ସର୍ବଦା ଆମାର ନିରାପତ୍ତାବିଧାନ କରେଛେ
ଆର ତତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରତେ ଥାକବେନ
ଯତକ୍ଷଣ ଆମାର ଓପର ଅର୍ପିତ ଦାୟିତ୍ବ
ପୁରୋପୁରି ସମ୍ପାଦିତ ନା ହୁଏ ।

ସଞ୍ଚିତ ସ୍ଟଟନାଟି ହଲ— ୧୯୫୪ ସନେର ୧୦ଇ
ମାର୍ଚ୍ଚ ହ୍ୟର (ରା.) ଯଥନ ରାବତ୍ୟାହର ମସଜିଦେ
ମୋବାରକେ ଆସରେ ନାମାୟ ପଡ଼ିଯେ ଫିରେ
ଯାଇଛିଲେନ ତଥନ ପେଚନ ଥେକେ ଏକଜନ
ଅପରିଚିତ ଯୁବକ ତାର ଓପର ଅତର୍କିତେ
ବାଁପିଯେ ପଡ଼େ ଏବଂ ଧାରାଲୋ ଛୁରି ଦିଯେ
ଆକ୍ରମଣ କରେ । ଛୁରିଟି ହ୍ୟରେର ଘାଡ଼େର
ଓପର ଜୀବନଶିରାର କାହେ ଡାନ ଦିକେ
ଆଘାତ ହାନେ ଏବଂ ଏର ଫଳେ ଗଭୀର କ୍ଷତରେ
ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଆବାରଓ ଆକ୍ରମଣ
କରେ କିନ୍ତୁ ନିରାପତ୍ତାର୍କୀ ମୋହମ୍ମଦ ଇକବାଲ
ସାହେବ ତତକ୍ଷଣେ ମାରଖାନେ ଏସେ ଦାଁଡାନ ।
ନାମାୟିଗଣ ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କରେ
ଆକ୍ରମଣକାରୀକେ ଧରେ ଫେଲେନ ଏବଂ ସେ
ସମୟ ତାକେ ଧରତେ ଗିଯେ ଆରଓ ଅନେକେଇ
ଆହୁତ ହନ । ରଙ୍ଗବାରୀ ଅବଶ୍ୟ ହ୍ୟର (ରା.)
କରେକଜନେର ସାହାଯ୍ୟ ନିଜେର ବାଢ଼ିତେ

ଫିରେ ଆସେନ । ପୁରୋ ରାତ୍ରାଯ ଏବଂ ସିଁଡ଼ିତେ
ଅନବରତ ରଙ୍ଗ ବାରତେ ଥାକେ ଆର ଏତେ
ହ୍ୟରେର ପରିଧେଯ ପୋଶାକ ରଙ୍ଗେ ରଙ୍ଗିତ ହେୟ
ଯାଯ । ସାହେବସାହା ଡାଙ୍ଗର ମିର୍ଯ୍ୟ ମନୋଯାର
ଆହମଦ ସାହେବ ଏବଂ ଡାଙ୍ଗର ହାଶମତ
ଉଲ୍ଲାହ୍ ସାହେବ ପ୍ରାଥମିକଭାବେ ବ୍ୟାନ୍‌ଡେ
କରେନ ଏବଂ କ୍ଷତସ୍ଥାନ ପରିଷକାର କରେ ତାତେ
ସେଲାଇ କରେ ଦେନ । ପ୍ରଥମେ ଧାରଣା କରା
ହେଲିଛି ଯେ, କ୍ଷତ ପୌନେ ଇଞ୍ଚିଗଭୀର ଏବଂ
ତିନ ଇଞ୍ଚି ପ୍ରଶନ୍ତ । କିନ୍ତୁ ରାତରେ ବେଳା
ଲାହୋର ଥେକେ ସଥନ ବିଖ୍ୟାତ ଶିଳ୍ୟବିଦ
ଡାଙ୍ଗର ରିଯାଜ କାଦୀର ସାହେବ ଆସେ ଏବଂ
ତିନି ସେଲାଇ ଖୁଲେ ପୁରୋ କ୍ଷତସ୍ଥାନଟି
ପରୀକ୍ଷା କରେ ଦେଖା ଆବଶ୍ୟକ ବଲେ ମନେ
କରେନ ତଥନ ବୁଝା ଯାଯ, ଆଘାତ ଧାରଣାର
ଚେଯେ ଅନେକ ଏବଂ ଆଶକ୍ତାଜନକ ଓ ବଟେ,
ସୋଯା ଦୁଇ ଇଞ୍ଚି ଗଭୀର ଏବଂ ଆଘାତଟି
ଜୀବନଶିରାର ଏକେବାରେ ନିକଟେ ପୌଛେଛେ ।
ଏରପର ତିନି ଥାଯ ସୋଯା ଏକ ସଂଗ୍ରହୀଳୀ
କ୍ଷତସ୍ଥାନେ ଅନ୍ତର୍ପଚାର କରେନ ଏବଂ ଭେତରେ
ଯେ ଶିରା ବା ଧମନୀଗୁଲୋ କେଟେ ଗେଛେ ତାର
ମୁଖ ବନ୍ଦ କରେ ଓ ପରେ ସେଲାଇ କରେ ଦେନ ।
ଏହି ପୁରୋ ସମୟ ହ୍ୟର ଚେତନ ଛିଲେନ ଏବଂ
ତିନି ତସବାହିଁ ଓ ତାହମଦ କରିଛିଲେନ । ତିନି
(ରା.) ଆକ୍ରମଣ ହୁଓଯାର ଅବ୍ୟବହିତ ପରେ
ମସଜିଦ ଥେକେ ବେର ହତେଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେନ ଯେ,
ଆକ୍ରମଣକାରୀକେ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଧରେ ରାଖନ, କୋଣ
ପ୍ରକାର ମାରଧର କରବେନ ନା । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର
ପୁଲିଶେର ହାତେ ତୁଲେ ଦେଓଯା ହୁଏ ।

ପରେ ତଦନ୍ତେ ଏକଥା ସତ୍ୟ ବଲେ ପ୍ରମାଣିତ
ହୁଏ ଯେ, ଏହି ମୂଳତ ପାକିସ୍ତାନ ଏବଂ
ଇସଲାମେର ଶକ୍ତଦେର ଜୋଟବନ୍ଦ ଆକ୍ରମଣ ଛିଲ
ଏବଂ ଏର ପେଚନେ କତିପଯ ବିଦେଶୀ ଶକ୍ତିଓ
ମଦଦ ଜୁଗିଯେଛେ । କିନ୍ତୁ ଖୋଦା ତା’ଲା ସୁରକ୍ଷା
ବିଧାନ କରେଛେ ଏବଂ କରେକ ମାସେର ମଧ୍ୟେଇ
ତିନି (ରା.) ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ, ଯା
ଛିଲ ମହାପରାକ୍ରମଶାଲୀ ଖୋଦାର ଏକ
ଅଲୋକିକ ନିର୍ଦ୍ଦରଶନ । ଏହି ଦୁର୍ବଲତାର ପର
ଖୋଦାର ତା’ଲାର ପ୍ରବଳ ବିକାଶ ହ୍ୟରତ
ମୁସଲେହ୍ ମାଓଟ୍ଟେ (ରା.)-କେ ତାର ସବ
ସୁସଂବାଦପ୍ରାପ୍ତ ଭାଇଦେର ଚେଯେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଦାନ
କରେନ ଆର ଅସଂଖ୍ୟ ଫଳତା ଓ ସାହାଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଭୂଷିତ କରେନ ଏବଂ ଆରଓ ଏଗାରୋ

ବହୁ ଆୟ ଦାନ କରେନ ଆର ଜୀବନେର ଶେଷ
ନିଃଶ୍ଵାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵୀୟ ରହମତ ଓ ଶ୍ଵେତେ
ଛାଯାଯ ଆଶ୍ରୟ ଦାନ କରେନ । ଏ ସମୟ ତିନି
ପାକିସ୍ତାନେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତେ ବହୁବାର ଭ୍ରମ କରେନ
ଏବଂ ଜାମା’ତେ ପ୍ରାଚାର ଓ ପ୍ରସାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଆଲ୍ଲାହୁ ନାମେ ଇଉରୋପ ସଫର କରେନ
ଏବଂ ଇଉରୋପିଯାନ ଆହମଦୀ ମିଶନେର
ଉଦ୍ୟୋଗେ ଆୟୋଜିତ ବିଭିନ୍ନ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ
ସମ୍ମେଲନେ ସଭାପତିର ଆସନ ଅଲକ୍ଷିତ
କରେନ । ଏ ସମୟେ ମଧ୍ୟେଇ ହ୍ୟର (ରା.)-ଏର
କଳମ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ତଫ୍ସିରୀରେ ସଗୀର ପ୍ରକାଶିତ
ହୁଏ ଯା ବିଶେଷ ପ୍ରଚଲିତ ସକଳ ତଫ୍ସିରୀର
ମାର୍ବୋ ଆଲୋଡ଼ନ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଏହି ଅନ୍ୟ
ରଚନାଟି ଅନେକ ଆଭିଧାନିକ, ଅର୍ଥଗତ ଏବଂ
ବିଶ୍ୱଯକର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟାଦୀତେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ
ଛିଲ ବରଂ ଏନସାଇକ୍ଲୋପିଡ଼ିଆ ବା ବିଶ୍ଵକୋଷ
ଛିଲ ଯା ସମ୍ପର୍କେ ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରଚାର ମାଧ୍ୟମରେ
ଭୂଯୀ ପ୍ରଶଂସା କରେଛେ ।

ସେ ଯୁଗେଇ କେନ୍ଦ୍ରେ ଜିଯାଉଲ ହକ ପ୍ରେସ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରେ ଆର ଦୈନିକ ଆଲ୍ମ ଫ୍ୟଲ
କରାଟିର ପରିବର୍ତ୍ତେ ରାବତ୍ୟାହୁ ଥେକେ
ପ୍ରକାଶିତ ହତେ ଆରଙ୍ଗ କରେ । ଏହି ସମୟେଇ
ତା’ଲୀମୁଲ ଇସଲାମ କଲେଜ, ଆନସାରାଲ୍ଲାହର
କେନ୍ଦ୍ରୀ ଅଫିସ, ଫ୍ୟଲେ ଓମର ହାସପାତାଲ,
ସ୍ମାରକ ମସଜିଦ, ଆଇଓୟାନେ ମାହମୁଦ ଏବଂ
ଖୋଦାମୁଲ ଆହମଦୀଯାର କେନ୍ଦ୍ରୀ ଅଫିସ,
ଜାମେୟା ଆହମଦୀଯା ଏବଂ ନୁସରାତ ବାଲିକା
ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଲୟରେ ମନୋରମ ଓ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର
ଭବନ ନିର୍ମିତ ହୁଏ । ଓୟାକଫେ ଜାମୀଦ-ଏର
ମତ ବିପଲ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ତାହରୀକେ ସୂଚନା
ହୁଏ । ପ୍ରକାଶନା ବିଭାଗ ‘ଏଦାରାତୁଲ
ମୁସାନ୍ନେଫିନ’ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରେ । ଏହାଡ଼ା
ଏତୀମ ଓ ମିସକାନିଦେର ଜନ୍ୟ ନିର୍ମିତ
‘ଦାରଗଲ ଇକାମାହୁ’-ଓ ସେ ଯୁଗେର ମୁତ୍ତିଚିହ୍ନି
ବହନ କରେଛେ । ଅନୁରପଭାବେ ରାବତ୍ୟାଲପିଣ୍ଡିର
ମସଜିଦେ ନୂରେର ଚମ୍ରକାର ବିଲ୍ଲିଂଟିର ନିର୍ମାଣ
କାଜଓ ସେ ଯୁଗେଇ ସମ୍ପଲ୍ଲ ହୁଏ ।

ପାକିସ୍ତାନେର ବାଇରେ ଜାମା’ତେର
କର୍ମକାଣ୍ଡେର ପ୍ରତି ଯଦି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଯା ହୁଏ ତାହଲେ
ଦେଖା ଯାଯ, ସେଇ ସର୍ବାଲୀ ୧୧ ବହରେ (ଅର୍ଥାତ୍
୧୯୫୪ ଥେକେ ୧୯୬୫ ସନେର ନଭେମ୍ବର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ସୁଇଜାରଲ୍ୟାବ୍ଦ, ଲାଇବେରିଆ,
ଫିଲିପାଇନ ଏବଂ ଆଇଭରିକୋସ୍ଟେ

আহমদীয়া জামা'তের নতুন নতুন মিশন প্রতিষ্ঠালাভ করে। মাল্টার একজন প্রকৌশলী বয়আত গ্রহণ করে নিজ দেশে আহমদীয়াতের পতাকা উত্তীন করেন। বিশ্বজুড়ে জামা'তের বইপুস্তকের প্রকাশনা বিপুল পরিমাণে বৃদ্ধিরাস্তা করে। সে সময় সবার কাছে সমান্বিত পরিব্রত কুরআনের জার্মান অনুবাদের দ্বিতীয় সংস্করণ প্রকাশিত হয়। ডেনিশ ভাষায় অনুদিত কুরআনের প্রথম খণ্ড ছাপা হয়। এছাড়া অন্য আরও কয়েকটি ভাষায় কুরআনের অনুবাদকর্ম সম্পন্ন হয়।

এছাড়া সে সময় তাহরীকে জাদীদের মুবাল্লিগদের প্রচেষ্টায় বার্মা, লাইবেরিয়া ফিলিপাইন, হামবুর্গ, দারুস সালাম (তাঙ্গানিয়া), কাম্পোলা, জিনজা (উগান্ডা), টাঙ্গানিকা, সিয়েরালিওন, আক্ৰা (ঘানা), রেঙ্গুন (বার্মা), এবং ফিজি'তে জামা'তের মসজিদ ও মিশন হাউস নির্মাণ করা হয়। এছাড়া বিশ্বের অন্যান্য দেশে আরও ১৩টি কেন্দ্র প্রতিষ্ঠিত হয়।

হ্যারত মুসলেহ মাওউদ (রা.) খিলাফতের মসনদে সমাসীন হতেই খোদার কাছ থেকে জেনে ১৯১৩ সনের ২৭শে আগস্ট খোদার ওপর অগাধ আস্থা রেখে পরম বিজ্ঞতার সাথে এই ভবিষ্যদ্বাণী করেছিলেন,

শক্র যদি আক্রমণ করতে চায় তাহলে
করতে দাও

সে (খোদা ছাড়া) অন্যের সাথে বন্ধুত্ব পাতলেও আমি তো খোদার সাথে সখ্য গড়েছি।

হে শক্র! তুই কি জানিস কার ওপর তুই
আক্রমণ করছিস?

তোর কি জানা আছে! আমি কার
কলিজার টুকরা?

হ্যার উদ্দেশ্যে আক্রমণের পর হ্যারত মুসলেহ মাওউদ (রা.) রাবওয়াহ্র বার্ষিক জলসায় এই আক্রমণের কারণ সম্পর্কে বলেন, “শক্র তো তার ধারণা অনুসারে আমাকে শেষই করে দিয়েছিল কিন্তু প্রবাদ আছে, ‘রাখে আল্লাহ মারে কে’। আল্লাহ

তা'লা তাঁর বিশেষ কৃপা ও দয়ায় শক্রে
সকল ঘড়যন্ত্র ব্যর্থ করে দিয়েছেন।”

হ্যারত মুসলেহ মাওউদ (রা.) বলেন, “মোটকথা, একটি বিপদ বা পরীক্ষা এসেছিল আর চলেও গেছে। আল্লাহ তা'লার অপার কৃপা আমাদেরকে এর (ক্ষয়ক্ষতি) থেকে রক্ষা করেছেন। কিন্তু এ সময় আমি একথাও বলে দিচ্ছি, যে ঘটনাই ঘটেছে, আক্রমণকারীর উদ্দেশ্য ছিল আমাকে হত্যা করা আর শুধু আমাকে হত্যা করাই নয় বরং আহমদীয়াতকে নস্যাং করার গভীর ঘড়যন্ত্র ছিল। আর এটি আমি আমার জন্য ধর্মীয় আবশ্যিক দায়িত্বজ্ঞান করি, এ সুযোগে আমি যেন বিশ্বকে জানিয়ে দেই, আমার জীবনের সাথে আহমদীয়াতের উগ্নিতি নির্ভরশীল নয়। আহমদীয়া জামা'তের পরিব্রত প্রতিষ্ঠাতা হ্যারত মসীহ মাওউদ (আ.) এসেছেন এবং মারাও গেছেন। শক্ররা মনে করেছিল, এখন আহমদীয়াত শেষ হয়ে গেছে। কিন্তু তাদের এই বিশ্বাস ভুল প্রমাণিত হয় আর আহমদীয়া জামা'ত প্রতিষ্ঠিত থাকে এবং ক্রমান্বয়ে উন্নতি করতে থাকে। এরপর হ্যারত খলীফাতুল মসীহ আউয়াল (রা.)-এর যুগ আসে আর মানুষ মনে করে তাঁর কারণে আহমদীয়াত চিকে আছে। কিন্তু তিনিও নির্ধারিত সময়ে ইন্তেকাল করেন, এরপরও জামা'ত উন্নতি করতে থাকে। অবশেষে জামা'তের দায়িত্ব আল্লাহ তা'লা আমার হাতে অর্পণ করেন। শক্ররা ধারণা করেছিল, এই যুবক জামা'তের কৌ-ই-বা করতে পারবে? আজ নয়ত কাল এই জামা'ত অবশ্যই ধৰ্মস

হয়ে যাবে। কিন্তু সেই যুবক আজ বয়সের ভারে ন্যূজ হলেও জামা'তের পদক্ষেপ তেজোদীং যুবকের ন্যায় সম্মুখপানে ধাবমান। কাজেই, আহমদীয়াতের উন্নতির সম্পর্ক বা নির্ভরতা কোন মানুষের ওপর নয়। এটি খোদার রোপিত চারা, যা অবশ্যই বৃদ্ধি পাবে এবং উন্নতি করবে আর এর শাখা-প্রশাখা পৃথিবী থেকে আকাশের উচ্চতায় পৌছতে থাকবে।”

হ্যারত মুসলেহ মাওউদ (রা.) ১৯২৪ সনের ইউরোপ সফরের সময় একটি নয়ম রচনা করেছিলেন। সেই মূল্যবান ও তত্ত্বপূর্ণ কবিতার কয়েকটি পঙ্ক্তি দিয়ে লেখাটির ইতি টানছি।

‘তুমি আমাকে হত্যার উদ্দেশ্যে
বেরিয়েছিলে ঠিকই কিন্তু কিছুটা চিন্তা তো
কর!

কাঁচের টুকরোর হীরক খণ্ডের সাথে কোন
তুলনা হতে পারে কী?

খোদার সাহায্য-সমর্থন যদি আমার সঙ্গী
না হত

তাহলে তিরের আঘাতে কবেই না তোমরা
আমাকে এফোড় ওফোড় করে দিতে।
স্মরণ রেখ! আমি সত্য খোদার নিরাপত্তার
চাঁদের আবৃত রয়েছি

তিনিই আমাকে সকল দুর্বলতা থেকে রক্ষা
করবেন।’

(সূত্র: আলু ফয়ল ডাইজেট, পৃষ্ঠা: ১৮,
লভন থেকে প্রকাশিত আলু ফয়ল
ইন্টারন্যাশনাল, ৯ই ফেব্রুয়ারি, ২০১৮
তারিখের সংস্কা) ... (চলবে)

“পাক্ষিক আহমদী” পত্রিকায় লেখা পাঠানো প্রসঙ্গে

আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশের একমাত্র মুখ্যপত্র “পাক্ষিক
আহমদী” পত্রিকায় লেখা পাঠানো প্রসঙ্গে এ দিকনির্দেশনা দেয়া
যাচ্ছে যে, এখন থেকে যারাই এতে লেখা ও সংবাদ পাঠাতে ইচ্ছুক,
তারা এ পত্রিকার সম্পাদক বরাবর নিম্ন ঠিকানায় পাঠাবেন।

বরাবর- সম্পাদক, পাক্ষিক আহমদী,
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশ
৪নং বকশিবাজার রোড, ঢাকা-১২১১
E-mail: pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com

বিজয়ের মাস ও ইসলামের দৃষ্টিতে স্বদেশ প্রেম

মাওলানা শাহ মোহাম্মদ নূরুল আমিন

১৯৭১ সালের ২৫ মার্চের
কালো রাতে

পাকিস্তানি হানাদার বাহিনী আধুনিক
অস্ত্রসম্বন্ধে সজ্জিত হয়ে বাংলালি জাতির
ওপর ঝাঁপিয়ে পড়ে এবং বর্বর হত্যায়জ্ঞে
মেতে ওঠে। এরই প্রেক্ষাপটে ২৬ মার্চ
প্রথম প্রহরে স্বাধীনতার ঘোষণা
দিয়েছিলেন বঙ্গবন্ধু শেখ মুজিবুর রহমান।
বঙ্গবন্ধুর বজ্রধণিতে বাংলাদেশের ধর্মবর্ণ
নির্বিশেষে সব শ্রেণী-পেশার মানুষ
পাকিস্তানী হানাদার বাহিনীর বিরুদ্ধে তীব্র
প্রতিরোধ গড়ে তোলে। ফলে শুরু হয়
রক্তক্ষয়ী মুক্তিযুদ্ধ। ৯ মাসের রক্তক্ষয়ী এ
যুদ্ধে প্রাণ হারায় প্রায় ৩০ লক্ষ বাংলালী
এবং সন্ত্রম হারায় ২ লক্ষ মা-বোন।

স্বদেশপ্রেমী মুক্তিযোদ্ধাদের এই মহান
আত্ম্যাগ, কুরবানী, সাহস ও বীরত্বের
ফলে আমরা বাংলালি জাতি পরাধীনতার
অভিশাপ থেকে মুক্তি পাই। ১৯৭১
সালের ১৬ ডিসেম্বর ঢাকার সোহরাওয়ার্দী
উদ্যানে পাকিস্তানি বাহিনীর প্রায়

৯,৬৩৪ সদস্য যৌথবাহিনীর কাছে
আনুষ্ঠানিকভাবে আত্মসমর্পণ করে। ফলে
বিশ্বের মানচিত্রে অভ্যন্তরীণ ঘটে স্বাধীন ও
সার্বভৌম বাংলাদেশ রাষ্ট্রের।

১৯৭১ সালের মুক্তিযুদ্ধে আহমদীয়া
মুসলিম জামা'তের অগণিত সদস্যও অংশ
নিয়েছেন। গত ৩০ অক্টোবর তাদের মধ্যকার
৬৬ জনকে আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের
পক্ষ থেকে সম্মাননা প্রদান করা হয়েছে।

**দেশের পক্ষে মহানবী (সা.)-এর
যুদ্ধ**

দেশের সার্বভৌমত্ব ও স্বাধীনতা রক্ষায়
দেশের পক্ষে যুদ্ধ করা যেমন দেশপ্রেমের
অংশ তেমনই এটা মহানবী (সা.)-এর
শিক্ষা সম্মতও। আমাদের প্রিয় নবী হ্যরত
মুহাম্মদ (সা.) ও নবুওয়্যতের পূর্বে দেশের
পক্ষ হয়ে যুদ্ধ করেছিলেন। তখন তার
বয়স ছিল ২০ বছর। এ সময় কুরাইশ

এবং কাবিলা কায়েস-এর মধ্যে যুদ্ধ বাধে।
কুরাইশের পক্ষে বনু কিনানা ছিল। আর
শক্রপক্ষের সাথে হাওয়াজিন ছিল। দেশের
এই সংকটময় অবস্থায় আমাদের প্রিয় নবী
(সা.) সাধারণ সৈন্য হিসেবে যুদ্ধে শামিল
ছিলেন। আর নিজের চাচাদের তির কুড়িয়ে
দিচ্ছিলেন। (সীরাত ইবনে হিশাম)

স্বদেশ প্রেম ঈমানের অঙ্গ

ইসলামে দেশের স্বাধীনতা ও
সার্বভৌমত্ব রক্ষাকে যেমন গুরুত্ব দেয়া
হয়েছে, তেমনই দেশপ্রেমকেও গুরুত্ব দেয়া
হয়েছে। ইসলামে দেশপ্রেমকে ঈমানের
অংশ হিসেবে আখ্যায়িত করা হয়েছে।
মহানবী (সা.) বলেছেন: ‘হুবুল ওয়াতানে
মিনাল ঈমান’ অর্থাৎ দেশপ্রেম ঈমানের
অঙ্গ। (আল মুকাসেদুল হাসানা, আল্লামা আব্দুর
রহমান সাখাবী, দারুল কুতুবিল আরাবিয়াহ)

স্বদেশের প্রতি মহানবী (সা.)-এর ভালবাসা

নিজ জন্মভূমির প্রতি ব্যক্তি পর্যায়ে
হ্যরত মুহাম্মদ (সা.)-এর যে ভালবাসা
ছিল, তা-ও ছিল অসাধারণ। যখন প্রথম
ওয়ী লাভের পর হ্যরত খাদিজা (রা.)
তার চাচাত ভাই ওয়ারাকা বিন
নওফেল-এর কাছে মহানবী (সা.)-কে
নিয়ে যান। তখন ওয়ারাকা সব শুনে
অবলীলায় বলে ঘোষণ, এই ফিরিশতাই
হ্যরত মুসা (আ.)-এর কাছে এসেছিল।
হায়! আমি যদি ঐ সময় জীবিত থাকতাম
যখন আপনার জাতি আপনাকে
দেশান্তরিত করবে, তাহলে আমি
আপনাকে সাহায্য করতাম। মহানবী
(সা.) একথা শুনে অবাক হলেন। ভাবতে
পারলেন না যে, তাঁর জাতি তাকে কীভাবে
দেশান্তরিত করবে। বললেন, আমার জাতি
আমাকে আমার দেশ থেকে বের করবে!
এটা কীভাবে সম্ভব? (সহীহ বুখারী)

তারপর নবুওয়্যতের ১৩ বছর পর
একদিন আসলো সেই মাহেন্দ্রক্ষণ যেদিন
তিনি নিজের জন্মভূমি মক্কা ত্যাগ করে
মদিনায় যেতে বাধ্য হলেন। যাত্রাপথে তিনি
বার বার পেছন ফিরে তাকাচ্ছিলেন।

জন্মভূমি ছেড়ে যাওয়ার কষ্ট আর বেদনায়
তাঁর হৃদয় চূর্ণবিচূর্ণ হচ্ছিল। বেদনা অশ্রু
হয়ে চোখ দিয়ে প্রবাহিত হচ্ছিল। যখন
এক পর্যায়ে মক্কা দেখা যাচ্ছিল না তখন
তিনি এক উঁচু পাথরে দাঁড়িয়ে মক্কার দিকে
দৃষ্টি নিবন্ধ করে কেঁদে কেঁদে আল্লাহর
দরবারে দেয়া করলেন আর বললেন-

‘হে মক্কা! তুমি আমার কাছে সমস্ত
স্থান থেকে অধিক প্রিয়, আমি তোমাকে
ভালবাসি। আমার মন তোমাকে ছেড়ে
যেতে সায় দেয় না কিন্তু তোমার অধিবাসীরা
আমাকে এখানে থাকতে দিল না। যদি
আমার জাতি আমাকে দেশান্তরিত না করত
তাহলে আমি কখনও তোমাকে পরিত্যাগ
করতাম না।’ (মুসলাদ আহমদ ও তিরমিয়া)

তাফসিলে কুরতুবিতে বর্ণনা করা
হয়েছে, মহানবী (সা.) যখন মক্কা থেকে
মদিনায় হিজরত করছিলেন, তখন তার
চোখ অশ্রুসজল হয়ে উঠেছিল।

মহানবী (সা.)-কে জন্মভূমিতে ফেরানোর অঙ্গীকার

মক্কা থেকে মদিনায় হিজরতের সময়
মহানবী (সা.) যখন সওর গুহা থেকে বের
হয়ে মদিনার পথ ধরেন, তখন বারবার
অশ্রুসিঙ্ক হয়ে মক্কার দিকে
তাকাচ্ছিলেন। তখন তাঁর হৃদয় খুবই
ব্যাথিত ও বেদনাভাবাক্রান্ত ছিল। যার
ফলে রাসুলুল্লাহ (সা.)-এর হৃদয়ের

ব্যাকুলতা দেখে আরশের অধিপতি
আল্লাহ তালা তাঁকে মাত্তুমিতে ফিরিয়ে
আনার অঙ্গীকার করেন। বলেন,
إِنَّ الَّذِي فَطَّشَ عَلَيْكَ الْقُنْدَلَةَ مَعَهُ
(সূরা কাসাস: ৮৬)

‘নিশ্চয়ই যিনি আপনার জন্য
কুরআনকে বিধান করেছেন তিনি আপনাকে
অবশ্যই জন্মভূমিতে ফিরিয়ে আনবেন।’ এ
সাত্ত্বনার বাণী শুনে তিনি পথ চলতে শুরু
করেন আর মদিনা পৌঁছে যান।

মহানবী (সা.) কখনও স্বদেশকে ভুলে যান নি

সত্যিকার দেশ প্রেমিক কখনও তার
দেশকে ভুলতে পারে না। মক্কা থেকে
মদিনায় হিজরত করতে বাধ্য হলেও
মাত্তুমিকে কখনও তিনি (সা.) ভুলেন
নি। ইবনে শিহাব থেকে বর্ণিত, মক্কা
থেকে উসাইল গিফারি (রা.) মদিনায়
এলে তিনি (সা.) মক্কার অবস্থা সম্পর্কে
জানতে চান। তিনি মক্কার অধিপতি
অবস্থার বর্ণনা শুরু করলে মহানবী (সা.)
অশ্রুসিঙ্ক নয়নে তাকে থামিয়ে দিয়ে
বলেন, উসাইল! আমাকে আর কষ্ট দিও
না। (জামিউল আসার, পৃষ্ঠা ২২১২)

অন্য এক স্তুলে বর্ণনাকারী বলেছেন,
মক্কা বর্তমানে খুবই শস্যশ্যামল। এর
চারণভূমি ইসখার ঘাসে পরিপূর্ণ। এর
গাছগুলো ফুলে-ফুলে সুশোভিত। একথা

ଶୁଣେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମଙ୍କାର ସ୍ମୃତି ଅରଣ ହୁଏ ଆର ତିନି (ସା.) ବଲଲେନ, ତୁମି ଆମାଦେର ହଦୟ ଜୁଡ଼ାଲେ । (ଆଳ ମୁକାସେଦୁଲ ହାସାନା, ଆଲ୍ଲାମା ଆଦୁର ରହମାନ ସାଖାବୀ, ଦାରୁଳ କୁତୁବିଲ ଆରାବିଯାହ)

ସ୍ଵଦେଶେର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା ଓ ସାହାୟ ପ୍ରେରଣ

ଦେଶେର ବିପଦେ କୋନ ଦେଶପ୍ରେମିକ ଚୁପ ଥାକତେ ପାରେ ନା ବା ନିରବ ଥାକତେ ପାରେ ନା ବରଂ ଦେଶେର ସାହାୟ୍ୟେ ହାତ ବାଢ଼ିଯେ ଦେଯ ।
ମହାନବୀ (ସା.) ଓ ଏମନଟିଇ କରେଛେ । ହିଜରତେର ପର ଏକବାର ମଙ୍କାଯ ଭୟାବହ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦେଖା ଦେଯ । ଲୋକେରା କୁଧାର ଜ୍ଞାଲାଯ ମୃତ ପ୍ରାଣୀର ହାଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖେତେ ଶୁରୁ କରେ । ତାରା ଚୋଥେ ପଥ ଦେଖଛିଲ ନା । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସବଚେଯେ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ଆବୁ ସୁଫିଯାନ ତଥିନ ମଦିନାଯ ଆସେ ଆର ମହାନବୀ (ସା.)-କେ ତାଁର ଦେଶ ଓ ଜାତିର ଦୋହାଇ ଦିଯେ ଫରିଆଦ କରେ ବଲେ: ହେ ମୁହାମ୍ମଦ ! ଆପନାର ଜାତି ଧର୍ବସ ହୁଁ ଯାଚେ । ଆପନି ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା କରଣ ଯେନ ବୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦୂର ହୁଁ ଯାଏ । ମହାନବୀ (ସା.) ପ୍ରଥମେ ତାକେ ଚେତନା ଫିରାନୋର ଜନ୍ୟ ବଲଲେନ, ତୁମି ତୋ ବଡ଼ିଇ ବୀର ପୂର୍ଣ୍ଣ ! ଆମାକେ ଅସ୍ତିକାରେର କାରଣେ ତୋମରା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିପତିତ ହୁଁ ଏବଂ ତୋମାଦେରକେ

ଶାସ୍ତି ଦୋୟା ହୁଚେ । ଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ କୋଥାଯ ତୋମରା ଆମାର ପ୍ରତି ଈମାନ ଆନବେ ଅଥଚ ଏଟା ନା କରେ ଆମାର ଦୋୟା ଦାରା ତୋମରା ଏ ଶାସ୍ତି ଦୂରିଭୂତ କରାନୋର ଜନ୍ୟ ଆମାର କାହେ ଉଲ୍ଲେଖ ସାହାୟ ଚାଚ୍ଛ ! ପରକ୍ଷଣେଇ ତାଁର (ସା.) ସ୍ଵଦେଶ ପ୍ରେମ ଏତଟା ଉନ୍ନେତି ହୁଁ ଯେ, ତିନି ହାତ ତୋଲେନ ଆର ବୃଷ୍ଟିର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା କରେନ ଫଳେ ବୃଷ୍ଟି ହୁଁ ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦୂର ହୁଁ ଯାଏ । କିନ୍ତୁ ମଙ୍କାବାସୀ ଅବଶ୍ତା ପରିବର୍ତନେର ପର ଆବାର । ତାରା ଆବାରଓ ଶିରକ, ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜା ଓ ମୁସଲମାନଦେର ବିରୋଧିତାଯ ଲିଙ୍ଗ ହୁଁ । (ସହୀହ ବୁଖାରୀ)

ଅନ୍ୟ ବର୍ଣନାଯ ଆହେ, ମହାନବୀ (ସା.) ଏହି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷେର ସମୟ ମଦିନା ଥେକେ ଚାଁଦା ତୁଲେ ୫୦୦ ଦିନାର ଏକତ୍ରିତ କରେ ମଙ୍କାବାସୀଦେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରେନ । (ଆଳ ମାବସୁତ ଲିଲସାରାଖ୍ସି, ଦଶମ ଖ୍ୟ, ପୃଷ୍ଠା: ୯୨)

ସାହାବାୟେ କେରାମଦେର ଦେଶପ୍ରେମ

ଶୁଭୁ ତାଇ ନୟ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନୟଯ ତାଁର ସାହାବାଦେର ହଦୟେଓ ଛିଲ ସ୍ଵଦେଶ ପ୍ରେମ ।

ହିଜରତେର ପର ମଦିନାୟ ହଜରତ ଆବୁ ବକର ଓ ହଜରତ ବେଲାଲ (ରା.) ଜ୍ଞାରେ ଆକ୍ରମନ ହୁଁ ଛିଲାନେ । ଅସୁନ୍ଦ ଅବଶ୍ତାଯ ତାଁଦେର ମନେ-ପ୍ରାଣେ ପ୍ରିୟ ସ୍ଵଦେଶ ମଙ୍କାର ସ୍ମୃତି ଜେଗେ ଉଠେଛିଲ । ତାଁରା ଜନ୍ୟଭୂମି ମଙ୍କାର କଥା ସମରଣ କରେ ଆବେଗ ଆପ୍ନୁତ ହୁଁ

କବିତା ଆବୃତ୍ତି କରତେ ଥାକେନ । ମହାନବୀ (ସା.) ତାଁଦେର ମନେର ଏହି ବ୍ୟାକୁଲତା ଦେଖେ ପ୍ରାଣଭରେ ଦୋୟା କରଲେନ ଆର ବଲଲେନ:

‘ହେ ଆଲ୍ଲାହ ! ଆମରା ମଙ୍କାକେ ଯେମନ ଭାଲବାସି, ତାର ଚେଯେଓ ବେଶ ମଦିନାର ଭାଲବାସା ଆମାଦେର ଅନ୍ତରେ ଦାନ କରଣ ।’ (ସହୀହ ବୁଖାରୀ)

ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ଏମନଇ ହୁଁ ହେଲେ ତଥା ସାହାବାଦେର ହଦୟେ ମଦିନାର ଭାଲବାସା ସୃଷ୍ଟି ହୁଁ ହେଲେ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ପ୍ରସଙ୍ଗେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆହେ, ତିନି ଦୋୟା କରତେନ, “ହେ ଆଲ୍ଲାହ ! ଆମାର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଁ ଯେନ ତୋମାର ପବିତ୍ର ରସୁଲେର ଶହର ମଦିନାତେ ହୁଁ ।”

ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଦେଶପ୍ରେମ ଦେଖେନ । ହ୍ୟରତ ଆନାସ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ‘ଆମି ଖାୟବାର ଅଭିଯାନେ ଖାଦେମ ହିସେବେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସଙ୍ଗେ ଗେଲାମ । ଅଭିଯାନ ଶେଷେ ତିନି (ସା.) ସଥିନ ମଦିନାଯ ଫିରେ ଏଲେନ ଆର ଓହଦ ପାହାଡ଼ ତାଁର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଁ । ଏହି ଦେଖେ ତିନି (ସା.) ବଲଲେ- ‘ଏହି ପାହାଡ଼ ଆମାଦେରକେ ଭାଲବାସେ ଆର ଆମରାଓ ଏକେ ଭାଲବାସି ।’ (ସହୀହ ବୁଖାରୀ)

ଅନୁରାପ କଥା ମହାନବୀ (ସା.) ମଦିନାର କ୍ଷେତ୍ରେ ବଲେଛେ । ତିନି (ସା.) ବଲେଛେ, ମଦିନା ଆମାଦେର ଭାଲବାସେ, ଆର ଆମରାଓ ମଦିନାକେ ଭାଲବାସି ।

ମହାନବୀ (ସା.) ଓ ତାଁର ସାହାବାଦେର ଏ ଦୋୟା, ଏ ବକ୍ତବ୍ୟ ଯେ ତାଁଦେର ଦେଶେର ପ୍ରତି ଅଗାଧ ଭାଲବାସା ଓ ଦେଶପ୍ରେମେରଇ ବହିଃପ୍ରକାଶ ଛିଲ କା ଆର ବଲାର ଅପେକ୍ଷା ରାଖେ ନା ।

ଇସଲାମୀ ଆଦର୍ଶେ ଉଜ୍ଜୀବିତ ଆହମଦୀଦେର ସ୍ଵଦେଶ ପ୍ରେମ

ଆଲ୍ଲାହ ତାଁଲାର କ୍ରପାୟ ବିଶେର ସର୍ବତ୍ର ଆଜ ଆହମଦୀରା ଇସଲାମୀ ଆଦର୍ଶେ ଉଜ୍ଜୀବିତ ହୁଁ ଦେଶେର ପ୍ରତି ଏକଇ ଭାଲବାସା ଓ ଦେଶପ୍ରେମେର ଆବେଗ ହଦୟେ ଧାରଣ ଓ ଲାଲନ କରେ । ପାକିସ୍ତାନେର ଆହମଦୀଦେର ଏକଟି ଘଟନା । ପାକିସ୍ତାନୀ ଆହମଦୀଦେର ଦେଶପ୍ରେମ ନିଯେ କେଉଁ ପ୍ରାଣ ଉଠାଲେ ଏର ଉତ୍ତରେ ସାହେବ୍ୟାଦା ମିର୍ୟା ମୋଜାଫଫର ଆହମଦ

সাহেব বলেন, “আমার মনে আছে। একবার ফিল্ড মার্শাল আইয়ুব খান আমাকে বলেছেন, কেউ যদি চিংকার করে শত শত বারও বলে আহমদীরা দেশের বিরোধী, আমি এতে এক সেকেন্ডের জন্য বিশ্বাস করব না, কেননা ১৯৬৫ সালের যুদ্ধের সময় এক ভয়ানক মিশনের জন্য ১০ জন লোককে প্রেরণ করার প্রয়োজন ছিল। তাদের বলা হয়, এটা ভয়ানক মিশন। এতে জীবিত ফিরে আসার সম্ভাবনা থাকবে শতকরা দশভাগ আর মরার সম্ভাবনা শতকরা নববইভাগ। দেশের জন্য এটা করতে হবে। তখন সর্বপ্রথম এতে যিনি হাত উঠিয়েছিলেন তিনি ছিলেন একজন আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের সদস্য। অতএব তারা দেশের শক্র, এটা কীভাবে বিশ্বাসযোগ্য।”

স্বদেশ প্রেমের এই একই আবেগ ভারতের আহমদীদের জন্যও প্রযোজ্য আর অন্যান্য দেশের আহমদীদের জন্যও প্রযোজ্য। তারাও তাদের দেশের জন্য একই আবেগ ও ভালবাসা রাখে। তারাও প্রয়োজনে নিজের দেশের জন্য নির্বিধায় প্রাণ দিতে প্রস্তুত।

বাংলাদেশের আহমদীদের স্বদেশ প্রেমের আবেগ

আল্লাহ তা'লার অশেষ অনুগ্রহে দেশপ্রেমের এই আবেগ হৃদয়ে ধারণ ও লালন করার ক্ষেত্রে বাংলাদেশের আহমদীরা কোন ক্ষেত্রে পিছিয়ে নেই। দেশপ্রেমে উদ্ধৃত ও উজ্জীবিত হয়ে বাংলাদেশের স্বাধীনতা সংগ্রামে ১৯৭১ সালে শত শত আহমদী জীবন বাজি রেখে দেশের স্বাধীনতার জন্য মরণপণ যুদ্ধ করেছেন এবং অনেকে প্রাণ দিয়েছেন। দেশ স্বাধীন হওয়ার পরও স্বদেশ প্রেমের একই উদ্দীপনা ও প্রেরণায় তারা নিরলস কাজ করে যাচ্ছেন এবং ভবিষ্যতেও তারা এ যাত্রা অব্যাহত রাখবেন।

বাংলাদেশের আহমদীদের দেশপ্রেমের বিষয়টি স্বীকৃত একটি বিষয়। গত ৩০ অক্টোবর ৪ নং বকশি বাজারে

মুক্তিযোদ্ধাদের সম্মানে আয়োজিত এক সম্মাননা অনুষ্ঠানে বিশিষ্ট লেখক ও কলামিষ্ট এবং একাত্তরের মুক্তিযোদ্ধা কাউন্সিলের সভাপতি আবীর আহাদ বলেন, “বাংলাদেশে অনেক ইসলামী দল বা সংগঠন রয়েছে, কিন্তু তাদের মধ্যে একজন মুক্তিযোদ্ধা ও খুঁজে পাওয়া যাবে না, বরং পাওয়া যাবে রাজাকার, আল বদর, আল শামস প্রভৃতি মানবতা বিরোধী ও পাকিস্তানী দালাল। পক্ষান্তরে একমাত্র আহমদীয়া মুসলিম জামা'তেই রয়েছে এতজন মুক্তিযোদ্ধা এবং এখানে কোন রাজাকার নেই।”

বিশিষ্ট মুক্তিযোদ্ধা গণস্বাস্থ্য কেন্দ্রের প্রতিষ্ঠাতা ডা. জাফরুল্লাহ চৌধুরী বলেন, “এই আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত) একমাত্র ইসলামী দল যেখানে এত অধিক সংখ্যায় মুক্তিযোদ্ধা রয়েছে! অন্যদিকে যারা ভিন্ন ইসলামী দল করেন, রাজনীতি করে বেড়ান, যাদেরকে বড় গলায় আওয়াজ করতে দেন, তারা বাংলাদেশের স্বাধীনতার বিরোধিতাই করেছিল। আপনাদের আহমদী জামা'ত সবসময়ই জ্ঞানী-গুণী মানুষে ভরপুর, এছাড়া আপনারা চিন্তাশীল ও শিক্ষিত। আজকে আমরা আফ্রিকাতে যে ইসলাম দেখি সেটা কাদের অবদান। তা মূলত আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের অবদান।”

(মুক্তিযোদ্ধাদের সম্মানে আয়োজিত

সম্মাননা অনুষ্ঠান, ৩০ অক্টোবর ২০২১

ইং, স্থান: ৪ নং বকশি বাজার, ঢাকা)

আব্দাল আজিজ বলেন: “দেশপ্রেম স্থিমানের অঙ্গ। ইসলামের এই অমোঘ শিক্ষায় অনুপ্রাণিত হয়ে অন্যান্য মুসলিম ফিরকার মত আহমদী ফিরকার মুসলমানগণও মুক্তিযুদ্ধে অংশগ্রহণ করেছিলেন।”

(মুক্তিযোদ্ধাদের সম্মানে আয়োজিত সম্মাননা অনুষ্ঠান, ৩০ অক্টোবর ২০২১ ইং, স্থান: ৪ নং বকশি বাজার, ঢাকা)

স্বদেশ প্রেমের প্রেক্ষিতে দায়িত্ব ও কর্তব্য

স্বদেশ প্রেমের এই দাবি দেশের উন্নয়ন ও দেশ গড়ার ক্ষেত্রে নিজেদের সর্বস্ব দিয়ে অবদান রাখার বিষয়টি ও আমাদের শিক্ষা দেয়। পৰিত্র কুরআন পাঠে স্বদেশের জন্য গভীর টান ও মায়া-মমতার বিষয়টি হ্যরত নূহ (আ.), হ্যরত ইব্রাহিম (আ.), হ্যরত ইয়াকুব (আ.)সহ অনেক নবী-রসূলের জীবনচরণেও লক্ষ্য করা যায়।

হ্যরত ইব্রাহিম (আ.) আল্লাহ-প্রদত্ত দায়িত্ব পালনে মকায় অবস্থান করতেন। কাবাঘর পুনর্নির্মাণ ও মকাকেন্দ্রিক দাওয়াত প্রচারের জন্য আল্লাহর নির্দেশে তিনি যখন মকায় বসবাস করতেন এবং পরবর্তীতে তাঁর বৎসরদের স্থানে বসতি স্থাপনের জন্য ছেড়ে এসেছেন তখন তাঁর চিন্তা-চেতনা, দোয়া ও প্রার্থনায় এ জনপদের প্রতি গভীর ভালবাসা ব্যক্ত হয়েছে। কুরআনে তাঁর এমন একটি দোয়ার উল্লেখ আছে। বলা হয়েছে-

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيْ اجْعَلْ هَذَا بَيْتَنَا أَمِنًا وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ
مِنَ الشَّيْرِتِ مَنْ أَمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَأَنْيَمَ الْآخِرِ
(সূরা আল বাকারা: ১২৭)

‘হে আমার প্রতিপালক! এ নগরীকে
নিরাপদ রাখুন এবং এর অধিবাসীদের
ফলমূল দ্বারা রিজিক দান করুন, যারা
আল্লাহ ও পরকালে বিশ্বাস করে।’

নিঃসন্দেহে পবিত্র কুরআনের শিক্ষা
হল, আমরা যে দেশে অবস্থান করি, যে
দেশে জন্ম নিয়েছি, আমরা যে দেশের
নাগরিক, সে দেশে শান্তি ও নিরাপত্তার
জন্য, সে দেশের সমৃদ্ধির জন্য
আমাদেরকে কাজ করতে হবে, দোয়া
করতে হবে, প্রয়োজনে নিজের সর্বস্ব
নিয়োগ করতে হবে।

যুগ-খলীফার আহ্বান

আমাদের প্রাণ প্রিয় খলীফাও ১০
ফেব্রুয়ারি ২০১৩ইং আহমদীয়া মুসলিম
জামা'ত, বাংলাদেশের শতবর্ষ উদ্যাপন
অনুষ্ঠানের বক্তৃতার প্রাক্কালে দেশপ্রেম ও
দেশের প্রতি আমাদের দায়িত্ববোধের
প্রতি দৃষ্টি আকর্ষণ করেছিলেন। হ্যুর
(আই.) বলেছিলেন-

“অন্যান্য দেশের আহমদীদের মত
বাংলাদেশের আহমদীদেরও আবশ্যিক
দায়িত্ব হল, তারা যেন সবার আগে
স্বদেশবাসীর প্রাপ্য অধিকার আদায় করার
চেষ্টা করে। আর এ চেষ্টা এক গভীর
উদ্বেগের সাথে হওয়া বাঞ্ছনীয়। এদের
জন্য নিয়মিত দোয়া করুন।”

[১০ ফেব্রুয়ারি ২০১৩, হ্যুর
(আই.)-এর বক্তব্য, আহমদীয়া মুসলিম
জামা'ত, বাংলাদেশের শতবর্ষ উপলক্ষ]

বাংলাদেশ ও পাকিস্তানের এক তুলনা

আপনারা সবাই জানেন, বাংলাদেশ
দ্রুত উন্নয়নশীল সম্ভাবনাময় একটি দেশ।
এদেশ ক্রমবর্ধমান উন্নতির দিকে অগ্রসর
হচ্ছে। গত ১০ বছরের মাঝে বাংলাদেশ
পাকিস্তানকে দেশের শান্তি নিরাপত্তা,
অবকাঠামো ও রাস্তা নির্মাণ,
ব্যবসা-বাণিজ্য, অর্থনৈতিক সব
ক্ষেত্রে অনেক পিছনে ফেলে চলে এসেছে।
এই মুহূর্তে বাংলাদেশের এক টাকা
পাকিস্তানের ২ রুপীরও বেশি। অর্থাৎ ১০
বছর আগে এ দৃশ্য উল্টো ছিল।

বাংলাদেশ আজ খুব দ্রুত ভারতকেও
পিছনে ফেলে যাবার স্পন্দন দেখছে।
বাংলাদেশ ও পাকিস্তানের এ ব্যবধানের
অনেকেই অনেক পর্যালোচনা করছেন।
সবচেয়ে গ্রহণযোগ্য মত হল, একটি
দেশ যোগ্য নেতৃত্বের মাধ্যমে উগ্র
মৌলিকাদ ও উগ্র ধর্মীয় সন্ত্রাসকে কঠিন
হস্তে দমন করেছে। ফলে তারা সব সূচকে
ওপরের দিকে যাচ্ছে। আরেকটি দেশ উগ্র
মৌলিকাদের কাছে নতিস্থীকার করেছে,
পরাজয় বরণ করেছে ফলে তারা
অবনতির পর অবনতির দিকে যাচ্ছে।

হ্যুর (আই.)-এর দিকনির্দেশনা

আর এ কথাই আমাদের প্রাণ প্রিয়
খলীফা তাঁর ৮ বছর আগের ১০

ফেব্রুয়ারি ২০১৩ইং আহমদীয়া মুসলিম
জামা'ত বাংলাদেশের শতবর্ষ উদ্যাপন
উপলক্ষে প্রদত্ত বক্তৃতায় দেশপ্রেম ও
দেশের প্রতি আমাদের দায়িত্ববোধের
প্রতি দৃষ্টি আকর্ষণ করতে গিয়ে যা
বলেছিলেন সেটা আমাদের বিশেষ
মনোযোগ দিয়ে শুনার মত কথা। তিনি
(আই.) বলেছিলেন:

“দেশ ও জাতির প্রতি ভালবাসার
দায়িত্ব পালন করে বাংলাদেশের
আহমদীদেরকে স্বদেশবাসীকে অবগত
করা প্রয়োজন। আহমদীয়া জামা'তের
বিরক্তে পরিচালিত এই বিরোধিতা শুধু
এই জামা'ত পর্যন্তই সীমাবদ্ধ থাকবে না
বরং আগামীতে এরাই রাষ্ট্রের বিরক্তে
অবস্থান নিবে। শুধু তাই নয়, দেশের
সার্বভৌমত্ব বজায় রাখার ক্ষেত্রে এরা
ভূমিকস্বরূপ।”

এ বিষয়টি নিয়ে একটু চিন্তা করা
দরকার। দেখবেন, চিন্তা জগতে
তোলপড় শুরু হয়েছে। আমাদের হ্যুর
১০ ফেব্রুয়ারি ২০১৩ইং এ বক্তৃতা প্রদান
করেছিলেন আর মাত্র দুই মাস পর ৫ই মে
শাপলা চতুরের ঘটনা ঘটে। যা দেশের
সার্বভৌমত্বকে সত্যিকার অর্থে চালেঞ্জ
করেছিল। শাপলা চতুর ও বাইতুল
মোকাররমের সেই হেফায়তি তাঙ্গৰ ও
নারকীয়তার কথা সবাই জানা আছে।
উক্ত ঘটনা আমাদের প্রিয় হ্যুর
(আই.)-এর পবিত্র মুখ নিস্ত আশঙ্কাকে
সেদিন অক্ষরে অক্ষরে পূর্ণ করেছিল।

আমি আবারও হ্যুর (আই.)-এর
বক্তব্যে ফিরে আসছি। তিনি (আই.)
আরও বলেন: “আমরা দেশের প্রতি
গভীর ভালবাসার প্রেরণায়, দেশপ্রেমে
উদ্বৃদ্ধ হয়ে বলছি, এসব উগ্রপছিদের
কবল থেকে মুক্তি পাবার উদ্দেশ্যে এখনই
কার্যকর পরিকল্পনা হাতে নিন।”

এখানেও আমাদের একটু থামতে
হবে, চিন্তা করতে হবে। মাত্র ৮ বছর
আগে আল্লাহর খলীফা এ কথা

ବଲେଛିଲେଣ । ତଥନ ଏକଟା ଦେଶ ଉଥ ମୌଳବାଦେର ବିରଙ୍ଗକୁ କାର୍ଯ୍ୟକର ବ୍ୟବହାର ସମୟମତ ନିଯୋଛିଲ ଆର ଆରେକଟି ଦେଶ ନିତେ ପାରେ ନି । ଫଳେ ଦୁଇ ଦେଶର ମାଝେ ଉତ୍ସତି ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଯେଛେ । ଏକ ଦେଶ ଦିନ ଦିନ ଆକାଶ ଛୋଯାର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଛେ ଆର ଆରେକଟି ଅତଳ ଗନ୍ଧରେ ଯାଚେ ।

ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଆମାଦେର ଦାଯିତ୍ୱ ସ୍ମରଣ କରାତେ ଗିଯେ ସେଦିନ ଆରଓ ବଲେଛିଲେଣ, “ହେ ବାଂଲାଦେଶର ଆହମଦୀରା! ବିରଙ୍ଗବାଦୀଦେର ଏସବ ସ୍ଥଣ୍ଡ ଅପଚେଷ୍ଟୟ ତୋମରା ଭିତ ହେଯୋ ନା, ନିରାଶଓ ହେଯୋ ନା । ବିରୋଧିତାର ଏହି ବାଢ଼ୋହାଓୟା ତୋମାଦେରକେ ଆରଓ ଉଚ୍ଚତାଯ ନିଯେ ଯେତେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରବାହିତ ହେଚେ । ଏ ସୁଯୋଗକେ କାଜେ ଲାଗାଓ । ପୂର୍ବେର ଚେଯେ ଆରଓ ବୈଶି ଆଲ୍ଲାହ୍ର ଏକତ୍ରବାଦକେ ଉପଲବ୍ଧି କର । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପ୍ରେମେ ଆଗେର ଚେଯେ ବୈଶି ବିଲୀନ ହେଯେ ଯାଓ । ଜାଗତିକ ସକଳ ସମ୍ପର୍କେର ଉର୍ଧ୍ଵେ ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଡ୍ ଆଇ.)-ଏର ପ୍ରତି ଭାଲବାସାକେ ପ୍ରାଧାଗ୍ୟ ଦାଓ । କେନନା, ଏଣ୍ଠିଲୋ ତୋମାଦେର ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳକେ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁସଜ୍ଜିତ କରେ ଦିବେ । ଏ ଯୁଗେ ତୋମାଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ତ୍ୟାଗ-ତିତୀକ୍ଷାର ସେ ବିରଳ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି ହେଚେ । ଏଣ୍ଠିଲୋ ବାଂଲାଦେଶର ଇତିହାସେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକ୍ରିୟରେ ଲେଖା ଥାକବେ । ନୈରାଶ୍ୟକେ ନିଜେଦେର ଧାରେକାହେବେ ଭିଡ଼ତେ ଦିଯୋ ନା । ଏକ ନବାଉଦ୍ୟମେର ସାଥେ ତୋମରା ନିଜ-ନିଜ ଦାଯିତ୍ୱ ପାଲନ କରାର ଚେଷ୍ଟା କର! ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆପନାଦେରକେ ଏର ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାନ

କରନ । ଆପନାଦେର ସକଳ ସଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ କରନ । ଦେଶେର ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ଧର୍ମୀୟ ଉତ୍ସତିଦେର ଏବଂ କ୍ଷତିସାଧନକାରୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପଶକ୍ତିଗୁଲୋକେବେ ନିଃଶେଷ କରାର ଉପକରଣ ସୃଷ୍ଟି କରନ ଯେନ ଦେଶେର ଉତ୍ସତି ଅବ୍ୟାହତ ଥାକେ ।”

ଏଥାନେ ଏକଟୁ ଚିନ୍ତା କରତେ ହବେ । ଦେଖୁନ, ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଯେମନ ଦୋଯା କରେଛେ, ଠିକ ତେମନିଇ ହେଯେଛେ, ଏଥନ୍ତି ହେଚେ । ଏକଟି ଦେଶ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ଆନ୍ତରିକ ଦୋଯା ନିଯେ ନିଯେଛେ । ଦୋଯା ପେଯେ ଗେଛେ । ଆର ବିପଦେର ପର ବିପଦେର ମଧ୍ୟେ ଓ ଉତ୍ସତିର ଦିକେ ଯାଚେ ।

ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଆରଓ ବଲେନ: “ଦେଶବାସୀର କାହେ ଆପନାଦେର ଦେଶପ୍ରେମ ଏବଂ ଆପନାଦେର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମୁସଲମାନ ହବାର ବିଷୟଟି ଯେନ ଦିବାଲୋକେର ନୟାୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଯେ ଯାଯ । ବାଂଲାଦେଶର ଆହମଦୀଯାତର ଏହି ଦିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ ସୀମାହିନ କଲ୍ୟାଣ ଓ ମଞ୍ଜଳ ବୟେ ଆନ୍ତରିକ । ଆଲ୍ଲାହ୍ କରନ ଏମନିଇ ଯେନ ହୟ ।”

ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ସେଦିନ ଆମାଦେର ଦାଯିତ୍ୱବୋଧ ସ୍ମରଣ କରାତେ ଗିଯେ ଆରଓ ବଲେଛିଲେଣ: “ଧର୍ମେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆଜ କେବଳ ଆହମଦୀରାଇ ଜୀବନ, ସମ୍ପଦ ଓ ସମୟ ବିସର୍ଜନ ଦିଯେ ଯାଚେ । ଭବିଷ୍ୟତେ ବାଂଲାଦେଶେ ଅଥବା ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କୋନ ଦେଶ ବା ଅନ୍ୟଙ୍କେ ଯତଦିନ ଏସବ କୁରବାନୀ ଦେଯାର ପ୍ରୋଜନ ହବେ- ଆହମଦୀରା ତା ଦିତେ ଥାକବେ, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ।”

ଆଲ୍ଲାହ୍ କରନ ଆମରା ଯେନ ଦେଶପ୍ରେମେ ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ ହେଯେ ଦେଶ ସେବାର ପାଶାପାଶ ଧର୍ମସେବାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରି ।

କବିତା

ଭରମ

ମୋହମ୍ମଦ ଜହରଙ୍ଗ ଇସଲାମ ମଣି

ଲା-ଇଲାହା କାଲେମା ପଡ଼େ, ମୁସଲିମ ତୁମି ହେ,
ଏ କାଲେମାଯ ସାକ୍ଷ୍ୟଦାନେ, କାଫେର ଆମାଯ କମ୍ପ?
ନାମାୟ, ଯାକାତ, ହଜ୍, ରୋଧା, ମେନେଛି ମାହଦୀ,
ମସଜିଦ ଭେଣେ, ହତ୍ୟା-ଖୁନେ, ହେଯେ କି ଜିହାଦି?
ଖାତାମାନାବିନ୍ଦିନ ମୁହାମ୍ମଦେ, ଅସୀମତାଯ ଏହି ମନ,
ଉର୍ଧ୍ଵାକାଶେ ଈସା ପ୍ରାଣେ ବସେ, ବିଶ୍ୱାସୀ ତୁମି କେମନ?
ଅଯାଚିତ ଖୋଦାଯ ସତତ ଆମି, ଆରଜ-ଗୁଜାରି,
ବେଶଭୂତ ତବ ଲୌକିକତାଯ ଭରା, ଜଗଂ ପୂଜାରି
ଭାଲ-ମନ୍ଦେର ଶୁଦ୍ଧ ଜାନେ, ଶରୀଯତ ଈମାନେ ଆମି,
ହାଲାଲ ହାରାମେ ନାହି ଭେଦଭେଦ, ପାଛ ଖାଚ ତୁମି
ଓୟାଜିବୁଲ କତଳ ଫତୋଯା ମୋରେ, ଜାହାନାମୀ କାଫେର,
କ୍ଷଣିକ ଭାବୋ କୋନ ସନଦେ, ପେରୋବେ ତୁମି ଆଖେର?
ସବାଇ କାଫେର ନିଜେ ମୁ'ମିନ, ଫତୋଯାବାଜିର ଖେଲା,
ଖୋଦାର ଓପର ଖୋଦକାରି କରେ, ଜମାଯେଛ ଭବେ ମେଲା ।

সংবাদ

আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, ফুলবাড়িয়ায়
সীরাতুন্নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত

গত ২৮/১১/২০২১ রোজ রবিবার আহমদীয়া মুসলিম
জামা'ত, ফুলবাড়িয়ার উদ্যোগে সীরাতুন্নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত
হয়। এতে সভাপতিত্ব করেন প্রেসিডেন্ট আলহাজ্জ শহীদুজ্জামান।
পৰিব্রত কুরআন তিলাওয়াতের মাধ্যমে সভার কার্যক্রম শুরু হয়।

উক্ত সীরাতুন্নবী (সা.) জলসায় বক্তব্য রাখেন যথাক্রমে
মাওলানা শামসুন্দীন আহমদ মাসুম, ড. শাহজাহান কবির রতন,
মাওলানা শাহ মোহাম্মদ নুরুল আমিন এবং মোহতরম আনোয়ার
উদ্দীন মাহমুদ। বক্তৃতার শেষে মাওলানা শাহ মোহাম্মদ নুরুল
আমিন প্রশ্নোত্তর পর্ব পরিচালনা করেন। বয়আত পরিচালনা
করেন মোহতরম ইমতিয়াজ আলী। আল্লাহর রহমতে উক্ত
সীরাতুন্নবী (সা.) জলসায় ৬জন বয়আত করেন। উক্ত
আয়োজনে ৮৫জন ও ৪০জন জেরে তবলীগ উপস্থিত ছিলেন।

আলহাজ্জ শহীদুজ্জামান, প্রেসিডেন্ট, ফুলবাড়িয়া জামা'ত

আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, আঙ্গলিয়ায়
তরবিয়তী সেমিনার অনুষ্ঠিত

গত ০৩ ডিসেম্বর, ২০২১ইং রোজ শুক্ৰবাৰ বাদ জুমু'আ
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, আঙ্গলিয়ার উদ্যোগে বিশেষ
তরবিয়তী সেমিনারে আয়োজন কৰা হয়। উক্ত সেমিনারের
সভাপতিত্ব করেন মোহাম্মদ নজরুল ইসলাম সরকার, প্রেসিডেন্ট
আ.মু.জা. আঙ্গলিয়া। বিশেষ অতিথি হিসেবে উপস্থিত ছিলেন
জোনাল ইনচার্জ মাওলানা মুহাম্মদ রাসেল সরকার।

সভার শুরুতে পৰিব্রত কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব
ইউনুস দেওয়ান। উদুৰ নয়ম পরিবেশন করেন জনাব মুহাম্মদ
জাহানীর আলম। কুরআনের শ্রেষ্ঠত্ব এবং কুরআন পাঠের ফয়লত
ও বাহিৰে বিয়েশাদীর বিষয়ে জামা'তের শিক্ষা- এ বিষয়ে বক্তৃতা
প্রদান করেন স্থানীয় মাওলানা সজিব আহমদ। এৱপৰ বাজামা'ত
নামায়ের গুরুত্ব- এ বিষয়ে বক্তৃতা প্রদান করেন জোনাল ইনচার্জ
মাওলানা রাসেল সরকার সাহেব। সবশেষে সভাপতিৰ ভাষণ প্রদান
করেন স্থানীয় প্রেসিডেন্ট জনাব মোহাম্মদ নজরুল ইসলাম
সরকার। দোয়াৰ মাধ্যমে সভার সমাপ্তি ঘটে।

উক্ত অনুষ্ঠানে ১৫জন আহমদী পুরুষ, ১৪জন আহমদী মহিলা
এবং ০১জন মেহমানসহ মোট ৩০জন উপস্থিত ছিলেন। সভার
শেষে আপ্যায়নের ব্যবস্থা কৰা হয়।

মোহাম্মদ নজরুল ইসলাম সরকার, প্রেসিডেন্ট, আঙ্গলিয়া জামা'ত

ওয়াকফে আৱায়ী রিপোর্ট

১১/১১/২০২১ তাৰিখ হতে ১৯/১১/২০২১ তাৰিখ পর্যন্ত
হোসনাবাদ জামা'তে ওয়াকফে আৱায়ী কৰেন মাওলানা আমীর
হোসেন এবং নায়েব ন্যাশনাল আমীর জনাব শাহানশাহ আজাদ
জুম্মান। বৃহস্পতিবাৰ রাতে তাৱা সেখানে পৌছান। তাদেৱ
যাওয়াৰ পৰ ফজৱের নামায়ের উপস্থিতি বৃদ্ধি পায়। ২০জন থেকে
সৰ্বশেষ ৪০জন তাহাজ্জুদ নামায়ে এবং ফজৱে উপস্থিত হয়।
স্থানীয়ৰা ক্লাসও কৰেন। হোসনাবাদ, বানিয়াজান, সরিষাবাড়ী
জামা'তেৰ সদ্য বয়আতকৃতগণ ও হারানো সদস্য উদ্বারকল্পে তাৱা
পকেট সফৱ কৰেন এবং একটি হালকা মসজিদও সফৱ কৰেন।
এলাকাৰ স্থানীয় চেয়াৰম্যান, মেষ্ঠাৰ ও গণ্যমান্য ব্যক্তিসহ
প্ৰেসকুবে সাংবাদিক ভাইদেৱ সাথে তাৱা মতবিনিময় কৰেন।
এছাড়া তাহাজ্জুদ নামায, তালীমী পৱৰিক্ষা, বৃক্ষৱোপণ ও পুৱক্ষাৰ
বিতৱণ কৰা হয়। জুমুআৱ নামাযে নায়েব আমীর সাহেবেৰ পক্ষ
থেকে সকলেৱ আপ্যায়নেৰ ব্যবস্থা কৰা হয়।

মাওলানা আসাদুজ্জামান রাজীব, মোয়াল্লেম ওয়াকফে জাদীদ

ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗଲାହ୍ ପୁରୁଳିଯାର ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ଇଜତେମା ଅନୁଷ୍ଠିତ

ଗତ ୦୬-୦୭ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୧ଇଁ ତାରିଖ ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗଲାହ୍ ପୁରୁଳିଯାର ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ଇଜତେମା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଉଦ୍ଘୋଧନୀ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ସଭାପତିତ୍ଵ କରେନ ସ୍ଥାନୀୟ ଯୟାମ ଜନାବ ଇଛାହାକ ଆଲୀ ମୋଲ୍ଲା । କୁରାଅନ ତିଲାଓୟାତ କରେନ ମାଓଲାନା ଶାମସୁଲ ଇସଲାମ ଏବଂ ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ ଜନାବ ଆଦୁଲ ଜକବାର । ଏରପର ଇଜତେମାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ କଲ୍ୟାଣ- ଏ ବିସ୍ତର୍ୟେ ବକ୍ତ୍ଵା କରେନ ମାଓଲାନା ଆଦୁର ରହମାନ, ମୋଯାଲ୍ଲେମ, ପୁରୁଳିଯା । ସଭାପତିର ପକ୍ଷେ ଉଦ୍ଘୋଧନୀ ଭାଷଣ ଓ ସ୍ଵାଗତ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ରାଖେନ ଜନାବ ମୁହାମ୍ମଦ ମଜିଦୁଲ ଇସଲାମ, ସେକ୍ରେଟାରି ଇଜତେମା କମିଟି । ସଭାପତିର ଦୋଯା ପରିଚାଳନାର ମାଧ୍ୟମେ ଉଦ୍ଘୋଧନୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷ ହୁଏ ।

ବାଜାମା'ତ ତାହାଜ୍ଞୁଦ ଓ ଫଜର ନାମାୟ ଆଦାୟାନ୍ତେ ଏକ କିଲୋମିଟାର ହାଁଟା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହୁଏ । ଏରପର ସକାଳ ୭:୩୦ ମିନିଟ ଥେକେ ୧:୧୫ ମିନିଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମୀୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଏବଂ ଖେଳାଧୂଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ୨:୩୦ ମିନିଟ ଥେକେ ୫:୩୦ ମିନିଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁକ୍ଷାର ବିତରଣୀ ଓ ସମାପନୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୁଏ । ଉତ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ସଭାପତିତ୍ଵ କରେନ ଜନାବ ଇଛାହାକ ଆଲୀ ମୋଲ୍ଲା, ଯୟାମ ଆନସାରଙ୍ଗଲାହ୍, ପୁରୁଳିଯା । ଏରପର କୁରାଅନ ତିଲାଓୟାତ କରେନ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାରୀ ଜନାବ ଆଦୁଲ ଜକବାର, ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ ଦିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାରୀ ଜନାବ ନୁରଙ୍ଗ ଇସଲାମ ଦେଓୟାନ । ମାଲୀ କୁରବାନୀର ଫ୍ୟିଲିତ ବିସ୍ତର୍ୟେ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ରାଖେନ ଜନାବ ମାଓଲାନା ଶାମସୁଲ ଇସଲାମ, ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗଲାହ୍ ପୁରୁଳିଯାର ପ୍ରତି ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ପୁରୁଳିଯାର ପ୍ରତ୍ୟାଶା- ଏ ବିସ୍ତର୍ୟେ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ରାଖେନ ଜନାବ ହାଫିଜୁର ରହମାନ, ପ୍ରେସିନ୍ଟେ, ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ପୁରୁଳିଯା । ନାମାୟେର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ କଲ୍ୟାଣ ବିସ୍ତର୍ୟେ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେନ ମାଓଲାନା ମୋହାମ୍ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରିସ ଆହମଦ, ମୋଯାଲ୍ଲେମ ଦିଘାପାତିଆ । ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ ପେଶ ଏବଂ ଶୁକରିଆ ଜ୍ଞାପନ କରେନ ଜନାବ ମୁହାମ୍ମଦ ମଜିଦୁଲ ଇସଲାମ, ସେକ୍ରେଟାରି ଇଜତେମା କମିଟି । ସମାପନୀ ଭାଷଣ, ପୁରୁକ୍ଷାର ବିତରଣ, ଆହାଦନାମା ପାଠ ଓ ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଇଜତେମାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମାପ୍ତ କରେନ ଜନାବ ସଭାପତି ସାହେବ, ଯୟାମ ଆସାରଙ୍ଗଲାହ୍, ପୁରୁଳିଯା । ଇଜତେମାୟ ଆନସାର ୧୮ଜନ, ଖୋଦାମ ୦୮ଜନ ଓ ଆତଫାଲ ୦୬ଜନସହ ମୋଟ ୩୨ଜନ ଉପାସିତ ହୁଏ ।

ମୁହାମ୍ମଦ ମଜିଦୁଲ ଇସଲାମ, ସେକ୍ରେଟାରି ଇଜତେମା କମିଟି

ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗଲାହ୍, ମହାରାଜପୁର-ଏର ଉଦ୍ୟୋଗେ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ଇଜତେମା ୨୦୨୧ ଅନୁଷ୍ଠିତ

ଗତ ୨୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୨୧ ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗଲାହ୍
ମହାରାଜପୁର-ଏର ଉଦ୍ୟୋଗେ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ଇଜତେମା

ସାଫଲ୍ୟଜନକତାବେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ରାତେ ତାହାଜ୍ଞୁଦ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ହିଲ । ଏରପର ଫଜର ନାମାୟ ଓ ଦରସେ କୁରାଅନ ପ୍ରଦାନ କରା ହୁଏ । ସକାଳେର ନାତ୍ରା ଶେଷେ ଉଦ୍ଘୋଧନୀ ଅଧିବେଶନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ ସକାଳ ୯:୩୦ ଘଟିକାଯ । ଅଧିବେଶନେ ସଭାପତିତ୍ଵ କରେନ ଯୟାମ ହାଫେଜ ଗାଜୀ ମନ୍ସୁର ଆହମଦ । କୁରାଅନ ତିଲାଓୟାତ ଓ ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶୁରୁ ହୁଏ । ଏ ସମୟ ପୁରୁଳିଯା ମଜଲିସେର ଜନାବ ମୁହାମ୍ମଦ ମଜିଦୁଲ ଇସଲାମ ସାବେକ ମୋଯାଲ୍ଲେମ ଓ ଭାରପ୍ରାଣ୍ତ ପ୍ରେସିନ୍ଟେ ମହାରାଜପୁର ଜାମା'ତ ଜନାବ ଆମୀର ମାହମୁଦ ଭୂର୍ବିଯା ଉପାସିତ ହିଲେନ । ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ବିସ୍ତର୍ୟ ଛିଲ କୁରାଅନ ତିଲାଓୟାତ, ନୟମ, ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ, ଦ୍ୱିନୀ-ମାଲୁମାତ, ଖେଳାଧୂଳା । ସକଳ ଆନସାର ଏତେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରେନ । ଏରପର ବାଦ ଜୁମୁଆ ଦୁପୁରେର ଖାବାର ପରିବେଶନ କରା ହୁଏ । ଅତଃପର ଛିଲ ସମାପନୀ ଅଧିବେଶନ ଓ ପୁରୁକ୍ଷାର ବିତରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ସଭାପତିତ୍ଵ କରେନ ଜନାବ ଇଛାହାକ ଆଲୀ ମୋଲ୍ଲା, ଯୟାମ ପୁରୁଳିଯା ମଜଲିସ । ଜନାବ ମୋହାମ୍ମଦ ଆଦୁର ରହମାନ, ମୋଯାଲ୍ଲେମ ପୁରୁଳିଯା ଓ ଜନାବ ଆଦୁର ରହିମ ନାଜିରପୁର ମଜଲିସ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଉପାସିତ ହିଲେନ । ପୁରୁକ୍ଷାର ପ୍ରଦାନ ଶେଷ ହେଲେ ଆହାଦ ପାଠ ଓ ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷ ହୁଏ । ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ୧୪ଜନ ଆନସାରସହ ସର୍ବମୋଟ ୨୮ଜନ ଉପାସିତ ହିଲେନ । ଉତ୍କ ପ୍ରଥମ ଇଜତେମାୟ ଚେୟାରମ୍ୟାନ ହିସେବେ ଦାୟିତ୍ବ ପାଲନ କରେନ ଜନାବ ଏନାମୁଲ ହକ ରାନି, ମୋଯାଲ୍ଲେମ (ଅବସରପ୍ରାଣ୍ତ) ।

ଏନାମୁଲ ହକ ରାନି, ଚେୟାରମ୍ୟାନ
ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ଇଜତେମା-୨୦୨୧, ମହାରାଜପୁର

କଟିଆଦି-କିଶୋରଗଞ୍ଜ ଜାମା'ତେ ବାର୍ଷିକ ଜେଳା ଇଜତେମା ଅନୁଷ୍ଠିତ

ଗତ ୮ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୧ ରୋଜ ଶୁରୁବାର ସଦର ସାହେବେର ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି ଜନାବ ମୋହାମ୍ମଦ ଫଜଲ-ଇ-ଇଲାହୀ ନାଯେବ ସଦର ଓ କାଯେଦ ଉମ୍ମୀ ସାହେବେର ସଭାପତିତ୍ଵେ ଦୋଯା, ପତାକା ଉଡ଼ୋଲନ ଓ ଆହାଦ ପାଠେର ମାଧ୍ୟମେ ୧୭ତମ ଜେଳା ଇଜତେମାର ଉଦ୍ଘୋଧନୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶୁରୁ ହୁଏ । ବାଦ ଜୁମୁଆ ବେଳା ୩୦ଟା ଉଦ୍ଘୋଧନୀ ଅଧିବେଶନେ କୁରାଅନ ତିଲାଓୟାତ କରେନ ଜନାବ ମୋହାମ୍ମଦ ଆଦୁର ରବ ଖନ୍ଦକାର । ଉର୍ଦ୍ଦ ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ ଜନାବ ମୋଖଲେଚୁର ରହମାନ । ସ୍ଵାଗତ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରେନ ଜେଳା ନାଯେବ ଆଲା ଜନାବ ମୋହାମ୍ମଦ ନଜରଙ୍ଗ ଇସଲାମ । ନସିହତମୂଳକ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ କରେନ ମାଓଲାନା ମାସୁଦ ଆହମଦ । ଆନସାରଦେର ଦାୟିତ୍ବ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିସ୍ତର୍ୟେ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ କରେନ କେନ୍ଦ୍ର ଥେକେ ଆଗତ ସଦର ସାହେବେର ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି ଜନାବ ଫଜଲ-ଇ-ଇଲାହୀ । ବକ୍ତ୍ବ୍ୟାତର ପର ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପର୍ବ ଶୁରୁ ହୁଏ । ଉତ୍କ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପରିଚାଳନା କରେନ ୩ଜନ ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ୍ ଯଥାକ୍ରମେ ଜନାବ ମାଓଲାନା ମାସୁଦ ଆହମଦ ବିପ୍ଳବ, ମାଓଲାନା ମୁକୁଲ ସରକାର ଏବଂ ମାଓଲାନା ନାଈମ ସାହେବ । ଖେଳାର ପର ୧୫ମିନିଟ ବିରତି ଦିଯେ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬୮ ଟା ଥେକେ ୭୮ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ଶ୍ରବণ ଓ ମାଗରିବ ଏଶା ନାମାୟ ଏକତ୍ରେ ପଡ଼ାର ପର ସାଂଗ୍ଠନିକ ଆଲୋଚନା ହୁଏ ଏବଂ ଏରପର ଖାଓୟା ଶେଷେ ସବାଇ ନିଦ୍ରା ଯାପନେ ଯାଯାଇଲା । ତୋର ୪:୨୦ ଘଟିକାଯ ତାହାଜୁଦ ଓ ଫଜରେର ନାମାୟ ହୁଏ ୫:୩୦ ଘଟିକାଯ । ନାମାୟେ ଇମାମତି କରେନ ମାଓଲାନା ମାସୁଦ ଆହମଦ ବିପ୍ଳବ । ପରିଦିନ ୯ ଅକ୍ଟୋବର ରୋଜ ଶନିବାର ସକାଳେ ହାଲକା ନାତ୍ତା ଆପ୍ୟାଯନେର ପର ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପର୍ବ ଶୁରୁ ହୁଏ । ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିଯୋଗିତାଯ ବିଚାରକ ଛିଲେନ ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ୍ ଜନାବ ମାଓଲାନା ମାସୁଦ ଆହମଦ ବିପ୍ଳବ, ମାଓଲାନା ମୁକୁଲ ସରକାର ଏବଂ ମାଓଲାନା ନାଟ୍ମ ।

ଯୋହର ଓ ଆସର ଜମା କରେ ପଡ଼ାର ପର ସମାପନୀ ଅଧିବେଶନ ଆରଣ୍ୟ ହୁଏ । ସଭାପତି ହିସେବେ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରେନ କେନ୍ଦ୍ର ଥିକେ ଆଗତ ମୋହତରମ ଆଲହାଜ ଆହମଦ ତବଶିର ଚୌଧୁରୀ । ଆରା ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରେନ ନାୟେବ ସଦର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉମ୍ମୀ ମୋହାମ୍ଦ ଫଜଳ-ଇ-ଇଲାହୀ, ଜନାବ ମୋହାମ୍ଦ ଗୋଲାମ କାଦେର, ନାୟେବ ସଦର ମଜଲିସେ ଆନସାରଙ୍ଗାହ୍ ବାଂଲାଦେଶ ଓ ଜେଲା ନାୟେମ ଆଲା ମୋହାମ୍ଦ ନଜରଙ୍ଗ ଇସଲାମ, ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଜନାବ ରଙ୍ଗୁଳ ଆମୀନ । ଉଚ୍ଚ ଇଜତେମାୟ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ତିଳାଓୟାତେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାରକାରୀ ଜନାବ କାରୀ ଫଜଲୁଲ ହକ କୁରଆନ ତିଳାଓୟାତ କରେନ । ନଯମେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାରକାରୀ ଜନାବ ମୋଖିଲେସୁର ରହମାନ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ । ସମ୍ମାନିତ ସଦର ସାହେବ ବିଜ୍ୟାଦେର ମାଝେ ପୁରକ୍ଷାର ବିତରଣ କରେନ । ପୁରକ୍ଷାର ବିତରଣ ଶେଷେ ଶୁକରିଆ ଜ୍ଞାପନ କରେନ ଜେଲା ନାୟେମ ଆଲା ଜନାବ ମୋହାମ୍ଦ ନଜରଙ୍ଗ ଇସଲାମ । ତରବିଯାତୀ ବକ୍ତ୍ଵା କରେନ ସଦର ସାହେବର ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି ନାୟେବ ସଦର ମଜଲିସେ ଆନସାରଙ୍ଗାହ୍, ବାଂଲାଦେଶ ଜନାବ ଗୋଲାମ କାଦେର । ଆରା ବକ୍ତ୍ଵା କରେନ ଜନାବ ଫଜଳ-ଇ-ଇଲାହୀ, ଏଡଭୋକେଟ ଜନାବ ଆଜିଜୁଲ ହକ, ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ରଙ୍ଗୁଳ ଆମୀନ ଓ ଜନାବ ଏମ. ଏ. ହାନ୍ନାନ । ସମ୍ମାନିତ ସଭାପତି ସଦର ଆନସାରଙ୍ଗାହ୍ ଆଲହାଜ ଆହମଦ ତବଶିର ଚୌଧୁରୀ ସମାପନୀ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରେନ । ଆହାଦନାମା ପାଠ ଓ ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ଉଚ୍ଚ ଇଜତେମାର ସମାପ୍ତି ଘୋଷଣା କରା ହୁଏ । ଉପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ, କିଶୋରଗଞ୍ଜ ଜେଲାର ଇଜତେମାୟ ୭୩ ମଜଲିସ ଥିକେ ୧୦୦ଜନ ଆନସାରେର ମଧ୍ୟେ ୭୮ଜନ ଆନସାର ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ । ମହାନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଆମାଦେର ସବାଇକେ ଇଜତେମାର କଲ୍ୟାଣ ଓ ରହମତ ଦ୍ୱାରା ଭୂଷିତ କରଣ ।

ମୋହାମ୍ଦ ନଜରଙ୍ଗ ଇସଲାମ, ଜେଲା ନାୟେମ ଆଲା
କଟିଆଦି, କିଶୋରଗଞ୍ଜ

୪୩ତମ ବାର୍ଷିକ ସ୍ଥାନୀୟ ଓ ଜେଲା ଇଜତେମା, ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମ

ଗତ ୨୨ ଓ ୨୩ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୧ ଇଂରେଜି ରୋଜ ଶୁରୁ ଓ ଶନିବାର ଦୁଂଦିନବ୍ୟାପୀ ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗାହ୍, ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମେ ୪୩ ତମ ସ୍ଥାନୀୟ ଓ ଜେଲା ଇଜତେମା ୨୦୨୧ ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମେର ମସଜିଦ ବାଇତୁଲ ବାସେତ-ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୁଏ । ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ଶୁରୁବାର ତୋର ୪ ଟାଯ ବେଦାରୀ ପରବତୀ ତାହାଜୁଦ ଓ ଫଜରେର ନାମାୟେ ପରିବତ୍ତି ହେଲା ।

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମେର ଶୁଭ ସୂଚନା କରା ହୁଏ । ଜାତୀୟ ପତାକା ଓ ମଜଲିସ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରା ହୁଏ ଠିକ ସକାଳ ୧୦:୦୦ ଘଟିକାଯ । ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ ପରେ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗାହ୍, ବାଂଲାଦେଶେର ସମ୍ମାନିତ ସଦର, ନାୟେବ ସଦର-ଉମ୍ମୀ, ସ୍ଥାନୀୟ ଆମୀର, ରିଜିଓନଲ ନାଜେମ ଆଲା ଏବଂ ଜେଲା ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ମଜଲିସେର ଶତାଧିକ ଆନସାର ସଦସ୍ୟବ୍ରଦ୍ଧ । ଉପସ୍ଥିତ ଆନସାର ସଦସ୍ୟଦେର ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମ ମଜଲିସେର ସୌଜନ୍ୟେ ଟୁପି ଓ ମାଙ୍କ ସରବରାହ କରା ହୁଏ ।

ଇଜତେମାର ଉଦ୍ବୋଧନୀ ପର୍ବ ସକାଳ ୧୦:୩୦ ଘଟିକାଯ ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗାହ୍, ବାଂଲାଦେଶେର ସମ୍ମାନିତ ସଦର ଜନାବ ଆଲହାଜ ଆହମଦ ତବଶିର ଚୌଧୁରୀ ସଭାପତିତେ ଶୁରୁ ହୁଏ । ଏତେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଥିକେ ତିଲାଓୟାତ କରେନ ମୋହତରମ ମୋଜାଫଫର ଆହମଦ ନିଜାମି, ନୟମ ପେଶ କରେନ ମୋହତରମ ଗିଯାସାଉନ୍ଦିନ ଆହମେଦ । ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ପରେର ଶୁରୁତେ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ମଜଲିସେର ରିପୋର୍ଟ ପେଶ କରେନ ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗାହ୍ ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମେର ମୋତାୟେମ ଉମ୍ମୀ ଓ ଜେଲା ନାୟେମ ଆଲା ସାହେବାନ । ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ସଭାପତି ସାହେବେର ବକ୍ତ୍ବ୍ୟେର ମାଧ୍ୟମେ ଉଦ୍ବୋଧନୀ ପର୍ବ ସମାପ୍ତ ହୁଏ ।

ପ୍ରଥମ ଦିନେର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିବେଶନ ଶୁରୁ ହୁଏ ବାଦ ଜୁମୁଆ ବେଳା ୩:୦୦ ଘଟିକାଯ । ସଦର ସାହେବେର ସଭାପତିତେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏହି ସଭାର ଶୁରୁତେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଥିକେ ତିଲାଓୟାତ କରେନ ମୋହତରମ ମହିଉନ୍ଦିନ ଖାନ, ନୟମ ପେଶ କରେନ ମୋହତରମ ମୋହାମ୍ଦ ଇସମାଇଲ । ଏହି ପରେ ଅତିଥି ହିସେବେ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ନାୟେବ ସଦର ଓ ଉମ୍ମୀ କୃଷିବିଦ ମୋହାମ୍ଦ ଫଜଳ-ଇ-ଇଲାହୀ । ଆଲୋଚନା ପରେର ଶୁରୁତେ ଅଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣନା ଜ୍ଞାପନ କରେ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ରାଖେନ ଇଜତେମା କମିଟି ୨୦୨୧-ଏର ସମ୍ମାନିତ ଚେଯାରମ୍ୟାନ ଜନାବ ଏଡଭୋକେଟ ଜଗନ୍ନାଥ ହକ ଆନସାରୀ । ଏହାଡା ତରବିଯାତୀମୂଳକ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ରାଖେନ ମଜଲିସ ଆନସାରଙ୍ଗାହ୍, ଚଟ୍ଟଗ୍ରାମେର ସମ୍ମାନୀୟ ଆଲା ଜନାବ ଏମ ଆରିଫ ଉଜ୍ଜାମାନ । ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାଯେ ସଦର ସାହେବ ମଜଲିସେ ଆମ ପରିଚାଳନା କରେନ । ବିକାଳ ୦୫:୦୦ ଘଟିକାଯ ଇଜତେମାୟ ଆଗତ ଆନସାର ସଦସ୍ୟଦେର ନିଯେ ଆଉଟୋଡୋର ଗେଇମ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୁଏ । ୨୩ ଅକ୍ଟୋବର, ରୋଜ ଶନିବାର ସକାଳ ୧୧:୦୦ ଘଟିକାଯ ସମୟ ଇନ୍ଡୋର ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ମାଧ୍ୟମେ ଇଜତେମାର ଦ୍ୱାରା ପରିବତ୍ତି ହେଲା । ପରିବତ୍ତି ବିଷୟେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନ ନିର୍ଧାରଣ କରେ ପୁରକାରେର ଜନ୍ୟ ମନୋନୀତ କରା ହୁଏ ।

ଦୁଂଦିନବ୍ୟାପୀ ଇଜତେମାର ସମାପ୍ତି ଅଧିବେଶନ ଶୁରୁ ହୁଏ ଦୁପୁର ୩:୦୦ ଘଟିକାଯ । ଏହି ଅଧିବେଶନେ ସଭାପତିର ଆସନ ଅଲକ୍ଷ୍ମୀ କରେନ ସମ୍ମାନିତ ସଦର ଆଲହାଜ ଆହମଦ ତବଶିର ଚୌଧୁରୀ । ଶୁରୁତେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଥିକେ ତିଲାଓୟାତ କରେନ କୁରଆନ ତିଲାଓୟାତ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାରୀ ମୋହତରମ ହାଫେଜ ନେଜାମ ଉଦ୍ଦିନ, ନୟମ ପେଶ କରେନ ନୟମ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାରୀ

মোহতরম এস এম শহীদুল্লাহ। বক্তব্য রাখেন
কৃষিবিদ মোহাম্মদ ফজল-ই-ইলাহী, স্থানীয় আমীর
মোহতরম খালেদুর রহমান ভুঞ্জা, রিজিওন নাজেম
আলা এম এ ফয়েজ, মুরবি সিলসিলাহ মাওলানা
ইমদাদুর রহমান সিদ্দিকী ও জেলা নায়েমে আলা
আলহাজ্জ শাহাবুদ্দীন শিহাব। সবশেষে সভাপতির
ভাষণ, ৮জন প্রবীণ আনসারদের বিশেষ সম্মাননা
স্মারক প্রদান, আকর্ষণীয় পুরস্কার বিতরণ, আহাদ
পাঠ ও ইজতেমায়ী দোয়ার মাধ্যমে ২দিনব্যাপী
৪৩তম বার্ষিক স্থানীয় ও জেলা ইজতেমার সমাপ্তি
ঘোষণা করা হয়। অনুষ্ঠানে খাদ্য বিভাগের
গুরুত্বপূর্ণ দায়িত্ব পালন করেন হাবিবুর রহমান
ফাহিম সাহেব।

মোহাম্মদ শামশুদ্দীন হেলাল, মোতাহেম উমূরী
মজলিস আনসারুল্লাহ, চট্টগ্রাম

রম্যান মাসে পবিত্র কুরআন তিলাওয়াত সম্পন্নকারী মিরপুর-এর আনসার সদস্যদের শুভেচ্ছা উপহার হিসেবে পবিত্র কুরআন প্রদান

মজলিস আনসারুল্লাহ, মিরপুর-এর উদ্যোগে
চলতি বছরের রম্যান মাসে পবিত্র কুরআন
তিলাওয়াত সম্পন্নকারী ৬০জন আনসার
সদস্যদের পুরস্কৃত করা হয়েছে। মিরপুর
জামা'তের আমীর মোকাররম আলহাজ্জ মোহাম্মদ
গোলাম কাদের তিলাওয়াত সম্পন্নকারী আনসার
সদস্যদের কাছে শুভেচ্ছা উপহার হিসেবে পবিত্র
কুরআন প্রদান করেন। এ ছাড়াও মজলিস-এর
উন্নমকর্মী এবং আনসারুল্লাহর লিখিত পরীক্ষায়
বিজয়ীদের হাতে পুরস্কার তুলে দেন।

আবু জাকির আহমদ, যয়ীমে আলা, মিরপুর

শোক সংবাদ

১

আরও একজন নিবেদিতপ্রাণ আহমদীর প্রয়াণ

অত্যন্ত দুঃখের সাথে জানানো যাচ্ছে যে,
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশের
নিবেদিতপ্রাণ সদস্য জনাব বশির উদ্দিন আফযাল
আহমেদ খান চৌধুরী গত ০৯ ডিসেম্বর ২০২১
ইন্টেকাল করেছেন। ইন্না লিল্লাহি ওয়া ইন্না ইলাইহি
রাজিউন। মরহুমের পিতার নাম জনাব আলী কাশেম
খান চৌধুরী এবং মাতা জনাবা আমাতুর রহমান
কিশওয়ার সাহেবা। তিনি ১৯৫৩ সালের ৩১ জানুয়ারি জন্মগ্রহণ করেন।
মরহুম আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের সেক্রেটারি সানাত ও তেজারাত এবং
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, মিরপুরের নায়েব আমীর হিসেবে সেবা করে
যাচ্ছিলেন। মরহুমের মৃত্যুতে ঢাকাসহ দেশের বিভিন্ন অঞ্চলের আহমদীরা
গভীর শোক প্রকাশ করেছেন। আল্লাহ তা'লা মরহুমের বিদেহী আত্মাকে
জান্নাতুল ফেরদাউসে স্থান দিন।

পার্শ্বিক ‘আহমদী’ নিউজ ডেক্স

২

আমার আম্মা গত ২১ নভেম্বর ২০২১ তারিখ সন্ধ্যা ৬:৩০ ঘটিকায়
ইন্টেকাল করেন। ইন্না লিল্লাহে ওয়া ইন্না ইলাইহি রাজিউন। তিনি
মোহাম্মদ জাহিরুল হক, নীলফামারী হালকা জামা'তের সাবেক প্রসিডেন্ট
সাহেবের সহধর্মীণী এবং নায়েব ন্যাশনাল আমীর মোহাম্মদ জাহিদুর
রহমান সাহেবের ছেট বোন ও ইন্টারনাল অডিটর বাংলাদেশ জি.এম.
মজনুর রহমান সাহেবের শাশুড়ি ছিলেন। মৃত্যুকালে তিনি তিনি ছেলে ও
তিনি মেয়েসহ অনেক গুণগ্রাহী রেখে গিয়েছেন। তার বয়স হয়েছিল ৬৮
বছর। তিনি অত্যন্ত সহজ, সরল ও নেক ছিলেন। তার আত্মার
মাগফেরাতের জন্য জামা'তের সকল ভাইবোনের নিকট বিনীতভাবে
দোয়ার আবেদন জানাচ্ছি।

মোহাম্মদ রিয়াদ হক
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, নীলফামারী (হালকা)

৩

বাংলাদেশের প্রবীণ আহমদী মরহুম মির্জা আলী আখন্দ সাহেবের স্ত্রী
হালিমা খাতুন গত ২৪ শে অক্টোবর ২০২১ রাত ১১:৩৫ ঘটিকায় ইন্টেকাল
করেছেন, ইন্না লিল্লাহি ওয়া ইন্না ইলাইহি রাজিউন। মৃত্যুকালে তাঁর বয়স
হয়েছিল প্রায় ৯০ বছর। মরহুমা একজন মুসীয়া ছিলেন এবং জীবদ্ধায় তিনি
তাঁর হিস্যায়ে জায়েদাদ পরিশোধ করে গেছেন। মরহুমা একজন দানশীল ও
পরোপকারী ব্যক্তি ছিলেন। তিনি যুগ খলীফার অত্যন্ত অনুরাগী ছিলেন।
বিশেষ করে তিনি হ্যুর (আই.)-কে দেখার জন্য সব সময় MTA'র সামনে
বসে থাকতেন। কটিয়াদী উপজেলার বেতাল গ্রামের পারিবারিক কবরস্থানে
স্থামীর কবরের পাশে তার লাশ দাফন করা হয়। তার বিদেহী আত্মার
মাগফেরাতের জন্য আমরা সকলের নিকট দোয়ার আবেদন করছি।

মো: আখতারুজ্জামান
মরহুমার জামাতা

ময়মনসিংহ ও সোহাগী জামা'ত সফর করে এলেন আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত বাংলাদেশের ন্যাশনাল আমীর ও মোবাল্লেগ ইনচার্জ মোহতরম আলহাজ আব্দুল আউয়াল খান চৌধুরী

গত ৭ ডিসেম্বর ২০২১ ভোর পৌনে ০৫টার দিকে
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশের ন্যাশনাল
আমীর ও মোবাল্লেগ ইনচার্জ মোহতরম আলহাজ আব্দুল
আউয়াল খান চৌধুরী নিজ কাফেলাসহ ময়মনসিংহের উদ্দেশ্যে
যাত্রা করেন এবং সকাল ৭:৫৫ ঘটিকায় কেন্দ্রীয় প্রতিনিধিদলের
গাড়ি ময়মনসিংহ মিশন হাউজের বড় গেইট দিয়ে ভিতরে প্রবেশ
করে। এরপর ন্যাশনাল আমীর সাহেব সরাসরি নির্মাণাধীন
মসজিদ ভবনের ছাদে উঠেন এবং বলেন, আশু তৃতীয় তলার
ছাদের ঢালাই দিতে হবে। এরপর দ্বিতীয় তলায় মহিলাদের জন্য
উঁচু দেয়াল কোথায় তুলতে হবে তা নির্দিষ্ট করে দেন।

অতঃপর দ্বিতীয় তলার পশ্চিম দিকের কাজ নকশা অনুযায়ী
হচ্ছে কিনা- সে বিষয়ে যাচাই করেন। এছাড়া মেহরাবের জায়গা
কত্তুকু হবে এবং মেহরাবে ভেন্টিলেশন কীভাবে হবে- সে
বিষয়ে বুঝিয়ে দেন। এরপর স্থানীয় আমেলার সাথে মিটিং করে
প্রয়োজনীয় দিকনির্দেশনা দিয়ে দোয়া পরিচালনা করেন। দুপুরের
নামাজ পড়ান ময়মনসিংহ মসজিদে। এরপর কেন্দ্রীয় কাফেলা
দুপুর ২:০০ ঘটিকায় সোহাগী জামা'তের উদ্দেশ্যে যাত্রা করে।

উল্লেখ্য, প্রায় চালিশ বা পঞ্চাশ বছর আগ থেকে আহমদীয়া
মুসলিম জামা'তের সদস্যদের নামায আদায়ের জন্য আকুয়া
মহল্লায় একটি আধাপাকা টিনসেড মসজিদ ছিল। মোহতরম
ন্যাশনাল আমীর সাহেবে গত রমজানে তিন তলা মসজিদ নির্মাণ

আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, ময়মনসিংহের নির্মাণাধীন মসজিদ ভবন

কাজের উদ্বোধন করেন। বর্তমানে দ্বিতীয় তলার কাজ শেষ
পর্যায়ে এবং তৃতীয় তলার কাজ চলমান। নিচতলা সামাজিক
বিভিন্ন কাজের জন্য এবং বাচ্চাদের খেলাধুলার জন্য উন্নুক্ত
থাকবে বলে সিদ্ধান্ত হয়েছে। দ্বিতীয় ও তৃতীয় তলায় থাকবে
নামাযের ব্যবস্থা। তৃতীয় তলায় প্রায় ২০০জন এবং দ্বিতীয় তলায়
প্রায় ২০০জন একত্রে নামায আদায় করতে পারবেন। মহিলাদের
জন্য পর্দার ব্যবস্থাপনায় পৃথক নামাযের ব্যবস্থা থাকবে।

মহান সিরাতুন্নবী (সা.) জলসা উদ্যোগ

মোহতরম ন্যাশনাল আমীর সাহেবসহ কাফেলা বিকাল ৩:৪৫
ঘটিকায় সোহাগী জামা'তে গিয়ে পৌছায়। ন্যাশনাল আমীর সাহেব
জামা'তের সকলের সাথে কুশল বিনিময় করার পর জলসাগাহ
পরিদর্শন করেন এবং কুরআন ক্লাসের ছাত্র-ছাত্রীদের সাথে আনন্দঘন
কিছু সময় কাটান আর তাদের চকলেট উপহার দেন। এছাড়া কুরআন
ক্লাসের ছাত্র-ছাত্রীদের সুচারুরপে পাঠদান করায় জনাব এস. এম.
মাহমুদুল হক মোয়াল্লেম সাহেবের প্রতি কৃতজ্ঞতা প্রকাশ করেন।

বাদ মাগরিব এস. এম. মাহমুদুল হক মোয়াল্লেম সাহেবের
পরিচালনায় সিরাতুন্নবী (সা.) জলসার কার্যক্রম শুরু হয়। পবিত্র
কুরআন তিলাওয়াত করেন জনাব হলুদ মিয়া। কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন
করে বক্তব্য রাখেন আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, সোহাগীর
প্রেসিডেন্ট ডা. আব্দুল হান্নান সাহেব।

আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, সোহাগীর টিনসেড মসজিদ

ময়মনসিংহে নির্মাণাধীন মসজিদ ভবনে মোহতরম ন্যাশনাল আমীর সাহেব এবং কেন্দ্রীয় প্রতিনিধিদল

এরপর ‘মহানবী হযরত মুহাম্মদ (সা.)-এর অতুলনীয় জীবনাদর্শ’- এ বিষয়ে বক্তব্য রাখেন মুরব্বি সিলসিলাহ মাওলানা মোহাম্মদ সোলায়মান। আল্লাহর কৃপা এবং ঐশ্বী কল্যাণ লাভের উপায়- এ বিষয়ে মূল্যবান বক্তৃতা প্রদান করেন আহমদীয়া মুসলিম জামা’ত বাংলাদেশের ন্যাশনাল আমীর ও মোবাল্লেগ ইনচার্জ মোহতরম আলহাজ্জ আব্দুল আউয়াল খান চৌধুরী। তিনি বক্তব্যের মাঝে বলেন, আমাদের প্রিয় নবী, বিশ্বনবী হযরত মুহাম্মদ (সা.) দিনের পর দিন রাতের পর রাত পাহাড়ের গুহায় গিয়ে খোদা তা’লার প্রতি প্রেম নিবেদন করেছেন, খোদাৰ ভালবাসা এবং তাঁর সন্তুষ্টি অর্জনের চেষ্টা করেছেন। এই ঘটনা থেকে অনুমান করা যায় তিনি (সা.) আল্লাহর প্রতি কত গভীর ভালবাসা রাখতেন। তিনি আরও বলেন, হযরত মুহাম্মদ (সা.) ছিলেন আল্লাহর একত্বাদ প্রতিষ্ঠাকারী। একদা তিনি (সা.) গাছের নিচে বসে ঘুমিয়ে পড়েছিলেন। শক্ত তরবারি হাতে নিয়ে মুহাম্মদ (সা.)-এর গলায় ধরে জিজেস করে, এবার বল আমার হাত থেকে তোমাকে কে বাঁচাবে? তিনি (সা.) জবাব দিলেন, আমার আল্লাহ। এই উত্তর শুনে শত্রুর হাত থেকে তরবারি পড়ে যায়। অতএব আমরাও যদি আল্লাহর সাথে নিবিড় সম্পর্ক রচনা করতে চাই তাহলে আমাদের জন্য আদর্শ হল, মহানবী বিশ্বনবী

হযরত মুহাম্মদ (সা.)। বক্তৃতা শেষে মোহতরম ন্যাশনাল আমীর সাহেব দোয়া পরিচালনা করে জলসার প্রথম অধিবেশন শেষ করেন এবং ঢাকার উদ্দেশ্যে যাত্রা করেন। মোহতরম ন্যাশনাল আমীর সাহেবের সাথে সফর সঙ্গী আরও হিসেবে ছিলেন ন্যাশনাল সেক্রেটারি জায়েদাদ জনাব মোহাম্মদ ফয়জুল্লাহ, মাওলানা রবিউল ইসলাম এবং আহমদীয়া মুসলিম জামা’ত ময়মনসিংহের প্রেসিডেন্ট সাহেবসহ বেশ কয়েকজন।

জলসার দ্বিতীয় পর্বে হযরত ইমাম মাহদী (আ.)-এর রসূল প্রেম- এ বিষয়ে বক্তৃতা প্রদান করেন মাওলানা শামসুদ্দিন আহমদ মাসুম সাহেব মুরব্বি সিলসিলাহ। এরপর সংক্ষিপ্ত আলোচনা শেষে নামাযে এশা আদায় এবং রাতের খাবার পরিবেশন করা হয়। উক্ত জলসায় ময়মনসিংহ এবং ধানিখোলার আহমদীগণও অংশগ্রহণ করেন। উক্ত সিরাতুল্লবী (সা.) জলসায় ৭৫ জন আহমদী এবং ৩০ জন অ-আহমদী অতিথি অংশ গ্রহণ করেন। আল্লাহ তা’লার কৃপায় ০২জন বয়আত গ্রহণ করে আহমদীয়াত তথা প্রকৃত ইসলামের ছায়ায় আসার সৌভাগ্য লাভ করেন। অনুষ্ঠানের সকল কার্যক্রম মাইকের মাধ্যমে প্রচার করা হয় ফলে প্রায় দুই হাজার লোক উক্ত জলসা শুনে উপকৃত হয়েছেন, আলহামদুল্লিল্লাহ।

পাক্ষিক ‘আহমদী’ নিউজ ডেক্স

পাক্ষিক ‘আহমদী’ নিয়মিত পড়ুন এবং গ্রাহক হোন। পৃথিবীর যে প্রান্তেই থাকুন না কেন পাক্ষিক ‘আহমদী’র সাথেই থাকুন। ইন্টারনেটের মাধ্যমে

‘আহমদী’ পত্রিকা পড়তে Log in করুন www.theahmadi.org

পাক্ষিক ‘আহমদী’র নতুন ই-মেইল আইডি-

pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ سُورٌ اللَّهُ

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତ ଗ୍ରହଣେର ଦଶଟି ଶର୍ତ୍ତ

୧

ବୟାତାତକାରୀ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣେ ଏ କଥାର ଅଙ୍ଗୀକାର କରବେ, ଏଥିନ ଥେକେ ଭବିଷ୍ୟତେ କବରେ ନା ଯାଓୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିରିକ ଥେକେ ସେ ବିରତ ଥାକବେ ।

୨

ମିଥ୍ୟା, ବ୍ୟାତାତକାରୀ କାମଲୋଲୁପଦ୍ଧତି, ସକଳ ପ୍ରକାର ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ପାପାଚାର, ଅନ୍ୟାୟ, ଖିଯାନତ ଏବଂ ନୈରାଜ୍ୟ ଓ ବିଦ୍ରୋହେର ସକଳ ପଥ ପରିହାର କରେ ଚଲବେ । ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଉତ୍ତେଜନା ଯତଇ ପ୍ରବଳ ହୋକ ନା କେନ, ଏର କାହେ ପରାଭୂତ ହବେ ନା ।

୩

ଖୋଦା ଓ ରସୂଲ (ସା.)-ଏର ନିର୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିନାବ୍ୟତିକ୍ରମେ ନିୟମିତ ପାଂଚ ବେଳାର ନାମାୟ ପଡ଼ବେ । ଆର ଯଥାସାଧ୍ୟ ତାହାଜୁଦ ନାମାୟ ପଡ଼ାର ଓ ପିଯ ରସୂଲ ସାଲ୍ଲାହୁ ଆଲାଇହେ ଓୟା ସାଲ୍ଲାମ-ଏର ପ୍ରତି ଦରଳ ପ୍ରେରଣେର ଏବଂ ନିଜ ପାପସମୁହେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟହ କ୍ଷମାପାର୍ଥନା ଓ ଇଞ୍ଜେଗଫାର କରାର ସ୍ଥାଯୀ ଅଭ୍ୟାସ କରବେ । ଆତ୍ମରିକ ଭାଲବାସାର ସାଥେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଅନୁଗ୍ରହାର୍ଜି ଶ୍ମରଣ ରେଖେ ତା'ର ପ୍ରକାଶିତ ଓ ଶୁଣକୀର୍ତ୍ତନ କରାକେ ଦୈନିନ୍ଦିନ ଅଭ୍ୟାସେ ପରିଗତ କରବେ ।

୪

ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଉତ୍ତେଜନାର ବଶବତ୍ତୀ ହେଁ ସାମନ୍ତିକଭାବେ ଆଲ୍ଲାହର ସୃଷ୍ଟ କୋନ ଜୀବକେ ଆର ବିଶେଷକରେ ମୁସଲମାନଦେରକେ କଥାଯ, କାଜେ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୋନଭାବେ ଅନ୍ୟାୟ କଷ୍ଟ ଦିବେ ନା ।

୫

ସୁଖେ-ଦୁଃଖେ, ସ୍ଵାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟେ-କାଠିନ୍ୟେ, ସମ୍ପଦେ-ବିପଦେ ସକଳ ଅବସ୍ଥା ଖୋଦା ତା'ଲାର ସାଥେ ବିଶ୍ଵସତା ରକ୍ଷା କରବେ । ସକଳ ଅବସ୍ଥା ଓ ପରିହିତିତେ ଈଶୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେନେ ନିବେ । ତା'ର ପଥେ ସକଳ ପ୍ରକାର ଲାଞ୍ଛନା-ଗଞ୍ଜନା ଓ ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟ ବରଣ କରେ ନିତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାକବେ । କୋନ ବିପଦ ଏସେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀୟ ହେଁ ତା'ର ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେଁ ନା ବରଂ ସମ୍ମୁଖପାନେ ଏଗିଯେ ଯାବେ ।

୬

ସାମାଜିକ କଦାଚାର ଓ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଦାସତ୍ତ ପରିହାର କରବେ । କୁରାମେର ଅନୁଶାସନ ଶତଭାଗ ଶିରଧାର୍ୟ କରବେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ ଓ ରସୂଲ (ସା.)-ଏର ନିର୍ଦେଶନାବଳୀକେ ନିଜ ଜୀବନେର ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ହିସେବେ ଅବଲମ୍ବନ କରବେ ।

୭

ଅହକ୍ଷାର ଓ ଦ୍ୱା ସର୍ବତୋଭାବେ ପରିହାର କରବେ । ନୟତା, ବିନ୍ୟ, ସଦାଚରଣ, ସହନଶୀଳତା ଓ ଦୀନତାର ସାଥେ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରବେ ।

୮

ଧର୍ମ ଓ ଧର୍ମେର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଇସଲାମେର ପ୍ରତି ଆତ୍ମରିକତାକେ ନିଜ ଧନପ୍ରାଣ, ମାନସଭ୍ରମ, ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ସକଳ ପ୍ରିୟଜନ ହତେ ପ୍ରିୟତର ଜଗନ କରବେ ।

୯

କେବଳ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସମ୍ପାଦିତାଭେତ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ତା'ର ସୃଷ୍ଟ ସକଳ ଜୀବେର ସେବାୟ ରତ ଥାକବେ ଏବଂ ଖୋଦାପ୍ରଦ ନିଜ ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟେମାନକାରୀ ମାନବଜାତିର ଯଥାସାଧ୍ୟ ହିତସାଧନ କରବେ ।

୧୦

ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଆଲ୍ଲାହର ସମ୍ପାଦିତ ଲାଭେତ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ମା'ରକ୍ଫ ତଥା ଧର୍ମାନୁମୋଦିତ ସକଳ ଆଜଗ୍ଞା ପାଲନ କରାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯ ଏହି ଅଧିମେର ସାଥେ ଭାତୃତ୍ୱବନ୍ଦନେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଁ ଆଶ୍ୟତ୍ୱ ଏତେ ଅଟଲ ଥାକବେ । ଆର ଏହି ଭାତୃତ୍ୱବନ୍ଦନେ ଏମନ ମହାନ ପର୍ଯ୍ୟାଯେ ଉପନୀତ ଥାକବେ ଯାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଜାଗତିକ କୋନ ସମ୍ପର୍କ ଓ ବନ୍ଦନେ ଅଥବା ତାବଂ ସେବକମୁଲଭ ଅବସ୍ଥାର ମାଝେ ଖୁଁଜେ ପାଓୟା ଯାବେ ନା ।

(ଇଶ୍ତେହାର ତକମୀଲେ ତବଳୀଗ: ୧୨ ଜାନୁଆରି, ୧୮୮୯୯୧)

বিশ্বজনীন মহামারী করোনা ভাইরাস মোকাবেলায় করণীয়

ভিশ্বজনীন শাফী

করোনা ভাইরাসে আক্রান্ত রোগীদের লক্ষণাদি পর্যবেক্ষণ করে নিখিলবিশ্ব আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের বর্তমান খলীফা নিম্নলিখিত হোমিও ঔষধ প্রতিবেদকরূপে (কমপক্ষে তিনি সঙ্গাহ সেব্য) প্রস্তাব করেছেন। এগুলো বাজার থেকেও কিনে নিতে পারেন আবার চাইলে আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের জাতীয় কেন্দ্রের হোমিও ডিস্পেন্সারী থেকেও সংগ্রহ করতে পারেন। ঔষধগুলো নিম্নরূপ:

1. (Aconite + Arsenic + Gelsimium)- 200
2. Chelidonium Q (Mother tincture)

বড়দের জন্য

- ১। ৫টা করে বড়ি সঙ্গাহে ২বার করে সেব্য।
- ২। ৪ চামচ পানিতে ১০ ফোটা ঔষধ মিশিয়ে সঙ্গাহে ৩দিন অর্ধাত ২দিন পর ১বার সেব্য।

৫-১৫ বছরের শিশু ও গর্ভবতী মহিলাদের জন্য

- ১। প্রতি সোমবার ৫টি করে বড়ি সেব্য।
- ২। প্রতি বৃহস্পতিবার ৪ চামচ পানিতে ১০ ফোটা ঔষধ মিশিয়ে সেব্য।

৫ বছরের কম বয়সী শিশুদের জন্য

- ১। ৪টা করে বড়ি প্রতি সোমবার সেব্য।

উল্লেখ্য, প্রকাশিত লক্ষণাদি দেখে এসব ঔষধ প্রস্তাব করা হয়েছে। দোয়া করুন, আল্লাহ্ তা'লা যেন এগুলোতে কার্যকারিতা দান করেন, আমীন। মহান আল্লাহই একমাত্র আরোগ্যদাতা।

প্রয়োজনে যোগাযোগ করুন:

ডা. রফিউল হক, ০১৭৩৫-১৫০৮১৫

মহামারী থেকে নিরাপদ থাকার দোয়া

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ،
وَالْجُذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ

অর্থ: হে আমার আল্লাহ! আমি তোমার কাছে কুঠরোগ, উন্নাদনা, শ্বেত রোগ এবং সকল মন্দ রোগব্যাধি থেকে আশ্রয় প্রার্থনা করছি।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

অর্থ: সেই আল্লাহর নামে যাঁর নামের দোহাই দিলে আকাশ ও পৃথিবীর কোন জিনিষই অনিষ্ট সাধন করতে পারে না এবং তিনি সর্বশোতা, সর্বজ্ঞ।

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

অর্থ: আমি আল্লাহর পূর্ণাঙ্গিন গুণবাচক নামের দোহাই দিয়ে তাঁর সৃষ্টির সকল অনিষ্ট থেকে আশ্রয় প্রার্থনা করছি।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّزِّيْزِ عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ
وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا

অর্থ: সকল প্রশংসা আল্লাহর জন্য যিনি আমাকে সেই আপদ থেকে রক্ষা করেছেন যাতে তুমি (হে অসুস্থ ব্যক্তি) জর্জরিত আর তিনি আমাকে তাঁর সৃষ্টির অনেকের ওপর শ্রেষ্ঠত্ব দিয়েছেন।

رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ خَادِمُكَ رَبِّ فَاحْفَظْنِي
وَانْصُرْنِي وَارْحَمْنِي

অর্থ: হে আমার প্রভু! সবকিছুই তোমার সেবক মাত্র অতএব হে প্রভু! তুমি আমাকে রক্ষা কর, আমাকে সাহায্য কর এবং আমার প্রতি তুমি কৃপা কর।

এছাড়া সূরা ইখলাস, সূরা ফালাক, সূরা নাস প্রত্যহ সকাল সন্ধ্যা তিনবার।

MTA-তে সরাসরি হ্যুন্ডেল (আই.)-এর
জুমার খুতবা শুনুন এবং নিজেকে
আধ্যাত্মিকভাবে জীবিত রাখুন।

MTA-তে খুতবা প্রচারের সময়সূচি

- (১) শুক্রবার: বাংলাদেশ সময় সপ্তক্ষণ ৭:০০ সরাসরি সম্প্রচার।
পুনঃপ্রচার রাত ১০:২০ এবং ভোর ৮:০০।
- (২) শনিবার: পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সকাল ৮:১০ এবং
বিকাল ৫:০০।
- (৩) রবিবার: পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সপ্তক্ষণ ৭:০০।
- (৪) বৃহস্পতিবার: একই খুতবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় রাত
৮:০০।

50% OF SMALL BUSINESSES AREN'T USING SOCIAL MEDIA PROPERLY TO PROMOTE THEIR BUSINESS.

TO KEEP AHEAD OF THE CURVE, YOU NEED -

- * DIGITAL MARKETING STRATEGY
- * PROMOTIONAL VIDEO
- * FACEBOOK PROMOTION
- * PRODUCT PHOTOGRAPHY
- * PRODUCT VIDEOGRAPHY

JUNCTION
ENTERTAINMENT REIMAGINED

Find us on STUDIOJUNCTIONBD

ডাঃ মোঃ সাদিউল রাফি
বি. ডি. এস (চাকা),

পিজিটি (ওরাল এন্ড ম্যাঞ্জিলোফেসিয়াল সার্জারী)

শহীদ সোহরাওয়ার্দী মেডিকেল কলেজ হাসপাতাল
বিএমডিসি রেজিঃ নং-৪৬৩৩, মোবাঃ ০১৯২০-১৫৯১৯৭

ওরাল এন্ড ডেন্টাল সার্জন

চেম্বার :

ডাঃ রাফি ওরো-ডেন্টাল সার্জারী

১২৫৭, বাগানবাড়ী মোড় (পানির পাস্প সংলগ্ন),

পূর্ব জুরাইন, ঢাকা-১২০৮

সাক্ষাতের সময়:

বিকাল ৫টা - রাত ৯টা (মঙ্গল - শুক্রবার)

সিরিয়ালের জন্য: ০১৭১০-৭৭৬৮৬৫

আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের বিশ্ব-প্রধান এবং প্রতিশ্রূত মসীহ
(আ.)-এর পথওম খলীফা

হ্যরত মির্যা মসরুর আহমদ (আই.)-এর কতিপয় বক্তৃতা ও পত্রের
সংকলন-এ

“বিশ্ব সংকট

ও

শান্তির পথ”

পুষ্টকের দ্বিতীয় সংস্করণ (ইংরেজি
পথওম সংক্রান্তের অনুবাদ)

আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত,
বাংলাদেশ প্রকাশ করেছে।

পুষ্টকটির অনুবাদের কাজটি
করেছেন প্রফেসর আব্দুল্লাহ
শামস বিন তারিক। প্রথম
সংস্করণের অংশে আরো যাদের
উল্লেখযোগ্য অবদান ছিল তা
প্রথম সংস্করণের ভূমিকায় বর্ণিত
আছে। বইটির অনুবাদ,
কম্পোজ, সম্পাদনা,

প্রক্র-রিডিং, মুদ্রণ প্রভৃতি কাজে

সম্প্রতিদের আল্লাহ তাঁ'লা উভয় পুরক্ষার দান করুন। নিজ নিজ কপি সংগ্রহের
জন্য কেন্দ্রীয় লাইব্রেরিতে যোগাযোগ করার জন্য অনুরোধ করা যাচ্ছে।

বিশ্ব সংকট

ও

শান্তির পথ

হ্যরত মির্যা মসরুর আহমদ (আই.)

Printed and Published by Ahmadiyya Art Press, 4 Bakshi Bazar Road, Dhaka-1211
on behalf of Ahmadiyya Muslim Jama'at, Bangladesh

Editor in Charge: Sheikh Mostafizur Rahman

Phone: +880-2-57300808, 57300849, Fax: +880-2-57300880, E-mail: pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com

www.ahmadiyyabangla.org, www.alislam.org, www.mta.tv

www.theahmadi.org (Pakkhik Ahmadi web site live now)

অসমান, চিনপুর, নাটোর

(অসমান থান চৌধুরী মেডিকেল মাস্পাতাল সংকোচন)